

ศึกษานวนิยายเกาหลีในวรรณกรรมไทย

บทคัดย่อ

ของ

ชัยพร จันทระจินดา

อ
895.73
ข182ศ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย

พฤษภาคม 2551

ชัยพร จันทรจินดา. (2551). *ศึกษานวนิยายเกาหลีในวงวรรณกรรมไทย*. สารนิพนธ์ กศ.ม.
(ภาษาไทย). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมเกียรติ คู่ทวีกุล.

สารนิพนธ์ฉบับนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาแนวคิดและกลวิธีการนำเสนอแนวคิดของ
นวนิยายเกาหลีที่แปลเป็นภาษาไทย และที่เคยเป็นละครโทรทัศน์ วีซีดี และภาพยนตร์มาก่อน
จำนวน 9 เรื่อง ซึ่งตีพิมพ์เผยแพร่ในช่วง พ.ศ.2545 – พ.ศ.2548 โดยใช้วิธีการวิจัยเอกสารและ
นำเสนอผลการศึกษาแบบพรรณนาวิเคราะห์ ผลการศึกษาพบว่า นวนิยายแปลเกาหลีทั้ง 9 เรื่อง
สื่อแนวคิดสำคัญ 4 ประการ ได้แก่ แนวคิดด้านสังคม แนวคิดด้านครอบครัว แนวคิดด้านการดำเนิน
ชีวิต และแนวคิดด้านความรัก ด้วยกลวิธีการนำเสนอแนวคิดผ่านการตั้งชื่อเรื่อง ตัวละคร และ
ความขัดแย้งในโครงเรื่องแนวคิดที่มีคุณค่าต่อการดำเนินชีวิตในสังคมยุคใหม่และกลวิธีการนำเสนอ
แนวคิดที่มีคุณค่าทางวรรณศิลป์ คือ ปัจจัยสำคัญที่ทำให้นวนิยายเกาหลีเป็นวรรณกรรมแปลร่วม
สมัยที่ได้รับความนิยมอย่างสูงในหมู่ผู้อ่านคนไทยวัยหนุ่มสาว

A STUDY OF KOREAN NOVELS IN THAI LITERARY CIRCLES

AN ABSTRACT

BY

CHAMAIPORN JANTARAJINDA

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education Degree in Thai
at Srinakharinwirot University
May 2008

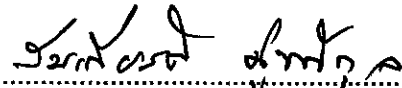
Chamaiporn Jantarajinda. (2008). *A Study of Korean Novels in Thai Literary Circles*.

Master's Project. M.Ed. (Thai). Bangkok: Graduate School: Srinakharinwirot University. Advisor: Asst. Prof. Somkiat Khuthaweekul.

The main purposes of the research were to study themes and presentation methods found in nine Korean novels that had been translated into Thai and presented on, TV, VCD and movies. These works were published from 2002 to 2005. The research method was document analysis, and the research results were descriptively presented. The research results revealed that all the nine novels presented four main themes: society, family, ways of life and love. The themes were presented via the titles, characters and conflicts in the plots. The themes, which were valuable for people to lead their lives in the modern society, as well as the methods presenting the concepts, which were literarily valuable, make the Korean novels highly popular among Thai young readers.

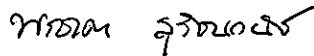
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ
ได้พิจารณาสารนิพนธ์เรื่อง ศึกษานวนิยายเกาหลีในวรรณกรรมไทย ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับ
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย ของ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

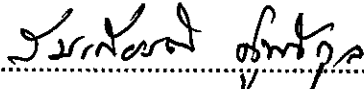
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมเกียรติ คู่ทวีกุล)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

(อาจารย์พรธาดา สุวณนนิช)

คณะกรรมการสอบ

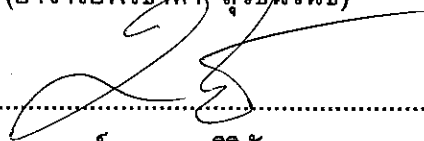
ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมเกียรติ คู่ทวีกุล)

กรรมการสอบสารนิพนธ์

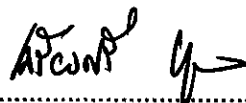
(อาจารย์พรธาดา สุวณนนิช)

กรรมการสอบสารนิพนธ์

(อาจารย์บรรพต ศิริชัย)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณบดีคณะมนุษยศาสตร์

(รองศาสตราจารย์เจลิยวศรี พิบูลชล)

วันที่...23...เดือน พฤษภาคม พ.ศ.2551

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาให้คำแนะนำตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆเป็นอย่างดีจาก อาจารย์บรรพต ศิริชัย ซึ่งเป็นที่ปรึกษาสารนิพนธ์ในระยะแรกและเป็นกรรมการสอบสารนิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมเกียรติ คู่ทวีกุล ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ระยะหลังตลอดจนเป็นประธานกรรมการควบคุมสารนิพนธ์ ที่ได้ตรวจแก้ไขและให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์ รวมถึง อาจารย์พรธาดา สุวัธนวิช กรรมการสอบสารนิพนธ์ที่กรุณาเสียสละเวลาให้คำแนะนำชี้แนะข้อบกพร่องในการทำสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาเป็นอย่างยิ่งและขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ต่างๆให้ผู้วิจัยจนสามารถนำความรู้นั้นมาเป็นประโยชน์ในการทำสารนิพนธ์ฉบับนี้ได้จนสำเร็จลุล่วง

ขอขอบคุณคณะผู้บริหารเทศบาลเมืองพิบูลมังสาหารและผู้บริหารโรงเรียนเทศบาล1 (บ้านโพธิ์กลาง) ที่เล็งเห็นความสำคัญของการศึกษาเพื่อพัฒนาศักยภาพของครูโดยอนุญาตให้ผู้วิจัยมาศึกษาต่อจนสำเร็จ รวมถึงเพื่อนครูโรงเรียนเทศบาล1 (บ้านโพธิ์กลาง) ที่คอยให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยเสมอมา

ขอขอบคุณเพื่อนนิสิตปริญญาโทเอกภาษาไทยทุกคนที่คอยให้ความช่วยเหลือและคอยให้กำลังใจแก่ผู้วิจัย

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อและคุณแม่ ที่ให้กำลังใจรวมถึงสนับสนุนด้านทุนทรัพย์แก่ผู้วิจัย ขอขอบคุณน้องสาวและเพื่อนๆ ทุกคนที่คอยให้กำลังใจในการทำสารนิพนธ์ฉบับนี้ให้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

ชมัยพร จันทระจินดา

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	3
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	3
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	3
ข้อตกลงเบื้องต้นของการศึกษาค้นคว้า	4
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์นวนิยาย	5
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์นวนิยาย	5
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์นวนิยาย	8
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดในวรรณกรรม	9
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดในวรรณกรรม	9
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดในวรรณกรรม	11
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกลวิธีการนำเสนอแนวคิดในวรรณกรรม ..	13
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับกลวิธีการนำเสนอแนวคิดในวรรณกรรม	13
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกลวิธีการนำเสนอแนวคิดในวรรณกรรม	14
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวรรณกรรมแปล	15
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับวรรณกรรมแปล	15
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวรรณกรรมแปล	16
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับประเทศเกาหลี	17
3 แนวคิดที่ปรากฏในนวนิยายแปลเกาหลี	22
แนวคิดด้านสังคม	24
แนวคิดเกี่ยวกับสังคมเมือง	25
แนวคิดเกี่ยวกับสงคราม	26
แนวคิดเกี่ยวกับวัฒนธรรม	27
แนวคิดเกี่ยวกับความเชื่อ	30

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
3 (ต่อ)		
	แนวคิดเกี่ยวกับวิธีการทำงาน	32
	แนวคิดเกี่ยวกับคุณธรรม	34
	แนวคิดด้านครอบครัว	42
	แนวคิดเกี่ยวกับปัญหาครอบครัวแตกแยก	42
	แนวคิดเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างสามีภรรยา	47
	แนวคิดด้านการดำเนินชีวิต	49
	การดำเนินชีวิตโดยให้ความสำคัญกับจิตใจ	49
	การดำเนินชีวิตอย่างเรียบง่าย	50
	แนวคิดด้านความรัก	52
	ความรักที่พ่อแม่มีต่อลูก	53
	ความรักระหว่างพี่น้อง	54
	ความรักของหนุ่มสาว	58
	ความรักของเพื่อน	64
4	กลวิธีการนำเสนอแนวคิดในนวนิยายแปลเกาหลี	70
	กลวิธีการนำเสนอแนวคิดผ่านการตั้งชื่อเรื่อง	71
	กลวิธีการนำเสนอแนวคิดผ่านตัวละคร	72
	การนำเสนอแนวคิดผ่านความคิดและพฤติกรรมของตัวละคร	73
	การนำเสนอแนวคิดผ่านบทสนทนาของตัวละคร	83
	บทสนทนาระหว่างตัวละครสำคัญในเรื่อง	84
	บทสนทนาระหว่างตัวละครสำคัญกับตัวละครอื่น	87
	กลวิธีการนำเสนอแนวคิดผ่านการสร้างความขัดแย้ง	92
	การสร้างความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับมนุษย์	93
	การสร้างความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับตนเอง	95
	การสร้างความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม	97
5	สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	104

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
บรรณานุกรม	112
ภาคผนวก	118
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์	140

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แนวคิดที่ปรากฏในนวนิยายแปลเกาหลี	69
2 ความสัมพันธ์ระหว่างแนวคิดและกลวิธีการนำเสนอแนวคิด ในนวนิยายแปลเกาหลี	100

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

งานเขียนประเภทบันเทิงคดี เป็นงานเขียนที่ผู้เขียนมุ่งให้ความเพลิดเพลินแก่ผู้อ่านเป็นสำคัญ โดยไม่คำนึงถึงแก่นสารของเรื่องมากนัก แต่ผู้เขียนก็มักสอดแทรกแนวคิดหรือสาระอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายๆ อย่างเอาไว้ให้ผู้อ่านเสมอ บันเทิงคดีมีหลายรูปแบบ เช่น เรื่องสั้น นวนิยาย นวนิยายขนาดสั้น เป็นต้น นวนิยายเป็นงานเขียนบันเทิงคดีประเภทหนึ่งที่ผู้เขียนนำเสนอภาพเหตุการณ์บ้านเมือง การดำเนินชีวิต ค่านิยมของผู้คนในสังคมยุคหนึ่งๆ มาเป็นวัตถุดิบในการเขียน นวนิยายจึงเป็นเรื่องแต่งที่มีความสมจริงเป็นศูนย์รวมของแบบอย่างชีวิตมนุษย์โดยทั่วไป (จินตนา อินทรรัตน์. 2536 : 1) ซึ่งสอดคล้องกับความคิด ที่กล่าวว่า นวนิยายเป็นบันทึกเรื่องราวของมนุษย์เกี่ยวกับความนึกคิด อารมณ์ ความรู้สึกและสะท้อนภาพชีวิตในสังคม (ขวัญเนตร ครุฑานุช . 2534 : 1)

นอกจากนี้ นวนิยายยังเป็นวรรณกรรมบันเทิงคดีที่ให้ความเพลิดเพลิน ผ่อนคลาย อารมณ์ สอดแทรกการปลูกฝังค่านิยม และการให้สาระแนวคิดต่างๆ (วนิดา บำรุงไทย. 2542 : 1) ฉะนั้น นอกจากนวนิยายจะให้ความบันเทิงแก่ผู้อ่าน เมื่ออ่านแล้วเหมือนได้พักผ่อนหย่อนใจได้รับความเพลิดเพลิน ยังสอดแทรกสาระแนวคิด รวมทั้งมีส่วนช่วยสะท้อนสภาพชีวิต และสังคมของคนในยุค นั้นๆ ซึ่งรวมไปถึงวิถีชีวิตของชนแต่ละชาติ แต่ละภาษาอีกด้วย ดังนั้นนวนิยายจึงได้รับความนิยมอย่างมาจากการผู้อ่าน ทั้งนวนิยายไทย นวนิยายแปลจากต่างประเทศ ทั้งตะวันออกและตะวันตก

ถ้าจะกล่าวถึงนวนิยายแปลในปัจจุบันจากประเทศทางตะวันออก ส่วนมากมาจากประเทศ จีน ญี่ปุ่นและเกาหลี โดยเฉพาะนวนิยายแปลจากเกาหลีนั้น ปัจจุบันเป็นที่นิยมจากนักอ่านชาวไทย เป็นอย่างมากทั้งๆ ที่เพิ่งเข้ามาในเมืองไทยได้ไม่นานนัก หลายเรื่องได้นำมาสร้างเป็นละครโทรทัศน์ และบางเรื่องได้ถ่ายทอดเป็นนวนิยาย บทความในอินเทอร์เน็ตชื่อว่า “ซีรีส์เอเชียน ทางเลือกหรือแค่แฟชั่น ? “ ได้กล่าวถึงความโด่งดังของซีรีส์เอเชียนที่นำมาฉายในประเทศไทยว่า สถานีโทรทัศน์ทุกช่องทั้งช่อง 3 , 5 ,7 และไอทีวีต่างพากันนำซีรีส์ที่สนุกสนานมาประชันกันเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะช่องไอทีวีที่พยายามสร้างกระแสโดยแพร่ภาพละครเอเชียน ใช้ชื่อช่วงว่า “เอเชียนซีรีส์” ทำให้คนดูที่เริ่มเบื่อความซ้ำซากของละครไทยหันมาให้ความสนใจพุดถึงพระเอก นางเอกในเรื่องกันมากมาย ถึงขนาดมีซีรีส์ออกมาในรูปแบบ วีซีดี ดีวีดี อีกทั้งยังมีเว็บไซต์ส่วนตัวของซีรีส์เรื่องนั้นๆ โดยเฉพาะอีกด้วย (TV4kids.2548: ออนไลน์);

ในบรรดาละครโทรทัศน์จากเอเชียนทั้งจีน ญี่ปุ่น และเกาหลี ละครโทรทัศน์จากเกาหลีได้รับความนิยมจากผู้ชมชาวไทยเป็นจำนวนมาก ดังที่ดุษฎี พิทักษ์ชัชวาล กล่าวไว้ในงานวิจัยเรื่อง “ ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการชมละครโทรทัศน์เกาหลีของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานครว่า “ ละครเกาหลีซึ่งเป็นละครโทรทัศน์ต่างประเทศที่เข้ามาใหม่ล่าสุด มีอิทธิพลต่อผู้ชมโทรทัศน์ของไทยในปัจจุบันอย่างมาก ผู้ชมละครเกาหลีส่วนใหญ่ มีอายุระหว่าง 15 – 25 ปี อยู่ในวัยเรียน และวัย

ทำงาน เวลาในการรับชมเป็นช่วงเวลาพักผ่อนของคนส่วนใหญ่ทำให้สะดวกในการชม ปัจจัยหลายด้านที่มีผลต่อพฤติกรรมชมละครเกาหลีพบว่า เนื้อหาละครส่วนใหญ่จะเป็นละครชีวิตรักและเป็นละครเรื่องยาวหลายตอนจบ ซึ่งตรงกับความต้องการของผู้ชม เพราะทำให้รับรู้มุมมองในด้านความรัก การดำเนินชีวิต การใช้ชีวิตในครอบครัว และเรื่องศิลปวัฒนธรรม ประเพณี นอกจากนี้ความสนุกสนานเพลิดเพลินของเนื้อเรื่อง ดารา ฉาก เครื่องแต่งกาย รวมทั้งการส่งเสริมการตลาด มีรายการแนะนำหนังทำรายการละคร และการฉายละครตัวอย่างทางโรงภาพยนตร์ก่อนฉายจริงทางโทรทัศน์ ก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ละครเกาหลีเป็นที่ชื่นชอบของผู้ชมละครโทรทัศน์อีกด้วย (ดุษฎี พิทักษ์ชัชวาล.2547: 88 – 94)

ละครเกาหลีได้รับความนิยมจากผู้ชมคนไทยเป็นอย่างมาก ละครเกาหลีเรื่องแรกที่นำมาแพร่ภาพทางโทรทัศน์ของไทยคือเรื่อง **ลิขิตแห่งดวงดาว** โดยสถานีโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 5 นำเข้ามาในปี พ.ศ.2543 จากนั้นภาพยนตร์และละครเกาหลีหลายเรื่องได้เข้ามาแพร่ภาพในไทย บทความทางอินเทอร์เน็ตเรื่อง “ ตื่นวัฒนธรรมโสม ปราบฎการณ แดจังกึม ” กล่าวว่า ละครเรื่องแรกที่สร้างกระแสความนิยม ให้คนไทยหันมาสนใจละครเกาหลี คือ **เรื่องรักนี้ชั่วนิรันดร์ (Autumn in my heart)** (JK DRAMAS.COM.2548.ออนไลน์); ซึ่งสอดคล้องกับคำวิจารณ์ของนันท์ว้าง สิริสุนทร ในบทความทางอินเทอร์เน็ตเรื่อง “ ยุคดิจิทัลของดินแดนจอมนาง ” ว่าการแพร่ภาพของซีรีส์โรแมนติคอย่าง **รักนี้ชั่วนิรันดร์ (Autumn in my heart)** เป็นการสร้างกระแสความนิยมต่อละครเกาหลีด้วยองค์ประกอบหลายอย่าง ได้แก่ ช่วงเวลาในการแพร่ภาพที่เป็นช่วงคนกลับบ้านแล้ว เนื้อหาโรแมนติก เรื่องอาหารของเกาหลี และเพลงประกอบ ซึ่งรวมทั้งจากบรรยากาศของประเทศเกาหลี (JKDRAMAS.COM.2548.ออนไลน์); ต่อมาละครโทรทัศน์เรื่องต่าง ๆ ของเกาหลีก็ได้รับความนิยมจากผู้ชมชาวไทยอย่างต่อเนื่อง จนมาถึงกลางปี 2548 ละครเกาหลีเรื่อง **Full house สะดุดรักที่ปักใจ** สร้างกระแสความนิยมขึ้นอีกครั้ง โดยการแสดงของ “เรน” นักร้องดังของเกาหลี ยังไม่ทันที่กระแสความนิยมเรื่องนี้จะสร้างซาไป ละครเกาหลีที่แพร่ภาพในปลายปีนี้คือ **แดจังกึม จอมนางแห่งวังหลวง** ก็สร้างปรากฏการณ์การเป็นละครที่ประสบความสำเร็จมากกว่าทุกเรื่องที่ผ่านมา ด้วยสูตรการเอาอาหาร การเมือง รวมไปถึงสิ่งซึ่งเป็นอุดมคติมาผสมผสานรวมกัน (JK DRAMAS.COM.2548.ออนไลน์);

นอกจากนี้ในบทความทางอินเทอร์เน็ต เรื่อง “ ยุคดิจิทัลของดินแดนจอมนาง ” ซึ่งนันท์ว้าง สิริสุนทรกล่าวไว้ในหัวข้อขยายฐานสุวรรณกรรม ว่า หลังจากหนังและละครเกาหลีเปิดตัวอย่างสวยงามไปแล้ว ต่อมาวรรณกรรมเกาหลีก็เริ่มเกาะกระแสตามมา นับเป็นจุดเริ่มต้นของนิยายเกาหลีในไทย และจากการให้สัมภาษณ์ของนภาศรี สุวรรณโชติ ผู้แปลนิยายเกาหลีเป็นภาษาไทยหลายเล่ม กล่าวว่า ความนิยมในนิยายเกาหลี เริ่มจากกระแสของละคร หนังสือ และเพลงเกาหลีที่เริ่มแพร่หลายเป็นที่นิยมในหมู่คนไทยมากขึ้น จากนั้นก็เริ่มมีการแปลนิยายเกาหลีเป็นภาษาไทย (JK DRAMAS.COM. 2548.ออนไลน์);

ภาพยนตร์และละครโทรทัศน์เกาหลีหลายเรื่องที่ได้รับการนิยมนิยมและแปลเป็นนวนิยายได้แก่ เรื่อง รักนี้ชั่วฉัณริณตร์ (Autumn in my heart) , สงครามแห่งความรัก (All About Eve) , Full house สะดุดรักที่หักใจ ที่เปลี่ยนชื่อเป็น Full house บ้านในฝันกับคืนวันของหัวใจ , เท กิก ก็ เลือดเนื้อเพื่อฝัน วันสิ้นสงคราม (TAEGUKGI) เป็นต้น ซึ่งเป็นปรากฏการณ์ที่น่าสนใจอย่างมาก ที่นวนิยายมีต้นกำเนิดจากการได้รับความนิยมของละครและภาพยนตร์

เป็นที่น่าสังเกตว่า นวนิยายแปลจากประเทศเกาหลีเป็นที่นิยมจากนักอ่านชาวไทยเป็นอย่างมากในช่วงปี พ.ศ. 2543 – ปัจจุบัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านวนิยายดังกล่าวมีเนื้อหาที่มีสาระ ให้ข้อคิด ในการดำเนินชีวิตในสังคม ความรักระหว่างพี่น้อง เพื่อนและคนรัก และยังสอดแทรกคุณธรรมด้าน ความกตัญญูและวัฒนธรรมต่างๆ ของเกาหลีไว้ ด้วยเหตุที่นวนิยายแปลเกาหลีมีความน่าสนใจในแง่มุมมองดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษานวนิยายเกาหลีในววรรณกรรมไทย ในด้านแนวคิดที่ปรากฏในเรื่องและกลวิธีการนำเสนอแนวคิดในนวนิยายแปลเกาหลี

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาแนวคิดที่ปรากฏในนวนิยายแปลเกาหลี
2. เพื่อศึกษาวิธีการนำเสนอแนวคิดในนวนิยายแปลเกาหลี

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาแนวคิดและกลวิธีการนำเสนอแนวคิดในนวนิยายแปลเกาหลีทำให้เห็นคุณค่าของนวนิยายเกาหลีที่มีต่อผู้อ่านคนไทย ทั้งด้านชีวิตสังคม และศิลปะการประพันธ์

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้ศึกษาวิเคราะห์นวนิยายแปลเกาหลี ที่ตีพิมพ์รวมเล่มแล้ว 9 เรื่อง ซึ่งเป็นนวนิยายแปลเกาหลีที่แพร่ภาพทางโทรทัศน์ , วีซีดี และภาพยนตร์ ดังนี้

1. เรื่องรักนี้ชั่วฉัณริณตร์ เล่มเดียวจบ (พิมพ์ครั้งแรก พ.ศ. 2545 โอซูเยียน เขียน / ราพรรณ รักศรีอักษร แปล)
2. เรื่องเพลงรักในสายลมหนาว เล่มเดียวจบ (พิมพ์ครั้งแรก พ.ศ. 2546 คิมอุณฮี, ยุนอุณควง เขียน / ราพรรณ รักศรีอักษร แปล)
3. เรื่องสงครามแห่งความรัก เล่มเดียวจบ (พิมพ์ครั้งแรก พ.ศ. 2547 พักจีฮยอน เขียน / จุริภรณ์ เกียรติบารมี และอรินทรา ตั้งสฤติเกียรติ์ แปล)
4. เรื่องรักเหมียวๆขอเกี่ยวหัวใจ 3 เล่มจบ (พิมพ์ครั้งแรก พ.ศ. 2547 คิมยูรี เขียน / แพรจรีรา แปล)

5. เรื่องเท กิก ก็ เลือดเนื้อเพื่อฝัน วันสิ้นสงคราม เล่มเดียวจบ (พิมพ์ครั้งแรก พ.ศ. 2547 คังเจคิ๋ว เขียน / ไพบูลย์ ปิตะเสน แปล)
6. เรื่องจุดเริ่มต้นของหัวใจให้ 1% เล่มเดียวจบ (พิมพ์ครั้งแรก พ.ศ. 2547 Hyun, Go un เขียน / คุณนาย แปล)
7. เรื่องฟีนิกซ์ ลิขิตรัก เพลิ่งริษยา 2 เล่มจบ (พิมพ์ครั้งแรก พ.ศ. 2548 ลียูจิน เขียน / นีรชา เจนวีระนนท์, อารักษ์ บัวขาวและมยุรฉัตร ปัทมรางกูร แปล)
8. เรื่องหนุ่มตัวร้าย...ผู้ชายกรู๊ปปี้ เล่มเดียวจบ (พิมพ์ครั้งแรก พ.ศ. 2548 ลี เฮคยอง เขียน / โปมุล แปล)
9. เรื่อง Full House บ้านในฝันกับคืนวันของหัวใจ 2 เล่มจบ(พิมพ์ครั้งแรก พ.ศ. 2548 วอนชยอน เขียน / ปลายฝัน อันติกา แปล)

ข้อตกลงเบื้องต้นของการศึกษาค้นคว้า

นวนิยายแปลเกาหลี ในสารนิพนธ์ฉบับนี้ หมายถึง นวนิยายเกาหลีที่แปลเป็นภาษาไทยจากต้นฉบับภาษาเกาหลีทั้ง 9 เรื่องที่นำมาศึกษาในครั้งนี้เท่านั้น

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการวิจัยเอกสาร โดยดำเนินการตามลำดับดังนี้

1. ศึกษานวนิยายแปลเกาหลีจำนวน 9 เรื่อง ซึ่งนำมาสร้างเป็นละครโทรทัศน์หรือภาพยนตร์
2. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์นวนิยาย การวิเคราะห์แนวคิด กลวิธีการนำเสนอแนวคิด นวนิยายแปล และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับประเทศเกาหลี
3. ศึกษาแนวคิดและกลวิธีการนำเสนอแนวคิดที่ปรากฏในนวนิยายแปลเกาหลี
4. เสนอผลการศึกษาค้นคว้าแบบพรรณนาวิเคราะห์

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์นวนิยาย
 - 1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์นวนิยาย
 - 1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์นวนิยาย
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดในวรรณกรรม
 - 2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดในวรรณกรรม
 - 2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดในวรรณกรรม
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกลวิธีการนำเสนอแนวคิดในวรรณกรรม
 - 3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับกลวิธีการนำเสนอแนวคิดในวรรณกรรม
 - 3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกลวิธีการนำเสนอแนวคิดในวรรณกรรม
4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวรรณกรรมแปล
 - 4.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับวรรณกรรมแปล
 - 4.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวรรณกรรมแปล
5. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับประเทศเกาหลี

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์นวนิยาย

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์นวนิยาย

การวิเคราะห์วรรณกรรมประเภทนวนิยาย มีผู้เสนอแนวทางในการศึกษาไว้ต่าง ๆ กัน

ดังนี้

เจือ สตะเวทิน เสนอแนะแนวทางในการวิจารณ์ไว้ว่าอาจพิจารณาตามหัวข้อต่อไปนี้

คือ

1. ความคิดเห็นของเรื่อง
2. โครงเรื่อง
3. ตัวละคร
4. ฉาก
5. บทสนทนา
6. ท่วงทำนองเขียนของผู้แต่ง
7. ผลต่อสังคมหรือผู้อ่าน (เจือ สตะเวทิน. 2516 : 115.)

ชวน เพชรแก้ว สรุปหลักเกณฑ์ในการวิจารณ์นวนิยาย ว่าควรพิจารณาถึงสิ่งต่างๆ ดังนี้

1. ประวัติของผู้แต่ง ผู้วิจารณ์ควรกล่าวถึงพร้อมผลงานโดยย่อๆ เพื่อให้ผู้อ่านได้ทราบถึงตัวผู้แต่งพอสมควร

2. แนวคิดของผู้แต่ง ผู้วิจารณ์ควรสรุปให้เห็นว่าเรื่องนั้นแสดงแนวคิดอะไร เป็นแนวคิดแนวใด สอดแทรกอยู่อย่างไร และสาเหตุของแนวคิดนั้นน่าจะเกิดจากอะไร

3. โครงเรื่องและเนื้อเรื่อง ผู้วิจารณ์ควรแยกออกจากกันให้ได้ว่าทั้งสองเป็นคนละอย่างกัน

4. ตัวละคร ผู้วิจารณ์ควรกล่าวถึงตัวละครในแง่ของลักษณะนิสัยว่าเหมาะสมกับเนื้อเรื่องและโครงเรื่องอย่างไร มีเหตุการณ์ไม่เกี่ยวข้องกับลักษณะนิสัยของตัวละครปะปนอยู่บ้างหรือไม่ เนื้อเรื่องถูกตัวละครพาให้ดำเนินไปตามลักษณะนิสัยของตัวละครหรือไม่

5. ฉาก ผู้วิจารณ์ควรกล่าวถึงฉากว่า ฉากช่วยให้ผู้อ่านมองเห็นตัวละครได้ชัดเจนเพียงใด เป็นผลต่ออารมณ์ เข้ากับท้องเรื่องและการดำเนินเรื่องหรือไม่ โดยสรุปก็คือการใช้ฉากมีความสมจริงเพียงไร

6. สำนวนภาษาและบทสนทนา ผู้วิจารณ์ควรพิจารณาว่า ผู้แต่งใช้สำนวนภาษาและบทสนทนาเหมาะสมกับตัวละครหรือช่วยให้ทราบบุคลิกของตัวละครหรือไม่ บทสนทนาช่วยในการดำเนินเรื่องหรือไม่ สำนวนภาษาให้ความหมายที่ชัดเจน สุภาพและไม่ยัดเยียด

7. กลวิธีในการแต่ง ผู้วิจารณ์ควรพิจารณาว่าผู้แต่งใช้กลวิธีอะไรมาช่วยในการดำเนินเรื่อง และแทรกข้อคิดเห็นต่างๆ เพื่อสอนผู้อ่านในเรื่องอย่างไร

8. คุณค่าของหนังสือ ผู้วิจารณ์ควรพิจารณาคุณค่าจากหนังสือที่วิจารณ์นั้นว่า ผู้เขียนได้มุ่งแสดงคุณค่าให้แก่ผู้อ่านในด้านใดบ้าง (ชวน เพชรแก้ว, 2521 : 185)

วิช ปุณโณทก กล่าวถึงการวิจารณ์นวนิยายว่า ผู้วิจารณ์จะต้องวิเคราะห์แยกแยะศึกษาวิจารณ์ทุกแง่มุมเกี่ยวกับการแสดงความคิดเห็นแบบอัตวิสัย ในส่วนที่ควรศึกษาอย่างละเอียดมี 3 ประการดังนี้

1. การพิจารณาในแง่เนื้อหา ผู้วิจารณ์ต้องวิเคราะห์แยกแยะแต่ละแง่มุมอย่างละเอียดดังนี้

1.1 การวิเคราะห์โครงเรื่อง ผู้เขียนได้ผูกโครงเรื่องมีความสัมพันธ์กันอย่างเป็นลำดับ สมเหตุสมผล หรือต่อเนื่องกันเพียงไร เหตุการณ์ในเรื่องเป็นภาพสะท้อนสังคมที่สมจริงเพียงใด

1.2 วิเคราะห์ตัวละคร ผู้เขียนสร้างไว้อย่างมีชีวิตเพียงไร ตลอดจนการให้รายละเอียด ภูมิหลังของตัวละครเหมาะสมกับบทบาทที่ปรากฏในเรื่องเพียงไร

1.3 วิจารณ์แก่นของเรื่อง ผู้เขียนจะแทรกไว้ในตอนดำเนินเรื่องหรือบุคลิกของตัวละครหรือคำพูดที่ถกเถียงกัน แนวโน้มแก่นของเรื่องส่วนใหญ่จะเป็นแนวคิดเกี่ยวกับชีวิต สังคม หรือปรัชญาที่เกี่ยวข้องด้วยชีวิต

1.4 วิเคราะห์จาก ศึกษาเหตุการณ์ในเรื่องมีความสัมพันธ์กับบรรยากาศที่ผู้เขียนสร้างไว้เพียงไร มีความสมจริงมากน้อยเพียงไร

1.5 วิเคราะห์บทสนทนา คือศึกษาคำพูดระหว่างตัวละครซึ่งมีส่วนในการแสดงออกทางพฤติกรรมของตัวละคร และช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจอุปนิสัยของตัวละครได้ชัดเจนขึ้น บทสนทนามีส่วนช่วยในการดำเนินเรื่องหรือให้แนวคิด แก่คิดแก่ผู้อ่าน

2. พิจารณาแง่ศิลปะการประพันธ์ คือศึกษากลวิธีการดำเนินเรื่อง การถ่ายทอดความคิด ทศนะของผู้เขียนอย่างเป็นลำดับ ผู้วิจารณ์จะต้องแยกแยะพิจารณาเป็นส่วนๆ ดังนี้

2.1 กลวิธีการดำเนินเรื่อง หมายถึงการลำดับโครงเรื่องอย่างมีศิลปะ จะเอาตอนใดขึ้นก่อน หลัง หรือจะใช้วิธีการย้อนเรื่องไปมา การดำเนินเรื่องในปัจจุบันมี 4 แบบคือ

- การดำเนินเรื่องโดยเขียนจดหมายเป็นตอนๆ คือศิลปะการประพันธ์เป็นการพรรณนาในจดหมายเป็นตอนๆ

- การดำเนินเรื่องโดยลำดับเหตุการณ์ คือ ดำเนินเรื่องตามเวลาปฏิทินไม่นิยมเล่าย้อนกลับไปมา

- การดำเนินเรื่องโดยขึ้นต้นด้วยเหตุการณ์ตอนท้ายเรื่อง คือจะเริ่มต้นด้วยจุดสูงสุดของเรื่องแล้วเล่าย้อนเหตุการณ์มาตอนต้น

- การดำเนินเรื่องแบบช่วงชีวิตหนึ่งที่มีการเปลี่ยนแปลงสำคัญอย่างใหญ่หลวงคือ การดำเนินเรื่องโดยเสนอเหตุการณ์ตอนหัวเลี้ยวหัวต่อของการเปลี่ยนแปลงของชีวิต ซึ่งมักจะเป็นตอนสำคัญและเกิดการขัดแย้งอย่างมาก

2.2 แนวคิดของเรื่อง คือ ส่วนที่เป็นความคิดเห็นที่ผู้เขียนสอดแทรกลงไปในวรรณกรรมโดยเสนอทัศนะผ่านตัวละคร

3. พิจารณาจากผลสะท้อนการอ่าน โดยอาจแยกได้ 2 ประเด็นคือ

3.1 ความเพลิดเพลินทางด้านอารมณ์ คือนิยายนั้นสามารถเร้าใจผู้อ่านให้ติดตามเรื่องโดยตลอด ไม่เบื่อหน่าย ก็ถือว่าเป็นผลสะท้อนจากการอ่านที่ดีได้

3.2 ประเทืองปัญญา คือพิจารณาด้านที่นิยายนั้นได้ให้แนวคิด ความรู้ใหม่ๆ อย่างมีสาระเพียงใด สามารถยกระดับแนวคิดจิตใจของผู้อ่าน และสามารถให้คนทุกระดับความรู้ อ่านเข้าใจและเข้าถึงแนวคิดเหล่านั้น (ธวัช ปุณโณทก. 2527 : 105 – 110)

สมพิศ จิตตรง กล่าวว่า การศึกษาเรื่องแต่งบันเทิงคดีอาจกำหนดแนวทางศึกษาได้ดังนี้

1. ผู้วิจารณ์ควรเล่าเนื้อเรื่องย่อให้ผู้อ่านบทวิจารณ์เข้าใจเรื่อง และติดตามการวิจารณ์ได้สะดวกและถูกต้อง

2. การจับความมุ่งหมายของผู้แต่ง (เจตนารมณ์ของผู้แต่ง) ผู้แต่งทุกคนย่อมเจตนาที่จะแสดงถึงอะไรสักอย่างหนึ่งอยู่เสมอในการแต่งวรรณกรรม ไม่ว่าจะเป็นแต่งไปตามที่เป็นจริงหรือตามจินตนาการ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความมุ่งหมายนี้มักจะปรากฏในรูปของสารัตถะของเรื่อง ผู้

แต่งมองโลกของมนุษย์ในแง่ใด อย่างไร ก็แสดงความมุ่งหมายให้เห็นในวรรณกรรมเรื่องนั้น โดยรูปของสารัตถะของเรื่อง ผู้วิจารณ์ควรพิจารณาให้เห็นสารัตถะของเรื่องให้ได้

ข้อนี้ยกเว้นในกรณีที่เรื่องนั้นไม่มีสารัตถะ เพราะว่าผู้แต่งอาจต้องการเพียงแต่เขียนเรื่องขำขันหรือเขียนเรื่องลึกลับประเภตนักสืบหรือนั่นการบันทึกข้อเท็จจริงบางประการโดยไม่สนใจที่จะแสดงธรรมชาติธรรมดาใด ๆ ของมนุษย์เลย

3. ปรัชญาการแต่ง นอกจากแสดงความมุ่งหมายออกมาในรูปสารัตถะแล้ว ผู้แต่งยังแสดงแนวคิด หรือปรัชญาในการแต่งเรื่องนั้นๆ ให้ปรากฏอีกด้วยว่า ผู้แต่งมีความเชื่อมั่นในแนวคิดหรือปรัชญาใด และได้แสดงออกมาในวรรณกรรมเรื่องนั้นตามที่ตนเห็นว่าเหมาะสม

4. รูปแบบหรือประเภทของวรรณกรรมเรื่องนั้น ผู้แต่งย่อมหาวิธีการที่จะแสดงออกในรูปแบบของวรรณกรรมรูปใดรูปหนึ่งเสมอ อาจเขียนเป็นบทละครเสียดสีสังคม นิทานอิงประวัติศาสตร์หรือนวนิยาย เป็นรูปแบบที่ผู้แต่งเลือกแล้วว่าเหมาะสมกับเนื้อเรื่องที่ตนตั้งใจเขียนขึ้น

5. เนื้อเรื่อง ซึ่งได้ศึกษากันมาแต่ต้นแล้วว่าอาจประกอบด้วย

5.1 โครงเรื่อง (Plot) อันจะต้องมีเหตุการณ์และปัญหาขัดแย้งในด้านใดด้านหนึ่งหรือทุกด้าน เช่น ด้านเหตุการณ์ ด้านจิตใจ และการคลี่คลายดำเนินเรื่องตั้งแต่ต้นจนจบ

5.2 โครงเรื่องย่อย (sub Plot)

5.3 เรื่องเหนือวิสัย (Fantasy)

5.4 เหตุประจวบ (Coincidence)

วรรณกรรมทุกเรื่องไม่จำเป็นต้องมีครบทุกประการที่กล่าวนี้ แต่ที่จำเป็นจะต้องมีแน่นอนนั่นคือ ข้อ 5.1 การวิจารณ์จึงเป็นไปตามหัวข้อที่มีอยู่ในวรรณกรรมเรื่องนั้น ถ้าไม่มีเรื่องใดก็ไม่จำเป็นต้องกล่าวถึงเรื่องนั้น

6. ตัวละครและบทสนทนาของตัวละคร

7. สถานที่และเวลาที่สมมติว่าเรื่องนั้นๆ เกิดขึ้น

โดยสรุป ส่วนต่างๆ ที่ประกอบกันเข้าเป็นวรรณกรรมแต่ละเรื่องนั้น ก็มีดังที่กล่าวมาแล้ว ดังนั้นในการวิจารณ์ ผู้ฝึกฝนจึงสามารถจะเข้าใจได้ด้วยตนเองว่าอย่างน้อยที่สุดควรยกเอาเรื่องใดขึ้นมาพิจารณาวิจารณ์ และประเมินค่าไปตามแนวความรู้ความคิด

(สมพิศ จิตตรง.2538: 95-108)

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์นวนิยาย

บุญศิริ ภิญญานันท์ ศึกษานวนิยายแนวสะท้อนชีวิต โดยวิเคราะห์นวนิยายของ

ก.สุรางคนางค์ พบว่า นวนิยายเสนอแนวคิดเกี่ยวกับความรัก แนวคิดเกี่ยวกับการเลือกคู่ครองและการแต่งงาน แนวคิดเกี่ยวกับปัญหาครอบครัว แนวคิดเกี่ยวกับหลักการในการดำเนินชีวิตและแนวคิดเกี่ยวกับผู้หญิง ก. สุรางคนางค์ มองปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมว่า มีจุดเริ่มต้นจากครอบครัว ด้านตัวละครให้ความสำคัญแก่ตัวละครเอกฝ่ายหญิงมากที่สุดส่วนกลวิธีการประพันธ์ใช้การบรรยายอย่าง

ละเอียดรวมทั้งการใช้บทสนทนาและรูปแบบจดหมายและรูปแบบจดหมายในการเล่าเรื่อง (บุญศิริ ภิญาภินันท์.2527: 193)

ลินดา วงษ์ทน ศึกษาวิเคราะห์เรื่องปัญหาครอบครัวแตกแยกในนวนิยายไทย ช่วง พ.ศ. 2525-2531 ผลการศึกษาพบว่านวนิยายชีวิตครอบครัวช่วง พ.ศ. 2525-2531 ได้เสนอปัญหาครอบครัวออกมาอย่างชัดเจนทั้งในแง่ของสาเหตุที่ครอบครัวในช่วงเวลาดังกล่าวต้องประสบกับความล้มเหลวอยู่ในเกณฑ์สูง และยังได้เสนอผลกระทบที่ตามมาหลังจากการแตกแยกของครอบครัวแล้วว่า จะส่งผลโดยตรงมายังบุตรอันเป็นเหตุให้บุตรเติบโตกลายเป็นปัญหาของสังคมในเวลาต่อมา(ลินดา วงษ์ทน.2533 : 367)

ขวัญเนตร ครุฑานุช วิเคราะห์นวนิยายของสีฟ้า พบว่า นวนิยายส่วนใหญ่มักจบลงด้วยความสมหวังของตัวละครหรือการคลี่คลายเหตุการณ์ไปในทางที่ดี หลังจากที่ต้องต่อสู้ฟันฝ่าอุปสรรคอย่างทุกข์ทรมานมาแล้ว ย่อมแสดงปรัชญาของผู้แต่งว่าเป็นพุทธปรัชญา “ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว” สีฟ้ามีความมุ่งหมายให้ทุกคนต่อสู้กับปัญหาชีวิตและเป็นอุทาหรณ์เพื่อสร้างจิตสำนึกให้คนไม่ท้อถอย ไม่สิ้นหวังในชีวิต (ขวัญเนตร ครุฑานุช.2534 : 223)

เบญญา สุชาติพยพันธ์ ศึกษานวนิยายชีวิตครอบครัว ในช่วง พ.ศ.2475-2488 โดยศึกษาในด้านแนวคิดเกี่ยวกับชีวิตครอบครัวและความสัมพันธ์ระหว่างสภาพสังคมกับนวนิยาย ผลการศึกษาพบว่า ด้านแนวคิดเกี่ยวกับชีวิตครอบครัวมี 3 ประการ คือ แนวคิดเกี่ยวกับการเลือกคู่ครองและการแต่งงาน บทบาทหน้าที่ของสมาชิกในครอบครัว และปัญหาความขัดแย้งในครอบครัว ในด้านความสัมพันธ์ระหว่างสภาพสังคมกับนวนิยาย พบว่า สภาพสังคมในช่วงเวลาดังกล่าวมีความสัมพันธ์สอดคล้องกับนวนิยาย ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ การศึกษา และด้านวัฒนธรรม (เบญญา สุชาติพยพันธ์.2540: บทคัดย่อ)

พิศมร แสงสัตยา วิเคราะห์นวนิยายของปิยะพร ศักดิ์เกษม ผลการศึกษาพบว่าโครงเรื่องเป็นโครงเรื่องที่เรียบง่ายและใช้ความขัดแย้งระหว่างตัวละครเป็นเกณฑ์ในการสร้างโครงเรื่อง ด้านการดำเนินเรื่องพบว่าใช้การเปิดเรื่องด้วยการพรรณนาฉากและบรรยากาศเป็นส่วนใหญ่ การเล่าเรื่องใช้การเล่าย้อนต้นมากที่สุด การปิดเรื่องใช้วิธีการปิดเรื่องแบบสมจริงมากที่สุด ด้านการสร้างตัวละครมีการสร้างตัวละครแบบหลายมิติกับแบบมิติเดียว ด้านการใช้บทสนทนาพบว่าใช้บทสนทนาเพื่อช่วยดำเนินเรื่องให้รวดเร็วขึ้น ด้านการสร้างฉากพบว่าใช้ฉากในประเทศและฉากต่างประเทศ ด้านการใช้ภาษาพบว่าใช้พรรณนาโวหารเด่นชัดที่สุด รองลงมาคืออุปมาโวหารและอุปลักษณ์โวหาร (พิศมร แสงสัตยา.2544 : บทคัดย่อ)

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดในวรรณกรรม

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดในวรรณกรรม

ในการศึกษาเรื่องแนวคิด มีเอกสารที่กล่าวถึงแนวคิดในเรื่องสั้นและนวนิยายไว้ดังนี้
 สุตาร์ตัน เสรีวัฒน์ ให้ความหมายของแนวคิดไว้ว่า “แนวคิด คือความคิดหรือทัศนะหรือสภาพสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ผู้แต่งต้องการเสนอหรือสื่อถึงผู้อ่าน” (สุตาร์ตัน เสรีรัตน์. 2520 : 30)

สุริวงค์ พงศ์ไพบูลย์ กล่าวถึงแนวคิดว่าเป็นสารัตถะของบันเทิงคดี ทศนะหรือสาระ ที่ผู้เขียนต้องการส่งให้ผู้อ่านทราบ โดยใช้โครงเรื่องและตัวละครเป็นสื่อ ไซบัทสนทนา ฉากและบรรยากาศเป็นเครื่องปรุงแต่ง (สุริวงค์ พงศ์ไพบูลย์. 2520 : 94)

อุดม หนูทอง กล่าวถึงแนวคิดว่าเป็นสาระหรือสัจจะที่ผู้ประพันธ์ยังเห็น เชื่อถือ หรือยึดถือและประสงค์จะสื่อสารไปยังผู้อ่าน งานเขียนทุกเรื่องย่อมมีแนวคิดสำคัญอย่างหนึ่งเสมอ แนวคิดสำคัญจะปรากฏในลักษณะที่เป็นข้อสรุปของเรื่องต้องอ่านเรื่องนั้นๆ ทั้งหมดแล้วประมวลสรุป ความคิดออกมา ความคิดที่ปรากฏโดยส่วนรวมเรียกว่า แนวคิดหลักและในองค์ประกอบย่อยของ เรื่องผู้ประพันธ์อาจแฝงแนวความคิดเอาไว้เช่นเดียวกัน ในเรื่องหนึ่งๆ อาจแฝงแนวคิดไว้หลาย แนวคิด ทราบได้จากการสรุปในส่วนย่อยของเรื่องเรียกว่า แนวคิดย่อย (อุดม หนูทอง. 2522 : 111- 114)

รีนฤทัย สัจจพันธุ์ กล่าวถึงการวิเคราะห์แก่นเรื่องหรือสารัตถะไว้ว่า การวิเคราะห์ แก่นเรื่อง (สารัตถะ) หรือความตั้งใจของผู้แต่งประการใดประการหนึ่งหรือหลายประการที่ต้องการ ถ่ายทอดมายังผู้อ่าน แก่นเรื่องเป็นจุดสำคัญของ “อะไร” ที่ผู้อ่านจะได้จากการอ่านนวนิยาย เรื่อง สั้นสักเรื่องหนึ่ง แก่นเรื่องมักเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับชีวิต การค้นหาแก่นเรื่องอาจจะทำได้ง่ายและ ยากพอๆกัน ที่ง่ายคือผู้แต่งอาจจะบอกผู้อ่านตรงๆ หรือปรากฏที่ชื่อเรื่อง แต่โดยมากผู้แต่งจะไม่บอก ไว้ ผู้อ่านต้องค้นหาเองว่าจุดมุ่งหมายที่สำคัญของเรื่องที่เขาย่านคืออะไร ผู้แต่งต้องการให้เราทราบ ทศนะของชีวิตในแง่ใด เช่น นวนิยายเรื่องหนึ่งในร้อยของดอกไม้มัด แก่นเรื่องจะปรากฏในพุทธ ภาษิตที่ผู้เขียนกล่าวนำไว้ว่า “พึงชนะความโกรธด้วยความไม่โกรธ” “ชนะความชั่วด้วยความดี” (รีนฤทัย สัจจพันธุ์. 2524 : 59 – 60)

กาญจนา วิชญาปกรณณ์ กล่าวถึงหลักการสร้างหรือเสนอแนวคิด รวมทั้งหลักการ สังเกตหาแนวคิด ตลอดจนแนวการพิจารณาแนวคิดไว้ดังนี้

กลวิธีการสร้างหรือเสนอแนวคิด แบ่งได้ 3 แนวกว้างๆ คือ

1.กลวิธีการสร้างหรือเสนอแนวคิดโดยมุ่งเน้นอารมณ์ความรู้สึกต่างๆ ใช้ อารมณ์ความรู้สึกมากำหนดแนวคิด เช่น ความรัก ความอิจฉาริษยา ความกลัว ความเกลียด ความ หงอยเหงาว่าเหว ความสยดสยอง เป็นต้น

2.กลวิธีการสร้างแนวคิดโดยกำหนดจากสาระที่นำมาปรุงแต่งในเรื่องราว เช่น การเมือง ค่านิยม ปรัชญา ศาสนา สภาพเหตุการณ์ในสังคม

3.กลวิธีการสร้างแนวคิดโดยนำแนวคิดจากวรรณคดีเอกสมัยโบราณมาเป็นแบบ จมับหรือสูตร วรรณคดีหรือวรรณกรรมเอกสมัยโบราณที่ได้รับความนิยมอย่างมากจนกลายเป็นงาน เขียนระดับคลาสสิก (Classic) และเป็นต้นแบบของวรรณกรรมเรื่องอื่นๆ ต่อมาจนจัดเข้าเป็นสูตร หรือแบบฉบับหนึ่งได้ และใช้สรุปเป็นแบบฉบับที่คุ้นหู และคุ้นจินตนาการของผู้อ่านได้ทันที

หลักการสังเกตหาแนวคิด มีหลักสังเกตกว้างๆ อยู่ 2 แนวคือ

1.อ่านเรื่องให้ตลอด สืบหาความรู้ อารมณ์ ความรู้สึก และความคิดที่ได้รับ จากเรื่องตั้งคำถามให้ตนว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร ความคิดของเรื่องอยู่ตรงส่วนใด ข้อสังเกต

ประการหนึ่งคือ แนวคิดมักจะเกี่ยวกับชีวิตมนุษย์ พฤติกรรม อารมณ์ของมนุษย์ พฤติกรรม อารมณ์ของมนุษย์และชนบครลงต่าง ๆ ของสังคม

2.แนวคิดเป็นส่วนที่สัมพันธ์กับองค์ประกอบส่วนต่างๆ ของงานเขียนอย่างแยกไม่ออก หลักใหญ่ในการสังเกตแนวคิดจึงดูได้จากโครงเรื่อง ตัวละคร ฯลฯ เป็นสำคัญ

การสังเกตแนวคิดจากโครงเรื่องนั้น ผู้อ่านต้องทราบว่ โครงเรื่องนำเหตุการณ์ต่างๆมาผูกเข้าเป็นเรื่อง และสะท้อนผ่านตัวละคร ในขั้นนี้ผู้อ่านต้องสังเกตว่าตัวละครทำอะไร เกิดอะไรขึ้นกับตัวละคร หรือสิ่งที่ตัวละครกระทำนั้นส่งผลไปสู่วิกฤตการณ์ตามมา

การสังเกตแนวคิดโดยดูความสัมพันธ์กับตัวละคร มีข้อสังเกตว่าลักษณะนิสัยของตัวละครจะสัมพันธ์กับแนวคิด นอกจากนี้แนวคิดจะปรากฏจากพฤติกรรม การกระทำซ้ำๆ จากคำพูดและความคิดของตัวละคร

นอกจากจะค้นหาแนวคิดจากโครงเรื่องและตัวละครแล้ว สิ่งหนึ่งที่ช่วยชี้แนะแนวคิดได้ก็คือ แรงจูงใจ (Notivation) หรือเหตุผลว่าทำไมตัวละครจึงกระทำเช่นนั้น นอกจากนี้หากก็ยังมีส่วนสัมพันธ์ที่ช่วยชี้แนะแนวคิดได้เช่นกัน เพราะฉากที่แวดล้อมมีบทบาทและอิทธิพลต่อชีวิตของตัวละคร ส่วนชื่อเรื่องก็เป็นสิ่งสำคัญที่นำไปสู่แนวคิดของเรื่องได้ ซึ่งบางเรื่องตั้งชื่อแสดงแนวคิดโดยตรง บางครั้งอาจตั้งชื่อเรื่องที่เป็นสัญลักษณ์โดยเนะความหมายของแนวคิดอยู่ในตัว

แนวการพิจารณาแนวคิด

ลักษณะสำคัญของแนวคิดคือ เป็นการสะท้อนภาพชีวิตไปตามทัศนะของผู้แต่ง โดยผ่านตัวละครซึ่งผู้อ่านไม่จำเป็นต้องยอมรับว่าแนวคิดนั้นๆ ถูกต้องเสมอไป แต่ควรพิจารณาแนวคิดในลักษณะว่าอำนวยประโยชน์หลากหลายแก่ตน คือได้รับประสบการณ์โดยอ้อมและได้ข้อคิดเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตหรือใช้สำหรับเป็นวิจารย์ญาณในเรื่องต่างๆ แนวในการพิจารณาแนวคิดมีดังนี้คือ

1.พิจารณาถึงความสมจริงของแนวคิดที่ว่า ความจริงต่อสภาพชีวิตของมนุษย์และสังคมเพียงใด ความสมจริงนี้ไม่จำเป็นต้องมาจากความจริงภายนอกหรือความจริงจากประสบการณ์ที่พบเห็นได้ในชีวิตประจำวัน แต่จะมาจากสิ่งที่ประกอบเรียบเรียงขึ้นในเรื่องสั้นและนวนิยายเองโดยตรง

2. พิจารณาแนวคิดที่ผู้แต่งแสดงไว้ว่าชัดเจนเพียงใด หรือไม่ ผู้อ่านอ่านแล้วสามารถเข้าใจแจ่มแจ้งเพียงใด ความชัดเจนและความแจ่มแจ้งของแนวคิดไม่จำเป็นว่าผู้แต่งบอกแนวคิดไว้โดยตรง แต่ได้จากการพิจารณาจากองค์ประกอบทุกๆส่วน กลวิธีการประพันธ์และการเสนอผลงานที่ผู้เขียนแสดงผ่านหรือแทรกไว้จนผู้อ่านสามารถตระหนักและมองเห็นแนวคิดของเรื่องได้ (กาญจนา วิชญูปกรณ์. 2534 : 69 – 73)

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดในวรรณกรรม

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์แนวคิดของนักเขียนที่ปรากฏในวรรณกรรมนั้นได้มีผู้ให้ความสนใจ และศึกษาไว้ดังนี้

สมภาพ นาคพันธ์ ศึกษาวิเคราะห์เรื่องสั้นของอิงอร พบว่าเรื่องสั้นของอิงอร เสนอแนวคิดที่เกี่ยวกับสังคม ซึ่งกำลังถูกอิทธิพลของชาวตะวันตกเข้าครอบงำให้มีความสำคัญกับวัตถุมากกว่าจิตใจ นับถือผู้มีฐานะทางสังคม ยกย่องคนที่ร่ำรวยและคนในสังคมเมืองมักจะมีสิ่งที่แตกต่างและมีความวุ่นวายแก่งแย่งชิงชัย ชิงดีชิงเด่น ซึ่งจะแตกต่างจากคนในชนบทโดยสิ้นเชิง (สมภาพ นาคพันธ์. 2534 : 239 – 295)

นอกจากนี้วาสนา ไชยรัตน์ ศึกษาเรื่องสั้นของสุรัชย์ จันทิมาธร โดยศึกษาแนวความคิดที่ปรากฏในเรื่องสั้นพบว่าสุรัชย์ จันทิมาธร ได้เสนอทัศนะในด้านสังคม การเมือง การปกครอง เศรษฐกิจ ชีวิตมนุษย์ซึ่งเป็นการชี้ให้เห็นถึงปัญหาและข้อบกพร่องของสังคมที่ควรจะได้รับ การแก้ไขหรือปรับปรุง ได้แก่ ปัญหาการเอารัดเอาเปรียบ แนวความคิดเกี่ยวกับเศรษฐกิจ ได้เสนอถึงความเหลื่อมล้ำของคนในสังคม นายจ้าง ลูกจ้าง อำนาจการต่อรอง และผู้คนในสังคมมักที่จะแบ่งชนชั้นกันด้วยฐานะทางเศรษฐกิจ สุดท้ายและแนวความคิดเกี่ยวกับชีวิต ซึ่งเป็นเรื่องของความต้องการตามธรรมชาติของมนุษย์ (วาสนา ไชยรัตน์. 2534 : 311)

วีรวัฒน์ อินทรพร ศึกษาแนวคิดสิทธิสตรีในนวนิยายของโบทัน พบว่า ในนวนิยายของโบทันมักเสนอภาพชีวิตการต่อสู้ของตัวละครหญิงกับค่านิยมกดขี่ทางเพศทุกรูปแบบ ภายใต้ระบบสังคมที่ให้ความสำคัญกับผู้ชาย ทัศนะต่าง ๆ ของโบทันเกี่ยวกับสตรีเป็นทัศนะที่เรียกร้องให้มีการ ทบทวนคุณค่าความเป็นมนุษย์ของสตรีให้มากกว่าที่เป็นอยู่ ส่วนบทบาทของนวนิยายของโบทันที่มีต่อการสนับสนุนสิทธิสตรีพบว่ามี 3 ประการ ประการแรก สะท้อนปัญหาเกี่ยวกับสิทธิสตรีที่เกิดขึ้นในสังคมไทย ประการที่สอง ชี้นำแนวทางแก้ไขปัญหาและประการสุดท้าย เปลี่ยนแปลงค่านิยมที่สังคมมีต่อสตรี นอกจากนี้ยังเป็นพลังกระตุ้นสตรีให้ตระหนักถึงคุณค่าของตน ให้มีความภาคภูมิใจในความเป็นสตรี และปลุกจิตสำนึกของสังคมให้เห็นความสำคัญของสตรี (วีรวัฒน์ อินทรพร. 2541 : บทคัดย่อ)

จิตราต์น์ โกศลสารสินธุ์ ศึกษาเรื่องสั้นของกนกพงศ์ สงสมพันธุ์: การศึกษาแนวคิดเรื่องปัญหาองค์กรรวมของมนุษย์ พบว่า กนกพงศ์นำเสนอปัญหาที่เข้ามาทำลายการดำรงอยู่ร่วมกันของมนุษย์ สังคม และธรรมชาติ จนความสัมพันธ์ระหว่างกันเสียดุลยภาพ โดยนำเสนอปัญหาที่เคยเกิดขึ้นในอดีต คือ ปัญหาความขัดแย้งระหว่างลัทธิคอมมิวนิสต์และขบวนการโจรแบ่งแยกดินแดนชาวมุสลิม และปัญหาสังคมร่วมสมัยคือปัญหาทุนนิยม นอกจากนี้ยังชี้ให้เห็นว่าความสัมพันธ์ของทุกส่วนทั่วโลกมีความเกี่ยวโยงต่อกัน หากเกิดปัญหา ก็จะกระทบถึงกัน ฉะนั้นการแก้ปัญหารัฐควรรักษาคุณค่าของปัจเจกชน และแก้ปัญหาอย่างรอบด้านด้วยสันติวิธี ซึ่งจะนำไปสู่ความสัมพันธ์เชิงองค์กรรวม อันก่อให้เกิดการเกื้อกูลต่อกัน และสันติภาพจักเกิดขึ้นอย่างเป็นจริง (จิตราต์น์ โกศลสารสินธุ์. 2546 : บทคัดย่อ)

อำนาจ เอี่ยมสำอางค์ วิเคราะห์ภาพสะท้อนและแนวคิดทางสังคมที่ปรากฏในบทร้อยกรองชุด “ข้างคลองคันทายาว” ของเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ช่วง พ.ศ. 2543 – พ.ศ. 2544 พบว่าในบทร้อยกรองชุด “ข้างคลองคันทายาว” เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ได้เสนอภาพสะท้อนแนวคิดไว้ 3 ด้าน คือ ด้านการเมือง เป็นภาพแง่ลบของนักการเมือง ด้านเศรษฐกิจ สะท้อนภาพระบบการค้าแบบใน

สังคมกลุ่มต่าง ๆ ได้แก่ ปัญหาความยากจน ปัญหาเทคโนโลยีที่ทำให้เกิดค่านิยมเลียนแบบในกลุ่มเด็กและเยาวชน และปัญหาของกลุ่มข้าราชการที่ใช้ตำแหน่งหน้าที่แสวงหาผลประโยชน์ (อำนาจ เอี่ยมสำอางค์. 2546 : บทคัดย่อ)

ภณิดา จิตนุกูล ศึกษาวิเคราะห์แนวคิดและกลวิธีการเสนอแนวคิดในเรื่องสั้นและนวนิยายของศิลา โคมฉายพบว่าในประเด็นการวิเคราะห์แนวคิดศิลา โคมฉายเสนอแนวคิดที่น่าสนใจเหมาะสมและมีคุณค่าสอดคล้องกับยุคสมัยในสังคมนั้นแนวคิดที่พบในงานของศิลา โคมฉายได้แก่แนวคิดเกี่ยวกับสังคม แนวคิดเกี่ยวกับการเมืองการปกครอง แนวคิดเกี่ยวกับวัฒนธรรมและความเชื่อ และแนวคิดเกี่ยวกับครอบครัว ส่วนผลการวิเคราะห์ในประเด็นกลวิธีการเสนอแนวคิดนั้น พบว่าศิลา โคมฉาย มีความสามารถใช้กลวิธีการเสนอแนวคิดได้ดีและเหมาะสม ทำให้เนื้อเรื่องน่าสนใจชวนติดตาม โดยนำเสนอ 4 วิธี ดังนี้คือ วิธีการเสนอแนวคิดผ่านตัวละคร ผ่านกระแสน่าสนใจของตัวละคร ผ่านการบรรยายลักษณะของตัวละคร และผ่านบทสนทนาของตัวละคร วิธีการเสนอแนวคิดผ่านชื่อเรื่อง ทั้งโดยตรงและโดยอ้อม วิธีการเสนอแนวคิดผ่านฉากที่เป็นสถานที่ เวลา การดำเนินชีวิตของตัวละคร และวิธีเสนอแนวคิดผ่านสัญลักษณ์ (ภณิดา จิตนุกูล.2547 : 289)

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกลวิธีการนำเสนอแนวคิดในวรรณกรรม

3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับกลวิธีการนำเสนอแนวคิดในวรรณกรรม

กลวิธีการนำเสนอแนวคิดในวรรณกรรมนั้น ได้มีผู้รู้ได้แสดงความคิดเห็นไว้ดังนี้

ศรีวิไล ดอกจันทร์ กล่าวถึงหลักเกณฑ์การวิเคราะห์กลวิธีการเสนอแนวคิดว่า การแสดงความคิดเห็นหลักของเรื่องบางที่ผู้ประพันธ์อาจจะบอกผู้อ่านตรง ๆ หรือให้ตัวละครเป็นผู้บอกอาจปรากฏที่บทสนทนาหรือชื่อเรื่อง หรือทั้งหมดของเรื่องโดยอาศัยเค้าโครง (plot) เรื่อง และการดำเนินไปของเหตุการณ์หลายๆเหตุการณ์ อันประมวลแล้วมุ่งให้เห็นความคิดเห็นหลักของเรื่องนั้นๆโดยมากแล้วผู้ประพันธ์จะใช้กลวิธีต่างๆ แสดงออกซึ่งความคิดเห็นหลักโดยจะไม่บอกตรง ๆ (ศรีวิไล ดอกจันทร์.2528 : 10)

ม.ล.บุญเหลือ เทพยสุวรรณ ได้กล่าวถึง หลักเกณฑ์การวิเคราะห์กลวิธีการนำเสนอแนวคิดไว้ว่า ในการพิจารณาทัศนะของนักประพันธ์ เราอาจพิจารณาจากคำพูดของตัวละคร จากวิธีการที่นักประพันธ์บรรยาย แสดงความคิดเห็นของตนเองออกมาตรง ๆ หรืออาจแฝงไว้ในเหตุการณ์ต่างๆ เราอาจพิจารณาด้วยว่านักประพันธ์ใช้กลวิธีอะไร เช่น ให้ตัวละครสองตัวสนทนาโต้แย้งกัน แล้วทำให้เหตุการณ์ในเรื่องเกิดขึ้นให้เห็นความคิดเห็นของตัวละครที่มีความนึกคิดตรงกับตนเป็นฝ่ายถูกหรืออาจทำให้ตัวเอกของเรื่องมีทัศนะตรงกับทัศนะของตน หรือทำให้ตัวที่ไม่สำคัญกล่าวถึงทัศนะของตนปรากฏให้แจ่มแจ้ง บางคนก็แอบแฝงไว้ต้องเพ่งพิศกันมาก จึงจะจับได้ว่าผู้ประพันธ์มีความคิดเห็นอย่างใดแน่ หรืออาจต้องอ่านหนังสือที่นักประพันธ์คนหนึ่งคนใดแต่งหลายเรื่องแล้วจึงจะจับได้ก็มี (ม.ล.บุญเหลือ เทพยสุวรรณ.2539 : 72-73)

สายทิพย์ นุกุลกิจ อธิบายว่า การค้นหาสารัตถะหรือแนวคิดของเรื่องจะกระทำได้อีกต่อเมื่อผู้อ่านได้อ่านวรรณกรรมเรื่องที่จะวิเคราะห์จบแล้ว เพราะสารัตถะหรือแนวคิดนั้นมักปรากฏขึ้นอย่างสม่ำเสมอเมื่อเรื่องดำเนินไป ทั้งนี้ผู้แต่งอาจบอกสารัตถะหรือแนวคิดของเรื่องแก่ผู้อ่านโดยตรงหรือให้ตัวละครเป็นผู้บอกหรือให้ชื่อเรื่องเป็นสื่อก็ได้ แต่โดยมากแล้วผู้แต่งจะไม่นิยมบอกโดยตรงแต่ปล่อยให้เป็นที่หน้าตาของผู้อ่านที่ค้นหาเอง (สายทิพย์ นุกุลกิจ.2539 : 114)

3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกลวิธีการนำเสนอแนวคิด

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกลวิธีการนำเสนอแนวคิด มีผู้ศึกษาไว้หลายคน อาทิ

สัมพันธ์ รุ่งระวี ศึกษากลวิธีการแต่งและทศนะที่ปรากฏในนวนิยายของทมยันตี พบว่าทมยันตี มีความประณีตในการเลือกสรรถ้อยคำ กลวิธีการแต่งใช้วิธีผู้เล่าเรื่อง การดำเนินเรื่องมีความเหมาะสมกับเนื้อเรื่องและลักษณะนิสัยของตัวละคร ส่วนทศนะต่อคำนิยมในด้านต่างๆเสนอเกี่ยวกับคำนิยมด้านความกตัญญู ด้านจริยธรรมและสุนทรียภาพ คำนิยมด้านวัตถุ ส่วนความเชื่อทางศาสนา เชื่อว่ามนุษย์เกิดมาตามกรรม สำหรับด้านความเชื่อไสยศาสตร์ โหราศาสตร์ และโชคลางต่างๆ เป็นสิ่งช่วยให้ความหวังแก่คนที่สิ้นหวังในชีวิตมีโอกาสต่อสู้กับอุปสรรคต่างๆได้ต่อไป (สัมพันธ์ รุ่งระวี. 2528 : 14)

ขวัญเนตร ครุฑานุช วิเคราะห์นวนิยายของสีฟ้า ผลการศึกษาพบว่า สีฟ้าใช้กลวิธีเสนอแนวคิดโดยใช้แก่นเรื่องประกอบด้วย แก่นเรื่องเกี่ยวกับสังคม การเมือง ครอบครัวและแก่นเรื่องเกี่ยวกับความรัก การนำเสนอแนวคิดโดยใช้กลวิธีการเล่าเรื่อง เสนอผ่านตัวละคร การใช้บทสนทนา และการเสนอแนวคิดโดยใช้ฉาก (ขวัญเนตร ครุฑานุช.2534: 229)

ปรารธนา บัวเชย ศึกษาวิเคราะห์แนวคิด กลวิธีการเสนอแนวคิด และศิลปะการใช้ภาษา ในวรรณกรรมของประภัสสร เสวิกุล ผลการศึกษาพบว่า ประภัสสร เสวิกุลมีความสามารถในการใช้กลวิธีการเสนอแนวคิดที่เหมาะสม ทำให้เนื้อเรื่องน่าสนใจ ชวนติดตาม คือการเสนอแนวคิดโดยใช้แก่นเรื่อง การเสนอแนวคิดโดยใช้บทสนทนา การเสนอแนวคิดโดยผ่านตัวละคร การเสนอแนวคิดโดยใช้กลวิธีการเสกจิตประหวัด และการเสนอแนวคิดโดยใช้กลวิธีการเล่าเรื่อง โดยที่ประภัสสร เสวิกุล นิยมใช้กลวิธีการเสนอแนวคิดโดยใช้บทสนทนามากกว่าวิธีอื่น (ปรารธนา บัวเชย. 2537:บทคัดย่อ)

ภณิดา จิตนุกูล วิเคราะห์แนวคิดและกลวิธีการเสนอแนวคิดในเรื่องสั้นและนวนิยายของศิลา โคมฉาย ผลการศึกษาพบว่า ในด้านกลวิธีการเสนอแนวคิดในเรื่องสั้นและนวนิยายของศิลา โคมฉายมีลักษณะที่น่าสนใจ คือ ศิลา โคมฉาย สามารถใช้ทศนะและประสบการณ์จริงในชีวิตมาช่วยสร้างเรื่องและบรรยายให้ผู้อ่านมองเห็นภาพได้ชัดเจน โดยเฉพาะภาษาและกลวิธี ใช้ได้ดี สอดคล้องกับวิถีชีวิตของคนในยุคสังคมปัจจุบัน (ภณิดา จิตนุกูล.2547: 259)

อารยา ทองเพชร วิเคราะห์แนวคิดและกลวิธีการนำเสนอแนวคิดในวรรณกรรมสำหรับเยาวชนของ นางไฉน ปริญาธวัช จำนวน 10 เรื่อง พบว่าด้านกลวิธีการนำเสนอแนวคิดในวรรณกรรมสำหรับเยาวชนของ นางไฉน ปริญาธวัช มีกลวิธีการนำเสนอแนวคิด 4 กลวิธี คือ กลวิธี

การนำเสนอแนวคิดผ่านโครงเรื่อง มี 4 ลักษณะคือ โครงเรื่องที่แสดงถึงความพากเพียรพยายามของตัวละคร โครงเรื่องที่แสดงถึงความรัก ความอบอุ่นในครอบครัว โครงเรื่องที่แสดงถึงภัยจากธรรมชาติและโครงเรื่องที่แสดงถึงการพัฒนาอาชีพและชุมชน กลวิธีการนำเสนอแนวคิดผ่านการสร้างตัวละคร ทั้งตัวละครเอกและตัวละครประกอบ กลวิธีการนำเสนอแนวคิดผ่านบทสนทนาและกลวิธีการนำเสนอแนวคิดผ่านการบรรยาย โดยเน้นไปที่การบรรยายพฤติกรรม อุปนิสัยและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (อารยา ทองเพชร.2550: บทคัดย่อ)

4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวรรณกรรมแปล

4.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับวรรณกรรมแปล

การศึกษางานที่เกี่ยวข้องกับวรรณกรรมแปล มีผู้รู้หลายท่าน อธิบายไว้ดังนี้

วรรณถ วิมลเจลา กล่าวถึงความหมายของการแปลไว้ว่า การแปลคือ การถ่ายทอดความคิดจากภาษาหนึ่งไปยังอีกภาษาหนึ่ง โดยให้มีใจความครบถ้วนสมบูรณ์ ตรงตามต้นฉบับทุกประการ ไม่มีการตัดต่อหรือแต่งเติมที่ไม่จำเป็นใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งควรรักษาให้ได้รูปแบบตรงตามต้นฉบับเดิมอีกด้วยหากทำได้ นอกจากนี้ยังกล่าวถึงลักษณะของงานแปลที่ดี คือต้องมีทั้งความซื่อและความสวย กล่าวคือ ความซื่อในการแปลหมายถึง ความตรงกันในด้านความหมายของฉบับแปลและต้นฉบับ ส่วนความสวย คือ ความสละสลวยของภาษาที่ใช้ในฉบับแปล (วรรณถ วิมลเจลา. 2535: 4,13)

สมพิศ จิตตรง กล่าวถึงเรื่องวรรณกรรมแปลไว้ว่า การแปลเป็นการถ่ายทอดความรู้และความรู้สึกนึกคิดระหว่างชนชาติต่างๆ การแปลในยุคแรกของไทยจะเป็นการแปลเรื่องราวทางศาสนาคือการแปลหนังสือภาษาบาลีและสันสกฤต แต่การแปลที่นับว่าสมบูรณ์น่าจะได้แก่ มหาชาติคำหลวง การแปลวรรณกรรมของประเทศเพื่อนบ้านนั้นมีมานานแล้ว ชาติที่มีการถ่ายทอดวรรณกรรมให้ไทย ได้แก่ อินเดีย มอญ เขมร มาเลเซีย และจีน เป็นต้น วรรณกรรมแปลที่มีชื่อเสียงได้แก่ สามก๊ก ไซฮั่น เลียดก๊ก ศกุนตลา สาวตรี กามนิธ เป็นต้น การแปลและเรียบเรียงวรรณกรรมต่างชาติดี 2 แบบคือ แปลจากต้นฉบับเดิม และแปลจากภาษาที่สองคือ ภาษาอังกฤษ (สมพิศ จิตตรง.2538 : 217 – 228)

วรรณถ แสงอร่ามเรือง ให้ความหมายของการแปลไว้ว่า การแปลเป็นการจัดเรียบเรียงตัวบทเสียใหม่ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่กำหนดไว้และจัดเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมปลายทาง นอกจากนี้กล่าวถึงวิธีการแปลไว้ดังนี้

1.การแปลคำต่อคำ เพื่อแสดงให้เห็นโครงสร้างของประโยคในภาษาต้นฉบับให้เห็นเด่นชัด มักใช้ในการวิจัยหรือค้นหาภาษาที่ยังไม่เป็นที่รู้จัก การแปลลักษณะนี้ผู้อ่านมักจะอ่านพบเนื้อความในงานแปลไม่เข้าใจ

2.การแปลตรงตัว เป็นการแปลโดยยึดหลักไวยากรณ์ในภาษาปลายทาง เพื่อเป็นการตรวจสอบว่าผู้เรียนเข้าใจศัพท์ โครงสร้าง และวลีลีลาของภาษาต่างประเทศถูกต้องมากน้อยเพียงใด

3. การแปลเชิงวิชาการ เป็นการแปลโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้อ่านทราบว่าผู้เขียนตัวบทต้นฉบับต้องการจะสื่ออะไรให้ผู้อ่านตัวบทต้นฉบับ วิธีแปลแบบนี้มักจะนิยมใช้กับตัวบททางด้านปรัชญาหรืองานวรรณกรรม ในอดีตนั้นการแปลวิธีนี้ถือว่าดีที่สุด

4. การแปลแบบสื่อสาร ในปัจจุบันการแปลแบบสื่อสารนี้จัดว่าเป็นการแปลที่ดีที่สุด ผู้อ่านในภาษาปลายทางอ่านแล้วไม่รู้สึกว่าเป็นงานแปล เพราะการแปลวิธีนี้สามารถสื่อสารในวัฒนธรรมปลายทางได้ โดยที่งานแปลนั้นสามารถสื่อสารทั้งในชีวิตประจำวันและในด้านวรรณกรรม ให้ได้รรถรสเหมือนต้นฉบับ เป็นการพยายามแปลให้เหมาะสมหรือใกล้เคียงกับต้นฉบับให้มากที่สุด (วรรณา แสงอร่ามเรือง.2542: 253 – 254)

วัลยา วิวัฒน์ศร ให้นิยามเกี่ยวกับการแปลวรรณกรรมไว้ว่า การแปลวรรณกรรมคือ การถ่ายทอดความหมายและวรรณศิลป์จากตัวบทภาษาหนึ่ง ไปเป็นตัวบทอีกภาษาหนึ่ง ถึงระดับการสร้างสรรคของนักประพันธ์ โดยยังรักษาบริบททางวัฒนธรรมในต้นฉบับภาษาเดิมและคำนึงถึงผู้อ่านฉบับแปลเสมอ นอกจากนี้ยังกล่าวถึงขั้นตอนการแปลไว้ว่า มี 4 ขั้นตอน ได้แก่

1. การทำความเข้าใจต้นฉบับ ผู้แปลควรอ่านวรรณกรรมที่จะแปลหลายๆเที่ยว ควรศึกษาประโยคยากกับเจ้าของภาษา ก่อนลงมือแปล

2. การถ่ายทอดความหมาย / การแปล

2.1 การพิจารณาภาษาเดิมและภาษาที่ใช้แปล ผู้แปลจะต้องพิจารณาภาษาที่จะใช้ถ่ายทอดความหมายให้สอดคล้องกับภาษาต้นฉบับในแง่ของ ความเก่า-ใหม่ ภาษาเขียน-ภาษาปาก ภาษาวรรณคดีและเสียงในต้นฉบับ

2.2 การคำนึงถึงบริบททางวัฒนธรรม บริบททางวัฒนธรรมในวรรณกรรมต่างประเทศเป็นสิ่งที่ผู้แปลจะต้องรักษาไว้และหาวิธีถ่ายทอดให้ผู้อ่านของตนเข้าใจ

2.3 การคำนึงถึงผู้อ่านเป็นสิ่งที่ต้องคำนึงควบคู่ไปกับบริบททางวัฒนธรรม โดยยึดหลักว่า ทำอย่างไรให้ผู้อ่านเข้าใจโดยไม่สะดุด

3. การตรวจสอบและแก้ไขโดยผู้แปล มีวิธีการคือ การเทียบเคียงกับต้นฉบับภาษาเดิม การตรวจสอบการใช้คำ การตรวจสอบรูปประโยค และการกล่าสำนวนภาษา

4. การตรวจแก้โดยบรรณาธิการต้นฉบับแปล (วัลยา วิวัฒน์ศร.2545:135 – 154)

4.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวรรณกรรมแปล

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวรรณกรรมแปล ได้มีผู้ศึกษาไว้หลายคน อาทิ

เอื้อนจิตร จันจตุรพันธ์ ศึกษาวิเคราะห์วรรณกรรมจีน(แปล)ประเภทกำลังภายใน ทั้งหมด 6 เรื่อง จำนวน 36 เล่ม ผลการศึกษาพบว่า มีโครงเรื่องที่แสดงให้เห็นถึงข้อขัดแย้งระหว่างตัวละครฝ่ายธรรมะกับอธรรมะ และผลของการขัดแย้งนั้น ฝ่ายธรรมะชนะฝ่ายอธรรมะเสมอ แก่นของเรื่องจึงแสดงให้เห็นกิเลสของมนุษย์เป็นเครื่องก่อให้เกิดความทุกข์มากกว่าความสุข ตัวละครเอกส่วนใหญ่มีลักษณะเหนือธรรมชาติในด้านความสามารถ แต่ก็มีคุณสมบัติในด้านอุปนิสัยและอารมณ์

แบบสนทนามีลักษณะเฉพาะในด้านการใช้คำคม คำหักท่ายและคำบริภาษ จุดเด่น สถานที่และเวลาของเรื่องอยู่ที่การพรรณนาให้บังเกิดจินตภาพ (เอื้อนจิตร จันจตุรพันธ์.2524: บทคัดย่อ)

ธนาพร ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา วิเคราะห์ราชาศัพท์ในวรรณกรรมแปลรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช ผลการศึกษาพบว่า การใช้ราชาศัพท์ในวรรณกรรมแปลจากมอญมีมากกว่าการใช้ราชาศัพท์ในวรรณกรรมแปลจากจีนเนื่องด้วยไทยกับมอญมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดมาแต่โบราณ ทำให้รู้ถึงสภาพการเมือง การปกครอง ตลอดจนวัฒนธรรม ส่วนวรรณกรรมแปลจากจีนเป็นเรื่องยาว มีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับการสงคราม การดำเนินเรื่องเป็นไปอย่างรวดเร็วจึงทำให้ผู้แปลไม่สะดวกที่จะใช้ราชาศัพท์อย่างเต็มแบบแผน และสม่ำเสมอ (ธนาพร ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา.2542: 211)

5. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับประเทศเกาหลี

ที่มาของคำว่าเกาหลี

คำว่า “ เกาหลี “ หรือ KOREA เดิมเป็นชื่อราชวงศ์และอาณาจักรเกาหลีสมัยหนึ่ง เมื่อชาวต่างชาติมาติดต่อค้าขายกับราชวงศ์และอาณาจักรนี้ จึงเรียกกันติดปากเรื่อยมา เกาหลีมีสมญานามว่า “ ดินแดนแห่งความสงบยามเช้า “ เพราะภูมิประเทศเต็มไปด้วยภูเขาและแวดล้อมด้วยธรรมชาติชาวเกาหลีเรียกตนเองว่า “ฮันกุก “ หมายถึง ประเทศแห่งประชาชนชาวเกาหลีอันยิ่งใหญ่

ธงชาติเกาหลี

สัญลักษณ์บนธงชาติเกาหลีเป็นเรื่องของปรัชญา และความคิดเกี่ยวกับจักรวาลของชาวตะวันออก ชาวเกาหลีเรียกธงชาติของตนว่า “ แทกกีกี “ แปลว่า “ ธงอันยิ่งใหญ่ “ ใช้ครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ.2135 และในปี พ.ศ. 2462 ประกาศให้เป็นธงประจำชาติ

การแต่งกาย

ชาวเกาหลีเรียกเสื้อผ้าชุดโบราณหรือชุดประจำชาติว่า “ฮันบก“ ชาวเกาหลีสวมชุดประจำชาติเมื่อไปในพิธีต่างๆ เช่น พิธีแต่งงาน พิธีทำบุญวันเกิด เป็นต้น (ประพนธ์ เรืองณรงค์. 2531 : 12 – 15)

ภูมิอากาศ

เกาหลีมี 4 ฤดูและมีความแตกต่างของภูมิอากาศหลายแบบ ฤดูใบไม้ผลิและฤดูใบไม้ร่วงจะมีระยะสั้น แต่อากาศสดชื่น และมีวันที่มีแสงแดดหลายวัน

ภาษาเกาหลี

ภาษาเกาหลีคล้ายภาษาญี่ปุ่น คือมีการขอยืมคำศัพท์จากภาษาจีนมาใช้ ตัวอักษรเกาหลีเรียกว่า “ ฮันกึล “ เดิมเรียกว่า “ ฮุนมินจองอึม “ ซึ่งคิดค้นในปี 1446 ประกอบด้วยสระ 10 ตัว และตัวพยัญชนะ 14 ตัวโดยใช้แบบผสมเป็นกลุ่มพยางค์

เศรษฐกิจ

เนื่องจากว่าเศรษฐกิจส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับภาคเกษตรกรรม ในปัจจุบันเกาหลีมีโรงงานอุตสาหกรรมระดับโลกหลายประเภท เช่น อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ อุตสาหกรรมสิ่งทอ อุตสาหกรรมปิโตรเคมี อุตสาหกรรมเหล็กกล้า อุตสาหกรรมรถยนต์ อุตสาหกรรมก่อสร้าง และ อุตสาหกรรมหลัก

การศึกษา

ระบบการศึกษาของเกาหลีประกอบด้วยการศึกษาในโรงเรียนระดับประถมศึกษา(6 ปี)โรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (3 ปี) โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย (3 ปี) และระดับวิทยาลัยและมหาวิทยาลัย (2 – 4 ปี) หลักสูตรในระดับประถมศึกษา มี 9 รายวิชา ได้แก่ ภาษาเกาหลี ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ สังคมศึกษา วิทยาศาสตร์ จริยธรรม พลศึกษา ดนตรี และศิลปะ (สำนักงานข่าวสารเกาหลี.2544 : 7 - 17)

ศาสนา

ประเทศสาธารณรัฐเกาหลีให้อิสระแก่ประชาชนในการนับถือศาสนาอย่างกว้างขวาง ดังนั้นจึงมีศาสนาต่าง ๆ หลายศาสนา หลายลัทธิ และประชาชนบางกลุ่มที่ไม่นับถือศาสนาใด ๆ ก็มีและรัฐบาลก็ได้ประกาศว่าศาสนาใดเป็นศาสนาประจำชาติ ซึ่งศาสนาในเกาหลีมีดังนี้

1. แทจกเกียว
2. พุทธศาสนา
3. ลัทธิขงจื้อ
4. ศาสนาคริสต์
5. ศาสนาอิสลาม
6. ท็องฮัก หรือ ช็อนโดเกียว

(สมปราชญ์ อัมมะพันธุ. 2534 : 43 – 52)

คิม โซะ จุง กล่าวถึง สถิติการนับถือศาสนาต่างๆของเกาหลีโดยได้สำรวจของกระทรวงวัฒนธรรมและท่องเที่ยวในปี พ.ศ.2542 ประชากรที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไปร้อยละ 53.7 นับถือศาสนาต่างๆ เรียงตามลำดับ ดังนี้

- 1.ศาสนาพุทธ 26.3 %
- 2.ศาสนาคริสต์ 18.6 %
- 3.ลัทธิขงจื้อ 0.7 %
- 4.ศาสนาอื่นๆ 1.1 %

(คิม โซะ จุง. 2548 : 70);

จินตนา พุทธเมตะ กล่าวถึงลักษณะวัฒนธรรมความเป็นอยู่ของชาวเกาหลีสรุปได้ดังนี้

1.ชีวิตในครอบครัว ครอบครัวคนเกาหลีจะอบรมสั่งสอนบุตรชายและบุตรสาวแตกต่างกัน โดยให้ความสำคัญกับบุตรชายมากกว่าบุตรสาว เพราะถือว่าบุตรชายเป็นผู้สืบสกุลและเป็นผู้นำที่จะดูแลครอบครัว

2. ชีวิตในสังคม คนเกาหลีนี้นักต่อสู้เป็นนักทำงานที่ทุ่มเทเวลาให้กับการทำงานอย่างเต็มที่ เต็มสติกำลัง เมื่อเสร็จงานก็จะปล่อยวางทุ่มเทชีวิตอยู่กับสังคมเพื่อนฝูง ผู้ร่วมงานรุ่นพี่รุ่นน้องร่วมสถาบันอย่างเต็มที่เช่นกัน

3. วัฒนธรรมอาหารการกิน อาหารที่คนเกาหลีนิยมรับประทานได้แก่ กิมจิ, สาหร่ายทะเล, โสม, ปลาดิบ, ซัมเคทัง, บูแดจิกแก, ปลาจวดและเนื้อสุนัข(จินตนา พุทธเมตตะ.2545:90-97)

Yang Tai Ho ชาวเกาหลีสื่อที่ทำงานในสมาคมชาวเกาหลีในประเทศไทยได้ให้สัมภาษณ์ถึงเรื่องเอกลักษณ์ของคนเกาหลีและค่านิยมในสังคมเกาหลี สรุปได้ว่า

1. เอกลักษณ์ของคนเกาหลี ในทางร่างกายมีดังนี้

- รูปร่างหน้าตา คนเกาหลีสืบเชื้อสายมาจากเผ่าพันธุ์มองโกเลีย ดาชั้นเดียว
- กิริยาท่าทาง การพูดจา ชาวเกาหลีส่วนมากมีลักษณะเป็นคนเร่งรีบ ใจร้อน เพราะในอดีตสังคมยากจนเน้นการปลูกข้าว ซึ่งได้จำนวนน้อยไม่เพียงพอทำให้คนเกาหลีต้องเป็นคนว่องไว และทำกิจกรรมต่างๆอย่างรวดเร็ว ชอบพูดเสียงดังคล้ายคนจีน

- การแต่งกาย คนเกาหลีสมัยปัจจุบันแต่งกายชุดสากล แต่ในอดีตคนเกาหลีจะแต่งกายด้วยชุดประจำชาติเรียกว่า “ ฮันบก ” โดยชุดนี้มีการแบ่งสีตามลำดับชนชั้น เช่น ราชวงศ์จะใช้สีขาว สดใส ถ้าเป็นข้าราชการในตำแหน่งสูงจะใช้สีแดงและน้ำเงิน ถ้าเป็นสามัญชนใช้สีขาวและสีอื่น แต่ถ้าเป็นทาสจะใช้เฉพาะสีขาวเท่านั้น

- บุคลิกภาพ คนเกาหลีจะเป็นคนที่กล้าแสดงออก , ขยันคล้ายกับคนจีน , ตรงต่อเวลา เวลาทำงานต้องทำให้เสร็จทีละอย่าง ใจร้อน โกรธง่ายหายเร็ว

2. ค่านิยมในสังคมเกาหลี มีดังนี้

- มีมารยาทในการรับประทานอาหาร
- มารยาททางสังคม เช่น การสูบบุหรี่ จะไม่สูบบุหรี่ต่อหน้าผู้ใหญ่เวลาสนทนากัน
- การทักทาย ใช้วิธีการจับมือทักทายกัน แต่บางคนก็นับถือศาสนาพุทธจะยกมือพนมขึ้นระหว่างอกแต่ไม่ก้มหัว
- ในอดีตคนเกาหลีจะรักชาติมาก แต่ในปัจจุบันจะน้อยลงโดยดูจากการที่คนเกาหลีประมาณ 50 % ขอโอนสัญชาติเป็นคนประเทศในแถบยุโรปและอเมริกา
- คนเกาหลีเน้นการศึกษาให้บุตรหลาน ประมาณ 95 % ของเด็กเกาหลีจะจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
- คนเกาหลีชอบสนุกสนาน เฮฮา ชอบร้องเพลงคาราโอเกะ สังสรรค์กันหลังเลิกงาน
- คนเกาหลีเป็นคนเปิดเผยความรู้สึก ไม่พอใจก็แสดงออกมา
- คนเกาหลีส่วนมากไม่ค่อยขี้มึน ขี้มึนไม่เก่ง เพราะภาวะเครียดจากการทำงาน
- คนเกาหลีทั้งหญิงและชายจะสูบบุหรี่มากโดยเฉพาะในวัยรุ่น

(Yang Tai Ho. 2548: สัมภาษณ์)

จินตนา พุทฺธเมตตะ กล่าวถึงวัฒนธรรม คุณธรรมและจริยธรรมของชาวเกาหลีสรุปได้ดังนี้

1. วัฒนธรรม

วัฒนธรรมของเกาหลีสืบทอดกันมาอย่างเหนียวแน่น เป็นเวลามากกว่า 5,000 ปี โดยได้รับอิทธิพลมาจากคำสั่งสอนของขงจื้ออันส่งผลทำให้คนเกาหลีมีทัศนคติและแนวทางในชีวิตตนเองเป็นแนวปรัชญา คิม จังแท ซึ่งกล่าวว่า บ้านและครอบครัวเป็นรากฐานที่แข็งแกร่งของมนุษย์ และเป็นส่วนประกอบที่สำคัญอย่างยิ่งต่อโลก ข้อปฏิบัติต่างๆ ได้แก่ ความกตัญญู ความรักที่มีให้ต่อกัน การเลี้ยงดุสั้งสอนบุตรหลานให้เป็นคนดีของครอบครัวและสังคม ความมีมารยาท ความมีระเบียบวินัย การร่วมมือร่วมใจและการไว้วางใจเชื่อใจซึ่งกันและกัน เป็นเกียรติยศของตน ซึ่งมีส่วนทำให้สังคมเข้มแข็ง

เกาหลีเป็นชาติหนึ่งที่มีวัฒนธรรมประเพณีอันสัมพันธ์ใกล้ชิดกับสภาพภูมิศาสตร์ ดังที่สะท้อนให้เห็นได้จากการแยกแยะฤดูกาลย่อยมีทั้งหมด 24 ฤดูกาลย่อย ซึ่งมีความสำคัญต่อวิถีการดำรงชีวิตของคนเกาหลีโดยการแบ่งฤดูกาลย่อยนี้สามารถทำให้รู้ขั้นตอนการทำงานด้านการเกษตรกรรม และงานอื่นๆที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนทำให้รู้ถึงความเปลี่ยนแปลงของดินฟ้าอากาศได้ดีอีกด้วย

วัฒนธรรมด้านสิ่งก่อสร้าง ประเทศเกาหลีเป็นประเทศที่อยู่ในภูมิภาคหนาวเย็นตลอดปีจะมีฤดูร้อนที่ไม่ยาวนาน ดังนั้นการออกแบบบ้านจึงมีลักษณะที่พิเศษที่บอกถึงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษตั้งแต่สมัยก่อน คือ บ้านจะก่อสร้างด้วยไม้และดิน เพราะดินจะช่วยดูดความร้อนจากแสงอาทิตย์ในช่วงฤดูหนาว และจะช่วยคายความร้อนในฤดูร้อน อีกทั้งยังมีธาตุที่เชื่อว่าทำให้ร่างกายแข็งแรง ต่อมาเมื่อวิวัฒนาการมุ่งหลังคาด้วยหินชนวน กระเบื้องที่ทำจากดิน และสังกะสีลอนลูกฟูก ลักษณะรูปร่างของบ้านเป็นรูปสี่เหลี่ยม มีสนามหญ้าตรงกลาง บ้านจะไม่สูงมากนักเพราะความหนาวเย็นที่เกิดจากลม ห้องจะไม่กว้าง และถ้าเป็นคนมีฐานะ ก็จะแบ่งเป็นสัดส่วน ปัจจุบันสภาพบ้านของคนเกาหลีต่างไปจากเดิม คือ นิยมปลูกบ้านแบบตะวันตกเพราะความจำเป็นในเรื่องข้อจำกัดพื้นที่ ดังนั้นบ้านที่มีบริเวณจึงหายากและมีราคาแพง

วัฒนธรรมการแต่งกาย ชาวเกาหลีมีชุดประจำชาติของตนที่ถ่ายทอดมาเป็นระยะเวลานานกว่า 5,000 ปี บุรุษสวมชอกโกริ (เสื้อนอก) บาจิ (กางเกงขายาว) และตุรุมากิ (เสื้อคลุม) พร้อม (หมวก) เข็มขัด และรองเท้า ส่วนสตรีจะสวมชอกโกริ (เสื้อนอกสั้น) เหนืออกจะผูกด้วยโบสองเส้น กระโปรงยาวคลุมข้อเท้า สวมถุงเท้า และรองเท้าที่มีหัวปลายแหลมรูปร่างคล้ายเรือ การแต่งกายของสตรีนี้จะเรียกว่าชุด ฮันบก ปัจจุบันชาวเกาหลีหันมาแต่งชุดสากลตามสมัยนิยม แต่ก็ยังเห็นชาวเกาหลีแต่งชุดประจำชาติในงานพิธีต่างๆหรือในวาระพิเศษของชาติหรือของครอบครัว โดยเฉพาะการถ่ายทอดวัฒนธรรมให้แก่ชนรุ่นใหม่ ดังนั้นจึงเห็นวัยรุ่นและเด็กๆแต่งชุดประจำชาติได้อย่างสนิทใจไม่เคอะเขินแต่อย่างใด

2. การปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมของประเทศเกาหลี สามารถแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

1.การปลูกฝังคุณธรรมและจริยธรรมในครอบครัว

ครอบครัวทุกครอบครัวปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมให้แก่บุตรหลานโดยยึดหลัก “ บัญญัติ 5 ประการ ” คือ

- 1.1 กษัตริย์กับขุนนางควรมีความไว้วางใจกัน
- 1.2 พ่อกับลูกชายควรผูกพันและสืบทอดกัน
- 1.3 สามีกับภรรยาควรมีบทบาทและหน้าที่ต่างกัน
- 1.4 ผู้ใหญ่กับผู้เยาว์ควรมีการลำดับอาวุโส
- 1.5 ระหว่างเพื่อนควรซื่อสัตย์ต่อกัน

บุตรหลานของแต่ละครอบครัวย่อมมีพื้นฐานทางความคิดที่อยู่ในระดับเดียวกัน มีแนวทางปฏิบัติที่เดิมเปี่ยมไปด้วยคุณธรรมจริยธรรมและเป็นคุณธรรมจริยธรรมที่อยู่ในบรรทัดฐานเดียวกันก็ย่อมส่งผลให้บุตรหลานของทุกครอบครัวเป็นสมาชิกในสังคมที่มีคุณภาพเป็นกำลังสำคัญยิ่งของสังคม ด้วยคำสอนที่ว่า “ สามีกับภรรยามีบทบาทหน้าที่ต่างกัน ” สังคมเกาหลีตั้งแต่โบราณถึงปัจจุบันจึงแยกบทบาททั้งสามีและภรรยาออกจากกันอย่างชัดเจน คือ สามีมีหน้าที่ประกอบอาชีพหาเลี้ยงครอบครัว ภรรยามีหน้าที่ดูแลสมาชิกในครอบครัวอบรมสั่งสอนบุตรให้เป็นคนดีของสังคม

2.การปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมในสังคม

วิธีการสอนคุณธรรมจริยธรรมจะใช้หลักการสอนแนวคิดของขงจื้อ โดยมีหลักการสอนคุณธรรมจริยธรรมไว้ 2 วิธี คือ

วิธีที่ 1 การสอนระดับห้องเรียน มุ่งการอภิปรายคุณธรรมจริยธรรมเพื่อเน้นการหาสาเหตุและเหตุผลที่ดีในการประพฤติตนให้เป็นคนดีตามหลักจริยธรรม

วิธีที่ 2 การสอนในหลักสูตรแฝง ซึ่งผู้เรียนจะเรียนรู้คุณธรรมจริยธรรมจากสถานการณ์และสิ่งแวดล้อมที่เป็นจริง

จากวิธีการสอนทั้ง 2 วิธีเป็นการปลูกฝังคุณธรรมทั้งในบ้านและในสังคมจึงเป็นเป้าหมายที่ทำให้เยาวชนของประเทศเกาหลีเป็นเยาวชนที่ดีและมีแบบอย่างเดียวกัน

(จินตนา พุทธเมตะ.2548: 29 – 62)

บทที่ 3

แนวคิดที่ปรากฏในนวนิยายแปลเกาหลี

นวนิยายเป็นวรรณกรรมประเภทบันเทิงคดีที่ผู้ประพันธ์สะท้อนสภาพสังคม และถ่ายทอดแนวคิดที่มีต่อสังคมผ่านตัวละคร เนื้อเรื่อง แนวคิดที่ปรากฏในนวนิยายนั้นแสดงให้เห็นโลกทัศน์หรือทัศนะของผู้เขียน ดังที่ ภณิดา จิตนุกูล กล่าวไว้ว่า แนวคิดเป็นสิ่งสำคัญอีกส่วนหนึ่งซึ่งเป็นความรู้สึกนึกคิดหรือเป็นทัศนะของผู้เขียนที่มีต่อเรื่องราวต่างๆที่เกิดขึ้น ซึ่งผู้เขียนมักนำมาถ่ายทอด หรือสอดแทรกไว้ในเนื้อหาของวรรณกรรมประเภทต่างๆหลายรูปแบบ เช่น เรื่องสั้น บทละคร นวนิยาย หรือรูปแบบอื่นๆเป็นต้น (ภณิดา จิตนุกูล. 2547 : 33) ซึ่งสอดคล้องกับที่ขวัญเนตร ครุฑานุช ได้กล่าวว่า นวนิยายเป็นบันเทิงคดีที่สร้างสรรค์ขึ้นมาจากจินตนาการและประสบการณ์หลากหลายของผู้ประพันธ์ออกมาเป็นเรื่องราวต่างๆเพื่อถ่ายทอดแนวคิด โลกาทัศน์ ความคิดฝันของตนที่มีต่อมนุษย์และสังคม นวนิยายบางเรื่องอาจเสนอแนวคิดที่เกี่ยวกับอารมณ์ความรู้สึกของมนุษย์ และนวนิยายบางเรื่องเสนอแนวคิดด้านสังคมเป็นต้น (ขวัญเนตร ครุฑานุช .2534 : 25)

การศึกษาแนวคิดในนวนิยาย มีนักวิชาการสาขาวรรณกรรมอธิบายความหมายและหลักเกณฑ์การวิเคราะห์แนวคิดไว้ดังนี้

ม.ล.บุญเหลือ เทพยสุวรรณ อธิบายความหมายของแนวคิดว่า แนวคิดเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดประการหนึ่งของนวนิยายหมายถึงสาระหรือข้อคิดสำคัญของเรื่อง πουผู้เขียนต้องการเสนอ การศึกษาแนวคิดจากนวนิยายทำให้เข้าใจถึงชีวิตทัศน์และโลกทัศน์ของผู้เขียนที่ส่งผ่านถึงผู้อ่าน (ม.ล.บุญเหลือ เทพยสุวรรณ.2518 : 38)

สุพรรณิ วราทร อธิบายความหมายของแนวคิดไว้ว่า แนวคิดหมายถึง ทัศนะโดยทั่วไปของผู้ประพันธ์ และความคิดเห็นของเขาในเรื่องต่างๆที่แสดงออกในนวนิยายเรื่องนั้นๆ ซึ่งอาจเป็นการสนับสนุนเห็นอกเห็นใจหรือคัดค้าน ในความหมายอีกอย่างหนึ่งหมายถึงตัวผู้เล่าเรื่อง กล่าวคือเหตุการณ์และพฤติกรรมในเรื่องนั้นได้ถูกนำเสนอแก่ผู้อ่านโดยผ่านสายตาและทัศนะของผู้แต่งหรือตัวละครตัวใด (สุพรรณิ วราทร.2519:7)

สุตารัตน์ เสรีวัฒน์ ให้ความหมายของแนวคิดไว้ว่า แนวคิดคือ ความคิดหรือทัศนะหรือสภาพหรือสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ผู้แต่งมุ่งเสนอต่อหรือสื่อถึงผู้อ่าน (สุตารัตน์ เสรีวัฒน์.2520: 12)

กุหลาบ มัลลิกะมาส กล่าวถึงความหมายของแนวคิดสรุปได้ว่า การที่นักเขียนแต่ละคนมีทัศนะหรือความคิดเห็นต่อโลกและชีวิตมนุษย์แตกต่างกันไปและได้พยายามถ่ายทอดความคิดเห็นนั้นๆผ่านงานเขียนออกมาให้ผู้อ่านทราบ (กุหลาบ มัลลิกะมาส.2522 : 108)

สุตารัตน์ เสรีวัฒน์ แบ่งแนวคิดออกเป็น 4 ชนิด สรุปได้ดังนี้

1.แนวคิดแสดงทัศนะ คือ แนวคิดที่ผู้แต่งมุ่งเสนอหรือแสดงทัศนะความคิดเห็นต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น ต่อค่านิยมในสังคม ต่อคุณธรรม ตลอดจนสิ่งที่ตรงข้ามกับคุณธรรมต่อสภาพความเป็นไปของผู้คน ชีวิตประจำวัน เหตุการณ์บ้านเมือง เหล่านี้เป็นต้น ดังตัวอย่างต่อไปนี้

1.1 แนวคิดแสดงทัศนะต่อค่านิยม เช่น ในสังคมยกย่องคนมีเกียรติยศอันวัดได้ด้วยตำแหน่งหน้าที่การงาน ฐานะที่มั่งคั่งร่ำรวย ยกย่องผู้ที่ได้รับการศึกษาสูงว่าเป็นบุคคลที่น่านับถือ

1.2 แนวคิดแสดงทัศนะต่อคุณธรรม เช่น ความซื่อสัตย์ต่ออาชีพหน้าที่การงานต่อชาติ บ้านเมือง ความกตัญญูต่อกตเวทิตา ความเมตตาปราณี ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ทัศนะต่อสิ่งตรงข้ามกับคุณธรรม เช่น ความคดโกงหลอกลวง การทรยศขายชาติ ความอโยธยธรรม ความอกตัญญู ความมีจิตใจคับแคบไร้ความกรุณา เป็นต้น

2. แนวคิดแสดงอารมณ์ คือ แนวคิดที่ผู้แต่งมุ่งแสดงอารมณ์ความรู้สึกของตัวละคร เช่น ความรู้สึกว่าเหว่ ความเหงา ความน้อยใจในโชคชะตา ความอิจฉาริษยา ความหึงหวง ความรัก ความแค้น ความเกลียดชัง ความกลัว เป็นต้น แนวคิดแบบนี้ถ้าผู้แต่งมุ่งเสนอแต่อารมณ์ความรู้สึกนี้ก็หมายความว่าผู้แต่งต้องการให้ผู้อ่านรับรู้อารมณ์ ความรู้สึกของตัวละครหรืออาจต้องการให้ผู้อ่านทั้งรับรู้และมีส่วนร่วมรู้สึกคือ เกิดอารมณ์ความรู้สึกคล้อยตามตัวละครในเรื่องไปด้วย ซึ่งผู้แต่งจะทำได้สำเร็จแค่ไหนขึ้นอยู่กับเทคนิค หรือกลวิธีในการแต่งของนักประพันธ์แต่ละคน

3. แนวคิดแสดงพฤติกรรม คือ แนวคิดที่ผู้แต่งมุ่งเสนอพฤติกรรมของตัวละครและพฤติกรรมที่เกิดขึ้นในเรื่องจะเป็นส่วนสำคัญของเรื่อง พฤติกรรมของตัวละครที่ผู้แต่งมุ่งให้เป็นแนวคิดอาจเกิดขึ้นจากการคลี่คลายมาจาก

3.1 ทัศนะค่านิยมหรือคุณธรรมบางประการ เช่น ทัศนะต่อคุณธรรมในเรื่องความกตัญญูรู้คุณก่อให้เกิดพฤติกรรมของตัวละครที่แสดงกตเวทิตา คือ ตอบแทนบุญคุณหรือทัศนะต่อคุณธรรมหรือความซื่อสัตย์ คลี่คลายมาก่อให้เกิดพฤติกรรมของตัวละครที่ไม่ยอมประพฤติดิฉริยะเบียนภัยและหน้าที่ เพราะเห็นแก่อำิสสินจ้าง เป็นต้น

3.2 ความรู้สึกนึกคิดและอารมณ์ เช่น อารมณ์และความรู้สึกหึงหวงอย่างรุนแรงอาจนำไปสู่การก่ออาชญากรรมบางอย่างได้ ความว้าเหว่ ความเหงา อาจเป็นมูลเหตุให้ตัวละครแสดงพฤติกรรมที่ผู้แต่งประสงค์ให้เป็นแก่นของเรื่องได้อารมณ์ และความรู้สึกอื่นๆล้วนแต่คลี่คลายมาเป็นพฤติกรรมในเรื่องได้ทั้งสิ้น แล้วแต่ว่าผู้แต่งจะวางโครงเรื่องไปในแนวใด

4. แนวคิดแสดงภาพและเหตุการณ์ ได้แก่ แนวคิดที่มุ่งแสดงภาพบางอย่างหรือเหตุการณ์บางตอนบางช่วงของชีวิตตัวละคร เช่น สภาพความยากจนของชาวชนบทในหมู่บ้านหนึ่งหรือในจังหวัดหนึ่ง หรือเหตุการณ์ช่วงหนึ่งที่เกิดขึ้นในครอบครัวหนึ่งที่ยากจน เช่น ช่วงขณะที่ผู้เป็นแม่เจ็บหนัก อดอยากและกำลังจะตาย แนวคิดที่แสดงภาพของผู้ที่ถูกเอารัดเอาเปรียบ สภาพความวุ่นวายของเมืองใหญ่ๆ เป็นต้น (สุตารัตน์ เสรีวัฒน์.2520 : 12-14)

กระแสร มัลยาภรณ์ กล่าวถึงแนวคิดว่า แนวคิดนั้นให้ผู้อ่าน 4 ประการ คือ ความรู้ ความคิด ความเห็น และความสนใจ แนวคิดนั้นแบ่งได้ 2 ประการคือ แนวคิดส่วนตัวและแนวคิดสากล ถ้ายังไม่เป็นที่ยอมรับหรือคิดกันทั่วไปแล้วก็ยังเป็นแนวคิดส่วนตัวอยู่ แนวคิดส่วนตัวหรือสากลนั้นโดยปกติมักจะไม่มีใครรู้ว่าตนมีแนวคิดนี้อยู่ หากแต่ถ้ามีใครบอกรักก็อาจรู้สึกขึ้นมาว่าความจริงตนก็คิดอย่างนี้เหมือนกัน (กระแสร มัลยาภรณ์.2522 : 52)

ธวัช ปุณโณทก กล่าวถึงหลักเกณฑ์การวิเคราะห์แนวคิดไว้ว่า การวิเคราะห์แนวคิดพิจารณาจากที่ผู้เขียนจะเป็นผู้เสนอทัศนะผ่านตัวละคร หรือผ่านเรื่องราวมาสู่ผู้อ่าน (ธวัช ปุณโณทก. 2527:109)

สุริวงศ์ พงศ์ไพบูลย์ กล่าวถึงหลักการแสดงแนวคิดสรุปได้ว่า การที่ผู้เขียนจะแสดงแนวคิดลงไปในวรรณกรรมนั้นจำเป็นต้องมีศิลปะในการสอดแทรกปรัชญาหรือคติธรรม และต้องทำให้ผู้อ่านรู้สึกชอบและปฏิบัติตามโดยไม่รู้ตัว (สุริวงศ์ พงศ์ไพบูลย์.2507 : 204)

จากการศึกษาความหมายและหลักเกณฑ์การวิเคราะห์แนวคิดจากผู้ทรงคุณวุฒิด้านวรรณกรรมหลายท่านสามารถสรุปแนวคิดได้ว่า แนวคิด คือ ทัศนะหรือความคิดเห็นของผู้เขียนที่มีต่อมนุษย์และสังคม โดยอาจสะท้อนสภาพความเป็นจริงของสังคม และแสดงทัศนคติต่อสังคม โดยผ่านตัวละคร หรือเรื่องราวของนวนิยายมาสู่ผู้อ่าน ส่วนหลักเกณฑ์การวิเคราะห์แนวคิดนั้นผู้เขียนสารนิพนธ์ได้นำทฤษฎีต่างๆที่ผู้รู้หลายๆท่านได้กล่าวไว้ มาผสมผสานเพื่อใช้เป็นแนวทางในการวิเคราะห์แนวคิดในนวนิยายแปลเกาหลี ทั้ง 9 เรื่อง โดยจำแนกออกเป็น 4 แนวคิด ดังนี้

1. แนวคิดด้านสังคม
2. แนวคิดด้านครอบครัว
3. แนวคิดด้านการดำเนินชีวิต
4. แนวคิดด้านความรัก

1.แนวคิดด้านสังคม

วรรณกรรมเป็นสิ่งที่สะท้อนสภาพสังคมและสะท้อนความคิดของคนที่มีต่อสังคมเพราะวรรณกรรมมีความสัมพันธ์กับสังคมดังที่ เสถียร จันทิมาธร กล่าวไว้ว่า ความสัมพันธ์ระหว่างวรรณกรรมกับสังคมที่มีต่อกันอย่างลึกซึ้ง ถึงกับมีผู้กล่าวว่า เราดูวรรณกรรมได้จากสังคมและดูสังคมได้จากวรรณกรรม วรรณกรรมแต่ละเรื่องในแต่ละยุคสมัยจึงมีภาพสะท้อนด้านใดด้านหนึ่งของสังคม การคลี่คลายขยายตัวของวรรณกรรม ย่อมเป็นไปตามการคลี่คลายของสังคม ... ในการศึกษาและเรียนรู้วรรณกรรมจึงไม่เพียงแต่ช่วยให้ได้รู้สึกต่อความไพเราะงดงามด้านภาษา บุคลิกที่ต่างและคล้ายกันของตัวละครแต่ยังช่วยให้เห็นภาพของสังคมตลอดจนความคลี่คลายขยายตัวทางความคิดในหลายรูปแบบอีกด้วย (เสถียร จันทิมาธร.2517:2 -3) ซึ่งสอดคล้องกับเจตนา นาควัชระที่กล่าวถึงความสัมพันธ์ของวรรณกรรมกับสังคมไว้ว่า วรรณกรรมเป็นสิ่งที่ผูกพันกับสังคม เป็นสมบัติของคนทุกยุคทุกสมัย การศึกษาวรรณกรรมต้องศึกษาควบคู่กับสังคม เพราะผู้ประพันธ์มักจะสนใจรับผิดชอบรวมทั้งแสดงความคิดและความจริงของสังคมอย่างตรงไปตรงมา(เจตนา นาควัชระ.2514: 13-15) ดังนั้น วรรณกรรมจึงมีความเกี่ยวข้องกับสังคมอย่างยิ่ง นวนิยายแปลเกาหลีที่ผู้เขียนสารนิพนธ์ได้นำมาศึกษาครั้งนี้พบว่า นวนิยายแปลเกาหลีได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับสังคมไว้ 5 ประการ ได้แก่ แนวคิดเกี่ยวกับสังคมเมือง แนวคิดเกี่ยวกับสงคราม แนวคิดเกี่ยวกับวัฒนธรรม แนวคิดเกี่ยวกับความเชื่อ แนวคิดเกี่ยวกับการทำงานและแนวคิดเกี่ยวกับคุณธรรมและจริยธรรม โดยมีรายละเอียดดังนี้

1.1 แนวคิดเกี่ยวกับสังคมเมือง

รักเหมียว ๆ ขอเกี่ยวหัวใจ

นวนิยายแปลเกาหลีเรื่องนี้ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับสังคมเมืองไว้ว่าในสังคมเมืองผู้คนจะหลั่งไหลจากชนบทมาสู่สังคมเมืองเพื่อทำมาหากินเพราะความเจริญในเมืองที่มีมากกว่าชนบท เมื่อคนเข้ามาอยู่กันมากขึ้นจึงเกิดธุรกิจการปลูกสร้างห้องเช่าเล็กๆ ราคาค่อนข้างถูกมากมายไว้เพื่อรองรับแรงงานที่เข้ามาทำงานในเมือง ดังนั้นการอยู่ในสภาพความเป็นอยู่ที่ยู่กันอย่างแออัดนั้นจึงเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ ดังข้อความที่ว่า

ที่มหานครพูซัน แขวงซาฮานี้นอกจากเขตเคว-จอง เขตซาฮาและเขตทังริแล้วยังอีกเขตหนึ่งชื่อว่า “ชิน – พยอง “

ทุกปีจะมีคนมากมายที่ต้องการห้องเช่าเล็กๆมาที่นี้และย้ายออกไป ถ้าเป็นที่อื่นสำหรับบ้านสองห้องนอนต้องวางเงินประกันหรือเงินก้อนสามสิบล้านวอน แต่ที่นี้คุณสามารถหาห้องแบบนั้นได้โดยวางเงินก้อนแค่ยี่สิบล้านวอน ส่วนห้องที่วางเงินประกันหนึ่งล้านวอนก็จะเป็นห้องที่กว้างมาก มากอย่างที่คาดไม่ถึง แต่จะเป็นพวกห้องเดี่ยวที่ไม่มีห้องอาบน้ำ

ทำไมถึงมีห้องแบบนี้มากมายนะเธอ? ก็เพราะที่เขตชิน-พยองนี่เป็น “เขตนิคมอุตสาหกรรม” ที่มีโรงงานมากมายชนิดที่นับไม่ถ้วนเลยทีเดียว ผู้คนก็เลยแห่พากันสร้างบ้านให้พวกคนงานเหล่านี้เขาต้องการแค่ห้องเล็กๆถูกๆนี่นา

เลยทำให้มีการสร้างบ้านแล้วกันห้องเล็กๆให้เข้ามาเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ห้องจะเล็กและมีที่ว่างสำหรับแค่คนๆเดียวจริงๆ แถมบ้านก็จะติดๆกันเหมือนเมืองใหญ่ๆ ไม่มีที่แม้แต่จะย่างก้าวออกไปสักก้าว ถ้าไปบ้านข้างๆก็ไปทางคาดฟ้าจะเร็วกว่ามาก หลังจากแทบจะเกยกันก็ว่าได้

(รักเหมียว ๆ ขอเกี่ยวหัวใจ เล่ม 2.2547;78 - 79)

จากตัวอย่างข้างต้นสภาพความเป็นอยู่ในเขตนครพูซัน ซึ่งเป็นเขตอุตสาหกรรมที่มีความเจริญ แสดงให้เห็นถึงสภาพสังคมเมืองที่ต้องอยู่กันอย่างแออัดเพราะผู้คนจากนอกเมืองหลั่งไหลเข้ามาอาศัยและทำมาหากินเป็นจำนวนมาก

นอกจากนี้ใน **รักเหมียว ๆ ขอเกี่ยวหัวใจ** ยังเสนอแนวคิดเกี่ยวกับสังคมเมืองในเรื่องปัญหาขยะไว้ว่า ในเมืองที่มีผู้คนอาศัยอยู่ร่วมกันมากก็จะมีปัญหาขยะล้นเมืองตามมา จึงแก้ปัญหาโดยการออกกฎหมายการแยกขยะเป็นแต่ละประเภทเพื่ออำนวยความสะดวกและเป็นระบบระเบียบ และผู้เขียนยังเสนอความเห็นว่าการมีกฎหมายแยกขยะแต่ละประเภทนั้นนอกจากมีผลดีแล้ว ก็ยังมีผลเสียโดยส่งผลกระทบต่อผู้คนเพราะหาที่ทิ้งขยะยากขึ้น เพราะถ้าทิ้งผิดก็จะผิดกฎหมาย ดังข้อความที่ว่า

หลังจากที่บังคับใช้กฎหมายการแยกขยะทั่วไปไม่ว่าคุณจะไปที่ไหนของประเทศเกาหลี คุณก็สามารถเห็นถุงขยะที่มีป้าย “ กระป๋อง ” “ กระดาษ ” “ รีไซเคิล ” ติดอยู่ทั่วไป

ตั้งแต่มีการบังคับใช้กฎหมายแยกขยะไปได้ระยะหนึ่ง พวกถังขยะรวมตามท้องถนนก็หายสาบสูญไปหมด พอซื้อนมกินสักขวดก็หาที่ทิ้งไม่ได้ ต้องถือขวดเปล่ากลับบ้าน

(รักเหมียวๆขอเกี่ยวหัวใจ เล่ม1.2547:312- 313)

ข้อความข้างต้นแสดงให้เห็นถึงปัญหาของสังคมเมืองประการหนึ่งคือ ปัญหาขยะซึ่งเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นมาพร้อมกับความเจริญของสังคมเมือง

1.2 แนวคิดเกี่ยวกับสงคราม

สงคราม คือการฆ่าล้างชีวิตของมนุษย์ด้วยกันเพื่ออำนาจของอีกฝ่ายที่ชนะ ผลของสงครามมีแต่ความสูญเสียทั้งร่างกายและจิตใจ ทั้งตัวทหาร หรือประชาชน รวมทั้งญาติของทหารเหล่านั้น ในนวนิยายแปลเกาหลีผู้เขียนได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับสงครามไว้ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

เท กิก ก็ เลือดเนื้อเพื่อฝันวันสิ้นสงคราม

นวนิยายแปลเกาหลีเรื่องนี้ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับสงครามไว้ว่า สงครามก่อให้เกิดความสูญเสียชีวิตและทรัพย์สินรวมทั้งเกิดความพลัดพรากจากกันของครอบครัว ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ในตอนที่เกิดสงครามเกาหลี ทางรัฐบาลได้เกณฑ์ผู้ชายมาเป็นทหารมากมายทั้งที่เต็มใจและไม่เต็มใจ พ่อแม่ พี่น้อง หรือแม้แต่คนรักต่างต้องพลัดพรากกันโดยไม่รู้ว่าจะได้กลับมาเจอกันอีกหรือไม่ ดังข้อความที่ว่า

“ปุ่น....”

เสียงไอน้ำจากเครื่องจักรขับเคลื่อนรถไฟดังขึ้น บรรดาครอบครัวของเหล่าทหารต้องเกณฑ์พากัน ปีนป้ายรถไฟ ร้องไห้โหยหวน ถ้าไม่ใช่คุณยายที่นั่งร้องไห้อยู่บนพื้น ก็เป็นเด็กน้อยตัวเล็กๆ กำลังร้องเรียกหาพ่อ ภาพแห่งความสะเทือนใจของครอบครัวปรากฏทับซ้อนกันไปทั่วบริเวณ

(เท กิก ก็ เลือดเนื้อเพื่อฝัน วันสิ้นสงคราม.2547:84-85)

อีกตอนหนึ่งในเรื่องเดียวกัน ที่แสดงให้เห็นถึงความโหดร้ายของสงครามที่ทำให้เกิดการสูญเสียของชีวิตมนุษย์ที่เป็นชาวบ้านทั้งผู้ใหญ่ที่เป็นหญิง ชาย แม้แต่เด็กหรือทารก คนแก่ก็ไม่เว้น ดังข้อความที่ว่า

หลังจากแยกย้ายเข้าตรวจค้นหมู่บ้านตรงหน้า นายทหารส่วนหนึ่งเริ่มมีอาการคลื่นไส้อาเจียน กระทั่งทหารรุ่นพี่จำนวนมากยังพากันขมวดคิ้วจนแน่นและเบือนหน้าออกห่าง

ในบ้านทุกหลังกลับเต็มไปด้วยซากศพของคนในหมู่บ้านไม่มีการแบ่งแยกเด็ก คนชรา ชาย หญิง ภาพการตายของคนเหล่านี้ช่างน่าสยดสยองยิ่งนัก มีกระทั้งหญิงวัยกลางคนที่อุ้มทารกนอนตายอยู่บนพื้น บริเวณต้นไม้กลับมีศพถูกแขวนอยู่พร้อมกับอักษรเขียนไว้ด้วยเลือดสดๆอ่านได้ว่า

“ดูให้ดี อ้ายคนทรยศต่อชาติ ! “

“ไม่มีความปราณีจากปืนและดาบในมือเรา ! “

(เท กิก ก็ เลือดเนื้อเพื่อฝัน วันสิ้นสงคราม.2547:240)

จากข้อความข้างต้นแสดงให้เห็นถึงแนวคิดเรื่องสงครามที่สร้างความเสียหาย และเกิดผลเสียต่อมนุษย์ การเข่นฆ่ากันเพื่ออำนาจของคนเพียงไม่กี่คนก่อให้เกิดความเดือดร้อนต่อคนส่วนมากทั้งชีวิตและทรัพย์สิน

1.3 แนวคิดเกี่ยวกับวัฒนธรรม

วัฒนธรรมเป็นสิ่งที่คนยึดถือปฏิบัติกันมานาน เป็นเหมือนแบบแผนปฏิบัติที่ทุกคนในสังคมปฏิบัติสืบทอดกันมา ดังที่พระยาอนุมานราชธนได้อธิบายคำว่า “วัฒนธรรม” ไว้ว่า “ วัฒนธรรม คือ วิถีหรือดำเนินแห่งชีวิตของชุมชนมนุษย์หนึ่งซึ่งอยู่รวมกันในที่หนึ่งหรือประเทศหนึ่งโดยเฉพาะ “หรือ “วัฒนธรรม หมายถึง สิ่งที่มีมนุษย์เปลี่ยนแปลง ปรับปรุงหรือผลิตสร้างขึ้นเพื่อความเจริญงอกงามในวิถีชีวิต ถ่ายทอดและเลียนแบบกันได้ เช่น การคิดเห็น ความรู้สึก ความประพฤติ กิริยาอาการ แสดงออกมาเป็นศิลปะ ความเชื่อ ประเพณี “ (พระยาอนุมานราชธน.2514:9)

แนวคิดเกี่ยวกับวัฒนธรรมที่ปรากฏในนวนิยายแปลเกาหลีมีดังนี้

1.3.1 การมีความสัมพันธ์กันก่อนแต่งงาน

เป็นความสัมพันธ์ฉันชู้สาวระหว่างชายและหญิง ที่ยังไม่ได้เข้าพิธีสมรสอย่างถูกต้องตามประเพณี ผู้เขียนมีแนวคิดว่าการมีความสัมพันธ์กันก่อนแต่งงานนี้ เป็นสิ่งที่ผิดไม่เป็นที่ยอมรับในสังคม ดังตัวอย่างต่อไปนี้

รักเหมียว ๆ ขอเกี่ยวหัวใจ

นวนิยายแปลเกาหลีเรื่องนี้ ได้เสนอแนวคิดเรื่องการมีความสัมพันธ์กันก่อนแต่งงานของชายหญิงถือว่าเป็นเรื่องที่ไม่เหมาะสมและเป็นสิ่งที่ไม่ควรกระทำ เพราะฝ่ายหญิงจะเป็นฝ่ายได้รับความเสียหาย โดยเสนอแนวคิดนี้ผ่านตัวละครเอกของเรื่องคือ จูอิน หญิงสาวที่มีความคิดนอกกรอบประเพณี วัฒนธรรมในสังคม โดยเธอมีความคิดและทดลองใช้ชีวิตอยู่กับชายองแพนหนุ่มของเธอก่อนแต่งงาน แต่ก็ไม่ได้รับความเห็นชอบจากคนในสังคม เพราะเป็นเรื่องที่ผิดจากกรอบวัฒนธรรม ดังข้อความที่ว่า

....คนส่วนใหญ่จะไม่เข้าใจผู้หญิงที่อยู่กินกันกับผู้ชายก่อนแต่งงานทุกคน จะย่ำเตือนว่ากฎหมายไม่รองรับเรื่องที่ยิงชายจะอยู่ด้วยกันในห้องเดียวกัน และสุดท้ายฝ่ายหญิงก็จะเป็นฝ่ายที่ได้รับความเสียหายอยู่ฝ่ายเดียว

(รักเหมียว ๆ ขอเกี่ยวหัวใจ เล่ม1.2547;17)

แม้แต่พ่อของจูอินที่เมื่อรู้เรื่องนี้ก็ไม่เห็นด้วยและคิดว่าเป็นเรื่องที่น่าอับอายต่อคนในสังคม จึงรีบพาลูกกลับมา ทำให้จูอินเสียใจมาก ดังข้อความที่ว่า

คุณพ่อถอนหายใจเอือกใหญ่ แล้วเข้ามาคว้าคอเสื้อฉันพร้อมกับลากไปขึ้นรถยนต์ คุณพ่อจับฉันกลับบ้านโดยทั้งตัวของ ยางูและเจ้าเหมียวไว้อย่างนั้น
ทันทีที่ถึงบ้านคุณพ่อก็ก้มผมฉันอีกครั้ง ฉันไม่กล้าแม้แต่จะร้องไห้ แล้วคุณพ่อก็ตะโกนว่า

คุณพ่อ แก...แกทำอะไร ? แกรู้ตัวมัย ? ไหนบอกจะขยันเขียนนิยายไงที่แท้ก็อ้างเพื่อออกไปอยู่กับผู้ชายชั่มมัย ? แกทำอย่างนี้แล้วพ่อแม่จะมีหน้าไปมองใครได้อีก !

จูอิน (พูดไม่ออก) ____;;

คุณพ่อ ไหนลองพูดมาสิ พูด ! __ _ ++

(รักเหมียวๆขอเกี่ยวหัวใจ เล่ม 2.2547:93)

ถึงแม้การมีความสัมพันธ์กันก่อนแต่งของจูอินกับยาองจะไม่ใช่ที่ยอมรับของพ่อแม่และสังคมแต่นวนิยายแปลเกาหลีก็ชี้ให้เห็นว่า ด้วยความรักที่มีต่อกันของทั้งคู่ และการช่วยกันฟันฝ่าอุปสรรคจึงทำให้พ่อและแม่ของจูอินยอมรับและทั้งคู่ก็สร้างเนื้อสร้างตัวสำเร็จจนได้แต่งงานอย่างถูกต้องตามประเพณีกันในที่สุด ดังข้อความที่ว่า

คุณพ่อของยาองกลับมา คุณพ่อเข้าใจว่า เมื่อไหร่ยาองจะแต่งงานเสียที ประจวบเหมาะที่ได้กลับบ้านในช่วงนี้ คุณพ่อเลยเสนอให้มีการนัดพบระหว่างสองฝ่ายและทบทวนสู่ขอกันซะเลย เราสองคนแม้ว่าจะสัญญากันไว้แล้วว่า จะรวบรวมเงิน ย้ายไปอยู่บ้านเช่าระยะยาวและแต่งงานกันเมื่อพร้อม ก็ถึงกับอึ้งพูดอะไรไม่ออกไปพักใหญ่ ตามโครงการที่เราวางไว้นั้น เราจะแต่งงานกันตอนอายุสัก 30 เศษๆ

(รักเหมียวๆขอเกี่ยวหัวใจ เล่ม 3.2547: 235 - 236)

เวลาผ่านไปในที่สุดก็ถึงวันที่นัดพบและเจรจาสู่ขอกัน คุณพ่อคุณแม่ของทั้งสองฝ่ายดูท่าทางจะเกร็งๆเพราะเป็นการพบกันอย่างเป็นทางการ อาหารดูจะพร่องไปเร็วมาก -- อย่างไม่รู้ก็ตามทั้งสี่ท่านพูดคุยกันอย่างถ้อยทีถ้อยอาศัย

(รักเหมียวๆขอเกี่ยวหัวใจ เล่ม 3.2547:240 ,242)

แล้วพิธีแต่งงานก็เริ่มขึ้น จูอินเดินจูงมือกับคุณพ่อเข้าไปในห้องทำพิธีของโบสถ์...บาทหลวงให้คัมภีร์ไบเบิลเป็นของขวัญ ตอนนี้จูอินและยาองเป็นสามีภรรยาอย่างสมบูรณ์แบบ เราทั้งสองคนออกจากห้องพิธีเพื่อถ่ายรูปเป็นที่ระลึก

(รักเหมียวๆขอเกี่ยวหัวใจ เล่ม 3.2547: 314,317)

จากข้อความที่กล่าวมาข้างต้นแสดงให้เห็นว่าการกระทำของยาองและจูอินที่อยู่ด้วยกันก่อนแต่งงานแม้จะเป็นสิ่งที่สังคมไม่ยอมรับก็ตาม รวมทั้งพ่อแม่ของจูอินที่ไม่เห็นด้วย แต่ด้วยความรักและความจริงใจ ตั้งมั่นที่จะฟันฝ่าอุปสรรคจนทำให้พ่อแม่ของจูอินยอมรับในที่สุด และความพยายามสร้างเนื้อสร้างตัวของยาองเพื่อให้มีฐานะที่มั่นคง ทำให้ทั้งสองได้แต่งงานอย่างถูกต้องตามประเพณี

1.3.2 วัฒนธรรมความเป็นอยู่ในสังคมเกาหลี

เพลงรักในสายลมหนาว

ในนวนิยายแปลเกาหลีเรื่องนี้เสนอแนวคิดเรื่องวัฒนธรรมความเป็นอยู่ในสังคมเกาหลีที่ให้ความสำคัญกับงาน แต่เมื่อหลังจากเสร็จงานแล้วก็จะปล่อยวาง หุ่เมชีวิตอยู่กับสังคมเพื่อนฝูง ผู้ร่วมงาน รุ่นพี่ รุ่นน้องอย่างเต็มที่ โดยเสนอผ่านคนทำงานอย่างยูจินและเพื่อนคือ ซิงฮา และซังลุงซึ่งเป็นเพื่อนร่วมงาน เมื่อเสร็จสิ้นจากงานประจำแล้วก็ชักชวนกันไปดื่ม เพื่อผ่อนคลาย ดังข้อความที่ว่า

“มีเวลารวันวันเดียวเท่านั้นนะที่พอจะว่าง พรุ่งนี้ก็ต้องไปประชุมสรุปงานชิ้นสุดท้ายที่บริษัทเมอร์เซเดส ประชุมเสร็จก็ถือว่าเลิกงานตอนนั้นเลย”

ซังลุงจ้องมองดูซิงฮาผู้ไม่นึกถึงเขาเลย

“พี่ซิงฮา ซังลุงทำท่าเหมือนกับมีอะไรอยู่ในใจนะ” ยูจินพูด

“ไม่ใช่หรอก เขากำลังโมโหเรื่องอื่นอยู่ เฮ้ ! เราสองคนไปเที่ยวกันไหม”

“แบบนี้ไม่ได้หรอก ซังลุง วันนี้เราสองคนเชิญเธอไปดื่มนะ” ยูจินเอ่ยปากชวน ซังลุงทำท่าเหมือนว่ารอค่านี้นานแล้ว

“ฉันดื่มมากไม่ได้ ดื่มแค่สนุกๆเท่านั้นนะ”

“ถึงอย่างนั้นก็เถอะ ฉันอยากจะเลี้ยงทุกคน มาสนุกกันหน่อย”

(เพลงรักในสายลมหนาว.2546:103)

รักเหมียว ๆ ขอเกี่ยวหัวใจ

นวนิยายแปลเกาหลีเรื่องนี้ได้เสนอแนวคิดเรื่องวัฒนธรรมความเป็นอยู่ในสังคมเกาหลีในเรื่องการสังสรรค์กันกับรุ่นพี่ รุ่นน้อง โดยเป็นตอนที่จูอินต้องไปงานรับน้องกับรุ่นพี่มหาวิทยาลัยซึ่งในงานนี้ก็ต้องมีการดื่มเหล้าสังสรรค์กัน โดยเป็นวัฒนธรรมความเป็นอยู่ของคนในสังคมเกาหลี ถ้าใครไม่ดื่มก็จะไม่ได้รับการยอมรับจากสังคมเหมือนกับจูอินที่แพ้เหล้าดื่มเหล้าไม่ได้ ดังข้อความที่ว่า

ฉันดื่มเหล้าไม่ได้ แค่นี้ไปไร่ข้าวสาธิตฉันก็เมาแล้ว...คุณไม่มีวันรู้หรอกว่า พวกที่ดื่มเหล้าไม่ได้ต้องการทนทุกข์ทรมานแค่ไหน

งานรับน้องใหม่

รุ่นพี่ 1 มา มาดื่มกันแก้วนี้ !

จูอิน ...หนูดื่มไม่ได้ค่ะ

รุ่นพี่ 1 แบบนี้ได้ที่ไหน? พวกผู้หญิงนี่ชอบเล่นตัว แปปเดียวเดี๋ยวก็ดื่มอีกแล้ว

จูอิน หนูไม่ได้เล่นตัวนะคะ

รุ่นพี่ 2 อวดดีมากเลยนะ กลับปฏิเสธเหล้าที่รุ่นพี่รินให้เชียวหรือ?

ช่างไม่มีสัมมาคารวะ

รุ่นพี่ (ลุกขึ้น) เฮ้ ! พวกเราดูนะ ดู ! จูอินบอกว่าดื่มเหล้าไม่ได้ !

ทั้งกลุ่ม เฮ ! ____ +

รุ่นพี่ 1 หมดแก้ว ! หมดแก้ว ! หมดแก้ว ! หมดแก้ว !

จูอิน ถ้าหนูดื่มเหล้า หนูอาจตายได้จริง อยู่นะคะ !!!

รุ่นพี่ 2 เอ ! อย่าทำเสียบรรยากาศสิน้อง

ฉันหงุดหงิดกับคำว่า “ทำเสียบรรยากาศมาก” ใครกันแน่ที่ทำเสียบรรยากาศ คิดว่าเรากลัวว่ากินเหล้าแล้วจะเป็นมะเร็งตับมั้ง ทำไมต้องบีบบังคับรุ่นน้องให้ดื่มเหล้าด้วยนะ ! ! (____) +

...ถ้าฉันเกิดที่ประเทศอื่นแล้วแพ้เหล้าดื่มเหล้าไม่ได้ก็คงไม่เป็นอะไร แต่ที่ประเทศเกาหลีนี่ถ้าดื่มเหล้าไม่ได้จะไม่ได้รับการยอมรับจากสังคม

(รักเหมียวๆขอเกี่ยวหัวใจ เล่ม 1.2547:249,265-267)

จากข้อความข้างต้น แสดงให้เห็นว่า คนในสังคมเกาหลีนิยมสังสรรค์กับเพื่อนร่วมงานหรือรุ่นพี่ หลังจากหมดเวลาทำงานเพื่อเป็นการผ่อนคลาย และในการสังสรรค์ก็มีการดื่มสุรา ซึ่งถ้าใครไม่ดื่มก็จะไม่ได้รับการยอมรับจากสังคม

1.4 แนวคิดเกี่ยวกับความเชื่อ

สุริวงศ์ พงศ์ไพบูลย์ อธิบายถึง ความเชื่อ สรุปได้ว่า ความเชื่อหมายถึง สิ่งที่มีอิทธิพลต่อแนวความคิดและพฤติกรรมของชาวบ้าน มีการสืบทอดและปลูกฝังกันมาหลายชั่วคน ผู้ให้การสืบทอดเป็นที่ยอมรับ เป็นต้นแบบอย่างกว้างขวาง มีเจตนาที่จะปลูกฝังให้ผู้สืบสานตามปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด ถือเป็นเงื่อนไขในการอยู่ร่วมกัน ผู้ปฏิบัติตามย่อมเป็นที่รักของญาติและสังคม ส่วนผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามมักไม่เป็นที่ยอมรับของสังคมนั้นๆ (สุริวงศ์ พงศ์ไพบูลย์.2542 : 984)

ในนวนิยายแปลเกาหลีได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับความเชื่อไว้หลายอย่างได้แก่ ความเชื่อเรื่องการทำนายนิสย ความเชื่อเรื่องพระเจ้า ดังนี้

1.4.1 ความเชื่อเรื่องการทำนายนิสย

การทำนายเป็นสิ่งที่คู่กับคนมานาน เป็น การคาดคะเนล่วงหน้า ซึ่งมีผลทางด้านจิตใจ การทำนายนิสยในนวนิยายแปลเกาหลี ได้แก่ การทำนายนิสย อารมณ์ ความรู้สึกจากหมูโลहित ดังตัวอย่างต่อไปนี้

เพลงรักในสายลมหนาว

นวนิยายแปลเกาหลีเรื่องเพลงรักในสายลมหนาวได้เสนอแนวคิดเรื่องความเชื่อในเรื่องการทำนายนิสยจากหมูโลहित โดยผ่านตัวละครเอกคือ มินฮงที่ทำนายนิสยของยูจินจากหมูโลहित ดังข้อความที่ว่า

มินฮงได้ยืนยูจินตอบอย่างเอือมเย็นก็ยิ้มเจื่อนๆ

“ฉันทำให้เธอไม่สบายใจหรือเปล่า”

“ถูกแล้ว ฉันไม่สบายใจเลย”

“สงสัยเธอจะเลือกกริปเอหรือเปล่า นิสัยเปิดเผยตรงไปตรงมาไม่รู้จักเก็บงำความรู้สึกของตนเองและก็
โกหกไม่เป็น ตรงไปตรงมาคิดจะพูดอะไรก็พูดออกมา...ใช่ไหม”

(เพลงรักในสายลมหนาว.2546:54-55)

หนุ่มตัวร้าย..ผู้ชายกริปปี

เรื่องนี้ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับความเชื่อเรื่องหมูโลहित ที่สามารถทำนายนิสัยของคนได้ โดยในเรื่องยูแซของลูกพี่ลูกน้องกับยูฮามีเธอทำงานในบริษัทจัดหาคู่ที่ใช้หมูโลहितเป็นตัวคัดเลือกคู่ให้กับลูกค้า เธอมีความเชื่ออย่างมากว่าหมูโลहितเป็นสิ่งที่บ่งบอกลักษณะของคนและสามารถทำนายนิสัยคนได้เพราะใช้หลักทางวิทยาศาสตร์ ดังข้อความที่ว่า

“นอกจากกริปเลือดแล้วยังมีฮอริโมน ระบบประสาท สมอง ยีน เซลล์ต่างๆ ในร่างกายมนุษย์...”
“โดยเฉพาะอย่างยิ่งระบบเลือด ซึ่งเป็นโครงสร้างพื้นฐานของคนเรา โครงสร้างหลายๆส่วนจะ
ประกอบกันเข้าเป็นร่างกาย อีกทั้งโครงสร้างที่ว่ายังเป็นส่วนกำหนดคุณลักษณะและเป็นตัวตัดสิน
แนวโน้มของแต่ละบุคคล เพราะฉะนั้นกริปเลือดจึงไม่ใช่เรื่องมงาย มันเป็นเรื่องของวิทยาศาสตร์”

(หนุ่มตัวร้าย...ผู้ชายกริปปี. 2548 : 39)

จากข้อความข้างต้น ความเชื่อในเรื่องหมูโลहितเป็นความเชื่อที่คนในสังคม
เกาหลีสงสัยและนำมาทำนายนิสัยของคน เพื่อเป็นแนวทางในการคบหากันระหว่างเพื่อน คู่รัก และ
ผู้ร่วมงานหรือแม้แต่คนในสังคม

1.4.2 ความเชื่อเรื่องพระเจ้าในศาสนาคริสต์

ในสังคมเกาหลีสมีผู้นับถือศาสนาคริสต์อยู่เป็นจำนวนมากและในนวนิยายก็ได้
กล่าวถึง ดังนั้นผู้เขียนจึงเสนอแนวคิดเกี่ยวกับความเชื่อเรื่องพระเจ้าในศาสนาคริสต์ไว้ว่า มนุษย์เรา
เมื่อเกิดปัญหาขึ้น สิ่งที่จะบรรเทาและเป็นที่พักทางใจก็คือผู้ที่มิอำนาจ ไร้ตัวตน เป็นสิ่งที่คนเชื่อว่าจะ
สามารถดลบันดาลและกำหนดชะตาชีวิตของมนุษย์ได้ นั่นคือ พระเจ้า ดังตัวอย่างต่อไปนี้

เพลงรักในสายลมหนาว

นวนิยายแปลเกาหลีสเรื่องนี้ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับความเชื่อในเรื่องพระเจ้าไว้
ในตอนที่มีคนประสบอุบัติเหตุถูกรถชนอาการสาหัส นอนไม่ได้สติที่โรงพยาบาลยูจินกังวลใจมากจึง
ได้แต่อ้อนวอนพระเจ้าขอให้พระองค์ช่วยเหลือเขาให้หายด้วย ดังข้อความที่ว่า

“พระเจ้าเป็นเจ้าได้โปรดช่วยชีวิตเขาด้วยเถิด ขอพระองค์โปรดช่วยเหลือเขาให้ฟื้นด้วยเถิด”

มินฮงสูญเสียความทรงจำอยู่ หากว่าการตื่นของเขาเป็นกระบวนการฟื้นความทรงจำแล้วละก็ ขอ
พระเจ้าเป็นเจ้าได้โปรดช่วยอย่าให้หยุดยั้ง อย่าปล่อยเชือกที่ผูกมัดความทรงจำคลายออกไป ไม่ว่าเขาจะฟื้น
ขึ้นมาเป็นจนซางหรือมินฮงก็ไม่เป็นไร ยูจินเฝ้าอธิษฐานขอให้เขาฟื้นขึ้นมา

(เพลงรักในสายลมหนาว.2546:366)

รักนี้ชั่วนิรันดร์

นวนิยายแปลเกาหลีเรื่องรักนี้ชั่วนิรันดร์ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับความเชื่อในเรื่องพระเจ้า ในตอนเด็กที่อินโซตกต้นไม้ได้รับบาดเจ็บ จุนโซพี่ชายเป็นห่วงน้องสาวมากได้แต่อธิษฐานต่อพระเจ้าให้ช่วยน้องสาวของตน ดังข้อความที่ว่า

ที่โรงพยาบาล จุนโซรู้สึกไม่สบายใจและสำนึกผิด เขาเฝ้าอธิษฐานต่อพระผู้เป็นเจ้า หากอินโซได้รับบาดเจ็บสาหัสหรือเป็นอะไรไป เขาคงทนไม่ได้แน่ๆ จุนโซสวมมนต์อ้อนวอนพระเจ้าขณะอยู่ในห้องโถงของโรงพยาบาล เขาวิงวอนให้พระองค์ภัยให้เขาในความผิดที่เคยทำมาแต่หลัง ความผิดทั้งหมดที่เขาทำได้ และสาบานว่าจะไม่ทำความผิดซ้ำอีก ภาวนาให้พระองค์คุ้มครองอินโซให้พ้นจากอันตราย

(รักนี้ชั่วนิรันดร์.2545: 17)

จากเรื่องเดียวกัน คือ รักนี้ชั่วนิรันดร์ ยังได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับความเชื่อในเรื่องพระเจ้า ในตอนที่ทุกคนรู้ว่าอินโซเป็นโรคมะเร็งเม็ดเลือด เทชกที่รักและห่วงใยอินโซที่สุดคนหนึ่งเป็นห่วงอินโซมาก เขาอธิษฐานอ้อนวอนต่อพระเจ้าให้ช่วยอินโซด้วย เมื่อครั้งอินโซหมดสติเพราะอาการกำเริบ ดังข้อความที่ว่า

“อินโซ...ได้โปรดฟื้นขึ้นมา...รีบฟื้นขึ้นมา...ตื่นขึ้นมาบอกว่าคุณอยากพบจุนโซ ...ตื่นขึ้นมาดูผม มาถามผมว่ายังจำสัญญาได้ไหม มาทวงสัญญาที่ว่าถ้าหากคุณหายแล้วผมก็จะจากไป...อินโซ...อย่านอนเลยนะ...อย่านอนอีกเลย ตื่นขึ้นมาเถอะ! ทำไมถึงนอนนานอย่างนี้...หือ อย่านอนเลย ตื่นเถอะ! ...อินโซ...”
เทชกถูกเข่าลงพักใหญ่ เขาอธิษฐานขึ้นมาโดยไม่รู้เนื้อรู้ตัวนานแสนนาน เขาอธิษฐานต่อพระผู้เป็นเจ้า

(รักนี้ชั่วนิรันดร์.2545: 416)

จากตัวอย่างนี้แสดงให้เห็นว่า คนในสังคมเกาหลีส่วนหนึ่งจะยึดถือพระเจ้าซึ่งเป็นศาสนาในศาสนาคริสต์ที่ตนนับถือ เป็นที่พึ่งทางใจเมื่อยามที่ตนท้อแท้ สิ้นหวัง ดังนั้นพระเจ้าจึงเป็นตัวแทนของสิ่งยึดเหนี่ยวจิตใจและให้ความหวังกับผู้ที่หมดหวัง

1.5 แนวคิดเกี่ยวกับวิธีการทำงาน

การทำงานเป็นสิ่งสำคัญในชีวิตมนุษย์ที่ต้องทำมาหากินเพื่อความอยู่รอดของชีวิตในสังคม ซึ่งในนวนิยายแปลเกาหลีได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับวิธีการทำงานไว้ว่า ในสังคมปัจจุบันงานเป็นสิ่งสำคัญ เป็นสิ่งที่ทำให้ทุกคนมีกินมีใช้ ดังนั้นการทำงานให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพนั้น ควรตรงต่อเวลา ขยัน ทำงานหนัก ต้องมีความรวดเร็ว ฉับไว ยึดมั่นและปฏิบัติตามกฎระเบียบวินัย นอกจากนี้ยังต้องมีความซื่อสัตย์และตั้งใจทำงานเพื่อความก้าวหน้าในอาชีพการงาน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

รักเหมือน ๆ ขอเกี่ยวหัวใจ

นวนิยายแปลเกาหลีเรื่องนี้ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับวิธีการทำงานไว้ว่า คนที่ขยัน เอาการเอางาน พุ่มพู่ให้กับงานอย่างเต็มที่ จะประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน ซึ่งปรากฏในตอนที่จุนอินจะไปสมัครงาน ดังข้อความที่ว่า

“ถ้าอยากประสบความสำเร็จต้องเข้างานเร็วกว่าคนอื่น และเลิกงานช้ากว่าคนอื่น”

(รักเหมือน ๆ ขอเกี่ยวหัวใจ เล่ม 1.2547:41)

ฟีนิกซ์ ลิขิตรัก เพลิงริษยา

นวนิยายแปลเกาหลีเรื่องนี้ได้เสนอแนวคิดวิธีการทำงานว่า การหามิตรและผูกมิตรกับคู่แข่งก็เป็นวิธีการทำงานที่เป็นผลดีต่อธุรกิจ ซึ่งอยู่ในตอนที่มิรันจะเอาชนะจุนแต่เธอแกร่งกว่าที่คิด จึงคิดใช้วิธีผูกมิตรเข้าไว้ ดังข้อความที่ว่า

พอพ้นประตูห้องเท่านั้น ไหล่ที่ลู่ลงอย่างยอมแพ้ของเธอก็ยืดยืน แววตาน่าสงสารเมื่อครู่กลับกร้าว ... ถ้ารู้ว่าเอาชนะไม่ได้แน่ๆ ก็ต้องผูกมิตรเข้าไว้... นี่เป็นปรัชญาในการทำธุรกิจที่พ่อของเธอเคยสอนเอาไว้

(ฟีนิกซ์ ลิขิตรัก เพลิงริษยา เล่ม 1.2548:196)

เพลงรักในสายลมหนาว

นวนิยายแปลเกาหลีเรื่องนี้ได้เสนอแนวคิดวิธีการทำงานไว้ว่า การทำงานควรมีความรับผิดชอบในหน้าที่ ยึดมั่นตามกฎระเบียบของที่ทำงาน การละเลยหน้าที่และกฎระเบียบอาจทำให้เกิดความเสียหายต่องานและต่อตนเอง และต้องได้รับโทษตามกฎหมายขององค์กรนั้นๆ ดังที่ ตัวละครในเรื่อง คือ หัวหน้าคิมที่ดื่มเหล้าขณะปฏิบัติหน้าที่ ทำให้เกิดความเสียหายต่องานและตัวเขาเองก็ได้รับบาดเจ็บจากความไม่รับผิดชอบนั้น ทำให้เขาถูกพิจารณาลงโทษ ดังข้อความที่ว่า

มินฮงแข็งกร้าวกว่าที่จินจินคาดคิด เพราะนี่ไม่ใช่ครั้งแรกที่หัวหน้าคิม ดื่มเหล้าขณะปฏิบัติหน้าที่ และจะปล่อยให้เป็นอย่างนี้ต่อไปไม่ได้ จินยังคงวิงวอนขอร้องมินฮงทำนองว่าแม้หัวหน้าคิมจะทำผิดแต่ก็ควรจะให้ใจเขาบ้าง ขอให้มินฮงอย่าถึงกับไล่ออกให้ลงโทษอย่างอื่นแทน แต่มินฮงยังยืนยันว่างานต้องเป็นงาน เรื่องส่วนตัวก็เป็นเรื่องส่วนตัว นี่เป็นหลักการของเขา

(เพลงรักในสายลมหนาว.2546 : 145)

จากข้อความนี้ แสดงให้เห็นว่า การทำงานที่ดีมีประสิทธิภาพ คนทำงานต้องมีวิธีการทำงานที่ดี คือ มีความขยัน เอาการเอางาน มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่และยึดมั่นในกฎระเบียบของงาน และรู้จักผูกมิตรกับผู้อื่นไว้ไม่ควรสร้างศัตรู สิ่งต่างๆ เหล่านี้จะทำให้คนทำงานประสบความสำเร็จได้

1.6 แนวคิดเกี่ยวกับคุณธรรม

คุณธรรม คือ สภาพคุณงามความดี ในนวนิยายแปลเกาหลีได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับคุณธรรมไว้หลายประการดังนี้ ความกตัญญูทวดเวที่ต่อบิดา มารดา ความกล้าหาญและความเสียสละต่อชาตบ้านเมือง ความมีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และช่วยเหลือผู้อื่น ความอ่อนน้อมถ่อมตนและการมีสัมมาคารวะต่อผู้ใหญ่ และความซื่อสัตย์สุจริต จากการศึกษานวนิยายแปลเกาหลีมีแนวคิดเกี่ยวกับคุณธรรมได้แก่

1.6.1 ความกตัญญูทวดเวที่

ความกตัญญูทวดเวที่เป็นคุณธรรมที่เกี่ยวกับการรู้คุณและตอบแทนบุญคุณผู้มีพระคุณโดยเฉพาะความกตัญญูต่อบิดา มารดา เป็นคุณธรรมที่ลูกพึงปฏิบัติต่อพ่อ แม่ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

รักเหมียว ๆ ขอเกี่ยวหัวใจ

นวนิยายแปลเกาหลีจากเรื่องรักเหมียว ๆ ขอเกี่ยวหัวใจได้เสนอแนวคิดเรื่องความกตัญญูทวดเวที่ว่าเป็นสิ่งที่ลูกพึงปฏิบัติต่อพ่อแม่ โดยเสนอในตอนที่ยูจินทำงานพิเศษจนเก็บเงินได้หนึ่งล้านวอน แล้วเธอได้นำเงินไปซื้อของให้พ่อกับแม่ นั่นคือ บัตรซื้อหนังสือและครีมทารอบดวงตา ดังข้อความที่ว่า

...ทำงานมาสองเดือนในที่สุดฉันก็มีเงินล้านวอน ฉันฝากเงินในบัญชีธนาคารไปล้านวอนแล้วเหลือติดตัวไว้เท่าหมื่นวอน ฉันซื้อบัตรซื้อหนังสือมูลค่าสามหมื่นวอนให้คุณพ่อเป็นของขวัญ(คุณพ่อชอบบัตรซื้อหนังสือมาก) แล้วฉันก็ซื้อครีมทารอบดวงตาราคาสามหมื่นวอนให้คุณแม่ซวดหนึ่ง

(รักเหมียว ๆ ขอเกี่ยวหัวใจ เล่ม 1.2547:31-32)

รักนี้ชั่วนิรันดร์

นวนิยายแปลเกาหลีเรื่องนี้ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับความกตัญญูทวดเวที่ต่อแม่ผู้ให้กำเนิด จากตัวละคร “อินโซ” ที่รู้ความจริงว่าตนไม่ใช่คนในสกุลยุนแต่อยู่ในสกุลชอยโดยสลับตัวกับชินเน เมื่อชินเนไปอยู่กับครอบครัวที่แท้จริง เธอจึงไม่ยอมละทิ้งแม่แท้ๆ ทั้งที่แม่ที่เคยเลี้ยงก็อยากให้เธอไปอยู่ด้วย เพราะเธอเป็นห่วงแม่และจะอยู่ดูแลแม่ ดังข้อความที่ว่า

นับตั้งแต่ที่กลายเป็นชอยอินโซ เธอก็มีชีวิตอยู่ด้วยหัวใจที่อาบน้ำตา เธอรู้ดีว่าในตอนนั้นหากเธอยืนยันที่จะเป็นยุนอินโซต่อไป พ่อกับแม่ก็คงจะไม่ปฏิเสธอย่างแน่นอน แต่ทว่าเธอไม่อาจทำเช่นนั้นได้ ถึงแม้จะยังรู้สึกแปลกหน้าต่อกัน แต่อินโซก็ไม่อาจปล่อยให้แม่แท้ๆ ต้องเสียใจ โดยเฉพาะเมื่อแม่ต้องสูญเสียชินเนที่เลี้ยงดูมาเป็นเวลาสิบปี อินโซไม่อาจทนเห็นแม่ที่ต้องเสียลูกไปอีก ในฐานะที่เป็นลูกสาวแท้ๆ เธอจึงตัดสินใจอยู่ข้างกายแม่ เป็นเพื่อนกับแม่ผู้นางสงสาร

(รักนี้ชั่วนิรันดร์.2545: 37)

และจากเรื่องรักนี้ชั่วนิรันดร์ อีกตอนหนึ่งที่เสนอแนวคิดเกี่ยวกับความกตัญญู กตเวทีต่อแม่ผ่านตัวละครคือ อินโซอยากล้างจานช่วยแม่ เธอให้เหตุผลว่าแม่ทำมาตลอด เธอจึงอยากช่วยแบ่งเบาภาระของแม่บ้าง ดังข้อความที่ว่า

หลังจากอินโซกลับถึงบ้านเธอแล้วเธอก็ร้อนรนจนทำอะไรไม่ถูก ครุ่นคิดสักพักหนึ่งจึงเริ่มล้างจาน เอนั่งลงกับพื้น เอาถ้วยชามที่อยู่ในครัวทั้งหมดรวมทั้งที่อยู่ในตู้เย็นมาล้าง แม่เดินเข้ามาพอดี

“ทำอะไรอยู่?”

อินโซยิ้มแล้วตอบแม่ “หนูอยากล้างจานให้แม่ค่ะ แม่ไม่ค่อยมีเวลาเรื่องพวกนี้”

“แม่คอยล้างคอยเก็บประจำอยู่แล้วนี่นา ทำไมถึงได้พูดอย่างนี้ล่ะ”

เมื่อได้ยินแม่พูดเช่นนั้นอินโซก็นึกขึ้นได้

“เอ่อ...เพราะปกติแม่เป็นคนทำ หนูเลยคิดว่าถ้ามีเวลาก็จะช่วยบ้าง”

(รักนี้ชั่วนิรันดร์.2545: 374)

การกระทำของอินโซ เป็นการกระทำที่แสดงให้เห็นถึงความกตัญญูกตเวทีต่อ มารดาผู้ให้กำเนิด การช่วยแม่ล้างจานเป็นการช่วยแม่แบ่งเบาภาระงานบ้าน ทำให้ท่านชื่นใจและมีความสุข

รักนี้ชั่วนิรันดร์ เสนอแนวคิดเกี่ยวกับความกตัญญูกตเวทีต่อบิดา มารดา ผ่าน ตัวละคร ฮันเทชก ที่ถึงแม้จะเป็นคนดื้อรั้น ไม่ค่อยลงรอยกับพ่อเพราะปัญหาทางครอบครัวภรรยา หลวงของพ่อ แต่สักวันแล้วเขาก็รักพ่อเป็นห่วงพ่อ และยอมรับหน้าที่บริหารงานโรงแรมแทนพ่อเขา เพราะสภาพร่างกายที่ร่วงโรยด้วยความชราของพ่อเขา ดังข้อความที่ว่า

ตอนที่บิดามอบหมายให้เขามารับบริหารโรงแรม เทชกคิดว่าจะฝึกใจทนทำสักระยะหนึ่งแล้วค่อยจากไป แต่เมื่อมาถึงที่นี่ แค่ชั่วพริบตาเดียวเวลาก็ผ่านไปเกือบสามเดือนแล้ว และเหตุผลที่ทำให้เขาอยู่ต่อไปดู เหมือนจะไม่ใช่เพราะทัศนียภาพที่สวยงามเพียงอย่างเดียว

อาจเป็นเพราะเขาอายุมากขึ้นก็ได้ เมื่อเห็นบิดาเริ่มเข้าสู่วัยร่วงโรยจึงทำให้เขารู้สึกสะเทือนใจ นี่ก็ เป็นเหตุผลประการหนึ่งที่ทำให้เขายังคงอยู่ต่อ

(รักนี้ชั่วนิรันดร์.2545: 28)

การที่ฮันเทชกยอมรับที่จะมาทำงานบริหารโรงแรมให้กับพ่อเป็นการช่วยแบ่งเบา ภาระพ่อของเขาที่แก่ชราลง แสดงให้เห็นถึงคุณธรรมด้านความกตัญญูกตเวทีต่อบิดา มารดา

1.6.2 ความกล้าหาญและความเสียสละต่อชาติบ้านเมือง

นวนิยายแปลเกาหลีชี้ให้เห็นถึงคุณธรรมในเรื่องความกล้าหาญว่าเป็นคุณธรรม ที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งที่มนุษย์พึงเป็น และถ้าชายใดมีคุณธรรมด้านความกล้าหาญก็จะได้รับการยก

ย่องแม่ม้านชีฟไปแล้วก็จะถูกจารึกไว้ว่าเป็นวีรชนผู้เสียสละชีพเพื่อชาติ ซึ่งแนวคิดด้านคุณธรรมข้อนี้ปรากฏในนวนิยาย ดังตัวอย่างต่อไปนี้

เท กิก กิ เลือดเนื้อเพื่อผืน วันสิ้นสงคราม

นวนิยายแปลเกาหลีเรื่องนี้ได้เสนอแนวคิดคุณธรรม ด้านความกล้าหาญ ไว้ในตอนที่ว่าหัวหน้าหน่วยทีมสำรวจชุดค้นซากศพวีรชนในสงครามชุดค้นพบศพทหารผู้หนึ่งที่ยืนปักหลักถือปืนไว้ในมือแม้ตัวตายก็ยังไม่หนีไปไหนแสดงให้เห็นถึงความกล้าหาญอย่างมาก ดังข้อความที่ว่า

ลี จงฮี หัวหน้าทีมสำรวจฯ ยังคงจ้องมองซากศพที่กำลังสำรวจอยู่ตรงหน้า เขาอดไม่ได้ให้รู้สึกประหลาดใจอย่างบอกไม่ถูก

ซากศพหันหลังพิงกำแพงแนวรบ ในมือกำปืนอัตโนมัติไว้แน่น ใบหน้าหันไปยังทางเนินเขา ส่วนบริเวณกะโหลกศีรษะกลับมีกระดูกสันอยู่หลายจุด หัวหน้าลิครุ่นคิดขึ้นขณะที่ใช้แปรงขนอ่อนในมือปิดเศษดิน ทหารผู้นี้แม้ถูกศัตรูไล่ล่า แต่กลับปักหลักถือปืนต่อสู้โดยไม่คิดหลบหนี นับเป็นความกล้าหาญอย่างหาที่เปรียบมิได้

(เท กิก กิ เลือดเนื้อเพื่อผืน วันสิ้นสงคราม.2547:19)

จากลักษณะการตายของศพทหารคนหนึ่งแสดงให้เห็นถึงความกล้าหาญในการต่อสู้กับข้าศึก ไม่เกรงกลัวและไม่หลบหนี และยอมพลีชีพเพื่อชาติแสดงให้เห็นถึงคุณธรรมด้านความกล้าหาญได้เป็นอย่างดี

ใน เท กิก กิ เลือดเนื้อเพื่อผืน วันสิ้นสงคราม เช่นเดียวกัน ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับความเสียสละต่อชาติบ้านเมืองไว้ว่า เป็นหน้าที่ของพลเมืองชายทุกคนที่จะต้องรับใช้ชาติแล้วเมื่อยามบ้านเมืองอยู่ในภาวะสงคราม ถูกรุกรานจากข้าศึก ทหารทุกคนต้องมีความเสียสละเพื่อให้ชาติบ้านเมืองอยู่รอด โดยยอมสละชีพเพื่อให้อาณาเขตคงอยู่ ดังในตอนที่ว่า ผังกองทหารของเกาหลีได้กำลังยำแย่ การที่จะทำให้ฝ่ายตนได้เปรียบขึ้นมาก็คือการจู่โจมฝ่ายข้าศึกก่อน จึงขออาสาสมัครทหารทั้งหลายต่างพร้อมใจกันเป็นอาสาสมัครในหน่วยจู่โจม ยอมสละชีพเพื่อชาติ ดังข้อความที่ว่า

ด้านในบังเกอร์ของหมวดทหารของแนวต้านแม่น้ำนัคตง ผู้หมวดกำลังยืนหรืออยู่กับจ่าสิบโทฮอ การเปิดฉากจู่โจมก่อนอาจเป็นวิธีเดียวที่ทำได้ในเวลาเช่นนี้ แต่ก็อาจเป็นการตายหมู่ก็เป็นได้

“ทุกท่านคงทราบเรื่องการจู่โจมดีแล้ว งานนี้เป็นเรื่องเป็นตายทีเดียว จะมีใครอาสาเข้าหน่วยจู่โจมบ้าง”

จินแทที่เป็นผู้เริ่มความคิดเดินออกมาด้านหน้า

“ผมเป็นคนเริ่มความคิด ดังนั้นจะเป็นแนวหน้าเองครับผม”

ไม่นานบรรดาทหารจึงพากันเดินออกมาด้านหน้าที่เสนาย...ด้านหลังบรรดาทหารดังพากันลุกขึ้นยืน ในตอนแรกแม้พากันจ้องมองซึ่งกันและกัน ทหารแทบทั้งหมดพากันลุกขึ้นยืนทั่วบริเวณ

เสียงตะโกนอีกเต็มดั่งลั่นบริเวณ ...ผู้หมวดที่คาดว่าอาจเป็นอาร์มณชั่ววูบ จึงพยายามเตือนสติให้ทุกคนคิดให้รอบคอบอีกครั้ง แต่คำตอบกลับเป็นเสียงตะโกนดังกระหึ่มอีกครั้ง

ขอตายเพื่อไว้ลายชายชาติทหาร ครับผม”

“ไปแสดงพลังของเราให้โลกได้รับรู้”

(เท กีก กิ เลือดเนื้อเพื่อฝัน วันสิ้นสงคราม.2547:171-172)

จากข้อความข้างต้น ความกล้าหาญและเสียสละเพื่อชาติบ้านเมืองของทหารเกาหลี แสดงให้เห็นถึงความรักชาติบ้านเมืองของคนเกาหลีอย่างเด่นชัด ทหารเกาหลียอมสละชีพเพื่อชาติเพื่อไม่ให้ประเทศถูกรุกรานจากผู้รุกรานได้ จึงนับว่าเป็นคุณธรรมที่น่ายกย่องยิ่งนัก

1.6.4 ความมีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และช่วยเหลือผู้อื่น

นวนิยายแปลเกาหลีเสนอแนวคิดในเรื่องนี้ว่า การมีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และช่วยเหลือผู้อื่นเป็นคุณธรรม ที่ดี เป็นสิ่งที่พึงมีในความเป็นมนุษย์ เมื่อเราได้ช่วยเหลือคนอื่นเราก็จะมีความสุขและผู้ที่เราช่วยเหลือก็มีความสุขเช่นกัน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

จุดเริ่มต้นของหัวใจให้ 1 %

เรื่องนี้ได้กล่าวถึงการมีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และช่วยเหลือผู้อื่น ไว้ในตอน ที่ ตัวเอกของเรื่องคือ ทนายฮยอนช็อนรถไฟ ระหว่างทางในรถไฟที่แน่นขนัดเธอเจอชายชราที่กำลังจะลงรถไฟ เธออาสาช่วยถือของให้และขอทางให้ชายชราลงจากรถไฟได้สะดวก ดังข้อความที่ว่า

พอไปได้สักพักหนึ่งก็ถึงสถานีพูยยอง ชายชราที่รีบจัดเก็บของเพื่อลงสถานีนี้

“เดี๋ยวค่ะ คุณปู่ หนูหยิบให้ค่ะ”

หล่อนรีบช่วยชายชราผู้กำลังจะงัดกระเป๋าเก็บของ โดยทนายฮยอนต้องถือกระเป๋าอันแสนหนักของเขา ส่วนอีกมือหนึ่งถือกระเป๋าตนเองแล้วยังมีเสื้ออีกหนึ่งผืน แถมต้องคอยพูด “ขอทางหน่อยค่ะ” ขอบคุณค่ะ” แก่คนในรถไฟเพื่อขอทางออก

(จุดเริ่มต้นของหัวใจให้ 1 % .2547 : 6)

และในเรื่องเดียวกัน ชายชราได้แสดงความมีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อทนายฮยอนเช่นกัน เมื่อเธอช่วยเขาถือของและพาเขาลงจากรถไฟอย่างสะดวก ชายชราที่ตอบแทนน้ำใจของหญิงสาวด้วยการให้ลูกแอปเปิ้ลเป็นรางวัล ดังข้อความที่ว่า

เมื่อหล่อนเดินกลับมา เขารีบรื้อค้นกระเป๋าแล้วควักเอาแอปเปิ้ลลูกใหญ่ออกมาให้

“นี่เป็นของภรรยาฉันนะเนี่ย”

“ของคุณย่าแล้วจะให้หนูได้ยังไงคะ เดี่ยวคุณย่าโกรธนะคะ คุณปู่”

ว่าแล้วทนายฮยอนก็เอาแอปเปิ้ลใส่ในมือของเขากครั้ง แต่เขาก้ยังยืนยันคำเดิม

“ไม่เป็นไร เพราะหนูฉันถึงได้มาถึงอย่างสะดวกสบายขึ้น ชีวิตฉันไม่เคยรับบุญคุณใครแล้วไม่ตอบแทนนะ”

“บุญคุณเธออะ”

หญิงสาวยิ้มพรางมองหน้าชายชรา ดวงตาสดใสของหล่อนสบสายตาอันคมเข้มและสุขุมของคนที่ถูกเรียกว่าคุณปู่ ทั้งคู่ต่างก็ถูกชะตาซึ่งกันและกัน หล่อนยิ้มให้เขาแล้วโค้งคำนับ แม้จะเป็นช่วงเวลาสั้นๆ แต่ทั้งคู่ก็ประทับใจในน้ำใจของเพื่อนมนุษย์ที่มีให้แก่กัน

(จุดเริ่มต้นของหัวใจให้ 1 % .2547 : 6 - 7)

การกระทำของทาสยอนที่ช่วยถือของและขอทางลงรถไฟให้ชายชราและการกระทำของชายชราที่ให้แอปเปิ้ลกับทาสยอนนั้นแสดงให้เห็นว่าคนทั้งคู่เป็นคนที่มีคุณธรรม ในเรื่องของความมีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ช่วยเหลือคนอื่น ซึ่งทำให้ทั้งสองคนมีความสุขและความประทับใจในน้ำใจของเพื่อนมนุษย์ที่มีให้แก่กัน

1.6.5 ความอ่อนน้อมถ่อมตนและการมีสัมมาคารวะต่อผู้ใหญ่

นวนิยายแปลเกาหลีเสนอแนวคิดในเรื่องนี้ไว้ว่าคนที่อายุน้อยกว่าหรือมีประสบการณ์น้อยกว่าควรอ่อนน้อมถ่อมตนและมีสัมมาคารวะต่อผู้ที่อาวุโสกว่าหรือมีประสบการณ์มากกว่า ซึ่งเป็นคุณธรรมที่ดี ผู้ที่ประพฤติปฏิบัติตนเช่นนี้ก็จะได้รับความเอ็นดูและเมตตาจากผู้ใหญ่ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

จุดเริ่มต้นของหัวใจให้ 1 %

นวนิยายแปลเกาหลีเรื่องนี้ได้เสนอแนวคิดเรื่องความอ่อนน้อมถ่อมตนและการมีสัมมาคารวะต่อผู้ใหญ่ ในตอนที่ทาสยอนได้พบกับชายชรา จนกระทั่งช่วยชราถือของและขอทางออกจากรถไฟ ตลอดเวลาเธอจะพูดกับชายชราอย่างสุภาพอ่อนน้อม และเธอจะโค้งคำนับทุกครั้งที่จะจากไป ดังข้อความที่ว่า

ทาสยอนวางสิ่งของของชายชราลงบนเก้าอี้ในสถานีรถไฟแล้วโค้งคำนับเพื่อแยกตัวไป

“นี่ค่ะ หนักกว่าที่คิดนะคะ”

เขานั่งลงบนเก้าอี้อย่างหมดแรงจากการที่ถูกคนเบียดกว่าจะลงจากรถไฟมาได้

“โอ้ย...เหนื่อยเหลือเกิน”

“เหนื่อยนะคะ ค่อยๆไปต่อเถอะค่ะ จันทุน...”

(จุดเริ่มต้นของหัวใจให้ 1 % .2547 : 6)

สิ่งเหล่านี้ทำให้ชายชรารู้สึกเอ็นดูและเมตตาเธอ ยิ่งได้รู้ว่าเธอมีอาชีพเป็นครู ด้วยแล้วชายชรายิ่งชื่นชมในตัวทาสยอนมากขึ้นไปอีก ดังข้อความที่ว่า

“แล้วหนูทำอะไรล่ะ”

“หนูเฮอร์คะ”

แม้จะไม่ค่อยอยากพูดเท่าไรนัก แต่ทาสยอนก็บอกด้วยน้ำเสียงนุ่มนวล

“หนูเป็นอาจารย์สอนภาษาเกาหลีค่ะ”

“โอ้โฮ เป็นอาจารย์เฮอร์คะเนี่ย”

สายตาที่คุณมองทาสยอนนั้นเต็มไปด้วยความรู้สึกชื่นชม ความเป็นอาจารย์ของหล่อนมันดูมี
เกียรติอันน่ายกย่องในสายตาของคนรุ่นเขา

(จุดเริ่มต้นของหัวใจให้ 1 % .2547 : 8)

การที่ทาสยอนพูดจาด้วยความอ่อนน้อม สุภาพนุ่มนวลกับผู้ใหญ่และการโค้ง
คำนับก่อนที่จะขอตัวอำลา แสดงให้เห็นถึงคุณธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตนและการมีสัมมาคารวะ
ต่อผู้ใหญ่ที่ควรเอาเป็นแบบอย่าง เป็นสิ่งที่ผู้อื่นจะชื่นชมยกย่อง เพราะการโค้งคำนับเป็นการแสดง
ความเคารพต่อผู้ใหญ่กว่าคล้ายกับการค้อมตัวเมื่อเดินผ่านผู้ใหญ่หรือการไหว้เมื่อได้รับสิ่งของจาก
ผู้ใหญ่ในสังคมไทย

1.6.6 ความซื่อสัตย์

ความซื่อสัตย์นั้น เป็นคุณธรรมที่ทุกคนพึงมี และพึงเป็น ไม่ว่าจะเป็นความซื่อสัตย์
ต่อครอบครัว ต่อหน้าที่การงาน ต่อเพื่อน ต่อคนรักหรือต่อสังคม และชาติบ้านเมือง ถ้าทุกคนมีความ
ซื่อสัตย์แล้วก็จะทำให้ในสังคมนั้นๆไม่เกิดปัญหา นวนิยายแปลเกาหลีได้เสนอแนวคิดด้านคุณธรรม
จริยธรรมในเรื่องความซื่อสัตย์ระหว่างเพื่อนกับเพื่อนไว้ว่า เพื่อนที่ดีควรมีความซื่อสัตย์ต่อกัน ไม่
หลอกลวงกัน เพราะจะทำให้ความสัมพันธ์ของเพื่อนสิ้นสุดลง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

Full House บ้านในฝันกับคืนวันของหัวใจ

นวนิยายแปลเกาหลีเรื่องนี้ได้เสนอแนวคิดในเรื่องความซื่อสัตย์ระหว่างเพื่อนกับ
เพื่อนผ่านเรื่องราวของเพื่อนสามคน คือ ฮันจีอิน และชินดงอูกกับฮีจิน โดยชินดงอูกกับฮีจินหลอกให้
จีอินไปเที่ยวที่ประเทศจีนโดยบอกว่าได้ตัวฟรีแล้วปล่อยเธอไว้ที่นั่นระหว่างนั้นทั้งสองคนก็จัดการขาย
สิ่งของภายในบ้าน และถอนเงินในบัญชีธนาคารของเธอไปหมด รวมทั้งขายบ้านของจีอินให้คนอื่น
ด้วย เพื่อนำเงินที่ได้ไปใช้ในการเลี้ยงดูลูกที่จะเกิดมา ทำให้จีอินโกรธมากและเสียใจที่เพื่อนรักทั้งสอง
หลอกลวงและไม่ซื่อสัตย์กับตน ดังข้อความที่ว่า

หญิงสาวตัดสินใจออกจากบ้านไปหาชินดงอูกที่ทำงานทันที

“คุณชินดงอูกลาออกไปแล้วนะครับ” จีอินตาค้างเมื่อได้ยินคำตอบจากพนักงานธนาคารหน้า

เคาน์เตอร์

จีอินนั่งทบทวนเชื่อมต่อเหตุการณ์...นึกไว้อยู่แล้วว่าเรื่องนี้มันแปลกๆ พวกเธอสองคนรวมหัวกัน
วางแผนไว้แล้วตั้งแต่ต้นนี้ใช่ไหม ทำไมทำแบบนี้...กลัวที่ยังไม่ถึงขโมยบ้านฉันไป

จีอินกัดฟันด้วยความแค้น ไม่อยากเชื่อว่าเพื่อนรักจะทำอย่างนี้กับเธอได้ลงคอ

“ขอโทษนะจะช่วยเช็คเงินในบัญชีของฉันให้หน่อยได้มั๊ยคะ”จีอินรอฟังคำตอบอย่างกระวนกระวาย

“รู้สึกว่าคุณจะถอนออกไปหมดแล้วนี่ครับ”

“อะไรนะคะ ช่วยเช็คใหม่ได้มั๊ยคะ ฉันไม่เหลืออะไรเลยเธอ”

“อ่า ยังเหลืออยู่ 75 วอนครับ นี่ครับ”พนักงานยื่นกระดาษให้ดู จีอินรับมาดูด้วยมืออันสั่นเทา ปากก็พิมพ์ไม่หยุด

“ชินดงออค ชินดงออค นายทำอย่างนี้กับฉันได้ยังไง”

(Full House บ้านในฝันกับคืนวันของหัวใจ เล่ม1.2548: 30)

จากข้อความที่ยกตัวอย่างมานี้ แสดงให้เห็นว่า ความซื่อสัตย์นั้นเป็นคุณธรรมที่สำคัญ ไม่ว่าจะเป็นความซื่อสัตย์ต่อคนในครอบครัว เพื่อน คนรัก หรือแม้แต่ผู้ร่วมงานและคนในสังคม ถ้าทุกคนมีความซื่อสัตย์ต่อกันก็จะไม่เกิดความบาดหมางใจกันหรือการทะเลาะเบาะแว้งกัน ในสังคมก็จะมีแต่ความสงบสุข

1.6.7 ความประหยัด อดออม

ความประหยัด อดออม คือ การใช้จ่ายแต่พอควรแก่ฐานะ เป็นคุณธรรมที่ดีที่ทุกคนพึงมี เพราะจะทำให้ไม่มีปัญหาในการใช้ชีวิต ดังตัวอย่างต่อไปนี้

รักเหมียว ๆขอเกี่ยวหัวใจ

นวนิยายแปลเกาหลีเรื่องรักเหมียว ๆขอเกี่ยวหัวใจ แสดงถึงแนวความคิดการดำเนินชีวิตอย่างเรียบง่าย ไม่ฟุ้งเฟ้อ ประหยัด ใช้จ่ายอย่างพอเพียงกับเศรษฐกิจในครอบครัวของตน ดังในตอน ที่ทั้งจูอินและยองได้ปรึกษากันเรื่องค่าใช้จ่ายในช่วงที่จะอยู่ด้วยกันต้องประหยัดและซื้อเท่าที่จำเป็น ดังข้อความที่ว่า

ที่ร้านฮิมาร์ท

ขณะที่จูอินกำลังปวดหัวกับเรื่องของใช้ในบ้าน ยองก็เข็นรถเข็นอย่างเร็วมาชนเธอเข้า จูอินเลยถอดรองเท้าดี

ยอง T.T; แค่นี้ก็ต้องตีด้วยหรอ?

จูอิน (ไม่พูดอะไรทั้งสิ้น) ดูนี่ ถ้วยข้าว ถ้วยซุป ถ้วยใส่กับข้าว ช้อน ตะเกียบ...

ยอง (เปลี่ยนท่าที่ทันใจ) ช้อนกับตะเกียบนะฉันจะกลับไปเอาที่บ้านมาเอง เบาะรองนั่งนั้นยังไม่จำเป็น ส่วนรองเท้าใส่ในห้องนะถ้าไปซื้อที่ตลาดเดว-จอง คู่ละหนึ่งพันวอนเอง

จูอิน (ล้งเล...)แต่ถึงนั้นก็เถอะรองเท้าใส่ในห้องที่ร้านฮิมาร์ทนี้สวยกว่านะ

ยอง รองเท้าใส่ในห้องเนี่ยนะ...ต้องสวย แล้วมีใครให้รางวัลหรอ? ตอนนี้เงินที่เรามีก็แค่เงินใช้จ่ายประจำเดือนที่เอาติดตัวออกมาแค่สองแสนวอนเท่านั้นลิมแล้วหรอ? แล้วหลังจากเดือนนี้ไปก็จะได้ไม่ได้รับแล้วนะ ช่วงปิดเทอมฤดูหนาวที่จะถึงนี้นั่นถึงจะทำงานพิเศษได้จนถึงวันนั้นเราจะต้องลดค่าใช้จ่ายทั้งหมด สบู่กับยาสีฟัน...ต่างคนต่างกลับไปเอาที่บ้านตัวเองเสาร์อาทิตย์ เวลากลับบ้านก็แอบเอามาแล้วกัน
ของแค่นั้นไม่มีใครว่าอะไรหรอก ส่วนหมอนฉันจะกลับบ้านไปเอามาเอง

(รักเหมียว ๆขอเกี่ยวหัวใจ เล่ม1.2547:60-61)

อีกตอนหนึ่งในเรื่องเดียวกันที่เน้นเรื่องการประหยัด ไม่ฟุ่มเฟือย ซึ่งปรากฏในตอนที่ยาองกับจูอินไปที่ห้างสรรพสินค้าและปรึกษากันเรื่องจะซื้อตำราอาหารแต่มีราคาแพงเลยตัดสินใจไม่ซื้อ เพราะฟุ่มเฟือยเกินไป ดังข้อความที่ว่า

พอเราไปจ่ายตลาดที่ห้างคาร์ฟู เราก็เลยถือโอกาสไปหาดูตำราอาหารที่มุมหนังสือของห้าง แต่ทว่าตำราอาหารเป็นฝ่ายمينหน้าใส่เราก่อน ก็ด้วยปกสีอาบมันอย่างตีราคาก็เลยไม่ธรรมดาใจล่ะ

จูอิน สามหมื่นสองพันวอน ! T_T;

ยาอง อะไรกัน เงินก็ไม่มีต้องกินแต่ข้าวกับกิมจิ แล้วนี่มัน....

จูอิน ทำไงดี ?

ยาอง ที่นี้ก็มีที่นั่งอ่านหนังสือนี่นา

จูอิน แล้วไง ?

ยาอง จดไปกันเถอะ

จูอิน ไม่เอา! อายเค้าตาย

ยาอง สามหมื่นสองพันวอนนะ...

(รักเหมียวๆขอเกี่ยวหัวใจ เล่ม1.2547:80)

นอกจากนี้ยังมีอีกตอนหนึ่งในเรื่องเดียวกันที่แสดงถึงแนวคิดด้านการดำเนินชีวิตอย่างเรียบง่ายโดยเน้นความประหยัด อดออมของตัวละครในเรื่อง ทั้งยาองและจูอินที่ออกมาอยู่ห้องเช่าด้วยกัน ต้องประหยัดและอดออมอย่างมากเพื่อให้มีเงินใช้เพียงพอไม่ลำบาก ดังข้อความที่ว่า

ตอนนั้นค่าเช่าห้องเดือนละหนึ่งแสนห้าหมื่นวอน เราจ่ายด้วยค่าส่งหนังสือพิมพ์ที่ได้เดือนละสามแสนวอน จ่ายค่าห้องไปแสนห้าหมื่นวอนแล้วส่วนเงินที่เหลือเราก็เอาไปซื้อข้าวสาร กับข้าว แล้วก็ค่าอาหารกลางวันโรงเรียนของยาอง

พอได้เงินเดือนมาก็จะหักค่าเช่าห้องไว้ แล้วเงินเหลือทั้งหมดเราจะแลกเปลี่ยนเป็นแบงค์หนึ่งพันวอนไว้ จากนั้นก็มัดเงินจำนวนสองพันห้าร้อยวอนไว้เป็นมัดๆแยกต่างหาก เพื่อเป็นค่ารถกับค่าอาหารที่เที่ยงของยาอง ก็จะเหลือเงินอีกแปดหมื่นห้าพันวอน จากเงินก้อนนี้ก็เอาไปซื้อข้าวสารแล้วก็จะเหลือห้าหมื่นวอน เงินห้าหมื่นวอนที่เหลือนี้ก็จะเอาไปจ่ายค่าไฟและค่ากับข้าว อาจจะต้องยากลำบากก็เดียวกับค่าอาหารทั้งเดือนด้วยเงินห้าหมื่นวอน แต่ถ้าได้ลองแล้วจะรู้ว่ามันไม่ยากเกินกำลัง ขอเพียงถึงข้าวสารมีข้าวเต็มถัง แค่นั้นชีวิตเราก็มันคงแล้ว

(รักเหมียวๆขอเกี่ยวหัวใจ เล่ม1.2547:97 - 98)

จากข้อความที่ยกตัวอย่างนั้น แสดงให้เห็นว่า การประหยัด อดออม ใช้จ่ายแต่พอควรแก่ฐานะ ไม่ฟุ้งเฟ้อ อยากรมีอยากได้มากเกินฐานะของตน จะทำให้ชีวิตมีแต่ความสุข ไม่เกิดปัญหาในครอบครัว

2. แนวคิดด้านครอบครัว

สถาบันครอบครัวเป็นสถาบันพื้นฐานของสังคมที่สำคัญมาก เพราะเป็นสถาบันแรกของสังคมที่คอยอบรมขัดเกลา เลี้ยงดู สมาชิกให้เป็นพลเมืองที่ดีของสังคม เหมือนดังที่ พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานได้ให้นิยามของคำว่า ครอบครัวเป็นสถาบันพื้นฐานของสังคมที่ประกอบด้วยสามีภรรยา และหมายรวมถึงลูกด้วย

ในนวนิยายแปลเกาหลีได้สอดแทรกแนวคิดด้านครอบครัวไว้หลายประการ ได้แก่ แนวคิดเกี่ยวกับปัญหาครอบครัวแตกแยก และแนวคิดเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างสามีภรรยา

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับปัญหาครอบครัวแตกแยก แบ่งได้หลายประเด็นดังนี้

2.1.1 ความไม่เข้าใจกันของสามีภรรยา

นวนิยายแปลเกาหลีเสนอแนวคิดที่ว่า สามีภรรยาควรจะมีใจซึ่งกันและกัน ไม่ควรมีทิฐิ ควรมีความปรองดองกัน ถ้ามีปัญหาควรหันหน้าปรึกษากัน ถ้าสามีภรรยาไม่รักใคร่ปรองดองกัน ต่างฝ่ายต่างเอาแต่ใจ มุ่งเอาแต่ชนะ ก็จะทำให้เกิดปัญหาในครอบครัวขึ้นได้ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ฟินิกซ์ ลิขิตรัก เพลิงริษยา

นวนิยายแปลเกาหลีเรื่องฟินิกซ์ ลิขิตรัก เพลิงริษยา นำเสนอแนวคิดความไม่เข้าใจกันของสามีภรรยาที่ทำให้เกิดปัญหาขึ้นโดยผ่านตัวละครสำคัญในเรื่องคือ จางซีฮุนและลีจ็อน สามีภรรยาที่มีปัญหาความไม่เข้าใจกันเกิดขึ้นเพียงเล็กน้อยคือ ฝ่ายสามีไม่ยอมให้ภรรยาจับเงินหรือความช่วยเหลือจากทางบ้านของเธอที่เคยดูถูกเขาไว้ แต่ภรรยาซึ่งกำลังตั้งครรภ์ไม่เคยลำบากมาก่อนจึงน้อยใจและไม่เข้าใจว่าทำไมซีฮุนสามีของเธอจึงห่วงแต่เรื่องศักดิ์ศรี ไม่คิดถึงตัวเธอกับลูกในท้องที่ต้องทนลำบากไม่ยอมรับความช่วยเหลือของพ่อแม่ของเธอ ทำให้เกิดการโต้เถียงกันขึ้น จนเป็นชนวนเหตุให้ทั้งสองต้องเลิกรากันในที่สุด ดังข้อความที่ว่า

เสียงดังโครมใหญ่ที่ดังมาถึงในครัว ทำให้ซีฮุนรีบทำงานในมือผวาเข้าไปในห้องนอน เขากลัวว่าจ็อนจะตื่นล้ม แล้วก็ไล่กวดเมื่อพิจารณาอย่างละเอียดแล้วพบว่าเธอไม่เป็นอะไร เขามองตามสายตาเธอไปและเห็นเครื่องคอมพิวเตอร์ตัวเก่าบุรุษทั้งของเขาล่นจากโต๊ะลงไปแตกกระจาย ซีฮุนเริ่มเปลี่ยนเป็นโมโหแทนเพราะนิสัยของเขาทั้งหมดอยู่ในคอมพิวเตอร์เครื่องนี้

“ทำไมซุ่มซ่ามอย่างนี้ ที่หลังคุณอยู่เฉยๆดีกว่า” ซีฮุนบ่นอย่างระอา “ดูสิแล้วจะซ่อมยังไงเนี่ย คุณรู้มั๊ยว่าค่าซ่อมมันแพงแค่ไหน” ซีฮุนเข้าไปจับๆเจ้าซากเครื่องคอมพิวเตอร์นั้นอย่างอาลัยอาวรณ์จนจ็อนน้อยใจ เขาควรจะเป็นห่วงเธอมากกว่านะ ไม่ใช่ไอ้คอมพิวเตอร์บ้านั้น

“ฉันจ่ายค่าซ่อมเองก็ได้” จ็อนหยิบปีกเงินขึ้นมาขว้างใส่เขา

“นี่คุณลืมหรือว่าแกสั่งลิ้มกันแน่ คุณสัญญาว่าจะไม่รับความช่วยเหลือจากพ่อแม่”

ซีฮุนเสียงดัง

“เธอไม่เข้าใจหรอกว่าฉันลำบากแค่ไหนที่ต้องอยู่ห้องแคบๆอย่างนี้คนเดียวทั้งวัน”

จ็อนเริ่มร้องไห้อีกครั้ง

“แล้วคุณคิดหรือว่าผมไม่ห่วงคุณแต่จะให้ผมทำยังไงล่ะ นั่งเล่นอยู่กับคุณทั้งวันนี่ไง”

“ก็ได้รับความช่วยเหลือจากคุณพ่อคุณแม่สินะคะ” จิ๋นพูดเสียงอ่อยพยายามประนีประนอมอย่างที่สุดแล้ว แต่ชีฮุนเฉย เธอเลยพึดขึ้นมา “ฉันทเหนื่อยแล้วนะ แล้วก็เบื่อๆ”

“คุณเบื่อผมแล้วสินะ คุณเหนื่อยอย่างคุณเล่นของเล่นจนเบื่อก็จะทิ้งมันเหวอ ผมก็เป็นคนเหมือนกัน จะให้ผมตามใจคุณไปถึงไหน”ชีฮุนเริ่มเสียงดังมากขึ้นเรื่อยๆ จิ๋นกรีดเสียงกลับ

“หัดลดศักดิ์ศรีลงซะบ้างเถอะ ฉันทเบื่อศักดิ์ศรีของเธอเต็มทีแล้ว”

“ผมก็เบื่อความเอาแต่ใจของคุณเหมือนกัน” ชีฮุนตอบกลับ จิ๋นอึ้ง

(ฟินิกซ์ ลิขิตรัก เพลิงริษยา เล่ม 1.2548:64-65)

2.1.2 ปัญหาเศรษฐกิจของครอบครัว

เศรษฐกิจในครอบครัวหมายถึงเรื่องการใช้จ่ายในครอบครัว ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญมาก เพราะมนุษย์เราต้องดำรงชีวิตด้วยเงิน นวนิยายแปลเกาหลีเสนอแนวคิดที่ว่า ถ้าครอบครัวใดประสบปัญหาด้านเศรษฐกิจแล้วก็จะทำให้คนในครอบครัวนั้นมีปัญหาทะเลาะเบาะแว้งไม่เข้าใจกัน ถ้าคนในครอบครัวรู้จักการใช้เงินอย่างประหยัดก็จะทำให้ ครอบครัวมีสถานภาพที่มั่นคงขึ้น และไม่เกิดปัญหาการทะเลาะกันภายในครอบครัว ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ฟินิกซ์ ลิขิตรัก เพลิงริษยา

นวนิยายแปลเกาหลีเรื่องนี้เสนอแนวคิดผ่านตัวละครสำคัญคือ ชีฮุนต้องทำงานหนักมากขึ้นเพื่อหาเงินมาเลี้ยงครอบครัวที่เพิ่มขึ้นเพราะภรรยาของเขาจิ๋นกำลังตั้งครรภ์ โดยชีฮุนเป็นฝ่ายทำงานคนเดียวซึ่งจิ๋นไม่เคยได้รับความลำบาก เธออยากกินของแพงๆซึ่งชีฮุนเห็นว่าใช้เรื่องจำเป็นแต่เพราะความรักที่มีต่อภรรยาจึงยอมกัดฟันซื้ออาหารแพงๆมาให้อย่างที่เธอต้องการ ดังข้อความที่ว่า

แต่มันแยตรงที่แม้แต่วันอาทิตย์ชีฮุนก็ยังต้องไปทำงาน จิ๋นเลยอดองแงไม่ได้

“ก็ผมต้องหาเลี้ยงคุณนี่นา “ ชีฮุนบอกยิ้มๆ ถ้าทำงานเพื่อคนที่เรารักล่ะก็ เทาไหนเท่ากัน

“งั้นฉันทกินข้าววันละสองมื้อก็ได้” จิ๋นตอรอง “ฉันทต้องอยู่บ้านคนเดียวทุกวัน เบื่อจะแย่”

พอจิ๋นเริ่มงอแง ชีฮุนก็รีบเอาใจ “ผมกลับไม่ตึกหรือก เย็นนี้อยากกินอะไรล่ะ”

คำตอบของจิ๋นทำเอายิ้มของเขาจืดไปก่นดดา เพราะเธออยากกินlobster ...กึ่งมังกรตัวเท่าค่าจ้างเขาเก็บสองอาทิตย์นั่นล่ะ

แต่เพื่อคนรักเย็นนั้นชีฮุนก็กัดฟันซื้อกุ้งมังกรราคาแพงร้ายกาจนั้นมาให้จิ๋นจนได้ แถมแกะป้อนเธอไม่หยุดปาก จิ๋นยิ้มแต่

(ฟินิกซ์ ลิขิตรัก เพลิงริษยา เล่ม 1.2548:58)

2.1.3 ปัญหาจากบุคคลอื่นๆในครอบครัว ได้แก่ พ่อ แม่ พี่น้อง หรือแม้แต่ญาติ

ผู้ใหญ่ ที่มีอิทธิพลจนอาจส่งผลกระทบต่อครอบครัว นวนิยายแปลเกาหลีเสนอแนวคิดที่ว่า บุคคลอื่นๆในครอบครัวอาจสร้างปัญหาให้ครอบครัวจนถึงขั้นครอบครัวแตกแยกได้ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

รักนี้ชั่วนิรันดร์

นวนิยายแปลเกาหลีเรื่องนี้ได้เสนอแนวคิดด้านนี้ว่า บุคคลอื่นในครอบครัวเดียวกัน มีอิทธิพลสร้างปัญหาให้ครอบครัวได้โดยผ่านตัวละครอันเทศกที่ได้รับการดูถูกเหยียดหยาม จากแม่เลี้ยงและพี่น้องต่างมารดาเนื่องด้วยเขาเป็นลูกของภรรยาใหม่ของพ่อ และแม่ก็เลิกกับพ่อแล้วทิ้งเทศกไว้กับครอบครัวภรรยาหลวง ทำให้เขาเกิดความกดดัน เพราะในครอบครัวนี้ไม่มีใครยอมรับเขา และดูถูกเหยียดหยามเขาอย่างมาก ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นผลมาจากการเกิดปัญหาครอบครัวแตกแยกของพ่อกับแม่ ดังข้อความที่ว่า

วันนั้นแม่เทศกจะไม่ยอมไปงานเลี้ยงแต่พ่อนึกถึงพ่อเขาก็จำต้องไปโดยไม่ได้อะไร
บรรดาพี่น้องกับแม่เลี้ยงก็ยังคงเหมือนเดิม ต่างก็ใช้วิธีการอันแยบยลที่จะดูหมิ่นดูแคลนเขา โดยเฉพาะ
ตอนที่บอกข่าวเกี่ยวกับการแต่งงานของแม่แท้ๆของเขา แม่เลี้ยงยิ่งแสดงท่าทางเหมือนกับเทศกไม่ใช่
คนแต่เป็นแค่ตัวมดปลวก ในยามที่คนเราต้องการดูถูกเหยียดหยามผู้อื่นจะมีวิธีใดดีไปกว่านี้อีกเล่า

(รักนี้ชั่วนิรันดร์.2545: 65)

2.1.4 ปัญหาที่เกิดจากความสัมพันธ์ทางเพศที่ไม่ถูกต้องของหัวหน้าครอบครัว
ได้แก่ ปัญหาความสัมพันธ์ฉันชู้สาว การมีภรรยามากกว่าหนึ่งคน มีหลายบ้านทำให้เกิดปัญหาต้อง
หย่าร้างกันแล้วส่งผลกระทบต่อลูก นวนิยายแปลเกาหลีเสนอแนวคิดด้านนี้ว่าให้เห็นว่าปัญหาเหล่านี้
เป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาครอบครัวแตกแยก สาเหตุเกิดจากกิเลสตัณหาของฝ่ายชายและความไม่
พอใจในภรรยาของตน ที่ทำให้เกิดปัญหาขึ้น ดังตัวอย่างต่อไปนี้

รักนี้ชั่วนิรันดร์

นวนิยายแปลเกาหลีเรื่องรักนี้ชั่วนิรันดร์เสนอแนวคิดนี้ผ่านตัวละคร อันเทศก
ที่พ่อของเขาเลิกกับแม่ที่เป็นภรรยาของทั้งที่มีภรรยาหลวงและลูกอยู่แล้ว จึงนำเทศกมาอยู่ใน
ครอบครัวเดียวกับภรรยาหลวง ทำให้เกิดปัญหาทางจิตใจต่อเทศกเพราะไม่เป็นที่ยอมรับของพี่น้อง
และแม่เลี้ยง ดังข้อความที่ว่า

ในครอบครัว เทศกมักจะถูกกันให้อยู่วงนอก เขาจึงพูดเรื่องที่ตนเองไม่เป็นที่ยอมรับออกมาอย่าง
เปิดเผย เทศกไม่เป็นที่ต้อนรับของครอบครัวเลย เมื่อบิดานำเขาเข้ามาอยู่ร่วมชายคาในครอบครัวใหญ่
นั้น เขากลายเป็นหนามยอกอกของบรรดาพี่น้องกับแม่ใหญ่ ซึ่งเป็นแม่ของพวกนั้น เรื่องที่เขาเติบโต
ขึ้นมาในสภาพที่ถูกกีดกัน แม้จนปัจจุบันนี้ก็ยังเป็นแผลที่เจ็บปวดและไม่อาจเยียวยาให้หายสนิท เขา
จึงไม่เคยคิดที่จะเข้าไปอยู่ร่วมกับคนเหล่านี้ ยิ่งไม่เคยพยายามที่จะทำตนให้เป็นที่ยอมรับ บางทีนี้อาจจะ
เป็นสาเหตุที่ทำให้เขาถูกเกลียดชัง

(รักนี้ชั่วนิรันดร์.2545: 29)

2.1.5 พฤติกรรมของลูกที่เกิดจากปัญหาครอบครัวแตกแยก

นวนิยายแปลเกาหลีเสนอแนวคิดที่ว่า ปัญหาครอบครัวแตกแยกจะส่งผลกระทบต่อสมาชิกในครอบครัวนั้นๆ โดยเฉพาะลูก สาเหตุเพราะการขาดความรักความอบอุ่นที่ควรได้รับจากพ่อ แม่ ซึ่งพฤติกรรมที่แสดงออกมาก็จะแสดงออกมาในรูปพฤติกรรมในด้านลบ เช่น การดื่มเหล้า สูบบุหรี่ในวัยที่ไม่เหมาะสม หรือการต้องการเอาชนะคนอื่นเพื่อเรียกร้องความสนใจ การไม่มั่นใจในความรัก ไม่กล้าที่จะรักคนอื่นก่อนเพราะกลัวความผิดหวังอย่างครอบครัวของตน เป็นต้น ดังตัวอย่างต่อไปนี้

รักนี้ชั่วนิรันดร์

นวนิยายแปลเกาหลีได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับปัญหาครอบครัวแตกแยกที่ส่งผลถึงพฤติกรรมของลูกไว้ในตัวละคร ฮันเทชก ที่ใช้วิธีการวาดภาพและเที่ยวสรวลเสเฮฮาไปวันๆไม่ตั้งใจทำงาน เป็นการประชดชีวิตต่อครอบครัวของพ่อและแม่เลี้ยง ดังข้อความที่ว่า

... นอกจากการวาดภาพแล้ว เทชกก็มีแต่สรวลเสเฮฮาไปวันๆ เพราะถึงแม้ว่าจะพยายามดิ้นรนแค่ไหน ชีวิตของเขาก็จะไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลงไป และเพื่อให้คนที่เห็นเขาเป็นหนามยอกอกเกิดความรู้สึกผิดหวัง การใช้ชีวิตสนุกสนานไปวันๆ ก็ช่วยให้เขาลดความรู้สึกไม่พอใจลงไปได้ นับว่าเป็นวิธีที่ง่ายๆ สบายๆ

(รักนี้ชั่วนิรันดร์.2545:103)

อีกตอนหนึ่งจาก **รักนี้ชั่วนิรันดร์** ที่แสดงถึงพฤติกรรมของลูกที่มีปัญหาครอบครัวแตกแยกโดย ผ่านตัวละคร ฮันเทชกที่เป็นคนไม่มั่นใจในความรัก ไม่กล้าที่จะรักคนอื่นก่อนเพราะกลัวความผิดหวังอย่างครอบครัวของตน และไม่เคยคิดว่าความรักที่แท้จริงนั้นมีอยู่จริง ดังข้อความที่ว่า

เขารู้สึกว่าไม่มีความรัก เขารู้สึกว่าเพราะความรักไม่ได้ดำรงอยู่อย่างแท้จริง ดังนั้นการจะเอาใครสักคนเข้ามาอยู่ในหัวใจ ผลก็คือการรอคอยที่จะอำลาจากไป ก็แค่นั้น แม้เขาจะเชื่อว่าพ่อแม่ผู้ให้กำเนิดนั้นพอจะถือว่ารักกันได้ แต่ทว่าก็ไม่ได้พิสูจน์ว่านั่นไม่ใช่เพียงความติดขัดและความปรารถนาเพียงชั่วครู่ชั่วคราว คนสองคนที่เชื่อมั่นในความรัก แต่สุดท้ายสิ่งที่เหลืออยู่ก็คือเทชกคนนี้ ผู้ที่พยายามที่จะมีชีวิตอยู่ต่อไปอย่างลำบากยากเข็ญ มีชีวิตอยู่ในครอบครัวเหมือนมะเร็งก้อนหนึ่ง

(รักนี้ชั่วนิรันดร์.2545: 81-82)

ใน **รักนี้ชั่วนิรันดร์** มีพฤติกรรมของลูกที่ขาดความรักความอบอุ่นจากครอบครัว ได้รับความรักเพียงแค່ภายนอกไม่ได้ถึงจิตใจจึงแสดงพฤติกรรมเหล่านี้ออกมา เช่น การดื่มเหล้า,สูบบุหรี่ , เที่ยวเสเพล ใช้ชีวิตอย่างไร้จุดหมาย เป็นการแสดงออกถึงการไม่ได้รับความรัก การเลี้ยงดูการเอาใจใส่จากพ่อแม่ จึงทำให้เกิดการนำไปสู่การประพฤติดัวในทางที่ผิด ซึ่งเป็นผลเสียต่อตัวเขาเอง ดังข้อความที่ว่า

เทศกรู้สึกอึดอัด ไม่ใช่เพียงเพราะเขาถูกเหยียดหยามเท่านั้น เขาเคยชินแต่สิ่งเหล่านี้แล้ว แต่เนื่องจากเขาคิดถึงแม่ผู้ให้กำเนิดและยังมีความหวัง เขาจึงรู้สึกเจ็บปวด รู้สึกโกรธแค้นแม่ แม่ใจร้ายที่ทิ้งลูกตัวเองได้ลงคอ เทศกรู้สึกอิจฉาลูกคนที่แม้จะยากจนแต่ก็ยังได้รับความรักจากแม่ อิจฉาเพื่อนๆที่มีชีวิตเรียบง่ายธรรมดาๆ เขาไม่อาจทนต่อความเจ็บปวดเหล่านี้ได้อีกเมื่อพบว่าในโลกนี้ยังมีคนที่ไม่ต้องรับเขาอยู่ ไม่ใช่แค่นั้น คนพวกนี้ยังสาปแช่งเขาด้วย ทุกครั้งที่กลับบ้านเก่าเทศกไม่มีทางอื่นนอกจากใช้เหล้ามาชะล้างความเจ็บปวด

(รักนี้ชั่ววินาที.2545:16)

เพลงรักในสายลมหนาว ตัวละครเอกอย่างจุนซางที่มีปัญหาครอบครัวแตกแยกเพราะเขาไม่เคยเห็นพ่อตั้งแต่เกิด เขาอยู่กับแม่มาโดยตลอด เขาจึงแสดงพฤติกรรมของเด็กที่ขาดความอบอุ่นด้วยการมาถึงโรงเรียนแล้วไม่เข้าไปในโรงเรียนแล้วยังสูบบุหรี่ ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมในช่วงวัยดังกล่าว ดังข้อความที่ว่า

พอลงจากรถเมล์ ยูจินรีบวิ่งไปที่ประตูทันที แล้วจู่ๆเธอก็หันไปดูนักเรียนชายที่นั่งรถเมล์มาด้วยกันมองเห็นเขาพิงอยู่กับกำแพงที่สีหลุดลอกแล้วจ่อไฟเข้ากับบุหรี่ที่คาบในปาก
...ผมที่ค่อนข้างยาวของเขาปรกลงมาปิดหน้าผากไว้เล็กน้อยส่อให้เห็นว่ามีความทุกข์ในใจ

(เพลงรักในสายลมหนาว.2546:33)

สงครามแห่งความรัก

เสนอแนวคิดในเรื่องความรักของพ่อแม่ที่มีต่อลูกมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของลูกที่จะแสดงออกมา จากตัวละคร ฮอยมึ ที่ขาดแม่ตั้งแต่เด็ก แม่ของฮอยมึทิ้งเธอไปตั้งแต่เธอยังเล็กอยู่ เธอเติบโตมาในสภาพที่ถูกพ่อขี้เมาทุบตีเป็นประจำทำให้เธอเก็บกด มองโลกในแง่ร้าย ในใจมีแต่ความเคียดแค้น ชิงชังพ่อและสภาพแวดล้อมที่ตนต้องทนอยู่ ดังตอนที่เธอรู้ข่าวว่าพ่อของเธอได้รับอุบัติเหตุจากเหตุการณ์ประท้วงของคนงาน ดังข้อความที่ว่า

เขาตายไปเสียได้ดี
คิดไม่ถึงเลยว่าจะมีวันนี้! ถึงแม้ว่าในจิตใจของฮอยมึจะแผ้วไ้วด้วยความเคียดแค้นและชิงชังอย่างรุนแรง แต่เมื่อเห็นสภาพเขา เธอก็ถึงกับเข่าอ่อนและทรงตัวไม่ไหวจนทรุดลงไปที่ยางเตียง “พ่อ..พ่อเป็นยังไบบ้างคะ”หยาดน้ำตาที่ไหลเปื้อนใบหน้าของเธอ ดูไปแล้วก็แยกไม่ออกว่ามาจากความดีใจหรือเสียใจกันแน่

บาดแผลที่รุนแรงขนาดนี้ เขา...เขาคงหมดหวังที่จะมีชีวิตรอดแล้ว ซึ่งนั่นก็หมายความว่า เธอกำลังจะเป็นอิสระแล้ว!

(สงครามแห่งความรัก.2547: 16)

นอกจากนี้พฤติกรรมของฮอยมึที่แสดงออกมาเพราะการขาดความรัก ความอบอุ่นจากพ่อและแม่ รวมทั้งความกดดันจากสภาพความเป็นอยู่ที่แออัดและสภาพที่ถูกพ่อขี้เมาทุบตี ทำ

ให้เธอเป็นคนทะเยอทะยานสามารถทำทุกอย่างเพื่อให้ตัวเองพ้นจากสภาพเดิม โดยไม่คำนึงถึงผู้อื่น
 ดั่งตอนที่พ่อของเธอเสียชีวิตจากอุบัติเหตุ เธอไม่อยากอยู่ที่เดิมในสภาพเดิม เธอจึงคิดจะออกจาก
 หมู่บ้านและทิ้งชีวิตที่นี่ ไปเริ่มต้นชีวิตใหม่ที่ดีกว่า ดังข้อความที่ว่า

“ฉันอยากไปให้พ้นจากที่นี่ เรื่องราวทุกอย่างในหมู่บ้านแห่งนี้ ฉันจะใส่เข้าไปในโลงศพเพื่อให้หมด
 แล้วหลังจากที่ถอดชุดไว้ทุกข์พวกนี้ออก ฉันจะกลายเป็นคนใหม่ ส่วนตัวฉันในวันนี้หรือวันก่อน ฉันก็จะ
 ทิ้งมันไปให้หมด เธอเข้าใจความหมายของฉันไหม” ยุงมีवादด้วยน้ำเสียงที่หนักแน่นและเฉียบขาด “วัน
 หลังถ้าพวกเราบังเอิญเจอกันตามถนน ฉันก็จะไม่รู้จักเธอ ถึงพ่อฉันจะฟื้นขึ้นมาใหม่ ฉันก็จะไม่รู้จักเขา!”

อินซุมองยุงมีย่างตกตะลึง “เธอบ้าไปแล้ว”

“ใช่ ฉันบ้าไปแล้ว ฉันมีชีวิตที่ทุกข์ทรมานเกินไป เพราะฉะนั้นฉันก็เลยเป็นบ้า สาเหตุที่ฉันต้องเรียน
 หนังสืออย่างเอาเป็นเอาตายมาตลอดเพราะอะไร อย่าบอกนะว่าเธอไม่เข้าใจ”

ก็เพื่อที่จะออกไปจากหมู่บ้านแห่งนี้ ออกไปจากสถานที่แห่งนี้นะสิ!”

“ฉันจะไม่จมปลักอยู่ที่นี้เด็ดขาด”

(สงครามแห่งความรัก.2547: 22)

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างสามีภรรยา

นวนิยายแปลเกาหลีเสนอแนวคิดที่ว่า สามีภรรยาควรเป็นกำลังใจให้แก่กันและกัน
 ช่วยเหลือซึ่งกันและกันทั้งในเรื่องการทำงานและการใช้ชีวิตประจำวัน ควรแบ่งปันทั้งความทุกข์และ
 ความสุข ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ฟีนิกซ์ ลิซิดรัก เฟลิ่งริชยา

นวนิยายแปลเกาหลีเรื่องนี้ได้เสนอแนวคิดเรื่องนี้ไว้ในตัวละครสามีคือช็อนที่ตั้งใจทำมา
 หากินอย่างหนักเพื่อหาเงินมาเลี้ยงครอบครัวทั้งภรรยาและลูกที่กำลังจะเกิดมา จนตัวเองต้อง
 ผ่ายผอม ซูบโทรมลง ดังข้อความที่ว่า

ขณะเดียวกันช็อนก็พยายามทำงานให้หนักขึ้น เพื่อจะได้หาเงินไปชดใช้ให้จิอน แม่ของเธอจะได้ไม่
 มาเวทนามอีก ในช่วงที่ช็อนพักกินบะหมี่สำเร็จรูปในระหว่างทำไอที โฮจินแร่เข้ามาหา

“จิอนยังทำกับข้าวไม่ได้เรื่องอีกเธอ”

ช็อนยิ้ม “แค่เธอดูแลตัวเองให้ดีผมก็พอใจแล้ว”

โฮจินมองช็อนอย่างพิจารณา แล้วก็ทักอย่างเป็นห่วง

“นายซูบไปหรือเปล่า พักนี้ดูไม่สดใสเลย หาเวลาพักผ่อนบ้างสิ”

“ได้ยังไงล่ะครับ เวลาจะอ่านหนังสือยังไม่มีเลย ยังไงผมก็ต้องรักษาทุนของผมเอาไว้” ช็อนยิ้ม
 เหนื่อยๆ โฮจินแย้มถาม

“นายเคยนึกเสียใจมั๊ยที่...แต่งงานกับจิอน”

“ไม่หรอกครับ จิอนน่ารักจะตายไป เธอเหมือนเด็ก ๆ อยู่ด้วยแล้วสดใส อยู่กับเธอแล้วผมมีความสุข
 ครับ” ช็อนตอบ

โฮจินมองรอยยิ้มของช็อน แล้วก็อดยิ้มตามไม่ได้ คนมีความรักนี้มันมีลูกอีกแบบแปลกๆแฮะ

(ฟีนิกซ์ ลิซิดรัก เฟลิ่งริชยา เล่ม1.2548:62)

รักเหมียว ๆ ขอเกี่ยวหัวใจ

นวนิยายแปลเกาหลีได้เสนอแนวคิดความสัมพันธ์ระหว่างสามีภรรยาที่คอยช่วยเหลือแก้ปัญหา ดูแลซึ่งกันและกัน เมื่อยามเกิดปัญหาทุกข์ร้อน ซึ่งปรากฏในตอนที่ยูจินเล่าให้ยอองฟังถึงปัญหาหนี้สินที่เกิดจากให้เพื่อนยืมชื่อไปใช้ยืมเงินในบัตรเครดิตเพื่อซื้อโทรศัพท์ซึ่งยอองก็ลอบใจยูจินให้เข้มแข็งและจะร่วมกันช่วยแก้ปัญหาเพราะเขาทั้งสองเป็นสามีภรรยากันต้องช่วยเหลือกัน ดังข้อความที่ว่า

ค่าใช้โทรศัพท์ 4 เดือน เป็นเงินห้าแสนวอน บิลนี้ทำให้ฉันเสียเครดิตไปเลย เมื่อ 4 เดือนก่อนฉันให้เพื่อนยืมชื่อซื้อโทรศัพท์ไปเลยทำให้บิลออกมาแบบนี้ ค้างชำระ 4 เดือนแล้ว ถ้าจะยกเลิกเบอร์นี้ก็ต้องจ่ายทั้งหมดก่อน อย่างที่ตกลงกันไว้คุณพ่อคุณแม่ไม่ต้องช่วยอะไรทั้งสิ้น สุดท้ายเราก็แก้ปัญหาด้วยการกู้เงิน ยอองไม่ได้โกรธเพื่อนคนนั้น ไม่เรียกมาพบด้วย และไม่ตำหนิความเงี้ยวของฉันด้วย

ยออง ร้องให้ทำไม? อย่าร้องเลย แค่ห้าแสนวอนเอง

จูอิน รู้สึกผิดต่อเธอนะ

ยออง เราอยู่ด้วยกันได้ไม่นานก็จริงแต่เราก็เป็นสามีภรรยากันนะ เวลาแบบนี้ก็ต้องช่วยกันแก้ปัญหาถึงจะเป็นสามีภรรยา ไม่งั้นใครจะมาช่วย

(รักเหมียว ๆ ขอเกี่ยวหัวใจ เล่ม 1.2547:103)

และในอีกตอนหนึ่งใน รักเหมียว ๆ ขอเกี่ยวหัวใจ ที่เสนอแนวคิดในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างสามีภรรยาในด้านความรัก การดูแลเอาใจใส่ซึ่งกันและกันเมื่อเกิดปัญหา โดยในตอนที่ยอองป่วยเป็นอัมพาตอัมพฤกษ์ แล้วจูอินซึ่งเป็นภรรยาก็คอยดูแลอยู่ไม่ห่างจนยอองที่ป่วยอดเป็นห่วงไม่ได้ ดังข้อความที่ว่า

วันที่มีไข้เกือบ 40 องศาเซลเซียส ตอนนั้นยอองแทบจะไม่มีเสียงออกมาจากลำคอ ฉันก็ได้แต่เปลี่ยนผ้าขนหนูที่วางหน้าผากให้เท่านั้น ยอองพูดอะไรไม่มาอยู่ไหน ฉันก็ถามว่า "พูดอะไรนะ?" แล้วแนบหูเข้าไปใกล้ๆ ยอองก็พยายามเปล่งเสียงพูดออกมา

"เธอยังไม่ได้กินข้าวเที่ยงเลยนะ ออกไปหาอะไรกินสิ"

ฉันหายหงุดหงิดในพริบตา ใจจริงก็ไม่ได้อยากจะหงุดหงิดเลย ที่จริงแล้วฉันอยากร้องไห้มากกว่า เพราะรู้สึกขอบคุณในความน่ารักของยออง แต่ใจก็ไม่อาจจะพูดอย่างที่คิดได้

(รักเหมียว ๆ ขอเกี่ยวหัวใจ เล่ม 1.2547:120)

และอีกตอนหนึ่งใน รักเหมียว ๆ ขอเกี่ยวหัวใจ ที่กล่าวถึงแนวคิดเรื่องการดูแล เป็นห่วงเป็นใยซึ่งกันและกัน ปรากฏในตอนที่ยูจินทะเลาะกับยอองเรื่องที่ยูจินอยากกินขนม แต่ยอองไม่ยอมให้ซื้อ จูอินก็ว่ายอองเสียตายนเงินร้อยวอน ทั้งสองคนทะเลาะกัน แล้วยอองก็เดินไป จูอินนั่งคนเดียวจนเย็นที่สนามเด็กเล่น ในที่สุดยอองก็มาตาม และจูอินก็ได้รู้ว่าที่แท้ยอองเป็นห่วงเธอนั่นเอง ดังข้อความที่ว่า

ที่สนามเด็กเล่นท่ามกลางความมืดพวกเด็กๆก็การเริ่มทยอยกันกลับบ้าน เหลือแต่ฉันกับ...ความหนาว ความหิวและความกลัว ควรจะกลับบ้านดีมั้ย ฉันลืงเลี้ยวเก้ๆกั๋งๆอยู่ที่หน้าสนามเด็กเล่นนั่นเอง แล้วก็เห็นยายกำลังเดินมาแต่ไกล

อา ~ ! เขามาตามฉัน ฉันดีใจจนน้ำตาแทบร่วง แต่เพื่อรักษาฟอร์มฉันพยายามอย่างยิ่งที่จะไม่วิ่งไปหาอ้อมกอดเขาก่อน

ไม่รู้ทำไมน้ำตาถึงไหลออกมา คงเพราะตื่นตันใจที่ยายออกมาตามหาฉัน ...พอายมองเห็นฉันเขาก็วิ่งเข้ามาแล้วพูดอย่างอ่อนโยนว่า

ยาย กลับบ้านกินข้าวกันเถอะนะ

จูนิน ไม่ไป! ฮี ~ !

ยาย โกรธที่ฉันไม่ซื้อขนมมาให้เธอ ?

จูนิน ไม่ใช่ปัญหาว่าซื้อให้ไม่ได้หรอก แต่เพราะใจต่างหาก

ยาย จะบ้าเธอ ใครจะเสียตายนะแค่หนึ่งร้อยยอนได้

จูนิน ถ้างั้น ทำไม ?

ยาย ก็เธอเน่ถ้ากินขนมก่อนกินข้าวก็จะกินข้าวเหลือทุกครั้ง ดับก็ไม่ได้แล้ว ข้าวก็ไม่กิน แล้วยังไปกินของแบบนั้นอีก ร่างกายก็แย่นะสิ

ฉันแพ้ราบคาบ เป็นความพ่ายแพ้ที่ชาวสะอาด ตาคณนี้เกิดมาเพื่อทำซึ่งจริง ๆ

(รักเหมียว ๆ ขอเกี่ยวหัวใจ เล่ม 1.2547:242 - 244)

3.แนวคิดด้านการดำเนินชีวิต

นวนิยายแปลเกาหลีเสนอแนวคิดว่าการดำเนินชีวิตที่ถูกต้องจะทำให้ชีวิตมีแต่ความรุ่งเรืองเจริญก้าวหน้า แต่ถ้าการดำเนินชีวิตผิดพลาดก็จะทำให้มีแต่ความตกต่ำ เสื่อมถอย ดังนั้นการดำเนินชีวิตที่ดีควรให้ความสำคัญกับจิตใจมากกว่าวัตถุ และดำเนินชีวิตอย่างเรียบง่าย ดังในแนวคิดด้านการดำเนินชีวิตในนวนิยาย ได้แก่ แนวคิดเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตโดยให้ความสำคัญกับจิตใจ และแนวคิดเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตด้วยความเรียบง่าย

3.1 การดำเนินชีวิตโดยให้ความสำคัญกับจิตใจ

นวนิยายแปลเกาหลีเสนอแนวคิดไว้ว่า คนที่ดำเนินชีวิตแบบนี้จะเป็นคนที่มีความสุขทางจิตใจและจะประสบความสำเร็จทั้งหน้าที่การงานและชีวิตคู่ และสามารถอาศัยอยู่ร่วมกับคนอื่นอย่างมีความสุขได้ การดำเนินชีวิตโดยให้ความสำคัญกับจิตใจ คือการให้ความสำคัญกับจิตใจและความรู้สึกทั้งของตนเองและผู้อื่นโดยมองคนที่ความดีงามในจิตใจ มีน้ำใจ ให้อภัยกันและมีความรักความจริงใจต่อผู้อื่น ไม่ดูถูกหมิ่นเพื่อนมนุษย์ ให้ความเสมอภาคกัน มีมิตรภาพและไม่ตรีจิตให้กับทุกคน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

รักเหมียว ๆ ขอเกี่ยวหัวใจ

นวนิยายแปลเกาหลีเรื่องนี้ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตโดยให้ความสำคัญกับจิตใจ โดยมองคนที่จิตใจความดีงาม ไม่ได้คำนึงถึงวัตถุ ในตอนที่จูนินปลื้มใจที่ยายแพนของเธอดีกับเธอแม้ตอนที่เธอถูกชายสูงวัยลวนลามเธอขณะทำงานเขาก็เป็นกำลังใจให้เธอเสมอ ยายดูแลเธอเป็นอย่างดีแม้เขาจะไม่รวยแต่เธอก็มีความสุขกับชายที่เธอรัก ดังข้อความที่ว่า

ฉันกินข้าวไม่ลง คอตกลงแล้วก็ร้องไห้ออกมา

กลางวันถึงจะถูกตาเฒ่ามันลวนลามแต่ก็ยังไม่ร้องไห้เลย แต่ตอนนี้น้ำตาฉันกลับไหลพรากเหมือนน้ำตก ฉันเกลียดตัวเองที่ไม่ใส่ใจ ยายต้องอดข้าวมาเตรียมอาหารเย็นให้ แล้วฉันก็เอาแต่กินๆโดยไม่สงสัยอะไรเลย

ฉันไม่รู้ว่าคุณทำบุญด้วยอะไรมานะถึงได้มาพบผู้ชายดี ๆ อย่างนี้ แล้วยายจะทำบาปมาแต่ชาติปางไหนนะถึงได้ต้องมาเจอผู้หญิงแ่อย่างฉัน ฉันเอาแต่ร้องไห้ ยายปลอบฉันจนอดกินข้าว

คืนนั้นฉันไม่รู้สักอิจฉาเศรษฐกิจที่มีเงินล้านฟ้าคนไหนในโลกนี้เลย ฉันมีความสุขที่สุดในโลก แพนฉันดีที่สุดในโลก ฉันตระหนักดีว่าถ้าฉันมีเงินมากก็คงจะไม่ได้มาเจออะไรแบบนี้แน่นอน

(รักเหมียวๆขอเกี่ยวหัวใจ เล่ม 2.2547:72-73)

Full House บ้านในฝันกับคืนวันของหัวใจ

นวนิยายแปลเกาหลีเรื่องนี้ได้เสนอแนวความคิดการดำเนินชีวิตโดยให้ความสำคัญกับจิตใจ คือ มีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น จิตใจอ่อนโยน สงสารคนที่เดือดร้อนแม้เขาจะทำให้ตนเองได้รับความเดือดร้อนด้วยก็ตามแต่ไม่คิดถือโทษ และให้อภัย โดยปรากฏในตัวละครอันจีอิน ที่ถูกดองอูคและฮีจิน เพื่อนรักหลอกเธอไปทิ้งไว้ที่ประเทศจีนเอาบ้าน Full House สมบัติชิ้นสุดท้ายของเธอไปขายและถอนเงินในบัญชีของเธอไปจนหมดเนื้อหมดตัว จีอินโกรธมากและจะไปแจ้งความกับตำรวจแต่เมื่อเห็นคนในห้องซังและคิดถึงฮีจินที่ตอนนี้กำลังตั้งครรรภ์ด้วย จีอินรู้สึกสงสารและเห็นใจ จึงเปลี่ยนความคิดไม่แจ้งความ ดั่งข้อความที่ว่า

อันจีอินค่อยๆเดินขึ้นสถานีตำรวจอย่างกล้าๆกลัวๆตั้งแต่เด็กมาแล้วที่หญิงสาวกลัวการขึ้นโรงพัก เป็นที่สุด เธอไม่ชอบเห็นคนทะเลาะกัน ไม่อยากเห็นผู้ต้องหาถูกจับเข้าห้องซัง มันเป็นภาพที่ติดตาติดใจเธอมาก ไม่คิดเลยว่าจะมีวันนี้ วันที่เธอต้องมาอยู่ในสถานที่แบบนี้ด้วยตัวเอง

จีอินมองหาตำรวจแล้วลงนั่งที่เก้าอี้อย่างระแວะระวัง พยายามไม่สนใจเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นรอบๆตัว "คือเงินกับบ้านของฉันถูกขโมยอะ" ตำรวจพยักหน้ารับคำแจ้งความของเธอ ก่อนจะหันไปเรียกตำรวจอีกนายหนึ่งให้มารับเรื่องต่อ

ขณะนั่งรอ จีอินเห็นผู้ชายคนหนึ่งกำลังขอร้องตำรวจให้ปล่อยตัวเขาไป เพื่อเห็นแก่ลูกน้อยที่ยังเป็นทารก แม่ของเด็กลงทุนอุ้มลูกมาราบกรานอ่อนวอนคุณตำรวจอย่างน่าเวทนา จีอินทนสภาพและบรรยากาศในโรงพักไม่ไหว เธอเลยลุกออกจากโรงพักไปโดยไม่บอกกล่าว

หญิงสาวหยุดยืนอยู่ที่หน้าโรงพัก หยิบรูปอัลตราซาวนด์ออกมาจากกระเป๋าสะพายแล้วคิดอย่างเหม่อลอย

ดองอูคกับฮีจิน...สองคนนั้นก็มียูกเหมือนกัน ถ้าเธอแจ้งความจับพวกเขาแล้วลูกของพวกเขาจะทำได้ ยังไง หญิงสาวคิดอย่างไม่สบายใจ

(Full House บ้านในฝันกับคืนวันของหัวใจ เล่ม 1.2548: 42)

3.2 การดำเนินชีวิตอย่างเรียบง่าย

การดำเนินชีวิตอย่างเรียบง่ายคือ พอใจในสิ่งที่ตัวเองมีและเป็น มีอิสระในการคิดตัดสินใจ ไม่ยึดติดกับเกียรติยศ ชื่อเสียง เงินทอง เป็นการดำเนินชีวิตที่มีความสุข ดังตัวอย่างต่อไปนี้

สงครามแห่งความรัก

นวนิยายแปลเกาหลีเรื่องสงครามแห่งความรักได้เสนอแนวความคิดการดำเนินชีวิตอย่างเรียบง่าย ในด้านการมีอิสระในการคิด ตัดสินใจด้วยตนเองในด้านการทำงานและด้านความรักโดยผ่านตัวละครขุนสูงจุลที่มีหลักในการดำเนินชีวิตของตนไม่ทำตามอย่างที่พ่อของตนจัดไว้ให้รวมทั้งเรื่องความรักที่ตัวเขาต้องตัดสินใจเลือกเองไม่ใช่ด้วยความเห็นจากผู้ใหญ่ที่เห็นสมควร ดังข้อความที่ว่า

ในสายตาของผู้ใหญ่ของทั้งสองครอบครัวนี้ ไม่เพียงเห็นว่าจูฮย็อน ซึ่งขณะนี้มีโอกาสได้ทำหน้าที่เป็นผู้ประกาศข่าว กับซุงจุล หนุ่มนักเรียนนอก จะเหมาะสมกันราวกับกิ่งทองใบหยกเท่านั้น แต่ยังแอบหวังอยู่ลึกๆว่าอยากให้ทั้งคู่แต่งงานกันอีกด้วย แต่ว่า...

ซุงจุลมีหลักในการดำเนินชีวิตที่ต่างจากพ่อ เขาจึงไม่เชื่อฟังและไม่ยอมทำตามสิ่งที่พ่อของเขาจัดวางไว้ให้ รวมทั้งเรื่องของจูฮย็อนด้วย เพราะถึงอย่างไร สำหรับซุงจุลแล้ว จูฮย็อนก็เป็นได้แค่เพื่อนธรรมดาคนหนึ่งเท่านั้น

(สงครามแห่งความรัก.2547: 6)

สงครามแห่งความรัก

นวนิยายแปลเกาหลีเรื่องนี้ได้เสนอแนวความคิดการดำเนินชีวิตอย่างเรียบง่าย จากตัวละครจินซุนมี ที่พอใจในสิ่งที่ตัวเองเป็นและมีอยู่ คือเรื่องความรัก เธอขาดแม่ตั้งแต่เด็กเพราะแม่เสียชีวิต แม้จะเหลือแต่พ่อคนเดียว เธอก็ไม่รู้สึกละอายใจเพราะเธอได้รับความรักจากพ่อและซงจองซุกเพื่อนของพ่อที่เลี้ยงและเอ็นดูเธอมาตลอด ซึ่งเธอก็พอใจในสิ่งที่ตัวเองเป็นและมีอยู่ ดังข้อความที่ว่า

ซงจองซุกเป็นแม่หม้าย และเป็นเพื่อนสนิทกับจินกึซงผู้สูญเสียภรรยาหลายปีแล้ว ทั้งสองคนช่วยเหลือดูแลกันและกันมาโดยตลอด ดังนั้นซงจองซุกจึงเลี้ยงและเอ็นดูซุนมีเหมือนเป็นลูกของตัวเอง ซุนมีเองก็รู้สึกว่าจะซุกรักและดูแลเธอเหมือนเป็นแม่ของตัวเอง ถึงแม้ว่าแม่แท้ๆของเธอจะเสียชีวิตไปแล้ว แต่เธอก็ยังมีคนที่รักเธออยู่อีกมาก เพียงเท่านั้นซุนมีก็รู้สึกพอใจมากแล้ว

(สงครามแห่งความรัก.2547: 14)

จาก สงครามแห่งความรัก เช่นเดียวกัน ได้เสนอแนวคิดที่เกี่ยวกับการดำเนินชีวิตของคนที่ไม่พอใจในสิ่งที่ตนมีและที่ตนเป็นอยู่จะทำให้ชีวิตไม่มีความสุข ดังเช่นเดียวกับตัวละครฮย็อนมีที่ทะเลาะเถียงอยากได้ อยากมี อยากเป็นในสิ่งที่ดีที่สุดที่ตนไม่เคยได้รับเพราะมีปมด้อยเรื่องครอบครัว เธอจึงทำทุกวิถีทางเพื่อให้ตัวเองได้ในสิ่งที่ต้องการและจะทำร้ายทุกคนที่ขัดขวางเธอ ดังในตอนที่เราจะกล่าวสู่ตำแหน่งผู้ประกาศข่าวตัวใหม่ของ MBS แต่เมื่อเธอเห็นจินซุนมีที่รักกับขุนสูงจุล และได้ตำแหน่งสະໂກ້ของมุนยงกรุปผู้บริหารสถานีโทรทัศน์ MBS ทำให้เธออิจฉาและเปลี่ยนเป้าหมายจะแย่งตำแหน่งนี้ให้ได้ ดังข้อความที่ว่า

“จินซุนมี...ฉันเปลี่ยนเป้าหมายของฉันแล้ว..จริงอยู่ที่เมื่อก่อนฉันอยากเป็นผู้ประกาศข่าวตัวเย็นของ MBS แต่วันนี้ฉันเข้าใจแล้วว่าตำแหน่งผู้ประกาศข่าวตัวเย็นสามารถถูกผลิตเปลี่ยนไปได้เรื่อยๆตอนนี้ เป็นของอาจารย์จู่ยู่...”ยุงมียิ้มด้วยสีหน้าเชื่อมั่น “สักวันตำแหน่งนี้ก็จะตกอยู่ในมือของฉัน แล้วต่อไปก็อาจจะเปลี่ยนคนไปอีกก็ได้ จริงไหม”

“แต่ว่า...ตำแหน่งคุณผู้หญิงแห่งมนยกริปจะไม่มีการเปลี่ยนมือแน่นอน” น้ำเสียงของยุงมีแน่นหนักมากขึ้นเมื่อพูดประโยคนั้นซ้ำอีกครั้ง...”ไม่มีวันเปลี่ยนเด็ดขาด”

(สงครามแห่งความรัก.2547: 279-280)

แต่ในที่สุดการดำเนินชีวิตที่ไม่พอเพียง ไม่พอใจในสิ่งที่ตนเป็นอยู่ ทะเยอทะยานอยากได้ อยากมี อยากเป็น โดยทำให้คนอื่นเดือดร้อนแล้วนั้น ทำให้เธอไม่มีความสุข เธอเสียใจที่ทำให้คนที่รักและหวังดีกับเธอที่สุดคือ คิมวูจิน ต้องจากไป เธอเสียใจและเจ็บปวดจนคิดฆ่าตัวตายแต่ไม่สำเร็จ การพยายามฆ่าตัวตายทำให้ฮอยยุงมีสูญเสียความทรงจำไปตลอดชีวิต ดังข้อความที่ว่า

เพราะต้องการปกป้องยุงมี วูจินจึงถูกรถบรรทุกชนปะทะอย่างแรงจนร่างกระเด็น เมื่อร่างเขาดตกลงบนพื้น เลือดก็ค่อยๆไหลอาบใบหน้า

นับจากนี้เป็นต้นไป วูจินไม่เหลือโอกาสทำความฝันให้เป็นจริงได้อีกแล้ว ถึงแม้ว่ายุงมีจะอยากเริ่มต้นใหม่กับเขามากแค่ไหนก็ตาม

...สูงจุลเข้าพบผู้ดูแลสถานเลี้ยงเด็กกำพร้าแห่งนี้ และได้พบคำตอบที่น่าเศร้าสลด ว่าหลังจากที่ฮอยยุงมีไปเยี่ยมวูจินที่หลุมฝังศพ เธอก็เดินลงทะเลสาบไปเรื่อยๆโดยไม่คิดจะหันหลังกลับ

“เธอเกือบจะจมน้ำตายตอนที่เราช่วยเธอขึ้นจากน้ำ การขาดออกซิเจนทำให้เธอสูญเสียความทรงจำแต่หน้าแปลก เธอจำได้เพียงช่วงที่เธออายุหกขวบ จำบ้านเกิดของตัวเองได้ เราลองโทรไปเช็ค แต่ก็ไม่ได้ผลเลยของเธอเลย ที่สำคัญที่นี้รับสัญญาณ MBS ไม่ได้ พวกเราเลยไม่รู้ว่าเธอเป็นผู้อ่านข่าวที่มีชื่อเสียง”

(สงครามแห่งความรัก.2547: 491,507)

จากข้อความข้างต้น แสดงให้เห็นว่า การใช้ชีวิตอย่างเรียบง่ายอย่าง คือ การมีอิสระที่จะคิดตัดสินใจด้วยตนเอง โดยไม่ยึดติดกับเกียรติยศ ชื่อเสียงทั้งที่ตนก็มีพร้อมอย่างขุนสูงจุล และความพอใจในสิ่งที่ตนมีและสิ่งที่ตนเป็นโดยไม่ทะเยอทะยานอยากได้มากไปกว่านี้ของจินซุนมี ทำให้ทั้งสองคนดำเนินชีวิตด้วยความสุข ซึ่งต่างจากฮอยยุงมีที่ไม่พอใจในสิ่งที่ตนมีและเป็นทะเยอทะยานอยากได้ในทุก ๆ สิ่งโดยไม่คำนึงถึงว่าจะได้มาด้วยวิธีใด เธอจึงไม่มีความสุขที่แท้จริง

4. แนวคิดด้านความรัก

นวนิยายแปลเกาหลีเสนอแนวคิดด้านความรักไว้ว่า ความรักเป็นสิ่งสวยงาม เป็นสิ่งที่อยู่คู่กับมนุษย์มาตลอด ความรักอาจทำให้เกิดผลดีหรือไม่ดีขึ้นอยู่กับคน ๆ นั้นว่าจะใช้ความรักไปในแนวทางใด ความรักมีหลายแบบ ดังที่นวนิยายได้เสนอแนวคิดด้านความรักไว้ดังนี้ ความรักของพ่อแม่ที่มีต่อลูก ความรักของพี่น้อง ความรักของหนุ่มสาว และความรักของเพื่อน

4.1 ความรักของพ่อแม่ที่มีต่อลูก

4.1.1 ความรักที่ปรารถนาดีต่อลูก พ่อแม่ต่างหวังจะให้สิ่งที่ดีกับลูก อยากให้ลูกมีความสุข ประสบความสำเร็จ ต่างสรรหาสิ่งที่ดีที่สุดในใจให้ลูก ดังตัวอย่างต่อไปนี้

รักเหมือนหวงหวงเกี่ยวหัวใจ

ตอนที่พ่อกับแม่กำลังคุยกันเรื่องที่จูนินจะออกไปใช้ชีวิตข้างนอกเพียงลำพัง แม่ที่เข้าใจลูกที่เป็นเด็กที่อยู่ในสังคมสมัยใหม่ และอยากให้ลูกได้ออกไปเผชิญชีวิตได้อธิบายให้พ่อที่มีความคิดแบบหัวโบราณที่ห่วงลูกสาวมากเกินไปและกลัวจะดูไม่ดีในสายตาของคนในสังคมได้เข้าใจดังข้อความที่ว่า

คุณแม่ คุณไม่เห็นหรือว่าลูกอยู่บ้านเป็นยังไง เขียนหนังสืออะไรก็ได้ ให้ออกไป

ลำบากซะบ้างจะได้รู้จักคิดและรับผิดชอบตัวเองบ้าง

คุณพ่อ ต้องออกจากบ้านเท่านั้นหรือถึงจะเป็นทำได้นะ อยู่บ้านแล้วก็ทำงานหลายๆ

อย่างเข้าก็น่าจะได้

คุณแม่ คุณอาจจะคิดอย่างนั้น แต่เด็กสมัยนี้เค้าไม่คิดแบบนั้นกันแล้วละ ความคิดแบบ

คุณนะมันเป็นวิธีคิดเมื่อสมัยสิบปีที่แล้ว ถ้าเราจะไม่ผูกมัดไว้กับความคิดแบบนี้ แล้วลูกจะทนได้อย่างไร?

คุณพ่อ จะก็ร้อยปีก็ช่าง แล้วเราจะปล่อยลูกออกไปประหลาดข้างนอกได้ไง?

คุณแม่ ลูกสาวคุณน่าจะออกไปอยู่ข้างนอกเฉยๆนะคะ ใช้อาจจะไปตกถึงส้วมที่ไหนกัน เขา

ต้องรู้จักจัดการกับชีวิตตัวเองสิถึงจะเป็นผู้ใหญ่ซะที

ไหนคุณว่าจะปั้นลูกให้เป็นนักเขียนให้ได้ไงคะ แล้วเก็บแก้วไว้ในบ้าน กินแล้วก็นอน อยู่สุขสบายแบบนี้นี้แล้วแกจะเอาอะไรไปเขียนนิยายล่ะคะ ?

(รักเหมือนหวงหวงเกี่ยวหัวใจ เล่ม 1.2547:34-35)

4.1.2 ความรักของพ่อแม่ที่มีอิทธิพลต่อลูก นวนิยายแปลเกาหลีได้เสนอแนวคิดด้านความรักของพ่อแม่ที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของลูก ผลจากการอบรมเลี้ยงดูตั้งแต่เด็กจนเติบโตใหญ่ปลูกฝังนิสัยให้ลูก มีพฤติกรรมด้านดีออกมา คือ การเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อผู้อื่น การมองโลกในแง่ดี มีจิตใจที่ดีต่อผู้อื่น เป็นต้น ดังตัวอย่างต่อไปนี้

รักนี้ชั่ววันจันทร์นั้นได้เสนอแนวคิดเรื่องความรักของพ่อแม่ที่มีอิทธิพลต่อลูกในตอนที่พ่อแม่ที่เลี้ยงอินโซมาให้ความรักความอบอุ่นตลอดระยะเวลา 14 ปี ทำให้อินโซนั้นเป็นคนมองโลกในแง่ดี มีจิตใจดี ซึ่งเป็นผลมาจากความรักความอบอุ่นที่ได้รับจากพ่อแม่ ดังข้อความที่ว่า

อินโซเป็นเด็กอย่างนี้เอง เธอเป็นดังต้นไม้อ่อนๆในฤดูใบไม้ผลิ ไร่เรียงกับลมในฤดูใบไม้ร่วง ช่างสดใส เป็นมีชีวิตชีวาอยู่เสมอ เป็นเด็กที่แม้จะถูกแกล้งก็ไม่โทษใครกลับหัวเราะมาได้

(รักนี้ชั่ววันจันทร์.2545:16)

และอีกตอนหนึ่งในเรื่องเดียวกันที่แสดงให้เห็นว่าลักษณะนิสัยของอินโซที่มองโลกในแง่ดี ร่าเริง บริสุทธิ์ไร้เดียงสา ซึ่งเป็นผลมาจากความรักความอบอุ่นที่ได้รับจากพ่อแม่ ทำให้พ่อแม่พี่น้องไม่ต้องหนักใจ ดังข้อความที่ว่า

อินโซไร้เดียงสาจริงๆ ไร้เดียงสาจนบางครั้งจนโซต้องเป็นห่วงเป็นใย ยังดีที่อินโซฉลาดร่าเริง ไม่มีเรื่องราวที่ทำให้ต้องหนักใจ ถ้าหากเธอเก็บกดและไม่พูดจาจนโซไม่อาจวางใจ ดูเหมือนเธอมักจะถูกเพื่อนหลอกได้เสมอ อินโซแสนซื่อบริสุทธิ์ยิ่งนัก

(รักนี้ชั่วนิรันดร์.2545:21)

สงครามแห่งความรัก ตัวละคร จินซุนมี ตัวเอกของเรื่องเป็นคนที่ร่าเริงสดใส มองโลกในแง่ดี มีจิตใจที่ดีงามต่อผู้อื่นถึงแม้เธอจะขาดความอบอุ่นจากแม่ตั้งแต่เล็กเพราะเธอเสียชีวิตก็ตามแต่ด้วยความรักของพ่อที่รักเธอมากและดูแลมอบความรักให้เธออย่างเต็มที่ทำให้จินซุนมีไม่รู้สึกว่าการขาดความรัก เธอจึงแสดงพฤติกรรมในด้านดี ดังข้อความที่ว่า

จินซุนมีกำลังเดินจ่ายตลาดอยู่ ไม่ว่าเมื่อไรเวลาไหน ใบหน้าของเธอก็มักจะมีรอยยิ้มสดใสที่ทำให้คนมองตาพว้าวได้เสมอ

สาวน้อยที่สดใสมีชีวิตชีวาราวกับแสงแดดอ่อนๆ จิตใจที่งดงามของเธอสามารถทำให้หัวใจของทุกคนอบอุ่นขึ้นมา รอยยิ้มที่เหมือนดวงอาทิตย์กลางฤดูหนาวของเธอก็คงมองไม่ออกว่าความจริงเธอขาดความรักและการดูแลจากแม่มาตั้งแต่ยังเป็นเด็กเล็กๆ

ซุนมีกับพ่อ – จินกีซง – มีกันอยู่แค่สองคนมาตลอด และพ่อของซุนมีก็รักเธอยิ่งกว่าแก้วตาดวงใจเสียอีก

(สงครามแห่งความรัก.2547: 13-14)

4.2 ความรักระหว่างพี่น้อง

4.2.1 พี่น้องต้องดูแลและห่วงใยซึ่งกันและกัน ในนวนิยายแปลเกาหลีจะเสนอแนวคิดในเรื่องความรักความผูกพันของพี่น้อง ความห่วงใย การให้กำลังใจกัน และการดูแลเอาใจใส่ซึ่งกันและกัน ซึ่งเป็นสิ่งที่พี่น้องควรมีและทำให้พ่อแม่มีความสุขดังตัวอย่างต่อไปนี้

รักนี้ชั่วนิรันดร์

นวนิยายแปลเกาหลีเรื่องนี้ชี้ให้เห็นว่าพี่และน้องควรรักและห่วงใยซึ่งกันและกัน และคอยเป็นกำลังใจให้กัน ความรักระหว่างพี่น้องเป็นความรักที่บริสุทธิ์ เป็นสายใยแห่งความผูกพันกัน โดยผ่านตัวละครเอกคือ จุนโซ พี่ชายที่รักและห่วงใยน้องสาวคืออินโซ พี่ชายที่พร้อมจะดูแลและเอาใจใส่น้องสาวของตนโดยที่พ่อแม่ไม่ต้องคอยบอก ดังข้อความที่ว่า

เขาคอยดูแลอินโซเสมอ คอยช่วยหยิบผ้าอ้อมหรือยื่นขวดนมให้เองโดยไม่ต้องมีใครบอก เมื่อมีของกินก็จะแบ่งให้อินโซก่อน เวลาเล่นกับเพื่อนก็ต้องพาอินโซไปด้วย แม้กระทั่งเวลาที่เพื่อนๆ รู้สึกรำคาญ

อินโซ จุนโซก็จะเล่นกับอินโซตามลำพังสองคนพี่น้อง คนอื่นๆมักจะรู้สึกวุ่นวายหรือหงุดหงิดว่าเป็นคนที่
นำรำคาญพยายามปลุกตัวให้ห่างเข้าไปแต่ จุนโซกลับตรงกันข้าม

(รักนี้ชั่ววันจันทร์.2545:6)

เท กิก กิ เลือดเนื้อเพื่อฝัน วันสิ้นสงคราม

นวนิยายแปลเกาหลีเรื่องนี้ เสนอแนวคิดความรักระหว่างพี่น้องที่คอยห่วงใยกัน
โดยในตอนที่จินชอกในวัยซามองดูภาพในอดีตของพี่ชายจินแทที่หายสาบสูญไปตั้งแต่ครั้งสงคราม
เกาหลีสงบลง เขาคิดถึงพี่ชายมากและเป็นห่วงว่าพี่ชายจะยังมีชีวิตอยู่หรือไม่และอยู่ที่ใด ดังข้อความ
ที่ว่า

หากมีข่าวคราวของพี่บ้าง...

เสียงร่ำไห้ในใจดังออกจากปากของจินชอก ถึงขณะนี้เป็นเวลาว่า 50 ปีแล้ว จินชอกได้แต่รอและ
รอมานตลอดเวลา 50 ปีที่ผ่านมา ไม่ต้องหวังถึงการกลับมา ขอเพียงแต่ได้ทราบข่าวว่ายังมีชีวิตอยู่หรือไม่
เขาคงไม่ปรารถนาสิ่งใดอีกต่อไป น้ำตาไหลปรึ่มท่วมสองเบ้าตา ขณะที่จินชอกกำลังจ้องมองภาพถ่าย
ตรงหน้าในมือของเขา มีภาพเหตุการณ์ 25 มิ.ย เศษกระดาด 2 แผ่น และภาพถ่ายขาว – ดำ ของจิ
นชอกและจินแท สองพี่น้องในวัยเยาว์

(เท กิก กิ เลือดเนื้อเพื่อฝัน วันสิ้นสงคราม.2547: 17)

จาก เท กิก กิ เลือดเนื้อเพื่อฝัน วันสิ้นสงคราม ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับความ
รักของพี่น้องในด้านพี่น้องต้องรักและห่วงใยซึ่งกันและกัน แม้ในยามที่อีกฝ่ายกำลังลำบาก ดังในตอน
ที่ลีจินชอกถูกทหารจับขึ้นรถไฟเพื่อไปเป็นทหารเกณฑ์ในภาวะสงครามเกาหลี ซึ่งระหว่างนั้นเป็นช่วง
ที่ครอบครัวลีกำลังอพยพหนีภัยสงครามเหมือนกับครอบครัวอื่นๆ ลีจินแทผู้พี่ซึ่งเป็นห่วงน้องชายขึ้น
รถไฟไปหาน้องชายเพื่อพาตัวเขากลับไปด้วย เขาไม่อยากให้น้องชายต้องลำบากและห่วงอนาคตของ
น้องที่จะได้เรียนต่อในระดับสูง แต่เขาก็ต้องเจอกับอุปสรรคจากทหารบนรถไฟที่ไม่ยอมให้เขาพา
น้องชายกลับแต่กลับกลายเป็นว่า ทั้งสองคนต้องเป็นทหารทั้งคู่ ดังข้อความที่ว่า

จินแทวิ่งฝ่าเข้าไปท่ามกลางฝูงชน...สิ่งที่ต้องทำเวลานี้คือ การหาจินชอกให้พบ เขาวิ่งก้าวขึ้น
รถไฟตรงหน้าโดยไม่ลังเลใจ

“ไม่ทราบจะไปไหน สถานที่นี้บุคคลภายนอกห้ามผ่าน”

“มาหาน้องชาย”

“บุคคลภายนอกห้ามผ่าน เชิญกลับไป...”

ก่อนจบคำจินแทพุ่งเข้าโถมตีตั้งสายฟ้าแลบ ทั้งสองที่ไม่ทันตั้งตัวจึงได้แต่หลีกทางให้แก่เขา จิน
แทพุ่งปราดเข้าไปด้านในโดยไม่ลังเล

“จินชอก จินชอกอยู่ไหน จินชอก อยู่ที่ไหน”

“พี่จินแท ฉันอยู่ที่นี่”

เขาเร่งแทรกผ่านร่างบรรดาผู้คนตรงหน้าไปยังทิศทางต้นเสียง จินชอกเองก็พยายามเคลื่อนผ่าน
ฝูงชนออกมาเช่นกัน เมื่อมาถึงตัวน้องชาย จินแทรีบคว้าแขนเหลียวกลับยังทางที่ตนเข้ามา

“ไป รีบออกไปกัน แกไม่จำเป็นต้องอยู่ที่นี้”

จินแทชยับได้เพียง 3-4 ก้าวก็ถูกขวางไว้โดยนายทหารงานสัสดีและทหารติดตามอีกหลายคน

“พวกเรา กำลังจะลงรถไฟ ครอบครัวยากำลังรอพวกเราอยู่”

“เด็กหนุ่มด้านหลังเป็นอะไรกับแก”

“เป็นน้องชาย”

“ตอนนี้เป็นวิกฤตสงคราม ไม่มีข้อยกเว้น แกเองก็ต้องเป็นทหารด้วย”

“หลีกทางไป ! ฉันต้องไปแล้ว คุณแม่ผู้ชรา กำลังรอพวกเราอยู่ พวกแกเองก็มีพ่อแม่ไม่ใช่หรือไง”

ทันทีที่จินแทชกระโจนเข้าปลักนายทหารยศร้อยเอกผู้นั้น บรรดาทหารด้านหลังกรูกันเข้ามาจับจินแทช และจินชอกไว้ แม้พยายามดิ้นรนต่อสู้สุดกำลัง แต่จินแทชตระหนักดีถึงสถานการณ์เบื้องต้น เขาเหลียวหลังตะโกนใส่น้องชาย

“น้องชอก! รีบออกไปก่อน ! หนีเอาตัวรอดไปก่อน !”

(เท กิก ก็ เลือดเนื้อเพื่อฝัน วันสิ้นสงคราม.2547: 80-84)

และอีกตอนหนึ่งในเรื่องเดียวกันที่แสดงให้เห็นถึงแนวคิดในเรื่องความรักความห่วงใยระหว่างพี่น้องที่สามารถตายแทนกันได้เพื่อให้อีกฝ่ายหนึ่งมีชีวิตรอดเพื่อเป็นความหวังของครอบครัวดังเช่นตอนที่ จินแทชและจินชอกเมื่อถูกเกณฑ์ให้เป็นทหารในภาวะสงครามแล้ว จินแทชก็ทำทุกวิถีทางที่จะให้จินชอกได้กลับไปอยู่แนวหลังแม้จะต้องแลกชีวิตที่ยอมเพื่อให้จินชอกได้กลับไปอยู่กับครอบครัวเพื่อดูแลแม่และน้องๆ เพราะจินชอกเป็นความหวังของครอบครัว ดังข้อความที่ว่า

จินแทชราบเพียงว่าเขามีหน้าที่ต้องปกป้องน้องชายคนนี้นับแต่การจากไปของคุณพ่อ ความหวังเพียงหนึ่งเดียวของครอบครัวมิใช่ตัวเขา แต่เป็นจินชอก

นอกจากนั้นน้องชายคนนี้ยังเป็นตัวแทนของความฝันและความหวังทั้งหมดของเขา รวมถึงคำสัญญาที่ให้ไว้แก่คุณพ่อ...จินชอกเป็นทุกสิ่งของทุกคนในครอบครัว

(เท กิก ก็ เลือดเนื้อเพื่อฝัน วันสิ้นสงคราม.2547: 99-100)

“เมื่อครู้ ผมและน้องชายตั้งใจนี้ประจำการ ครับผม”

“แล้วมารายงานด้วยเหตุผลอะไร”

“น้องชายผมเป็นโรคหัวใจ ขอให้ท่านช่วยส่งตัวไปโรงพยาบาลในแนวหลังครับ ท่านผู้การ”

“ท่านจะให้ผมไปนอนให้รตถึงเหยียบ หรือให้ไปตัดคอ คิม อิลซอง (หรือคิม อิลซุง ผู้นำสูงสุดของเกาหลีเหนือ)หรือจะให้ผมใส่ระเบิดพลีชีพก็ได้ ขอเพียงส่งน้องชายไปโรงพยาบาล แนวหลังเท่านั้นครับ”

(เท กิก ก็ เลือดเนื้อเพื่อฝัน วันสิ้นสงคราม.2547: 99-100)

4.2.2 การให้อภัยซึ่งกันและกัน นวนิยายแปลเกาหลีเสนอแนวคิดที่ว่า ผู้ที่เป็นพี่น้องกันควรรักและให้อภัยกัน เมื่อฝ่ายใดทำผิดแล้วรู้จักยอมรับผิด อีกฝ่ายก็ยอมให้อภัยซึ่งกันและกันเพราะอย่างไรก็คือสายเลือดเดียวกัน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

รักนี้ชั่วนิรันดร์ กล่าวถึงการให้อภัยซึ่งกันและกันของพี่น้องเมื่ออีกฝ่ายทำผิด ในตอนที่จุนโซโกรธแล้วอินโซก็ตามไปจ้อพี่ชาย ดังข้อความที่ว่า

แม้ว่าสีหน้าของอินโซในเวลาทุกขร้อนแต่พยายามฝืนยิ้มจะดูน่ารักแต่จุนโซยังคงบ่นหน้าบึ้งตึง จุนจักรยานเดินไปข้างหน้า

“วันนี้เค้าทำให้พี่ไม่พอใจอีกแล้วนะ”

อินโซเริ่มต้นออกตัวตามแบบที่เธอชอบทำ มีวิธีพูดออกตัวหลายอย่างระหว่างอินโซกับจุนโซ เมื่ออยากขอโทษหรือทำอะไรผิดพลาดไป แม้ว่าจะไม่เกี่ยวกับอีกฝ่ายหนึ่ง แต่ถ้ารู้สึกไม่สบายใจก็ต้องพูดออกตัวไว้ก่อน

“พูดตรงๆ นะ เค้าอยากขอโทษพี่เหมือนกัน แต่ก็อดน้อยใจไม่ได้ พวกกรุ่นพี่วานให้ช่วย เค้าไม่มีทางเลี้ยง ถ้าพี่ไม่ชอบให้ใครเขียนจดหมายมาจีบก็รับหาแฟนสักคนสิ เค้าเองก็รำคาญจะแย่แล้ว”

เมื่อได้ฟังเช่นนั้นจุนโซจะชะงักจ้องหน้าอินโซ สีหน้าของอินโซตื่นตระหนกราวกับเจอปัญหาใหญ่เธอรีบหันหัวไปมา

“ไม่ใช่อย่างนั้น ไม่รำคาญหรอก ไม่ได้รำคาญ” ทำท่าปากจู้พร้อมกับพูดขอโทษและยิ้มแหยๆ ของอินโซช่างน่ารักเสียนี้กระไร ทำให้จุนโซลืมเรื่องราวที่กำลังกำลังกำลังทำเป็นโมโห

“ไม่รำคาญสักนิดเลย.....ถ้าพี่ให้อภัยเค้าก็ดียิ่งดี....”

จุนโซวางมือลงศีรษะของอินโซก่อนที่จะจะตอบ แล้วพูดอย่างขิงขิงว่า

“อโหสิให้ละนะ” เป็นวิธีที่ทั้งสองคนใช้เวลาที่ต้องการให้อภัยเมื่ออีกฝ่ายหนึ่งทำผิดถ้าหากฝ่ายหนึ่งขอโทษหรือสำนึกผิดอีกคนจะบอกว่า “อโหสิให้ละนะ” เมื่อทำเช่นนั้นแล้วโลกจะสดใสขึ้นมาทันใด เพราะคำพูดนี้หมายถึงการให้อภัยชั่วชีวิต อย่างน้อยก็เป็นอย่างนั้นสำหรับจุนโซและอินโซ

(รักนี้ชั่วนิรันดร์.2545:10)

4.2.3 ความสามัคคีของพี่น้อง นวนิยายแปลเกาหลีเสนอแนวคิดที่ว่าผู้เป็นพี่น้องกันควรมีความรักใคร่สามัคคีกัน ดูแลและปกป้องซึ่งกันและกัน สิ่งเหล่านี้จะทำให้พ่อและแม่ชื่นใจ ที่เห็นลูกรักใคร่ปรองดองกัน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

รักนี้ชั่วนิรันดร์

กล่าวถึงความรักของจุนโซที่มีต่อน้องสาวคนเดียวของเขา จุนโซที่พร้อมจะดูแลและปกป้องน้องสาวของตนเสมอ ทั้งสองคนรักและสามัคคีกันไม่เคยมีเรื่องทะเลาะหรืออิจฉากัน ให้พ่อแม่ต้องลำบากใจเลย ดังข้อความที่ว่า

ความรู้สึกระหว่างจุนโซและอินโซสองพี่น้องช่างดีต่อกันเหลือเกิน ดีจนพ่อแม่ภาคภูมิใจ ทั้งสองไม่เหมือนเด็กในครอบครัวอื่นที่คอยแต่จะทะเลาะหรืออิจฉากัน ทั้งสองถนอมน้ำใจกัน จุนโซจะทำให้อินโซเสียใจได้อย่างไรทุกๆ วัน จุนโซตั้งใจอย่างเต็มที่ที่จะคอยปกป้องอยู่ข้างกายน้องสาว โดยไม่ยอมให้น้องสาวผู้น่ารักน่าเอ็นดูคนนี้ต้องเสียใจ เขาต้องคุ้มครองเคียงข้างน้องสาวเป็นเช่นนี้แหละ

(รักนี้ชั่วนิรันดร์.2545:14)

4.3 ความรักของหนุ่มสาว

4.3.1 ความรักเป็นกำลังใจในการฟันฝ่าอุปสรรค

นวนิยายแปลเกาหลีชี้ให้เห็นแนวคิดที่ว่า ความรักทำให้คนที่รักมีพลังใจจะทำในสิ่งต่าง ๆ ให้ประสบความสำเร็จได้ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

รักเหมือน ๆ ของเกียวกวัก โดยในตอนที่ยาองบอกกับจูจินในช่วงที่จะย้ายเข้ามาอยู่ด้วยกันก่อนแต่ง ดังข้อความที่ว่า

“ฉันนะ ถ้าได้อยู่ข้างๆเธอละก็ฉันจะรู้สึกมีพลังและมีกำลังใจขึ้นมา ฉันไม่ได้ต้องการภรรยาที่คอยห่วงหาอาหาหาให้ ฉันต้องการเพื่อนคู่คิดที่สามารถวางแผนอนาคตด้วยกันได้ และเป็นกำลังใจให้กันและกันทุกๆด้าน”

(รักเหมือน ๆ ของเกียวกวัก เล่ม 1.2547:54)

4.3.2 รักแท้ต้องดูแลปกป้องคนที่รัก

นวนิยายแปลเกาหลียังเสนอแนวคิดที่ว่าความรักที่ดีจะต้องห่วงใยดูแลกัน ปกป้องกันเมื่อยามที่เกิดปัญหา ดังตัวอย่างต่อไปนี้

เพลงรักในสายลมหนาว

นวนิยายแปลเกาหลีเรื่องนี้เสนอแนวคิดในด้านความรักของหนุ่มสาวที่เป็นกำลังใจให้กัน คอยดูแลปกป้อง ห่วงใยและอยู่เคียงข้างกันเสมอทั้งในยามสุขและยามทุกข์ โดยในตอนที่ยังฮวักซึ่งหลงรักยูจินข้างเดียวตลอดสิบปีที่ผ่านมาแม้ว่าเธอจะเห็นเขาเป็นแค่เพื่อนที่ดีที่สุดก็ตามแต่เขาก็ยังรักและเป็นกำลังใจให้แก่เธอ คอยอยู่เคียงข้างเธอในยามที่เธอทุกข์ใจโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน ดังข้อความที่ว่า

“เธอบอกฉันก็ได้เนี่ย ฉันจะอยู่ข้างเธอ นั่งคอยอยู่กับเธอก็ได้”

ยูจินค่อย ๆ เงยหน้าขึ้น เธอมองดูยังฮวัก หยาดน้ำตาไหลพร่างพรูลงมา ยังฮวักกอดยูจินไว้นั่นเอามือลูบหลังเธออย่างแผ่วเบา เขารู้สึกว่ายูจินช่างไร้เดียงสาเหลือเกิน น้ำตาแห่งความคับแค้นใจหลั่งออกมาจากดวงตาของเขา บางทียังฮวักก็เคยคิดแบบนี้ ตอนที่ยูจินหลงทางในป่านั้น ถ้าหากคนที่หายูจินพบไม่ใช่จุนซางแต่เป็นตัวเขาเองละก็จะต้องอะไรขึ้น ถ้าเขาเป็นคนพบยูจินก่อนแล้วคนที่ยูจินรักจะเป็นเขาหรือไม่

แม้ว่าในใจจะคิดเช่นนั้น แต่ยังฮวักก็ไม่เคยนึกเสียใจเลยที่เขาหลงรักยูจิน ถึงจะทำได้แค่อยู่ข้างกายเธอ ให้ไหล่ของเขาเป็นที่พิงพิงของเธอในยามที่โศกเศร้า แต่ยังฮวักไม่เคยรู้สึกเสียใจเลย

(เพลงรักในสายลมหนาว.2546:18)

และอีกตอนหนึ่งในเรื่องเดียวกันที่สะท้อนแนวคิดในเรื่องนี้ โดยในตอนที่ยูจินคิดถึงวันที่จุนซางบอกกับยูจินในวันที่เธอหลงทางในป่า ดังข้อความที่ว่า

...จนช่างที่เคยเฝ้าปกป้องเธอ จนช่างที่เคยบอกเธอว่าเวลาหลงทางขอเพียงหาดาวเหนือให้พบก็จะไม่เป็นไร

(เพลงรักในสายลมหนาว.2546:31)

ฟิสิกส์ ลิขิตรัก เพลิงริษยา

นวนิยายแปลเกาหลีเรื่องนี้ได้เสนอแนวคิดด้านความรักของหนุ่มสาวเกี่ยวกับความรักที่แท้จริงต้องมีความห่วงใยดูแลซึ่งกันและกัน ปกป้องคุ้มครองกันเมื่อยามเกิดปัญหา ดังในตอนที่มีซุนได้รับข้อหายักยอกทรัพย์สินถูกจับกุมตัว จิอนรู้ข่าวเป็นห่วงจึงไปหาจองมินเพื่อขอร้องให้เขาช่วยโดยยอมยื่นข้อเสนอที่จะวางมือเรื่องพ่อของจองมินพัวพันการตายของพ่อเธอ ดังข้อความที่ว่า

จิอนคิดหนักว่าเธอจะช่วยเหลืออะไรซุนได้บ้าง และทางเดียวที่เธอนึกออกก็คือจองมิน...ที่เคยคุกเข่าขอร้องให้เธอเลิกเอาเรื่องพ่อเขา

จิอนย้อนกลับไปหาจองมินอีกครั้ง เขารับการมาเยือนของเธออย่างคาดไม่ถึง และต้อนรับอย่างเย็นชา แต่จิอนเองก็กร้าวเช่นกัน

“เลิกยุ่งกับเขาได้มั๊ย” จิอนเค้นเสียงถาม...จริงๆเธอไม่อยากจะเห็นหน้าเขาเสียด้วยซ้ำ

จองมินเดินไปทางอื่นซ่อนความผิดหวัง...ที่แท้เธอก็มาที่นี่เพื่อซุน

“ถ้าจะมาเพื่อพูดคำนี้ ก็ไปซะ” จองมินเดินหนี แต่จิอนรีบพูดต่อ

“ฉันจะยอมวางมือเรื่องของคุณกับพ่อคุณ ฉันจะเลิกยุ่งกับพวกคุณ แต่คุณต้องเลิกกระวนกระวาย” จิอนยื่นเงื่อนไข

(ฟิสิกส์ ลิขิตรัก เพลิงริษยา เล่ม 2.2547: 202)

Full House บ้านในฝันกับคืนวันของหัวใจ

นวนิยายแปลเกาหลีเรื่องนี้ได้เสนอแนวคิดด้านความรักของหนุ่มสาวไว้ว่า คนรักกันต้องห่วงใยความรู้สึกของกันและกัน พร้อมทั้งปกป้องคนที่ตนรักจากการถูกกล่าวหา ดังตอนที่ ลียองแจได้ยินดังอุคุบอว่านักข่าวกำลังสืบเรื่องที่เขาและอันจีอินทำที่ว่าแต่งงาน และลงข่าวว่าจีอินแต่งงานกับเขาที่เป็นนักแสดงชื่อดังเพราะอยากใช้หนี้และกำลังหลอกเขา ยองแจรัก และเป็นห่วงความรู้สึกของเธอจึงกำชับดังอุคุไม่ให้บอกจีอิน ดังข้อความที่ว่า

“ที่บริษัทว่าไงบ้าง ฉันจะได้รับคัดเลือกให้เล่นหนังเรื่องหน้าของผู้กำกับลิมมัย” ยองแจถามถึงเรื่องงาน

“ผมก็ไมรู้เหมือนกันนะพี่ อ้อ ถ้าเป็นไปได้ช่วงนี้อ่าเพิ่งไปโผล่ไปที่บริษัทนะ”

“ทำไม”

“เห็นว่ามีนักข่าวหลายคนกำลังสืบประวัติของจีอินอยู่”ดังอุคุทำท่าเหมือนกำลังบอกความลับสุดยอด

“อะไรนะ” ยองแจตกใจ

“การแต่งงานสายฟ้าแลบของพี่มันผิดสังเกต พวกนั้นก็เลยตรวจสอบว่ามีเบื้องหลังอะไรหรือเปล่า เขาสงสัยว่าจีอินแต่งงานกับพี่ก็เพื่อหลอกเอาเงิน”

“หลอกเอาเงินอะไร” ยองแจโวยวาย

“ก็พวกหนั้นับตรเครดิตของจีอิน แล้วก็ค่าโน่นค่านี้ที่พี่จ่ายแทนให้”ดังอุคุอธิบาย

“จี้จะเป็นหนี้บัตรเครดิตพวกนั้นได้ไงเล่า นั่นมันหนี้ที่นายก่อไม่ใช่หรอ!” ยองแจตะคอกด้วยความโกรธ ดงอูสะดุ้งเหวี่ยงเพราะถูกจี้ใจดำ

“อย่าเอาเรื่องนี้ไปบอกจี้ฉันนะ ไม่งั้นนายตายแน่ เข้าใจมั๊ย !” ยองแจยื่นคำขาด

(Ful Houseบ้านในฝันกับคืนวันของหัวใจ เล่ม2 .2548.152-153)

และเมื่อข่าวแพร่ออกไปทำให้จี้ถูกกล่าวหาในทางไม่ดี และคนในครอบครัวทั้งพ่อ แม่ และย่าของเขาต่างรู้เรื่องและโกรธจี้จน ทำให้ยองแจตัดสินใจจะปกป้องจี้ไม่ให้ต้องเสื่อมเสียและไม่ให้จี้ต้องเสียใจอีก ด้วยการประกาศหย่ากับจี้ในต่อหน้าสื่อมวลชน เพราะเขารักเธอและเป็นห่วงเธอมาก ดังข้อความที่ว่า

ยองแจเดินขึ้นไปนั่งบนเวที เขาเริ่มต้นทักทายสื่อมวลชนด้วยสีหน้ายิ้มแย้ม

“สวัสดีครับ ก่อนอื่นผมต้องขอขอบคุณทุกท่านที่มาร่วมวันนี้ทั้งทีมงานของทุกท่านก็ยุ่งกันนะครับ เหตุผลที่ผมมาอยู่ที่นี่เวลานี้ก็เพื่อเล่าเรื่องราวของหญิงสาวคนหนึ่ง...ผู้หญิงที่ผมรัก”

“ผู้หญิงที่ผมรักคนนี้เป็นคนน่ารัก เธอเป็นคนร่าเริงและมีความหวังอยู่เสมอ แม้กระทั่งกับเรื่องเล็กน้อย เวลาที่ผมอยู่กับเธอ ทำให้ผมรู้สึกสดชื่นไปด้วย เมื่อได้พบเธอ ผมถึงได้รู้ว่าความสุขที่แท้จริงเป็นยังไง และเพราะผม...รักเธอมากเหลือเกิน ผมอยากจะปกป้องเธอ...ผมจึงตัดสินใจที่จะหย่า” เมื่อยองแจพูดถึงตอนนี้ ทุกคนในห้องต่างพากันไม่เข้าใจกับสิ่งที่เขาพูด ไม่เว้นแม้แต่เลขาฯ และดงอู

“ทุกท่านคงสงสัยว่าผมหมายถึงใคร แต่ผมไม่สามารถเปิดเผยได้ครับ เธอเป็นเพียงแค่ผู้หญิงธรรมดาคนหนึ่ง แต่สำหรับผมแล้ว เธอเป็นคนที่พิเศษและสำคัญที่สุดในชีวิตของผม นี่เป็นเรื่องทั้งหมดที่ผมอยากบอก ณ ที่นี้ ขอขอบคุณทุกท่านครับ” พูดจบเขาก็ลุกขึ้นเดินออกไปจากห้องประชุม ฝ่าวงล้อมและคำถามมากมายของสื่อมวลชน

แล้วเขาก็กลับเข้ามาในห้องพักของโรงแรม ชายหนุ่มนั่งคิดย้อนไปถึงวันแรกที่ได้พบกับฮันจี้...ภาพทั้งหมดนั้นทำให้เขายิ้มออกมาและตอนนี้หน้าตาของเขากำลังไหล...

(Ful Houseบ้านในฝันกับคืนวันของหัวใจ เล่ม2 .2548.165-166)

4.4.2 รักแท้คือการเสียสละ

นวนิยายแปลเกาหลีเสนอแนวคิดด้านความรักแท้คือการเสียสละไว้ว่า คนที่รักกันอย่างแท้จริงสามารถเสียสละความสุขของตนเพื่อให้คนที่ตนรักมีความสุขและไม่เป็นทุกข์ได้เสมอ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

เพลงรักในสายลมหนาว

กล่าวถึงแนวคิดรักแท้คือการเสียสละไว้ในตอนที่ มินฮยุงยอมเสียสละเพื่อความรัก โดยยอมปล่อยให้จินฮยุงคนรักจากไปอยู่กับชังฮวุกคู่หมั้นของเธอที่กำลังป่วยหนักโดยเขาไม่ยื้อไว้ เพราะยังจะทำให้จินฮยุงต้องทรมาน ดังข้อความที่ว่า

มินฮงช่วยคิดแทนยูจินหลายเรื่องเพื่อช่วยให้เธอจากไป ถึงแม้ว่าเขาไม่อยากให้เธอจากไปก็ตาม
ทั้งนี้เพราะเขาเองก็ไม่แน่ใจว่าเขาจะเข้มแข็งพอที่จะมีชีวิตอยู่ต่อไปหรือไม่หลังจากที่เธอจากไปแล้ว แต่
ทว่าเมื่อเทียบกับที่ต้องคอยดูแลเธอจนทุกขุทรมานอย่างต่อเนื่องแล้ว การยินยอมให้เธอจากไปน่าจะเป็น
การตัดสินใจที่ฉลาดกว่า มินฮงเองคิดเช่นนั้น

(เพลงรักในสายลมหนาว.2546:289)

สงครามแห่งความรัก

นวนิยายแปลเกาหลีเรื่องนี้ได้กล่าวถึงแนวคิดเกี่ยวกับความรักแท้คือการเสียสละ เป็นความรักที่อยากเห็นคนที่เรารักมีความสุขก้าวหน้าในหน้าที่การงานโดยไม่รังเกียจเพื่อความสุขของตน ดังในตอนที่ยุนฮงจุลรู้ว่าจินซุนมิได้รับการเสนอชื่อให้ไปเป็นผู้สื่อข่าวประจำลอนดอน แม้เขาจะรักเธอและกำลังจะขอเธอแต่งงานแต่เขาก็ไม่ยอมเอ่ยปากรั้งเธอไว้ ทั้งที่ซุนมิก็อยากให้เขารั้งเธอเอาไว้ เพราะเขาเห็นความก้าวหน้าในอาชีพที่ซุนมิจะได้รับ เขาจึงยอมเสียสละความสุขของตนเพื่อให้คนที่ตนรักได้รับในสิ่งที่ดี ดังข้อความที่ว่า

ซุนมียกให้ฮงจุลขอให้เธออยู่ต่อ ฮงจุลเป็นคนใจกว้างและคิดถึงคนอื่นเสมอมา แต่ครั้งนี้ซุนมิ
อยากจะทำให้เขาเห็นแก่ตัวสักครั้งและรั้งเธอไว้ เพราะบางครั้งความเห็นแก่ตัวก็เป็นความหวานอย่างหนึ่งของคำว่า"รัก" ซุนมียกให้ฮงจุลอยู่ที่นี่ต่อไปเพื่อเขา

"ผมเคยปรึกษาเรื่องนี้กับซุนดัลแล้ว ผมอยากให้คุณทำหน้าที่เป็นพิธีกรคู่กับซุนดัลในอรุณสวัสดิ์ประชาชน" หลังจากนั้นเขาจะขอเธอแต่งงาน

"เรื่องที่คุณอยากบอกฉัน มีแค่นี้เองหรือคะ"

"อืม ใช่แล้ว" เขาไม่ใจแคบพอที่จะให้เธอทั้งอนาคตหรือ "แต่เมื่อเทียบกันแล้ว การได้ไปลอนดอนเป็นโอกาสที่ดีกว่า" เขารอเธอได้ แต่พอคิดแล้วฮงจุลก็ปวดใจ เขาไม่อยากให้เธอบินจากเขาไปไกลเลย

"คุณ...จะให้ฉันไปจริงๆหรือคะ" ซุนมิเสียใจจริงๆ

"แน่นอน ไปเถอะ" ฮงจุลกัดฟันพูด

(สงครามแห่งความรัก.2547: 504-505)

4.4.3 ความรักมีอิทธิพลทำให้คนพัฒนาตนเอง

นวนิยายแปลเกาหลีเสนอแนวคิดที่ว่าความรักมีอิทธิพลมากมายสามารถทำให้คนเปลี่ยนแปลงตนเองจากดีเป็นร้าย หรือจากร้ายกลายเป็นดีได้เสมอ เพราะคนเราทุ่มเทชีวิตจิตใจให้กับความรักมากจนไม่คิดถึงตนเอง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

เพลงรักในสายลมหนาว

กล่าวถึงตอนที่แสดงอิทธิพลของความรักที่ทำให้คนเปลี่ยนแปลงตนเอง คือ มินฮงเมื่อมีความรู้สึกที่ดีกับยูจินจนกลายเป็นความรักแล้วทำให้เขาเปลี่ยนแปลงตนเองไปในทางที่ดีขึ้น ดังข้อความที่ว่า

หลังจากที่มินฮงรู้จักยูจินแล้วก็มีบางอย่างเปลี่ยนแปลงขึ้นในตัวเองเดิมทีนั้นเขามีความเชื่อมั่นใน
ตนเองทุกด้าน ไม่เคยรู้จักกับความทุกข์ทรมานและด้านมืดของคน สิ่งที่ยูจินสอนให้เขารู้จักนั้นไม่ใช่ความ

รัก หากแต่เป็นความทุกข์ทรมาน การที่ได้ทำงานและรู้จักกับเธอทำให้เขากลายเป็นคนที่สมบูรณ์ขึ้น รู้จัก
คำนึงถึงความลำบากทุกข์ยากของผู้อื่น

(เพลงรักในสายลมหนาว.2546:229)

สงครามแห่งความรัก

นอกจากนี้นวนิยายแปลเกาหลีเรื่องนี้ยังเสนอแนวคิดเกี่ยวกับความรักที่มีอิทธิพล
ต่อคนว่า ความรักสามารถทำให้คนเปลี่ยนแปลงความคิด การกระทำหรือความรู้สึกได้ ดังในตอนที่ว่า
ละครยุนฮงจูลเคยมีอคติต่อพ่อที่มีแม่เลี้ยง ทำให้เขาเหินห่างจากพ่อ แต่เมื่อเขาพบและรักกับจิน
ซุนมี การมีจิตใจที่งดงามของเธอทำให้เขาอ่อนโยนขึ้น และลดทิวและการมีอคติกับพ่อลง
ความสัมพันธ์ของเขากับพ่อเริ่มดีขึ้น ดังข้อความที่ว่า

“ผู้หญิงคนนี้เป็นว่าที่ลูกสะใภ้ของพ่อครับ”

วินาทีนั้นเอง เสียงจ๊อกแจ๊กในงานก็เงียบกริบลงอย่างไม่ได้ตั้งใจ ซุนมีไต่ยืนสูงจูละน้าอย่าง
นั้นหน้าก็ซีดเผือด

ท่านประธานยุนก็ตกใจไม่แพ้กันเมื่อไต่ยืนลูกชายพูดแบบนั้นต่อหน้าสาธารณชนแต่ท่านก็ยังมอง
ซุนมีด้วยสายตาที่รักและเอ็นดูเหมือนเป็นลูกของตัวเอง

“แม่หนูคนนี้ก็คือคนที่ลูกรู้จักตอนที่อยู่ลอนดอนใช่ไหม” เธอคือผู้หญิงที่สูงจูละรักและยกย่องมาก
แน่ๆ! ผู้หญิงคนนี้นะที่ทำให้ลูกชายของเขาเปลี่ยนไป อคติที่มีต่อพ่อกลายเป็นความรัก สิ่งนี้ทำให้ท่าน
ประธานยุนรู้สึกปลาบปลื้มใจเป็นที่สุด

(สงครามแห่งความรัก.2547: 276)

หนุ่มตัวร้าย...ผู้ชายกริปปี้

นวนิยายแปลเกาหลีเรื่องนี้ได้เสนอแนวคิดว่าความรักทำให้คนพัฒนาตนเองใน
เรื่องการดูแลรักษารูปร่างและผิวพรรณมากขึ้น เพื่อให้คนที่ตนรักพึงพอใจ ดังสุภาวดีที่ว่า “ไก่อาม
เพราะชน คนงามเพราะแต่ง” ดังตัวละครในเรื่องคือ ยูฮามี ที่เมื่อมีความรักเธอก็พัฒนาตนเอง โดย
ดูแลผิวพรรณให้เปล่งปลั่งขึ้นและดูแลรูปร่างให้ดูดีมากขึ้น เพื่อให้ยองบินชายที่ตนรักชื่นชม ทั้งที่อดีต
เธอไม่สนใจที่จะทำเรื่องแบบนี้ ดังข้อความที่ว่า

ทันทีที่กลับถึงบ้านก็อาบน้ำ นวดครีม แล้วก็พอกหน้า ถ้าเป็นแต่ก่อนฉันไม่มาทำอะไรเรื่องมากแบบ
นี้หรอก แต่พอกกับพี่ยองบิน ฉันหันมาสนใจเรื่องผิวพรรณกับรูปร่างของตัวเองมากขึ้น เพราะอยากจะ
ให้เขาเห็นว่าฉันสวย นี่แหละ...ผู้หญิงที่มีความรัก

(หนุ่มตัวร้าย...ผู้ชายกริปปี้.2548: 66)

Ful Houseบ้านในฝันกับคืนวันของหัวใจ

นวนิยายแปลเกาหลีเรื่องนี้ได้เสนอแนวคิดไว้ว่าความรักสามารถทำให้คนพัฒนาตนเองจากเดิมในเรื่องความสัมพันธ์กับครอบครัวดังในตอนแรกที่เมื่อลียองแจหมั่นและแต่งงานกับอันจีอื่น ความสัมพันธ์ของเขากับครอบครัว โดยเฉพาะกับพ่อดีขึ้น เพราะจีอื่นเป็นคนน่ารัก นิสัยดีและเข้ากับครอบครัวของยองแจได้ดี แม้แต่ย่ากับแม่ก็ยังเห็นความเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นกว่าเดิม ดังข้อความที่ว่า

“ตั้งแต่มีจีอื่น ความสัมพันธ์ของสองพ่อลูกดีขึ้นนะคะ”

“นั่นสิ หมี่สามตัวน่ารักดีนะ ว่าไหม”

“อะ ตอนแรกกลัวแทบตาย แต่หลังจากแต่งงานยองแจเป็นผู้เป็นคนขึ้นมากทีเดียว”

(Full House บ้านในฝันกับคืนวันของหัวใจ เล่ม 2.2548:99)

4.4.4 รักแท้ต้องมีความจริงใจและเชื่อมั่นต่อกัน

ความรักที่แท้จริงนั้นต้องมีความจริงใจให้กัน และความรักจะยืนยงคงอยู่ได้นาน อยู่ด้วยความมั่นใจ เชื่อมั่นในตัวของคนรัก ซึ่งเปรียบเหมือนเกราะกำบังที่จะนำพาความรักให้คงอยู่ได้นาน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

เพลงรักในสายลมหนาว เสนอแนวคิดนี้ในตอนที่ยังฮวัก เชื่อมั่นในตัวยูจินว่าในที่สุดเธอจะลืมจุนซางได้และกลับมารักเขาอย่างที่เขารักเธอและเฝ้าคอยเธอตลอดมา ดังข้อความที่ว่า

“ผู้ชายคนนั้นถึงจะเหมือนจุนซางทุกอย่างแต่เขาก็ไม่ใช่จุนซางนี่นา เธอทำงานกับเขาก็ลองพิสูจน์ดูว่าเขาเป็นจุนซางหรือเปล่า ฉันไม่มีเหตุผลที่จะให้เธอละทิ้งงานไปเสีย คำที่ฉันพูดไปเมื่อก็ไม่ต้องไปใส่ใจนะ”

หัวใจของยังฮวักมันคงขึ้นจนไม่ลังเลอีกต่อไป เขาพิสูจน์แล้วว่าตัวเองมีความรู้สึกที่แน่วแน่ ไม่ว่าจะอะไรจะเกิดขึ้นก็จะรอคอยให้ยูจินกลับมาอยู่เคียงข้างเขา และในอีกด้านหนึ่งก็ต้องการให้ยูจินรับรู้ถึงความตั้งใจอันเด็ดเดี่ยวของเขาราวกับการสะกดจิต

(เพลงรักในสายลมหนาว.2546:95)

4.4.5 ความรักทำให้เกิดทุกข์

นวนิยายแปลเกาหลีเสนอแนวคิดที่ว่าความรักนั้นทำให้คนมีความสุขได้ ก็ย่อมทำให้คนมีความทุกข์ได้เช่นกัน อาจเป็นเพราะสาเหตุหลายๆประการ เช่น สถานภาพทางสังคมต่างกันเกิดเป็นอุปสรรคของความรัก หรือการมีความสัมพันธ์กันก่อนแต่งงานโดยที่ไม่มีความพร้อมแล้วตั้งครรภ์ก่อให้เกิดเป็นความทุกข์ได้เพราะเป็นสิ่งที่สังคมไม่ยอมรับและพ่อแม่ก็ผิดหวังเกิดปัญหากับทางครอบครัว และเกิดปัญหาเศรษฐกิจในครอบครัวเพราะต้องมีการะับผิดชอบมากขึ้น แม้แต่การทุ่มเทความรักให้กับคนรักมากเกินไปโดยไม่เผื่อใจไว้บ้าง เข้าทำนองที่ว่าให้ความรักบังตา ก็ทำให้เกิดทุกข์ได้เช่นเดียวกัน ดังต่อไปนี้

ฟินิกซ์ ลิขิตรัก เพลิงริษยา

นวนิยายแปลเกาหลีเรื่องนี้เสนอแนวคิดไว้ว่า ความไม่เหมาะสมกันของฐานะหรือสถานภาพทางสังคมทำให้เป็นอุปสรรคต่อความรัก ก่อให้เกิดความทุกข์ในใจของคนทั้งสองที่รักกัน ดังข้อความที่ว่า

“ก็ถ้าฉันบอกคุณพ่อคุณแม่ว่าคบกับคุณ ท่านก็ต้องสั่งให้เราเลิกกันนะสิ” เป็นคำสารภาพเจื่อนๆ หลังจากที่ยืนจอตระหงส์สวนสาธารณะ

ช็อนเจียบไปพักใหญ่ จนจินเกือบจะคิดว่าเขายอมรับเหตุผลของเธอ แต่ไม่ใช่
 “ปัญหาก็คือเราไม่เหมาะสมกัน ผมควรจะรู้ดี” ช็อนบงคับเสียงให้เรียบที่สุดพูดกับเธอ
 “ฉันไม่ได้อยากได้อะไรจากคุณนี่ แต่เราได้อยู่ด้วยกันก็ดีแล้ว” เธอคิดแต่ใจจริง ๆ นะ
 “ยังงั้นมันก็ต้องจบ เราจบกันตรงนี้ได้กว่า”

...ให้ตายสิ ทำไมผู้ชายที่เธอรักกล้าพูดอย่างนี้ออกมา แล้วเวลาที่ผ่านๆ มาความรู้สึกดีๆ ที่เรามีให้กันมันไม่มีความหมายเลยรี๊ง...

“แต่...แต่เรารักกันไม่ใช่เหรอ” จินถามด้วยน้ำเสียงไม่แน่ใจและสับสน

“ความรักเหรอ...มันก็แค่ความรัก”

“นายอยากจะเลิกกับฉันให้ได้เลยใช่ไหม” จินกระซอกเสียง”ก็ได้...งั้นก็หันมามองหน้าฉันสิ แล้วก็บอกสิ ว่านายจะเลิกกับฉัน”

ช็อนหันมาจ้องตาเธอ สบตาสวยที่เอ่อคลอไปด้วยน้ำตา แล้วก็พูดซ้ำๆ ซักๆ

“เราเลิกกันเถอะ” น้ำเสียงเย็นชาที่สุด บางทีอาจจะไม่ใช่แค่คำน้ำเสียง หัวใจของเขานั่นแหละ เย็นชาที่สุด

“เราไม่นามาเจอกันเลย” ช็อนพูดประโยคสุดท้าย ก่อนที่จะลงจากรถไป

...ใช่เราไม่นามาเจอกัน ผมจะได้ไม่ต้องรักคุณ ...ผู้หญิงบ้า คิดว่าเขาพูดออกไปนะ มันไม่เจ็บรี๊ง
 มันเจ็บ...ยิ่งเห็นน้ำตาเธอ มันยิ่งเจ็บ

(ฟินิกซ์ ลิขิตรัก เพลิงริษยา เล่ม 1.2548 : 36-38)

4.4 ความรักของเพื่อน

4.4.1 ความมีน้ำใจ

ในนวนิยายแปลเกาหลีได้เสนอแนวคิดเรื่องความรักของเพื่อนว่า เพื่อนที่ดีนั้นเมื่อยามฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งลำบากหรือเกิดปัญหา เพื่อนควรต้องช่วยเหลือเกื้อกูลกัน เห็นอกเห็นใจเพื่อนด้วยกัน เหมือนสุภาษิตของไทยที่ว่า “คนเดียวหัวหาย สองคนเพื่อนตาย” ดังตัวอย่างต่อไปนี้

รักเหมือนว๊ว ขอเกี่ยวหัวใจ

นวนิยายแปลเกาหลีเรื่องนี้ได้เสนอแนวคิดเรื่องนี้ ในตอนที่เมื่อตอนที่ยองและจุนยัยมาอยู่ด้วยกันใหม่ๆ ยังไม่มีงาน เงินใช้จ่ายก็ไม่พอ เพื่อนๆ ที่รู้ข่าวต่างก็มีน้ำใจนำอาหารมาให้ทั้งสองคน ดังข้อความที่ว่า

ช่วงสองเดือนแรก เราไม่มีเงินซื้อข้าวกิน เราประทังชีวิตด้วยการกินข้าว กิมจิและปลาทูน่า พอเรา
เล่าชีวิตความเป็นอยู่ของเราให้เพื่อนๆ ฟัง ทุกคนก็แทบจะน้ำตาไหลด้วยความสงสารแล้วก็หอบเอากิมจิ
จากบ้านมาฝากกันใหญ่

(รักเหมียวๆขอเกี่ยวหัวใจ เล่ม 1.2547:72)

4.4.2 ความรักความผูกพันระหว่างเพื่อน

เพื่อนแท้นั้นจะมีความห่วงใย ผูกพันต่อเพื่อนด้วยกัน ร่วมทุกข์ร่วมสุขเมื่อเกิด
ปัญหาคอยช่วยเหลือกัน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

เพลงรักในสายลมหนาว

นวนิยายแปลเกาหลีเรื่องเพลงรักในสายลมหนาว ได้แสดงแนวคิดนี้ในตอน
ที่เพื่อนๆ ได้ข่าวว่าจุนซางเพื่อนในกลุ่มเสียชีวิต พวกเขาไม่ได้ไปงานศพแต่ก็มาจัดงานศพเพื่อรำลึกถึง
เขาที่ทะเลสาบแทน เพื่อนทุกคนต่างเสียใจต่อการจากไปของจุนซาง ดังข้อความที่ว่า

ในวันทำพิธีศพของจุนซาง ยูจินกับเพื่อนนักเรียนไม่สามารถไปร่วมงานที่กรุงโซลได้ ทั้งหมดจึงจัด
งานศพให้จุนซางที่ริมทะเลสาบซุนซง

แชลินมองเหม่อไปยังท้องฟ้า ยังกึกเปิดกระเป๋าน้ำหยิบเอากระดาษเปล่าแผ่นหนึ่งออกมา แล้ว
หวดคิดถึงวันเวลาที่เคยอยู่ร่วมกับจุนซาง เขาเตรียมที่จะเผากระดาษแผ่นนั้น พวกเขาใส่กระดาษแผ่นนั้น
ลงไปในกองไฟ กระดาษลุกไหม้ทันที “คังจุนซาง ขอให้เธอจากไปอย่างสงบเถอะ! จากไปอย่างสงบเถอะ
นะ คังจุนซาง”

ทุกคนยืนอยู่ริมทะเลสาบพร้อมกับร้องเรียกชื่อคังจุนซางตลอดเวลา เกรงใจของทุกคนทอดกลับหัว
อยู่ท่ามกลางแสงตะวันยามโพล้เพล้ นี่เป็นการส่งจุนซางเป็นครั้งสุดท้าย เพื่อนๆ ต่างเฝ้าอยู่ที่นั่นโดยไม่
ยอมจากไป

(เพลงรักในสายลมหนาว.2546:29)

และอีกตอนหนึ่งในเรื่องเดียวกันที่เสนอแนวคิดในเรื่องความเป็นห่วงเป็นใยเมื่อ
เพื่อนเกิดปัญหาโดยเป็นตอนที่มินซุงหรือจุนซางในอดีตได้รับอุบัติเหตุ เพื่อนๆ รู้ข่าวก็รู้สึกเป็นห่วง
และรีบมาเยี่ยมที่โรงพยาบาล พบยูจินซึ่งเฝ้าจุนซางจนหมดโทรม ทำให้เพื่อนต่างเป็นห่วงยูจินอีกคน
ดังข้อความที่ว่า

มินซุงถูกส่งตัวไปรักษาที่โรงพยาบาลอย่างเร่งด่วน ในสภาพที่แน่นิ่ง ไม่ได้สติราวกับสิ้นลมไปแล้ว
เนื่องจากสมองถูกกระทบกระเทือนอย่างรุนแรง ทางโรงพยาบาลไม่มีวิธีอื่นอีกแล้ว ต้องรอให้เขาฟื้น
ขึ้นมาเอง

เพื่อนๆ ที่รู้ข่าวรีบพากันมาหาที่ห้องผู้ป่วย เมื่อซุกซุกกับยงกุกเดินเข้ามาเห็นสภาพของยูจินเข้า
ทั้งสองก็รู้สึกว่ายูจินน่าเป็นห่วงกว่ามินซุงเสียอีก

(เพลงรักในสายลมหนาว.2546:359)

4.4.3 การดูแลช่วยเหลือกันระหว่างเพื่อน

นวนิยายแปลเกาหลีเรื่องนี้ได้เสนอแนวคิดในเรื่องนี้ว่า เพื่อนแท้้นั้นเมื่อเพื่อนมีปัญหาควรเป็นที่ปรึกษาให้คำแนะนำและให้กำลังใจอยู่เคียงข้างกันเสมอ คอยช่วยเหลือดูแลกันเมื่อยามมีปัญหา อย่างเช่น ปัญหาความรัก เป็นต้น ดังตัวอย่างต่อไปนี้

จุดเริ่มต้นของหัวใจให้ 1 %

ผู้เขียนได้เสนอแนวคิดในเรื่องนี้ไว้ในตอนที่ คิมทาสยองมีปัญหาความรักกับลีเจอิน ซึ่งเธอก็ได้ไปปรึกษากับยูฮยอนจินเพื่อนรัก ดังข้อความที่ว่า

“แต่ว่า...”

“เธออย่าไปคิดอะไรมากนัก เราลองมาทดสอบเขาค้างครั้งดีไหม อย่าท้อแท้ต่อสิ่งใด ต้องยึดให้รับพร้อมกับทุกปัญหา เข้าใจไหม”

ฮยอนจินเฝ้าปากมองทาสยองแล้วยิ้มกว้าง นั่นแหละถึงทำให้ทาสยองยิ้มตามออกมาได้

ฮยอนจินเธอช่างเป็นเพื่อนที่ดีจริงๆ

(จุดเริ่มต้นของหัวใจให้ 1 %.2547:154)

การกระทำของฮยอนจินแสดงให้เห็นถึงหน้าที่ของเพื่อนที่ดีคือให้คำปรึกษาแนะนำและเป็นกำลังใจให้เพื่อน

จากการศึกษาแนวคิดในนวนิยายแปลเกาหลีพบว่าแนวคิดทั้งหมด 4 ด้าน คือ แนวคิดด้านสังคม แนวคิดด้านครอบครัว แนวคิดด้านการดำเนินชีวิต และแนวคิดด้านความรัก ในแนวคิดด้านสังคมนั้น นวนิยายแปลเกาหลีมีความเห็นเกี่ยวกับแนวคิดด้านสังคมไว้หลายประการ ได้แก่ แนวคิดเกี่ยวกับสังคมเมือง นวนิยายแปลเกาหลีเห็นว่า สภาพชีวิตในสังคมเมืองผู้คนต้องอยู่กันอย่างแออัดเพราะความเจริญในเมืองที่ทำให้ผู้คนต้องเข้ามาทำงานหาเงิน และเมื่อผู้คนเข้ามาอยู่กันมากขึ้น ปัญหาขยะซึ่งเป็นปัญหาของคนในสังคมเมืองก็ตามมา แนวคิดเกี่ยวกับสงครามนวนิยายแปลเกาหลีมีความเห็นว่า สงครามก่อให้เกิดการพลัดพรากของครอบครัว และทำให้เกิดความสูญเสียต่อชีวิตมนุษย์ สงครามมีแต่ความโหดร้ายทารุณต่อร่างกายและจิตใจ แนวคิดเกี่ยวกับวัฒนธรรม นวนิยายแปลเกาหลีได้เสนอความเห็นในเรื่องความสัมพันธ์ก่อนแต่งงานว่าเป็นสิ่งที่สังคมไม่ยอมรับ รวมทั้งพ่อแม่ แต่ถ้ามีความรักที่จริงจังและตั้งใจฟันฝ่าอุปสรรคด้วยกันในที่สุดก็จะประสบความสำเร็จในเรื่องนี้ได้ นอกจากนี้นวนิยายแปลเกาฬียังมีความเห็นเรื่องวัฒนธรรมของคนเกาหลีไว้ว่า คนเกาหลีจะนิยมสังสรรค์กันหลังเลิกงาน โดยคนเกาหลีจะทุ่มเทให้กับงานมากแต่เมื่อถึงเวลาเลิกงานก็จะปล่อยวางและประกอบกับเป็นคนชอบสนุกสนาน จึงมีการนัดสังสรรค์กับเพื่อนร่วมงาน รุ่นพี่ และรุ่นน้อง แนวคิดเกี่ยวกับความเชื่อ นวนิยายแปลเกาหลีเสนอความเห็นในเรื่องความเชื่อ ว่า คนในสังคมมีความเชื่อในเรื่องต่างๆ ทั้งความเชื่อในเรื่องการทำนายนิสยจากหมูโลहित ความเชื่อเรื่องพระเจ้าในศาสนาคริสต์ แนวคิดเกี่ยวกับวิธีการทำงาน นวนิยายแปลเกาหลีมีความเห็นในเรื่องปรัชญาการทำงานว่า ถ้าเอาชนะไม่ได้ให้ผูกมิตรไว้ก่อน และในการทำงานต้องมีความขยันให้มากกว่าคนอื่น และมีความรับผิดชอบในหน้าที่ที่ยึดมั่นกฎระเบียบจึงจะประสบความสำเร็จ แนวคิดเกี่ยวกับคุณธรรม นวนิยาย

แปลเกาหลีเสนอแนวคิดที่เกี่ยวกับคุณธรรมได้แก่ ความกตัญญูทวดเวที่ต่อบิดา มารดา ความกล้าหาญ และความเสียสละต่อชาติบ้านเมือง ความมีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และช่วยเหลือผู้อื่น ความอ่อนน้อม ถ่อมตนต่อผู้ใหญ่ และความซื่อสัตย์สุจริตและความประหยัด อดออม ซึ่งแนวคิดเกี่ยวกับคุณธรรม เหล่านี้ เป็นสิ่งที่ดีที่มนุษย์พึงปฏิบัติซึ่งจะก่อให้เกิดความสงบสุขในสังคม

แนวคิดด้านครอบครัว นวนิยายแปลเกาหลีมีความเห็นว่าปัญหาต่างๆที่ทำให้เกิดปัญหา ครอบครัวแตกแยกนั้นมีสาเหตุมาจากความไม่เข้าใจกันของสามีภรรยา ปัญหาเศรษฐกิจ ปัญหาจากบุคคลอื่นๆในครอบครัว ได้แก่ พ่อ แม่ พี่น้อง หรือแม้แต่ญาติผู้ใหญ่ ที่มีอิทธิพลจนอาจส่งผลกระทบต่อครอบครัว และปัญหาความสัมพันธ์ทางเพศที่ไม่ถูกต้องของหัวหน้าครอบครัว ได้แก่ ความสัมพันธ์ฉันชู้สาวของผู้ที่มีภรรยามากกว่าหนึ่งคน ทำให้เกิดปัญหาครอบครัวตามมา ส่งผลกระทบถึงลูกที่แสดงพฤติกรรมที่มีปัญหาออกมา และกลายเป็นปัญหาสังคมต่อไป นอกจากนี้ยังมีความเห็นเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างสามีภรรยาว่า ผู้ที่เป็นสามีและภรรยาควรมีความเข้าใจซึ่งกัน และกัน ดูแล ห่วงใยกัน ร่วมทุกข์ร่วมสุข ช่วยเหลือเป็นกำลังใจให้แก่กันเมื่อยามเกิดปัญหา มีความปรองดองกัน จะทำให้ครอบครัวมีความสุขและไม่เกิดปัญหาครอบครัวตามมา

ส่วนแนวคิดด้านการดำเนินชีวิต นวนิยายแปลเกาหลีเสนอแนวคิดไว้ว่า การดำเนินชีวิตที่ทำให้ตนมีความสุขนั้นต้องดำเนินชีวิตโดยให้ความสำคัญกับจิตใจ คือ ให้ความสำคัญกับจิตใจและความรู้สึกทั้งของตนเองและผู้อื่นโดยมองคนที่ความดีงามในจิตใจ มีน้ำใจ ให้อภัยกันและมีความรัก ความจริงใจต่อผู้อื่น ไม่ดูถูกดูหมิ่นเพื่อนมนุษย์ ให้ความเสมอภาคกัน มีมิตรภาพและไม่ตรีจิตให้กับทุกคน นอกจากนี้การดำเนินชีวิตอย่างเรียบง่าย พอใจในสิ่งที่ตนมีและเป็น มีอิสระในการคิดตัดสินใจ ไม่ยึดติดกับเกียรติยศ ชื่อเสียง เงินทอง ก็เป็นการดำเนินชีวิตที่ทำให้คนที่ดำเนินชีวิตเช่นนี้มีความสุขด้วยเช่นกัน

สำหรับแนวคิดด้านความรักนั้น นวนิยายแปลเกาหลีได้แบ่งแนวคิดด้านความรักไว้ดังนี้ คือ ความรักของพ่อแม่ที่มีต่อลูก ความรักระหว่างพี่น้อง ความรักของหนุ่มสาว และความรักของเพื่อน โดยกล่าวว่า ความรักของพ่อแม่ที่มีต่อลูกนั้นเป็นความรักที่บริสุทธิ์ เปี่ยมไปด้วยความรัก ความห่วงใยและปรารถนาดีต่อลูก แต่ความรักที่พ่อแม่มีต่อลูกนั้นก็มิใช่ว่าจะทำให้ลูกแสดงพฤติกรรมที่ดีออกมา ส่วนความรักระหว่างพี่น้อง ผู้เขียนก็เสนอว่า พี่น้องควรมีความห่วงใย การให้กำลังใจกัน และการดูแลเอาใจใส่ซึ่งกันและกัน การให้อภัยกันเมื่ออีกฝ่ายทำผิด และพี่น้องต้องสามัคคีกัน สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่พี่และน้องควรปฏิบัติเพื่อให้พ่อแม่มีความสุข สำหรับความรักของหนุ่มสาว นวนิยายแปลเกาหลีก็ให้ความเห็นว่าความรักเป็นกำลังใจในการฟันฝ่าอุปสรรค ทำให้คนที่รักมีพลังใจจะทำในสิ่งต่างๆ ให้ประสบความสำเร็จได้ และความรักที่ดีจะต้องมีความห่วงใยดูแลซึ่งกันและกัน ปกป้องกัน เมื่อยามที่เกิดปัญหา มีความจริงใจและเชื่อมั่นต่อกัน ส่วนการเสียสละความสุขของตนเพื่อให้คนที่ตนรักมีความสุขนั้นก็เป็นสิ่งที่ดีเป็นสิ่งที่ควรกระทำ นอกจากนี้ยังเสนอความเห็นว่าการรักมีอิทธิพลทำให้คนพัฒนาตนเองได้และเมื่อมีความรักก็ย่อมที่จะมีความสุขตามมาด้วยใช่แต่จะมีความสุขเสมอไป ดังคำที่ว่า "ที่ใดมีรัก ที่นั่นมีทุกข์" ดังนั้นคนที่มีความรักจึงต้องพร้อมที่จะยอมรับสิ่งเหล่านี้ให้ได้ และสุดท้ายคือความรักของเพื่อน ผู้เขียนได้เสนอความเห็นไว้ว่า เพื่อนที่ดีนั้นเมื่อยามที่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง

ลำบากหรือเกิดปัญหา เพื่อนควรต้องช่วยเหลือเกื้อกูลกัน เห็นอกเห็นใจเพื่อน เหมือนสุภาษิตที่ว่า “คนเดียวหัวหาย สองคนเพื่อนตาย” และเพื่อนแท้ควรเป็นที่ปรึกษาให้กับเพื่อนในทุกเรื่อง ไม่ทอดทิ้ง และร่วมทุกข์ร่วมสุขกัน

การศึกษาแนวคิดในนวนิยายแปลเกาหลีพบว่า จุดเด่นของแนวคิดในนวนิยายแปลเกาหลีที่สอดคล้องกับแนวคิดในนวนิยายไทยได้แก่เรื่อง คุณธรรม คือ ความกตัญญูทวดเวที่ต่อบิดา มารดา ความกล้าหาญเสียสละ ความมีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ความอ่อนน้อมถ่อมตน ความซื่อสัตย์ และความประหยัดต่ออม ซึ่งเป็นสิ่งที่นวนิยายไทยหลายต่อหลายเรื่องได้เสนอแนวคิดเช่นนี้เพื่อให้ผู้อ่านได้เห็นถึงคุณค่าและนำสิ่งเหล่านี้ไปใช้ในชีวิตประจำวันเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม ส่วนแนวคิดในเรื่องสังคมเมืองที่อยู่กันอย่างแออัดเพราะการหลั่งไหลของคนเพื่อมาทำมาหากิน วิธีการทำงานที่ทำให้ประสบความสำเร็จ ปัญหาครอบครัว การดำเนินชีวิตและความรักทั้งของพ่อแม่ที่มีต่อลูก ความรักระหว่างพี่น้อง ความรักของหนุ่มสาว และความรักของเพื่อนนั้น พบในนวนิยายไทยเช่นเดียวกัน โดยคล้ายกันในเรื่องเนื้อหาของแนวคิดที่สื่อมายังผู้อ่าน เพราะความเป็นชาติในแถบเอเชียเช่นเดียวกัน ส่วนแนวคิดเรื่องวัฒนธรรมความเชื่อบางประการ เช่น การทำนายนิสัยด้วยหมูโลहित การเชื่อในเรื่องพระเจ้า และวัฒนธรรมความเป็นอยู่ของคนเกาหลี จะไม่ปรากฏในนวนิยายไทย ข้อสังเกตประการหนึ่งคือ ในนวนิยายแปลเกาหลี เมื่อตัวละครเอกกับตัวละครร้ายมีความขัดแย้งกัน มักจะหาทางออกด้วยการใช้สติปัญญาในการแก้ปัญหา หลีกเลี่ยงการใช้ความรุนแรงเมื่อเผชิญหน้ากัน

ตาราง 1 แนวคิดที่ปรากฏในนวนิยายแปลเกาหลี

เรื่อง	1.แนวคิดด้านสังคม						2.แนวคิดด้านครอบครัว		3.แนวคิดด้านการดำเนินชีวิต		4.แนวคิดด้านความรัก			
	ครอบครัวแบบครอบครัวเดี่ยว	ครอบครัวแบบครอบครัวขยาย	ครอบครัวแบบครอบครัวเดี่ยว	ครอบครัวแบบครอบครัวเดี่ยว	ครอบครัวแบบครอบครัวเดี่ยว	ครอบครัวแบบครอบครัวเดี่ยว	ครอบครัวแบบครอบครัวเดี่ยว	ครอบครัวแบบครอบครัวเดี่ยว	ครอบครัวแบบครอบครัวเดี่ยว	ครอบครัวแบบครอบครัวเดี่ยว	ครอบครัวแบบครอบครัวเดี่ยว	ครอบครัวแบบครอบครัวเดี่ยว	ครอบครัวแบบครอบครัวเดี่ยว	ครอบครัวแบบครอบครัวเดี่ยว
1.รักนี้ชั่วฉันทัน														
2.เพลงรักในสายลมหนาว														
3.สงครามแห่งความรัก														
4.รักเหมือนยวดยานหัวใจ														
5.เท ก็ ก็ เลือดเนื้อเพื่อน วันสิ้นสงคราม														
6.จุดเริ่มต้นของหัวใจให้ 1 %														
7.ฟีนิกซ์ ลิขิตรัก เพลิงริษยา														
8.หนุ่มตัวร้าย...ผู้ช่วยกรุ๊ปบี														
9.Full House บ้านในฝันกับคืนวันของหัวใจ														
รวม	1	1	2	3	3	3	5	4	2	2	3	2	6	3

บทที่ 4

กลวิธีการนำเสนอแนวคิดในนวนิยายแปลเกาหลี

แนวคิดเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ผู้เขียนสอดแทรกไว้ในนวนิยายเรื่องนั้นๆ เพื่อสะท้อนเหตุการณ์ในขณะนั้นหรือความรู้สึกของผู้เขียนที่มีต่อสังคมในช่วงนั้นๆ ดังนั้นการที่ผู้เขียนจะสื่อแนวคิดในเรื่องไปยังผู้อ่านได้นั้นต้องอาศัยกลวิธีการนำเสนอแนวคิด ดังนั้นกลวิธีการนำเสนอแนวคิดจึงสำคัญมาก ดังที่ ภณิดา จิตนุกูล กล่าวว่า กลวิธีการนำเสนอแนวคิดเป็นสิ่งที่สำคัญมากในการเขียนเรื่องสั้นและนวนิยาย เป็นวิธีการทางวรรณศิลป์ที่ผู้เขียนใช้สื่อความคิดผ่านวรรณกรรมไปยังผู้อ่านเพื่อให้วรรณกรรมมีคุณค่าและน่าสนใจ สามารถดึงดูดใจของผู้อ่านได้ ผู้เขียนต้องมีความสามารถในการใช้กลวิธีเสนอแนวคิดอย่างน่าสนใจ มีศิลปะและเลือกช่องทางในการสื่อความได้อย่างเหมาะสมเพื่อให้เกิดความกลมกลืนระหว่างรูปแบบกับเนื้อหา เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการเสนอแนวคิดและประการสำคัญที่สุดคือ ช่วยให้อ่านเข้าใจถึงแนวคิดของผู้เขียนได้เป็นอย่างดี(ภณิดา จิตนุกูล. 2547: 172) ซึ่งสอดคล้องกับที่ธวัช ปุณโณทก กล่าวถึงการเสนอแนวคิดในนวนิยายว่า การเสนอแนวคิดจะสอดแทรกอยู่ในพฤติกรรมของตัวละครหรือคำพูดของตัวละคร ในการเสนอแนวคิดนี้ผู้แต่งจะไม่เสนอออกมาโดยตรง มักจะสอดแทรกซ่อนเร้นอยู่ในพฤติกรรมของตัวละครที่เป็นตัวเอกของเรื่องซึ่งผู้เขียนมีจุดมุ่งหมายที่จะถ่ายทอดแนวคิดเหล่านี้มาสู่ผู้อ่านโดยผ่านตัวละคร (ธวัช ปุณโณทก. 2527: 93)

กลวิธีการนำเสนอแนวคิดในนวนิยายมีหลายอย่างดังที่ ขวัญเนตร ครุฑานุช ได้กล่าวไว้ว่า นักเขียนแต่ละคนจะมีเทคนิคหรือกลวิธีการเสนอแนวคิดของตนด้วยลีลาที่แตกต่างกัน ทำให้งานการประพันธ์มีรูปแบบหรือลักษณะการเขียนหลากหลายเป็นที่น่าสนใจมากกว่าวิธีการบอกเล่าอย่างธรรมดา นวนิยายบางเรื่องนักเขียนอาจใช้กลวิธีการเสนอแนวคิดด้วยการเล่าเรื่อง เช่น ผู้แต่งเป็นผู้เล่าเรื่องเอง ผู้แต่งให้ตัวละครสำคัญเป็นผู้เล่าเรื่อง เป็นต้น แต่นวนิยายบางเรื่องนักเขียนอาจใช้วิธีการอื่นเสนอแนวคิด เช่น การใช้แก่นเรื่อง ตัวละคร บทสนทนา เป็นต้น (ขวัญเนตร ครุฑานุช.2534: 148) สอดคล้องกับที่ ประทีป วาทิกทินกร และสมพันธ์ เลชะพันธุ์ กล่าวว่า แนวคิด ทัศนคติหรือเจตนาของผู้อ่านที่ต้องการสื่อสารมายังผู้อ่าน บางที่ผู้อ่านอาจจะบอกตรงๆหรือให้ตัวละครเป็นผู้บอกหรืออาจปรากฏที่ชื่อเรื่อง แต่โดยมากแล้วผู้แต่งจะไม่บอกตรงๆ ผู้อ่านต้องค้นหาเอง (ประทีป วาทิกทินกร และสมพันธ์ เลชะพันธุ์.2522: 39)

จากการศึกษานวนิยายเกาหลีทั้ง 9 เรื่อง พบว่า ผู้เขียนได้ใช้กลวิธีการนำเสนอแนวคิดดังต่อไปนี้

1. กลวิธีการนำเสนอแนวคิดผ่านการตั้งชื่อเรื่อง
2. กลวิธีการนำเสนอแนวคิดผ่านตัวละคร
3. กลวิธีการนำเสนอแนวคิดผ่านการสร้างความขัดแย้ง

1. กลวิธีการนำเสนอแนวคิดผ่านการตั้งชื่อเรื่อง

ชื่อเรื่องเป็นสิ่งสำคัญในการเขียนนวนิยาย เพราะเป็นสิ่งแรกที่ผู้อ่านจะพบเห็น และจะเป็นสิ่งดึงดูดใจให้ผู้อ่านเกิดความอยากอ่านขึ้นมา ดังที่ ภณิดา จิตนุกูล กล่าวว่า ชื่อเรื่องเป็นสิ่งที่กระตุ้นเร้าความสนใจของผู้อ่าน ในการตั้งชื่อเรื่องของผู้เขียนนั้น มีวิธีการตั้งชื่อหลายวิธี เช่น การตั้งชื่อตามตัวละครสำคัญ การตั้งชื่อตามสถานที่สำคัญในเรื่อง(ฉาก) ตั้งชื่อตามแก่นของเรื่อง หรือตั้งชื่อตามเหตุการณ์ที่สำคัญในเรื่อง ซึ่งชื่อเรื่องเป็นตัวชี้หรือแสดงให้เห็นถึงแนวคิดของเรื่องสั้นหรือนวนิยายได้ (ภณิดา จิตนุกูล.2547:204-205) ซึ่งสอดคล้องกับที่ศิริลักษณ์ บัตรประโคน ได้กล่าวถึงชื่อเรื่องไว้ว่า ชื่อเรื่องมีความสำคัญเพราะเป็นส่วนแรกที่จะกระตุ้นให้ผู้อ่านมีความรู้สึกรักว่าอยากอ่านเรื่อง ชื่อเรื่องจะมีผลต่อการเปิดเรื่อง กล่าวคือ ชื่อเรื่องทำให้เกิดความรู้สึกน่าสนใจ ทำลายชวนให้ติดตามและตัดสินใจอ่านตั้งแต่ต้นจนจบมีผลต่อเนื้อเรื่อง (ศิริลักษณ์ บัตรประโคน.2548:61)ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า การตั้งชื่อเรื่อง คือ การอธิบายความหมายใหม่ของเรื่องในทัศนะของผู้แปล

จากการศึกษากลวิธีการนำเสนอแนวคิดในนวนิยายแปลเกาหลีทั้ง 9 เรื่อง พบว่า มีลักษณะของการเสนอแนวคิดผ่านชื่อเรื่อง ทั้งหมด 5 เรื่อง ดังนี้

รักนี้ชั่วนิรันดร์

นวนิยายแปลเกาหลีเรื่องนี้ใช้กลวิธีการนำเสนอแนวคิดผ่านชื่อเรื่อง โดยตั้งชื่อเรื่อง ตามแก่นเรื่องคือ เป็นเรื่องความรักของตัวละครในเรื่องคือ อินโซและจุนโซทั้งสองรักกัน เป็นความรักที่บริสุทธิ์โดยผ่านความรักที่เป็นเหมือนพี่น้องจนกลายมาเป็นความรักแบบหนุ่มสาว แต่เป็นความรักที่มีแต่การให้ ให้สิ่งดี ๆ กับคนที่รัก และท้ายที่สุดก็ทำให้เห็นว่าความรักที่บริสุทธิ์แบบนี้จะอยู่ได้ยืนนานตลอดไปจนชั่วนิรันดร์เหมือนดังชื่อเรื่อง

สงครามแห่งความรัก

นวนิยายแปลเกาหลีเรื่องนี้ใช้กลวิธีการนำเสนอแนวคิดผ่านชื่อเรื่อง ตามเนื้อเรื่อง เพราะเป็นเรื่องของการแข่งขันของผู้หญิงสองคนในการได้เข้าเป็นผู้ประกาศข่าวรอบสามทุ่มของสถานีโทรทัศน์ชื่อดัง ซึ่งเป็นเหมือนความฝันของคนทั้งคู่ที่ต้องทำให้ได้ นอกจากเรื่องการทำงานแล้ว ทั้งสองคนยังต้องแข่งขันในเรื่องความรักในตัวผู้ชายคนเดียวกันอีกด้วย

เท กิก ก็ เลือดเนื้อเพื่อฝัน วันสิ้นสงคราม

เรื่องนี้ใช้กลวิธีการนำเสนอแนวคิดผ่านชื่อเรื่อง ด้วยการนำสัญลักษณ์ในเรื่องมาเป็นชื่อเรื่อง โดยในเรื่องนี้เป็นเรื่องของพี่น้องสองคนที่ผูกพันกันแต่ต้องมามีชีวิตที่ระหกระเหินในสงครามเกาหลี ทำให้เกาหลีแยกออกเป็นสองฝ่ายคือเกาหลีเหนือ กับเกาหลีใต้ แล้ว เท กิก ก็ ก็เป็นชื่อของธงชาติเกาหลีจึงเป็นสัญลักษณ์ของประเทศและสงคราม

จุดเริ่มต้นของหัวใจให้ 1 %

เรื่องนี้ใช้กลวิธีการนำเสนอแนวคิดผ่านชื่อเรื่อง ด้วยการนำเนื้อเรื่องมาตั้งเป็นชื่อเรื่อง คือ เป็นเรื่องของชายหญิงคู่หนึ่งทีนีสัยและอารมณ์ไม่เหมือนกัน แต่ต้องมาใช้ชีวิตคู่ด้วยกันเพราะ พันธกรรมคุณปู่ของฝ่ายชาย ทำให้ทั้งสองต้องเรียนรู้นิสัยและปรับตัวเข้าหากัน เมื่อความรู้สึกของทั้งคู่เริ่มมีให้กันถึงจะเพียงแค่ 1 % ก็ตามก็ถือว่าเป็นจุดเริ่มต้นที่จะทำให้ทั้งคู่พยายามปรับเข้าหากันและ เรียนรู้นิสัยกันให้มากขึ้น เพื่อจะใช้ชีวิตคู่ได้อย่างมีความสุข

ฟินิกซ์ ลิขิตรัก เพลิงริษยา

นวนิยายแปลเกาหลีเรื่องนี้ใช้กลวิธีการนำเสนอแนวคิดผ่านชื่อเรื่อง ด้วยการใช้อยุทธศาสตร์ และฉากเหตุการณ์ในเรื่องมาตั้งชื่อเรื่อง โดยนกฟินิกซ์แทนสัญลักษณ์ของความรักที่เราร้อนเหมือน ไฟที่เผาไหม้ร่างของนกฟินิกซ์แต่ก็เกิดขึ้นใหม่อีก เหมือนกับนกฟินิกซ์ที่ไม่มีวันตาย มีชีวิตใหม่ หลังจากที่เราร่างกายมอดไหม้ไปแล้ว และเป็นฉากเหตุการณ์ในเรื่องที่ทำให้ตัวละครสำคัญในเรื่องคือ จางซึนและลีจ็อนรู้สึกดี ๆ ให้กัน เมื่อมองภาพวาดนกฟินิกซ์ในโรงแรม

จากการศึกษากลวิธีการนำเสนอแนวคิดโดยการตั้งชื่อเรื่องนั้น พบว่า มีกลวิธีการนำเสนอ แนวคิดโดยผ่านการตั้งชื่อเรื่องทั้งหมด 5 เรื่อง ได้แก่ รักนี้ชั่วนี้รันดร์ สงครามแห่งความรัก เท กีก ก็ เลือดเนื้อเพื่อฝัน วันสิ้นสงคราม จุดเริ่มต้นของหัวใจให้ 1% และฟินิกซ์ ลิขิตรัก เพลิงริษยา โดยการตั้งชื่อเรื่องเป็นภาษาไทยนั้นตั้งชื่อเรื่องตามละครที่ฉายทางโทรทัศน์และภาพยนตร์ เพราะละครและ ภาพยนตร์นั้นๆได้รับความนิยมจากผู้ชมมาก่อนแล้ว และชื่อเรื่องภาษาไทยจะเป็นสิ่งดึงดูดความ สนใจของผู้อ่านได้เป็นอันดับแรก ฉะนั้นผู้แปลจึงให้ความสำคัญในเรื่องการตั้งชื่อเรื่องเป็นภาษาไทย อย่างมาก

ส่วนเรื่องที่เหลืออีก 4 เรื่อง ได้แก่ เพลงรักในสายลมหนาว รักเหมียวๆ ขอเกี่ยวหัวใจ หม่อมตัวร้าย...ผู้ชายกรูปี และ Full House บ้านในฝันกับคืนวันของหัวใจ นั้นไม่ได้ใช้กลวิธีการ นำเสนอแนวคิดผ่านการตั้งชื่อเรื่อง เพียงแต่ตั้งให้เสียงคล้องจองกันและมีจุดประสงค์เพื่อเรียกร้อง ความสนใจจากผู้อ่านเท่านั้น

2. กลวิธีการนำเสนอแนวคิดผ่านตัวละคร

ตัวละครเป็นผู้ที่ถูกกำหนดบทบาทสมมติขึ้นเพื่อแสดงบทบาทนั้นๆ ในเรื่องให้ดำเนินไปจน จบตามที่คุณประพันธ์หรือผู้แต่งได้คิดขึ้น ดังที่ ธัญญา สังขพันธานนท์ กล่าวถึงความหมายของตัวละคร สรุปได้ว่า ตัวละคร คือ ผู้ที่มีบทบาทในเรื่อง และเหตุการณ์ต่างๆ เป็นเจ้าของเรื่องหรือผู้ที่ทำให้เกิดเรื่องราว โดยมีผู้แต่งเป็นผู้คิดและกำหนดว่าเป็นเรื่องของใคร มีเหตุการณ์ใดบ้าง (ธัญญา สังข พันธานนท์.2539:173) ซึ่งสอดคล้องกับ สมพร มั่นตะสูตรที่ให้คำจำกัดความของตัวละครสรุปได้ว่า ตัวละคร คือ ผู้ประกอบกิจกรรมต่างๆในเรื่อง หรือผู้ที่ได้รับผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตามโครงเรื่อง (สมพร มั่นตะสูตร.2525: 97)

กลวิธีการนำเสนอแนวคิดผ่านตัวละครมีหลายวิธี ดังที่ ม.ล. บุญเหลือ เทพยสุวรรณ กล่าวถึง กลวิธีการนำเสนอแนวคิดผ่านตัวละครไว้ว่า ผู้ประพันธ์อาจใช้กลวิธีต่างๆ ในการแสดง ลักษณะนิสัยของตัวละคร เช่น แสดงโดยอาศัยคำพูดของตัวละครเอง แสดงโดยอาศัยตัวละครอื่น พรรณนาลักษณะ แสดงโดยทางจดหมายของตัวละครตัวนั้นเขียนถึงตัวละครอีกตัวหนึ่ง หรือกล่าวถึง กิริยาอาการ โดยไม่บอกให้ชัดเจนว่าที่ทำเช่นนั้น เพราะมีความรู้สึกนึกคิดอย่างไร และยังมีกลวิธีอื่นๆ อีกหลายประการ (ม.ล.บุญเหลือ เทพยสุวรรณ.2518: 112-118)

ศิริลักษณ์ บัตรประโคนได้กล่าวไว้ในการศึกษาเรื่อง ทักษะทางการเมืองและกลวิธีการ นำเสนอที่ปรากฏในรวมเรื่องสั้นชุด"หลังอานบุรี"ของวินทร์ เลียววาริณ โดยกล่าวว่า ตัวละครและบทสนทนาจัดเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ใช้ควบคู่กันไปในนวนิยายและตัวละครจะเป็นผู้แสดงบทบาท พฤติกรรมตามเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในโครงเรื่อง ทำให้เรื่องดำเนินไปตั้งแต่ต้นจนจบเรื่อง และทำให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อเรื่อง แก่นเรื่องได้ชัดเจนยิ่งขึ้น ตัวละครในเรื่องไม่จำเป็นต้องเป็นมนุษย์เสมอไป อาจจะเป็นสัตว์หรือมนุษย์ ธรรมชาติ สิ่งของไม่มีชีวิตก็ได้ ส่วนบทสนทนาจะเป็นส่วนที่ทำให้ผู้อ่าน รู้จัก เข้าใจตัวละครทั้งในด้านบุคลิกลักษณะนิสัย อารมณ์ ความรู้สึก ทักษะของตัวละคร บทสนทนายังมีส่วนสำคัญในการเสนอภาพทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง ขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรม ดังในรวมเรื่องสั้นชุด"หลังอานบุรี" ที่ผู้เขียนใช้สุนัขหลังอานเป็นตัวละครดำเนินเรื่องทั้งหมด แต่กำหนดให้มีความรู้สึกนึกคิด พฤติกรรม คำพูด บทบาทและสถานภาพทางสังคมเหมือนมนุษย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสังคมการเมืองซึ่งผู้เขียนมุ่งเสนอความคิดทางด้านนี้เป็นหลัก จึงทำให้ตัวละคร และบทสนทนาเป็นทั้งตัวดำเนินเรื่องและเป็นเครื่องมือที่ผู้เขียนใช้แสดงทักษะล้อเลียน เสียดสี การเมืองไว้อย่างน่าสนใจ (ศิริลักษณ์ บัตรประโคน.2548: 87)

ในการศึกษากลวิธีการนำเสนอแนวคิดในนวนิยายแปลเกาหลี พบว่า มีนวนิยายที่ใช้กลวิธีการนำเสนอแนวคิดผ่านตัวละครไว้ดังนี้

2.1 การนำเสนอแนวคิดผ่านความคิดและพฤติกรรมของตัวละคร

2.2 การนำเสนอแนวคิดผ่านบทสนทนาของตัวละคร

2.1 การนำเสนอแนวคิดผ่านความคิดและพฤติกรรมของตัวละคร

ตัวละคร เป็นองค์ประกอบสำคัญในนวนิยายที่เป็นสื่อในการนำเสนอแนวคิดของผู้เขียน โดยสื่อผ่านทั้งความคิดของตัวละคร รวมทั้งผ่านพฤติกรรมของตัวละครเช่นกันการนำเสนอแนวคิดผ่านความคิดและพฤติกรรมของตัวละครในนวนิยายแปลเกาหลี มีรายละเอียดดังนี้

รักนี้ชั่วนิรันดร์

นวนิยายแปลเกาหลีเรื่องนี้ได้เสนอแนวคิดด้านสังคมเกี่ยวกับคุณธรรมความกตัญญู กตเวทิต่อพ่อแม่ โดยสื่อผ่านความคิดและพฤติกรรมของตัวละคร ซอยอินโซ ที่คิดถึงเงินและรายได้ที่จะมาจุนเจือครอบครัวทั้งสามชีวิตตัวเอง แม่และพี่ชาย เธอจึงมุ่งมั่นขยันทำงานให้เต็มที่เพื่อหารายได้มาช่วยแม่ให้ได้ ดังข้อความที่ว่า

ทั้งนี้เพราะว่าอินโซไม่อาจจะปล่อยให้ตัวเองถูกไล่ออกเป็นอันขาดกว่าจะเดินทางมาตั้งรกรากที่เมืองนี้ได้ก็ลำบากไม่น้อย ยังมีหนี้ที่ต้องจ่ายอีกจำนวนมาก และเพราะเหตุนี้เองที่ทำให้เธอไม่สามารถย้ายสามะโนะครีมาได้ หากที่บ้านขาดรายได้ ลำพังแค่ร้านชำเล็กๆของแม่คงไม่พอเลี้ยงปากเลี้ยงท้องคนสามคนได้ ดังนั้นอินโซจึงตัดสินใจที่จะมูมานะอดทนทำงานอย่างเต็มที่

(รักนี้ชั่วนิรันดร์.2545 :35)

อีกตอนหนึ่งจากเรื่อง **รักนี้ชั่วนิรันดร์** นวนิยายแปลเกาหลีเรื่องนี้ยังได้เสนอแนวคิดด้านครอบครัวเกี่ยวกับปัญหาครอบครัวแตกแยกในเรื่องปัญหาที่เกิดขึ้นจากความสัมพันธ์ทางเพศที่ไม่ถูกต้องของหัวหน้าครอบครัวโดยสื่อแนวคิดผ่านตัวความคิดและพฤติกรรมของตัวละครที่แสดงออกคือ ฮันเทชก ในตอนที่เขาพบกับหัวหน้าเลขาของพ่อเมื่อทราบว่าเขาคงต้องไปร่วมงานวันเกิดของแม่ใหญ่หรือภรรยาหลวงของพ่อ ทำให้ฮันเทชกเองอดคิดถึงบทบาทและสภาพชีวิตของตัวเองภายในครอบครัวใหญ่ที่เขาอาศัยอยู่ด้วย พ่อกับแม่ใหญ่หรือภรรยาหลวงพร้อมลูกซึ่งก็คือบรรดาพี่น้องต่างมารดาของเขาต่างรังเกียจ และกีดกันเขาทุกทาง ทำให้เขาต้องแสดงพฤติกรรมต่อต้านดังข้อความที่ว่า

“คุณทราบหรือเปล่าว่าสัปดาห์หน้าเป็นวันเกิดของคุณนาย คุณควรจะไปร่วมงานนะครับ”

“ถ้าผมไปแล้วเขาจะตีใจหรือ”

กลัมนี้อบไอบหน้าของหัวหน้าเลขาฯ แข็งทื่อขึ้นมาทันทีด้วยความประหลาดใจ ในครอบครัวเทชกมักจะถูกกันให้อยู่วงนอก เขาจึงพูดเรื่องของตนเองไม่เป็นที่ยอมรับออกมาอย่างเปิดเผย เทชกไม่เป็นที่ต้อนรับของครอบครัวเลย เมื่อบิดานำเขาเข้ามาอยู่ร่วมชายคาในครอบครัวใหญ่นั้น เขากลายเป็นหนามยอกอกของบรรดาพี่น้องกับแม่ใหญ่ ซึ่งเป็นแม่ของพวกนั้น เรื่องที่เขาเติบโตขึ้นมาในสภาพที่ถูกกีดกันแม้จนปัจจุบันนี้ก็ยังคงเป็นแผลที่เจ็บปวดและไม่อาจเยียวยาให้หายสนิท เขาจึงไม่เคยคิดที่จะเข้าไปอยู่ร่วมกับคนเหล่านี้ ยิ่งไม่เคยพยายามที่จะทำตนให้เป็นที่ยอมรับ บางทีนี้อาจจะเป็นสาเหตุที่ทำให้เขาถูกเกลียดชัง

(รักนี้ชั่วนิรันดร์.2545: 29)

นอกจากนี้นวนิยายแปลเกาหลีเรื่องนี้ยังเสนอแนวคิดด้านครอบครัวเกี่ยวกับปัญหาครอบครัวแตกแยกในเรื่องพฤติกรรมของลูกที่เกิดขึ้นจากปัญหาครอบครัวแตกแยก โดยสื่อแนวคิดผ่านความคิดและพฤติกรรมของตัวละคร คือ ฮันเทชก ที่มีปัญหาทางครอบครัวแตกแยกกันเขาคิดว่าการวาดภาพเป็นเครื่องระบายความรู้สึกอัดอั้นตันใจและการเที่ยวเฮฮาไปวันๆก็เป็นการประชดชีวิตอีกวิธีหนึ่งที่เขาทำได้ ดังข้อความที่ว่า

สำหรับเทชกแล้วเขาไม่เคยมีความรักที่จริงจังมาก่อนเลย จนถึงเดี๋ยวนี้สิ่งที่จะทำให้เทชกลุ่มหลงอย่างจริงจังก็มีแค่การวาดภาพเท่านั้น เวลาวาดภาพเขาจะเปลื้องเปลือยตัวเองอย่างส่อนจ้อน ทุ่มเทตัวตนลงไปอย่างเต็มที่ ช่วงขณะที่เขาวาดภาพเขาจะลืมความโดดเดี่ยวและความโหดร้ายของโลกใบนี้

... นอกจากการวาดภาพแล้ว เทชกก็มีแต่สรวลเสเฮฮาไปวันๆ เพราะถึงแม้ว่าจะพยายามดิ้นรนแค่ไหน ชีวิตของเขาก็คงจะไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลงไป และเพื่อให้คนที่เห็นเขาเป็นหนามยอกอกเกิดความรู้สึกผิดหวัง การใช้ชีวิตสนุกสนานไปวันๆ ก็ช่วยให้เขาลดความรู้สึกไม่พอใจลงไปได้ นับว่าเป็นวิธีที่ง่าย ๆ สบาย ๆ

(รักนี้ชั่วนิรันดร์.2545:102-103)

อีกตอนหนึ่งที่เสนอแนวคิดด้านครอบครัวในเรื่องพฤติกรรมของลูกที่มีปัญหาครอบครัวแตกแยก สื่อแนวคิดผ่านความคิดและพฤติกรรมตัวละครตัวเดิม คือ อันเทชก ที่รำพึงรำพันกับตัวเองในใจถึงการไม่กล้าที่จะรักใคร่จริงจัง เพราะเขาไม่เคยเชื่อว่าความรักที่แท้จริงมีอยู่จริงนั่นเอง ดังข้อความที่ว่า

เทชกอยากเข้าไปโอบไหล่ของอินโซที่กำลังก้มหน้าอยู่ แต่แล้วก็หัดมือกลับ เขาถอนหายใจเอือก รับผิดชอบต่อใคร เอาใจใส่ใคร เพื่อความรักของใคร ความจริงแล้วประสบการณ์หลายครั้งในอดีตช่างน่ากลัวนัก ทั้งนี้เพราะเมื่อเริ่มต้นก็พอจะมองเห็นค่าของการดีจากแล้ว ด้วยเหตุนี้เทชกจึงรู้สึกว่าคุณรู้สึกที่ซ่อนอยู่ลึกภายในช่างน่าหวาดกลัวเสียจริง ๆ ไม่ใช่ ถ้าจะพูดให้ถูกต้องกว่านี้ก็ควรจะบอกว่า เขารู้สึกว่าไม่มีความรัก เขารู้สึกว่าเพราะความรักไม่ได้ดำรงอยู่อย่างแท้จริง ดังนั้นการจะเอาใครสักคนเข้ามาอยู่ในหัวใจ ผลก็คือการรอคอยที่จะอำลาจากไป ก็แค่นั้น แม้เขาจะเชื่อว่าพ่อแม่ผู้ให้กำเนิดนั้นพอจะถือว่ารักกันได้ แต่ทว่าก็ไม่ได้พิสูจน์ว่านั่นไม่ใช่เพียงความติดยึดและความปรารถนาเพียงชั่วครู่ชั่วคราว คนสองคนที่เชื่อมั่นในความรัก แต่สุดท้ายสิ่งที่เหลืออยู่ก็คือเทชกคนนี้ ผู้ที่พยายามที่จะมีชีวิตอยู่ต่อไปอย่างลำบากยากเข็ญ มีชีวิตอยู่ในครอบครัวเหมือนมะเร็งก้อนหนึ่ง

จนกระทั่งบัดนี้เทชกยังไม่เคยรักใคร่สักคน นับเป็นวิธีที่ดีในการปกป้องตัวเอง ไม่ให้ตัวเองต้องเจ็บปวด

(รักนี้ชั่วนิรันดร์.2545:81-82)

จาก รักนี้ชั่วนิรันดร์ นวนิยายแปลเกาหลีเรื่องนี้ได้เสนอแนวคิดด้านความรักของหนุ่มสาวที่ว่า ความรักแท้คือการเสียสละ โดยสื่อผ่านความคิดและพฤติกรรมของตัวละคร ซอยอินโซ ที่ต้องหักห้ามใจไม่ให้รักพี่ชายยุนจุนโซ ที่ถึงแม้ไม่ใช่พี่ชายแท้ๆเมื่อรู้ความจริงแต่ด้วยความผูกพันที่มีต่อกันในฐานะพี่น้องมายาวนานถึง 14 ปี ก็ทำให้อินโซและจุนโซมีความรู้สึกผูกพันกันมาก จนถึงตอนนี้เมื่อความจริงปรากฏว่าทั้งคู่ไม่ใช่พี่น้องแท้ๆ เธอและเขาต่างคิดว่าความรู้สึกที่มีต่อกันนั้นมากกว่าคำว่าพี่น้องจะกลายเป็นความรักของหนุ่มสาวแทน แต่ด้วยความที่ไม่อยากให้พี่ชายและคนรอบข้างต้องลำบากใจเธอจึงคิดว่าจะต้องหักห้ามใจตัวเองให้ได้และหันไปรับความรักจากเทชกที่มีให้เธอแทน พี่ชายและยุนจุนโซมันจะได้สมหวังกัน ดังข้อความที่ว่า

เธออยากห้ามตัวเองไม่ให้เอนเอียงไปหารักที่ต้องห้ามนั้นเมื่อทำเช่นนี้ย่อมเป็นผลดีต่อพี่ชายและคนรอบข้าง

อินโซสามารถแบกรับความทุกข์ทรมานของตนเองและยืนอยู่ได้อย่างมั่นคง ไม่ว่าจะเป็นความทุกข์แสนสาหัสเพียงใด ถ้าความทุกข์ของเธอสามารถช่วยแก้ไขปัญหาก็ได้ แม้ว่าจะเป็นแค่เพียงใด แม้จะต้องถอดเอาความลำบากไว้เธอก็จะอยู่กับจุนโซ แต่ไม่ใช่ปัญหาที่แก้ไขได้ด้วยการที่เธอยอมแบกความทุกข์ไว้เอง ถ้าหากเธอทำตามใจตัวเองโดยตั้งต้นที่จะอยู่กับจุนโซก็จะทำให้คนอื่นทุกข์ทรมาน อินโซไม่คิดว่าตัวเองจะสามารถยอมรับผลที่เกิดขึ้นได้ โดยเฉพาะเธอไม่อาจทนดูท่าทางที่ทุกข์ทรมานของจุนโซได้ หากเธอเปลี่ยนใจปัญหาทุกอย่างก็จะหมดไป ดังนั้นแม้จะรู้สึกผิดต่อเทซก แต่เธอก็ตัดสินใจที่จะจับมือของเขาไว้ มือที่สามารถช่วยเธอและดึงรั้งหัวใจของเธอไปจากจุนโซได้

(รักนี้ชั่วนิรันดร์.2545:164)

จาก รักนี้ชั่วนิรันดร์ เช่นเดียวกัน นวนิยายแปลเกาหลีเรื่องนี้ได้เสนอแนวคิดด้านความรักของหนุ่มสาวที่ว่า ความรักทำให้เกิดทุกข์ โดยสื่อผ่านความคิดและพฤติกรรมของตัวละคร ยูมี ที่ผิดหวังในความรักต่อจุนโซ เธอไม่อาจดึงจุนโซที่เคยรักเธอกลับมาได้เมื่อเขาได้พบกับอินโซ ทำให้เธอพยายามฆ่าตัวตายถึงสองครั้ง ดังข้อความที่ว่า

แม่ของยูมีโทรมาบอก แจ้งข่าวที่เหมือนกับฟ้าผ่ากลางแดดว่ายูมีถูกส่งเข้าโรงพยาบาลเพราะเธอพยายามจะฆ่าตัวตาย

“พันชีดอันตรายแล้ว แต่ร่างกายยังอ่อนแอมากเพราะได้รับความกระทบกระเทือนอย่างรุนแรง มือข้างขวาถึงแม้จะไม่มีผลต่อการใช้ชีวิตประจำวัน แต่อาจจะ...”

“ไม่ละ ไม่ได้ละ ยูมีเป็นจิตรกร จะเสียมือขวาไปไม่ได้ ไม่ได้ละคะคุณหมอ ไม่ได้”

(รักนี้ชั่วนิรันดร์.2545:279)

จากข้อความข้างต้น แสดงให้เห็นความคิดของยูมีที่ผิดหวังในความรักต่อจุนโซจนแสดงพฤติกรรมพยายามฆ่าตัวตายโดยการกรีดข้อมือขวาของตน เธอยอมแลกชีวิตกับสิ่งที่เธอรัก ทั้ง ๆ ที่มือขวามือเป็นมือที่สำคัญใช้ในการเป็นจิตรกรของเธอ แสดงให้เห็นว่า ความรักทำให้เกิดทุกข์ นอกจากนี้ยังมีอีกตอนหนึ่งซึ่งแสดงให้เห็นถึงความคิดและพฤติกรรมความผิดหวังจากความรักของตัวละคร ยูมี ที่พยายามฆ่าตัวตายครั้งที่สอง ดังข้อความที่ว่า

จุนโซนึกถึงเรื่องนี้ขณะที่เดินมาถึงบริเวณที่ยูมีนั่งอยู่ แต่กลับไม่พบร่องรอยของยูมี เหลือเพียงเสื้อไหมพรมทิ้งไว้ ยูมีกำลังจะเดินลงไปในทะเลโน่นแล้ว

“ยูมี”

จุนโซตะโกนร้องเรียกชื่อเธอพลางวิ่งออกไปอย่างบ้าคลั่ง

“อย่า! ยูมี!”

จุนโซกระโดดลงน้ำคว้าตัวเธอไว้ เขากอดรัดเธอจากข้างหลังเพื่อดึงขึ้นฝั่ง แต่เธอก็ดิ้นรนขัดขืนจะเดินลงไปในทะเลให้ได้

“ปล่อยนะ ปล่อยฉันไป”

ยูมีดิ้นรนขัดขืนอยู่พักใหญ่ แต่สุดท้ายก็อ่อนระโหยโรยแรงจนต้องชบอยู่กับจุนโซ

จุนโซลากยูมีเข้าสู่ฝั่ง

“อย่าทิ้งฉันไป อย่าทิ้งฉันไป ถ้าคุณทิ้งฉันฉันจะตายให้ดู รับปากสิ รับปากฉันสิ! อย่าทิ้งฉันไปไม่ดู
ตาย อย่าทอดทิ้งฉัน!”

(รักนี้ชั่วนิรันดร์.2545:284-285)

จากข้อความข้างต้น แสดงให้เห็นถึงแนวคิดด้านความรักว่าความรักทำให้เกิดทุกข์ โดย
แสดงผ่านความคิดและพฤติกรรมของตัวละคร ยุมิ โดยพยายามฆ่าตัวตายถึงสองครั้งเพราะผิดหวังใน
ความรักจากจุนโซ

รักนี้ชั่วนิรันดร์

นวนิยายแปลเกาหลีเรื่องรักนี้ชั่วนิรันดร์ได้ใช้กลวิธีการนำเสนอแนวคิดในด้านความรัก
เกี่ยวกับความรักของพ่อแม่ที่มีต่อลูกผ่านพฤติกรรมของตัวละคร คือ แม่ที่เลี้ยงอินโซมาถึง 14 ปี แม่
ที่ถึงแม้จะอยู่ที่อเมริกาแต่ก็ยังคิดถึงและเป็นห่วงอินโซจนล้มป่วย เพราะถึงอย่างไรก็คิดว่า อินโซ
คือลูกสาว จึงให้จุนโซไปตามหาอินโซว่าเป็นอย่างไรบ้าง ดังข้อความที่ว่า

จุนโซเคยไปสอบถามที่สำนักงานทะเบียนราษฎรแต่ก็ตรวจไม่พบชื่อของอินโซ จุนโซลังเลใจอยู่ว่าจะ
ติดต่อแม่ที่อเมริกาดีไหม เพราะแม่คิดถึงอินโซจนล้มป่วย แต่จุนโซก็ต้องถามแม่ถึงชื่อของพี่ชาย
อินโซ เมื่อเป็นอย่างนั้นแม่ก็จะรู้ว่าเขายังไม่พบร่องรอยของเธอ เขารู้สึกเสียใจผิดหวังและเป็นห่วงอาการ
ป่วยของแม่

(รักนี้ชั่วนิรันดร์.2545 : 55)

เพลงรักในสายลมหนาว

นวนิยายแปลเกาหลีเรื่องนี้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับความเชื่อเรื่องพระเจ้าของศาสนาคริสต์
โดยสื่อผ่านความคิดคำนึง การอ้อนวอนในใจของตัวละครคือ จุงยูจิน เพื่อขอให้พระเจ้าช่วยชีวิต ลีมิ
นฮุนที่ประสบอุบัติเหตุ ดังข้อความที่ว่า

ยูจินจึงจำต้องเดินออกมานอกห้อง ในใจเธอก็รู้สึกว่ารุนגעวลจนแทบไม่ได้สติ เธอเงยเอามือ
ประสานงานกันไว้ ยามนี้เธอก็คิดว่าน่าจะมีใครสักคน ไม่สิน่าจะพระผู้เป็นเจ้าที่แสดงปาฏิหาริย์ได้

มินฮุนสูญเสียความทรงจำอยู่ หากว่าการคืนรนของเขาเป็นกระบวนการฟื้นความทรงจำแล้วละก็
ขอพระผู้เป็นเจ้าได้โปรดช่วยอย่าให้หยุดยั้ง อย่าปล่อยเชือกที่ผูกยึดความทรงจำคลายออกไป ไม่ว่าเขา
จะฟื้นขึ้นมาเป็นจุนซางหรือมินฮุนก็ไม่เป็นไร ยูจินเฝ้าอธิษฐานขอให้เขาฟื้นขึ้นมา

(เพลงรักในสายลมหนาว.2546:366)

จาก เพลงรักในสายลมหนาว เสนอแนวคิดด้านสังคมในเรื่องเกี่ยวกับการทำงานไว้ว่า
คนทำงานควรปฏิบัติตามกฎ ไม่ละเลยต่อหน้าที่ในขณะทำงาน ไม่เช่นนั้นจะถูกลงโทษตามกฎหมายของ

องค์กรนั้นๆ โดยแนวคิดนี้ได้สื่อผ่านความคิดและพฤติกรรมของตัวละคร คือ จุงยูจิน ที่ได้รับข่าวของหัวหน้าคิมที่ได้รับอุบัติเหตุถูกตู้คอนเทนเนอร์ล้มเกือบทับร่าง ระหว่างทางเธอไปที่เกิดเหตุเธอก็คิดถึงเรื่องราวของหัวหน้าคิมที่อยู่ตัวคนเดียวไม่มีญาติพี่น้อง เขาอาจต้องถูกไล่ออก เธอจึงคิดหาหนทางช่วยเหลือ ดังข้อความที่ว่า

พอได้รับรายงานด่วนจากบริเวณที่ก่อสร้าง ยูจินก็รีบรุดไปทันที และพบว่าหัวหน้าคิมถูกทรายทับอยู่ข้างๆ ตู้คอนเทนเนอร์กระดากระดัง เวลาที่นอนคลุมผ้าอยู่ที่มุมหนึ่งของห้อง คนอื่นพากันช่วยนวดมือนวดเท้าให้ ยูจินตกใจมาก หัวหน้าคิมอยู่ตัวคนเดียวไม่มีญาติพี่น้องเลยสักคน เกิดเรื่องขึ้นอย่างนี้ถ้าไม่มีใครมาพบเข้าจะเป็นอย่างไรไปก็ไม่รู้

ถึงแม้วันนี้จะเป็นวันถือศีลแต่หัวหน้าคิมก็ยังดื่มหนักต่อหน้าต่อตาเพื่อนร่วมงาน พอเกิดเรื่องนี้ขึ้นเขาจึงถูกต่อว่าว่าไม่มีความรับผิดชอบ และไม่มีใครอยากเหลียวแล ยูจินเข้าใจความเจ็บปวดในหัวใจของหัวหน้าคิมดี เธอได้แต่หวังว่าเรื่องนี้จะถูกจัดการอย่างเป็นธรรมบ้าง ยี่สิบที่เขาไม่ได้เป็นอะไรมาแต่ ยูจินได้ยืนยันว่าทางบริษัทจะไล่หัวหน้าคิมออกจากงาน

(เพลงรักในสายลมหนาว.2546:144)

จาก เพลงรักในสายลมหนาว ได้เสนอแนวคิดด้านความรักเกี่ยวกับความรักที่พ่อแม่มีต่อลูก โดยสื่อผ่านความคิดความรู้สึกของผู้เป็นพ่อคือ คิมซึงยูที่ห่วงลูกชายคือ คิมซังฮวที่มีปัญหาเรื่องความรัก ดังข้อความที่ว่า

คิมซึงยูเข้าใจความรู้สึกที่ยอมปล่อยคนที่ตัวเองรักไปได้ดีกว่าใครทั้งหมด ไม่ใช่เรื่องง่ายเลยที่จะตัดสินใจแบบนี้ได้ เขาไม่อาจจะนิ่งเฉยดูลูกชายเจ็บปวดได้อีก

นานมาแล้ว ก่อนหน้านี้อตอนที่คิมซึงยูจากเขาไปนั้น เขาเองไม่ใช่หรือที่เคยเจ็บปวดเช่นนี้มาก่อน

(เพลงรักในสายลมหนาว.2546:402)

จาก เพลงรักในสายลมหนาว ได้เสนอแนวคิดด้านความรักเกี่ยวกับความรักของหนุ่มสาวในแง่ความรักเป็นกำลังใจในการฟันฝ่าอุปสรรค โดยสื่อความคิดผ่านตัวละคร จุงยูจินที่คิดคำนึงถึงภาพเหตุการณ์สมัยเรียนมัธยมเป็นตอนที่เธอหลงทางในป่าคนเดียวแต่ได้จุนซางมาช่วยไว้ ดังข้อความที่ว่า

ภาพเหตุการณ์สมัยที่อยู่มัธยมปลายแวบขึ้นมาในสมองของยูจินอีกครั้งหนึ่ง หลังจากที่เธอทะเลาะกับจุนซางแล้ววิ่งหนีเข้าไปในป่าบนภูเขา ต่อมาก็หลงทางหาทางออกจากป่าไม่ได้ ในขณะที่ยูจินกำลังหวาดผวายุอยู่ในป่าที่มีดมืดนั้น จุนซางก็ปรากฏตัวขึ้นต่อหน้าเธอในสภาพที่เหงื่อท่วมตัวพร้อมกับยื่นมือทั้งสองข้างออกมา

(เพลงรักในสายลมหนาว.2546:14)

จาก เพลงรักในสายลมหนาว เช่นเดียวกันเรื่องนี้ได้เสนอแนวคิดด้านความรักของหนุ่มสาวในแง่รักแท้คือการเสียสละ โดยสื่อผ่านความคิดความรู้สึกที่เขามีต่อยูจินหญิงที่ตนรัก เขาต้องการให้เธอได้พบกับความสุขกับคนที่เธอรัก โดยเขาเป็นฝ่ายเสียสละความสุขของตนเองให้กับเธอ ดังข้อความที่ว่า

ทันทีที่รู้ว่าจุนซางฟื้นความทรงจำได้แล้ว ซังฮวาก็รีบไปที่โรงพยาบาล เขาอยากจะดูให้ประจักษ์ตา แม้ว่าไม่อยากจะพบภาพที่ยูจินกับจุนซางแสดงความรักต่อกันอย่างหวานซึ้ง แต่เขาก็ต้องฝืนใจไปดูให้เห็นกับตาแล้วค่อยปล่อยเธอไป

เมื่อซังฮวากเห็นทั้งสองอยู่ด้วยกันอย่างหวานชื่น มีความรักต่อกันอย่างลึกซึ้ง ในเวลานั้นเองเขาก็ตัดใจเลิกทางให้คนทั้งสอง

เป็นเวลาสิบปีนับแต่จุนซางจากไป ซังฮวาก็ไม่เคยเห็นยูจินมีความสุขเช่นนี้มาก่อน แต่ความรู้สึกที่เขามีต่อยูจินก็ยังมันคงอยู่เสมอ

แม้จะจากกันด้วยรอยยิ้มไม่ได้ แต่อย่างน้อยเพื่อแสดงความรู้สึกที่เคยเข้าใจว่าเป็นรักที่มันคง เขาจึงควรทำใจปล่อยยูจินจากไปด้วยดี

(เพลงรักในสายลมหนาว.2546:371)

เพลงรักในสายลมหนาว

นวนิยายแปลเกาหลีเรื่องนี้ใช้กลวิธีการนำเสนอแนวคิดในด้านการดำเนินชีวิตโดยให้ความสำคัญกับจิตใจ ผ่านพฤติกรรมของตัวละคร คือ จุนยูจินที่มีความเห็นอกเห็นใจและเข้าช่วยเหลือหัวหน้าคิมที่จะถูกไล่ออกจากงานเพราะละเลยหน้าที่เต็มหล้าในเวลางาน แต่ถึงอย่างนั้นเธอก็จะไปขอให้ลดโทษลงเพราะสงสารหัวหน้าคิม ดังข้อความที่ว่า

ยูจินปลอบใจหัวหน้าคิม จากนั้นเธอก็วิ่งไปหามินซุง เธออยากจะไปขอร้องมินซุงให้ช่วยอยากให้เราให้โอกาสหัวหน้าคิมอีกสักครั้ง และอีกอย่างหัวหน้าคิมเป็นคนที่ยูจินจ้างเข้ามาทำงาน เธอจะปล่อยให้เขาถูกไล่ออกโดยไม่ช่วยได้หรือ และที่สำคัญถ้าหัวหน้าคิมถูกไล่ออกจริงๆ ชีวิตข้างหน้าของเขาจะเป็นอย่างไร เธอจะปล่อยให้เป็นอย่างนั้นไม่ได้

(เพลงรักในสายลมหนาว.2546 : 144-145)

พีนิทซ์ ลิขิตรัก เพลิงริษยา”

นวนิยายแปลเกาหลีเรื่องนี้ได้เสนอแนวคิดด้านสังคมในเรื่องแนวคิดเกี่ยวกับการทำงาน โดยสื่อผ่านความคิดของตัวละคร คือ ยุนมิรัน ที่คิดจะเอาชนะจิอนในเรื่องชีฮุนให้ได้แต่เธอรู้จุดอ่อนของจิอนว่าเป็นคนใจอ่อน มิรันจึงคิดว่าต้องผูกมิตรเข้าไว้ โดยใช้ปรัชญาทางธุรกิจที่พ่อเธอเคยสอนไว้ ดังข้อความที่ว่า

ถ้ารู้ว่าเอาชนะไม่ได้แน่ๆ ก็ต้องผูกมิตรเอาไว้...นี่เป็นปรัชญาในการทำธุรกิจที่พ่อของเธอเคยสอนเอาไว้

(ฟินิกซ์ ลิขิตรัก เพลิงริษยา เล่ม 1.2548:196)

จาก **ฟินิกซ์ ลิขิตรัก เพลิงริษยา** เสนอแนวคิดด้านครอบครัวในเรื่องเกี่ยวกับปัญหาครอบครัวแตกแยกโดยเกิดจากปัญหาบุคคลอื่นในครอบครัว โดยสื่อผ่านความคิดความรู้สึกของตัวละครคือ เสียวจอนมิน ที่คิดถึงปัญหาครอบครัวของเขาที่เกิดจากพ่อและแม่เลี้ยงที่ทะเลาะกัน ทำให้เขามีพฤติกรรมเบื่อง่าย และไม่ศรัทธาในความรัก ดังข้อความที่ว่า

เซารุงขึ้น จอนมินเตรียมตัวไปตีกอล์ฟกับคณะผู้บริหาร เขาแทบจะถอดใจกับเสียงทะเลาะระหว่างพ่อกับแม่เลี้ยงสาววัยแก่กว่าเขาไม่กี่ปี...เป็นอย่างนี้ได้ทุกเช้าคืนมา เขาเปลี่ยนแม่เลี้ยงมาหลายคนแล้วและแม่เลี้ยงของเขาทุกคนก็มีปัญหาเดียวกันหมด นั่นคือโลก ทุกคนคิดว่าจะทนกับความเจ้าชู้ของพ่อเขาได้ เพื่อแลกกับความสุขสบายและตำแหน่งภรรยาประธานซีโอไลน์กรุป แต่พ่อของเขาไม่เคยให้โอกาสใครเป็นภรรยาตามกฎหมายที่จะมีสิทธิ์ในหุ้นหรือมรดกเลยสักคน มีหน้าซ้ำยังไม่ยอมมีลูกกับใครอีกด้วย และทุกคนก็ต้องตามหึงหวงผู้หญิงคนถัดไป และถัดไปของพ่อไม่มีหยุด

...เพราะเขาเติบโตมาในที่น่าเบื่อง่ายอย่างนี้ เขาจึงแทบจะไม่ศรัทธาในความรัก

(ฟินิกซ์ ลิขิตรัก เพลิงริษยา เล่ม 1.2548:176)

จาก **ฟินิกซ์ ลิขิตรัก เพลิงริษยา** ได้เสนอแนวคิดด้านความรักของหนุ่มสาวในเรื่องเกี่ยวกับเรื่องความรักทำให้เกิดทุกข์ โดยสื่อผ่านความคิดของตัวละคร คือ ซีฮุนที่คิดถึงปัญหาความรักของตนกับจ็อน เพราะความไม่เหมาะสมกันของฐานะและสถานภาพทางสังคม ก่อให้เกิดทุกข์กับตัวเขาเองและคนที่เขารัก ดังข้อความที่ว่า

เขารักเธอ...รักมากกว่าที่ตัวเขาเองคิดไว้เสียด้วยซ้ำ แต่เขาก็เชื่อว่าที่ทำอยู่ดีที่สุดในตอนนี้แล้วสำหรับเธอ เขาไม่อยากเห็นเธอเสียใจแล้วซ้ำเล่า จึงได้แต่บอกตัวเองว่า คุณหนูอย่างเธอจะคบหากับคนปอนๆอย่างเขาได้นานซักแค่ไหน สักพักเธอก็จะลืม...คิดแล้วก็ใจหายเกินกว่าจะหลอกตัวเองได้ว่าเขายากให้มันเป็นอย่างนั้นจริงๆ

(ฟินิกซ์ ลิขิตรัก เพลิงริษยา เล่ม 1.2548:40)

จาก **ฟินิกซ์ ลิขิตรัก เพลิงริษยา** ได้เสนอแนวคิดด้านความรักของหนุ่มสาวเกี่ยวกับความรักที่แท้จริงต้องมีความห่วงใยดูแลซึ่งกันและกัน ปกป้องคุ้มครองกันเมื่อยามเกิดปัญหา โดยสื่อผ่านความคิดของตัวละครคือ ซีฮุนที่คิดถึงและเป็นห่วงจ็อนที่คอยเป็นห่วงตัวเขาที่ถูกจับกุมตัว ต่างคนต่างเป็นห่วงซึ่งกันและกันยามที่มีปัญหา ทำให้เห็นว่านี่แหละคือความรักแท้ ดังข้อความที่ว่า

ซีฮุนยังถูกคุมตัวอยู่ในเรือนจำในฐานะผู้ต้องหา จ็อนจะมาให้กำลังใจเขาทุกครั้งที่เขาเดินทางจากเรือนจำมาให้ปากคำ เพราะมันเป็นโอกาสเดียวที่เธอจะได้เจอเขา

ที่ซึซุนเป็นห่วงอย่างสุดหัวใจคือจิอุโน หน้าเขียวของเธอบอกให้เขารู้ว่าเธอก็ห่วงใยเขามากเช่นกัน เขากลัวว่าเธอจะใส่ใจเขาจนลืมที่จะดูแลตัวเอง

...ถึงวันนี้แล้ว คำว่ารักคงไม่จำเป็นแล้ว เพราะที่เขาและเธอแสดงต่อกัน มันมากกว่านั้น...

(ฟีนิกซ์ ลิขิตรัก เพลิงริษยา เล่ม 2.2548: 205)

ฟีนิกซ์ ลิขิตรัก เพลิงริษยา

นวนิยายแปลเกาหลีเรื่องนี้ใช้กลวิธีการนำเสนอแนวคิดในด้านครอบครัวเกี่ยวกับปัญหาเศรษฐกิจ ผ่านพฤติกรรมของตัวละคร คือ ซึซุนที่ขยันทำงานหาเงินหาเงินทำงานทุกอย่าง หวังจะหาเงินมาเลี้ยงภรรยาอย่างจิอุโนและลูกที่กำลังจะเกิดมา ทั้งๆที่เขาก็เรียนหนังสือไปด้วย โดยที่ภรรยาไม่ช่วยอะไรเลย ดังข้อความที่ว่า

ความรักสับสนให้ซึซุนมีพลังงานเหลือเฟือ ล้างรถวันละไม่รู้กี่คัน เติมน้ำมัน ทำความสะอาดปัมม แล้วยังรับซ่อมคอมพิวเตอร์อีก จนโฮจันต้องทวงให้พักบ้าง

แต่ช่วงเวลาแยะๆก็มี อย่างเรื่องที่จิอุโนไม่เป็นแม่บ้านแม่เรือนเอาซะเลย นอกจากทำอาหารไม่ได้ เรื่องแล้ว ยังซักผ้ารีดผ้าไม่เป็นอีก ไม่ว่าจะไรก็ต้องส่งร้านซักรีดทั้งนั้น ซึ่งนั่นก็หมายความว่าค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้น ซึซุนพยายามทำงานให้หนักกว่าเดิม ขณะเดียวกันก็ต้องรักษาสถานภาพนักเรียนทุนเอาไว้ให้ได้ด้วย

(ฟีนิกซ์ ลิขิตรัก เพลิงริษยา เล่ม 1.2547 : 59)

สงครามแห่งความรัก

นวนิยายแปลเกาหลีเรื่องนี้ ได้เสนอแนวคิดด้านครอบครัวในเรื่องพฤติกรรมของลูกที่มีปัญหาครอบครัวแตกแยก โดยผ่านความคิดของตัวละครคือ ฮอยยุงมีที่ขาดความอบอุ่นจากแม่ตั้งแต่เล็กและยังถูกทุบตีอย่างทารุณจากพ่อซึ่งเมาตั้งแต่เล็กจนโต ยุงมีเติบโตมาด้วยความเคียดแค้น ซิงซัง เธอจึงมองโลกในแง่ร้าย ไม่เคยให้ความจริงใจกับใคร เพราะไม่เคยได้รับความจริงใจจากใคร กลายเป็นคนแข็งกระด้าง แล้วทะเยอทะยานผลักดันตนเองให้ออกจากสิ่งแวดล้อมเดิมมุ่งสู่ชีวิตใหม่ที่ดีกว่าโดยไม่สนใจว่าใครจะเดือดร้อน แม้ต้องแย่งชิงทุกสิ่งทุกอย่างมาเธอก็ยอมเพื่อให้ตัวเองมีความสุข ดังข้อความที่ว่า

ยุงมีก็สาบานกับตัวเองทันทีว่าเธอจะคว้าโอกาสทุกโอกาสที่ผ่านเข้ามาไว้ เพราะว่าความสุขของเธอไม่ต้องการให้มีคนเอามายืนให้ แต่เธอจะเป็นคนไปช่วงชิงมันมาด้วยมือตัวเอง ไม่ว่าจะต้องใช้วิธีอะไร เธอก็จะไม่ยอมทอดทิ้งเด็ดขาด

ยุงมีเปรียบเสมือนต้นหญ้าที่ใช้ชีวิตอยู่ท่ามกลางคลื่นลมที่บ้าคลั่ง เธอต้องเข้มแข็งถึงจะเอาตัวรอดได้ เพราะฉะนั้นเธอจึงต้องการตักตวงทุกอย่างเท่าที่สามารถจะทำได้

...ต่อไปจะต้องแย่งชิงมาทั้งหมดก็ไม่เห็นจะเป็นอะไร

ขอให้เปลวไฟที่ลุกโชนอยู่นี้เผาไหม้อดีตของฉันไปให้หมด! นับแต่นี้ฉันจะไม่หันหลังกลับไปอีกแล้ว! ยุงมีภาวนาในใจ

เพราะฉันกำลังจะไปเริ่มต้นชีวิตใหม่ของฉัน ณ สถานที่ห่างไกลจากที่นี่
ฉันจะไปให้ถึงที่ซึ่งไม่มีใครสามารถมาขัดขวางฉันได้ !

(สงครามแห่งความรัก. 2547: 25)

จาก สงครามแห่งความรัก ได้เสนอแนวคิดเรื่องความรักทำให้คนพัฒนาตนเอง โดยในเรื่องเป็นการพัฒนาตนเองไปในทางที่ดีขึ้น ผ่านความคิดและพฤติกรรมของยูนสูงจุลที่คิดว่าตนกับพ่อเริ่มมีความสัมพันธ์ที่ดีขึ้น โดยตัวเขาเองก็เลิกมือคดกับพ่อก็เพราะตั้งแต่คบกับจินซุนมี ดังข้อความที่ว่า

ตั้งแต่สูงจุลได้รู้จักกับซุนมี ความสัมพันธ์ระหว่างเขากับพ่อก็เป็นไปในทางที่ดีขึ้น พ่อของเขาจึงอยากรู้จักกับซุนมีมาก

(สงครามแห่งความรัก. 2547: 267)

Full House บ้านในฝันกับคืนวันของหัวใจ

นวนิยายแปลเกาหลีเรื่องนี้ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ระหว่างเพื่อนกับเพื่อนไว้ในเรื่องโดยผ่านความรู้สึกนึกคิดของตัวละครเอกคือ ฮันจีอิน ที่อ่านจดหมายของเพื่อนรักทั้งชินดงอูคและฮีจินที่ไม่ซื่อสัตย์ต่อเธอ วางแผนหลอกให้เธอไปเที่ยวที่ประเทศจีนแล้วก็ขายสิ่งของในบ้าน ถอนเงินในบัญชีธนาคารจนหมดและขายบ้านที่เป็นสมบัติชิ้นเดียวที่พ่อของจีอินมอบไว้ให้ ทำให้เธอหมดเนื้อหมดตัว เธอเสียใจมากที่เพื่อนรักไม่ซื่อสัตย์กับเธอถึงแม้ฮีจินกำลังตั้งครรภ์ก็ตาม ดังข้อความที่ว่า

“จีอิน อภัยให้พวกเราเถอะนะที่ต้องทำอย่างนี้ เราไม่มีทางเลือกอื่นแล้ว แล้วพวกเราจะกลับไปนะถ้าทุกอย่างผ่านไปได้ด้วยดี แล้วค่อยพบกันนะ เราจะหักทลายกันใหม่ด้วยรอยยิ้มเหมือนเดิมนะจะเพื่อน

ข้าวต่วน: ฮีจินตั้งท้องแล้วนะ ฉันแนบไบอัลตราซาวด์มาให้ดูด้วย พวกเรารักเธอนะ”

ดงอูคและฮีจิน

จีอินอ่านจบแล้วอยากจะฉีกทิ้งจดหมายทั้งหมดให้รู้แล้วรู้รอด สองคนนั้นยังมีหน้ามาเรียกเธอว่าเพื่อน ยิ่งกล่าวตัวว่ารักเธอ แล้วยังคิดจะกลับมาพบเธอด้วยรอยยิ้มอีกนั่นเธอ ใจของสองคนนั้นทำด้วยอะไร นี่เธอ...เพื่อนรัก เพื่อนสนิทที่สุดที่เธอมี หญิงสาวน้ำตาไหล แล้วหยิบรูปอัลตราซาวด์ที่แนบไว้ออกมาดู

“พวกเธอมันบ้าไปแล้ว บ้าจริงๆ” จีอินบ่นอย่างหัวเสียแต่ก็ทำอะไรไม่ได้นอกจากร้องไห้ออกมาด้วยความเจ็บใจ

(Full House บ้านในฝันกับคืนวันของหัวใจ.2548: 31)

จาก เรื่อง **Full House** บ้านในฝันกับคืนวันของหัวใจ เช่นเดียวกันได้เสนอแนวคิดด้านการดำเนินชีวิตโดยให้ความสำคัญกับจิตใจ ที่ให้ความเมตตาสงสารและเห็นอกเห็นใจผู้อื่น ผ่านความคิดความรู้สึกและพฤติกรรมของตัวละครอันจี๊น ที่โกรธเพื่อนรักของเธอมากที่หลอกขายบ้านของเธอและถอนเงินของเธอไปจนจี๊นหมดตัว แต่เมื่อเธอจะมาแจ้งความที่สถานีตำรวจเธอก็ต้องเปลี่ยนใจเมื่อเห็นสภาพของคนที่อยู่บนสถานีตำรวจที่อัมลู่ขอร้องตำรวจไม่ให้จับสามีตัวเองเข้าห้องขัง ซึ่งเหมือนกับฮีจินเพื่อนรักของเธอที่กำลังตั้งครุฑเช่นกัน จี๊นคิดสงสารถ้าเธอแจ้งความทั้งดงอูค และฮีจินก็จะเดือดร้อน เธอจึงไม่ทำอย่างนั้น ดังข้อความที่ว่า

ขณะนั้นร่อ จี๊นเห็นผู้ชายคนหนึ่งกำลังขอร้องตำรวจให้ปล่อยตัวเขาไป เพื่อเห็นแก่ลูกน้อยที่ยังเป็นทารก แม่ของเด็กลงทุนอัมลู่มากราบกรานอ้อนวอนคุณตำรวจอย่างนาเวทนา จี๊นทนสภาพและบรรยากาศในโรงพักไม่ไหว เธอเลยลุกออกจากโรงพักไปโดยไม่บอกกล่าว

หญิงสาวหยุดยืนอยู่ที่หน้าโรงพัก หยิบรูปอัลตราซาวนด์ออกมาจากกระเป๋าสะพายแล้วคิดอย่างเหม่อลอย

ดงอูคกับฮีจิน...สองคนนั้นก็มึนเหมือนกัน ถ้าเธอแจ้งความจับพวกเขาแล้วลูกของพวกเขาจะอย่างไร หญิงสาวคิดอย่างไม่สบายใจ

เธอไม่มีทางเลือกอื่นนอกจากต้องยอมสูญเสียบ้านหลังนี้ไป บ้านที่เป็นทุกสิ่งทุกอย่างในชีวิตของเธอ เป็นตัวแทนของพ่อกับแม่ เป็นส่วนหนึ่งในชีวิตของเธอ จี๊นยกมือขึ้นป้ายน้ำตาอย่างเจ็บปวด

(Full House บ้านในฝันกับคืนวันของหัวใจ เล่ม 1.2548: 42-43)

จากตัวอย่างข้อความข้างต้นนั้น แสดงให้เห็นว่านวนิยายแปลเกาหลีได้เสนอแนวคิดในด้านต่าง ๆ โดยใช้กลวิธีการนำเสนอผ่านความคิดและพฤติกรรมของตัวละครเพื่อสื่อไปยังผู้อ่าน

2.2 การนำเสนอแนวคิดผ่านบทสนทนาของตัวละคร

ประทีป เหมือนนิล ได้ให้ความหมายของบทสนทนา ว่า บทสนทนา คือ ถ้อยคำที่ตัวละครใช้พูดจาโต้ตอบกันในเรื่อง จัดเป็นองค์ประกอบสำคัญอย่างหนึ่งของการแต่งนวนิยาย เพราะบทสนทนาจะช่วยดำเนินเรื่องแทนการบรรยายของผู้แต่ง และช่วยให้ผู้อ่านได้ทราบลักษณะนิสัยของตัวละครว่าเป็นคนเช่นไร ตลอดทั้งช่วยให้นวนิยายมีความสมจริง มีชีวิตชีวาน่าอ่านยิ่งขึ้น

บทสนทนาที่ดีควรมีความสมจริง ช่วยในการดำเนินเรื่อง บอกลักษณะนิสัยตัวละครเหมาะสมกับฐานะของตัวละครและมีความยาวพอเหมาะ (ประทีป เหมือนนิล.2519 : 42-44)

ในการนำเสนอแนวคิดผ่านบทสนทนาในนวนิยายแปลเกาหลี แบ่งได้ 2 ลักษณะ ดังนี้

2.2.1 บทสนทนายหว่างตัวละครสำคัญในเรื่อง

2.2.2 บทสนทนายหว่างตัวละครสำคัญกับตัวละครอื่น

2.2.1 บทสนทนาระหว่างตัวละครสำคัญในเรื่อง รักนี้ชั่วนิรันดร์

นวนิยายแปลเกาหลีเรื่องนี้ได้เสนอแนวคิดด้านครอบครัวประเด็นเกี่ยวกับพฤติกรรมของลูกที่มีปัญหาครอบครัวแตกแยกโดยผ่านบทสนทนาระหว่างตัวละครสำคัญในเรื่องคือ ฮันเทชกที่เมาไม่ได้สติแล้วทำรุ่มร่ามกับชอยอินโซ สาเหตุเพราะเขาไปงานวันเกิดของแม่เลี้ยงแล้วเจอสภาพถูกตู่ถูกเหยียดหยามจากแม่เลี้ยงและพี่น้องต่างมารดา และได้ข่าวว่าแม่แท้ๆที่ทิ้งเขาไปแล้วกำลังจะแต่งงานใหม่ ทิ้งให้เขาเผชิญชีวิตเพียงลำพัง เป็นปัญหาความเครียดที่เกิดจากปัญหาครอบครัวแตกแยก ดังบทสนทนาความว่า

“นี่คุณ...ทำอะไรนะ”

อินโซจำเป็นต้องถอยแล้วพูดขึ้น น้ำเสียงของเธอสั้นจนรู้สึกได้

“ถามผมว่าทำอะไรนะหรือ ฮะ ฮะ คุณถามผมว่าทำไมต้องดื่มอย่างนั้นหรือ อ่า...ถ้าถามว่าผมทำไมต้องดื่ม...อ่า...เรื่องนี้นั้น...”

“ถ้าเป็นเรื่องส่วนตัวละก็อย่าพูดเลยละ เอาอย่างนั้นละ ดินันไปละ”

ช่วงขณะที่อินโซกำลังจะผ่านหน้าเทชกออกไปนั้น เทชกก็คำรามออกมา

“สุขสันต์วันวิวาร์”

“ผมได้ข่าวว่าแม่จะแต่งงานที่ญี่ปุ่น นี่เป็นครั้งที่สามหรือครั้งที่สี่กันแน่และถ้ารวมที่แต่งงานกับคุณพ่อก็นับเป็นครั้งที่ห้าละสิ”

“คุณบอกว่าจะไปร่วมงานวันเกิดไม่ใช่หรือคะ”

“ผมมีแม่สองคน คนหนึ่งเป็นแม่แท้ๆที่ทิ้งลูกไป อีกคนหนึ่งเป็นแม่ของพี่น้องที่ไม่เคยถือว่าผมเป็นคน”

(รักนี้ชั่วนิรันดร์.2545 : 58)

จากเรื่องเดียวกันนวนิยายแปลเกาหลีเรื่องนี้ยังเสนอแนวคิดด้านการดำเนินชีวิต โดยให้ความสำคัญกับจิตใจผ่านบทสนทนาระหว่างตัวละครสำคัญในเรื่อง คือ ฮันเทชก และ ชอยอินโซ ที่กำลังโต้เถียงกันเรื่องที่เธอได้เข้าทำงานอีกครั้งเพราะเทชกใช้อำนาจในการเป็นผู้บริหารโรงแรมและเทชกยังชู่จะเอาเรื่องกับคังฮีเพื่อนของเธอโทษฐานที่บอกเรื่องนี้ให้อินโซรู้ อินโซไม่พอใจมากเพราะเธอให้ความสำคัญกับคนทุกคน ไม่ชอบใช้อำนาจบังคับคนอื่น และเห็นอกเห็นใจผู้อื่น ดังบทสนทนาความว่า

“คราวนี้มีปัญหาอะไรหรือ เป็นเพราะผมมีตำแหน่งเป็นผู้บริหารหรือ แล้วมีปัญหาอะไร ผมเป็นผู้บริหารแล้วจะเป็นไฉน คนอย่างผมไม่ต้องทำอะไรทั้งนั้น มีแต่เที่ยวสนุกไปวันๆ คุณก็รู้อยู่แล้วไม่ใช่หรือ”

“ดิฉันเคยมองคุณผิดไป นึกว่าคุณจะเป็นคนดี ดิฉันนึกว่าคุณไปพูดจาขอร้องผู้จัดการ ไปขอโทษเขาแล้วฝากฝังให้เขาช่วยรับดิฉันเข้าทำงาน ดิฉันก็เลยขอบคุนคุณด้วยความจริงใจ”

“คุณบอกว่าผมไม่ได้ไปขอโทษหรือ ใครบอกล่ะ”

“ถ้าคุณรู้จักคนที่บอกดิฉัน คุณก็คงจะไล่เขาออกจากงานละสิ”

“ผู้หญิงที่ชื่อคังฮีบอกใช่ไหม ฉันผมจะจัดการ”

เทศกกำหนดแนอย่างโกรจจัดแล้วทูปกำปั้นลงกับฝ่ามืออีกข้างหนึ่ง อินโชนหันหน้ากลับมา
 “ดิฉันรู้จักคนอย่างคุณดี แคนโตนอะไรนิดๆหน่อยๆ คุณก็ตีโพยตีพายทำงานคนอื่นเดือดร้อนกันไป
 ทั้งถึงจะยอมหยุด ชมเหงรังแกคนอย่างหน้าตาเฉย ดิฉันเกลียดคุณ”

(รักนี้ชั่วนิรันดร์.2545 : 108)

เพลงรักในสายลมหนาว

นวนิยายแปลเกาหลีเรื่องนี้ได้เสนอแนวคิดด้านสังคมเกี่ยวกับวิธีการทำงานไว้ว่า
 การทำงานด้วยกันครั้งแรก ควรทานข้าวและสังสรรค์กัน เพื่อสร้างความคุ้นเคยระหว่างคนทำงาน
 ด้วยกันซึ่งจะทำให้การทำงานราบรื่นด้วยดี โดยผ่านบทสนทนาระหว่างตัวละครสำคัญในเรื่อง คือ
 ลีมินฮุกกับจุงยูจิน ดังบทสนทนาความว่า

“จะเป็นไปได้ยังไง ฉันตั้งใจทำโครงการนี้ก็เพราะเธอถูกใจฉัน เธอกินอะไรมาหรือยัง กินข้าวด้วยกัน
 เป็นไง”

“ไม่ล่ะคะ ฉันไม่อยากไป”

“จุงยูจิน รู้ไหมว่าทำไมเวลาพบกันครั้งแรกจะต้องกินอาหารแล้วก็ดื่มเหล้าด้วยกัน เป็นเพราะว่าไม่มี
 อะไรอีกแล้วที่จะทำให้คนใกล้ชิดกันได้ดีเท่าวิธีนี้ หวังว่าพูดแบบนี้แล้วคงจะไม่ทำให้เธอเข้าใจผิดว่าฉัน
 เป็นคนเห็นแก่ตัว ฉวยโอกาสกับเธอขณะที่ทำงานร่วมกัน ทั้งหมดนี้ฉันหวังว่าความสัมพันธ์ระหว่างฉัน
 กับเธอคงจะดีขึ้น”

(เพลงรักในสายลมหนาว.2546 : 49-50)

ฟินิกซ์ ลิขิตรัก เพลิงริษยา

นวนิยายแปลเกาหลีเรื่องนี้ได้เสนอแนวคิดด้านความรักที่ว่าความรักเป็นพลังใจใน
 การทำให้คนพ้นฝ่าอุปสรรค โดยผ่านบทสนทนาระหว่างตัวละครสำคัญในเรื่อง คือ จางซึฮุนและยุนมิ
 รัน โดยมีรันได้ยินจากปากของซึฮุนว่าเขารักเธอและเลือกที่จะอยู่กับเธอเท่านั้นเธอก็มีพลังใจที่จะมี
 ชีวิตต่อไปโดยไม่ฆ่าตัวตายอีกเพราะความพิการเป็นปมด้อย ดังบทสนทนาความว่า

“คุณไม่ได้ขัดขวางอะไรหรอก ผมเลือกเองที่จะอยู่กับคุณ...”

คำพูดของซึฮุนทำเอามิรันถึงกับถอนหายใจออกมาด้วยความโล่งใจ เธอทำท่าเหมือนจะร้องไห้ก่อน
 หยิบซองเอกสารในกระเป๋าออกมา

“รู้มั๊ยคะว่านี่อะไร...พินัยกรรมค่ะ ฉันพกติดตัวเอาไว้เสมอ ไม่ใช่เพราะฉันไม่เชื่อใจคุณหรอกนะ แต่
 ฉันเผื่อเอาไว้เวลาที่ฉันทนไม่ไหวอีกแล้ว...”เธอร้องไห้ก่อนที่จะฉีกมันเป็นชิ้นเล็กชิ้นน้อย

“แต่ฉันไม่ต้องการมันอีกแล้วล่ะค่ะ”

เธอโยนเศษกระดาษที่เคยเป็นพินัยกรรมนั้นลงสู่พื้นทะเลก่อนจะหันมายิ้มให้กับซึฮุน นัยว่าที่เธอยัง
 อยู่ได้โดยไม่ฆ่าตัวตายทุกวันนี้ ก็เพราะเขา...คนเดียว...

(ฟินิกซ์ ลิขิตรัก เพลิงริษยา เล่ม 1.2547 : 121)

สงครามแห่งความรัก

จากเรื่องนี้ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตที่ไม่พอใจกับสิ่งที่ตนมีอยู่ ทำให้ไม่ได้รับความสุขที่แท้จริง เพราะในใจจะมีแต่ความอิจฉาริษยา และความปรารถนาที่ไม่สิ้นสุด โดยแนวคิดนี้เสนอผ่านบทสนทนาของตัวละครสำคัญในเรื่องสองคน คือ จินซุนมีและฮอยมึ ฮอยมึ มีความทะเยอทะยานและอิจฉาจินซุนมี เธอจึงคิดจะแย่งทุกสิ่งที่จินซุนมีจะได้คือตำแหน่งคุณผู้หญิงแห่งมนงกรุปและผลักดันตัวเองให้ไปสู่จุดสูงสุด โดยไม่คิดถึงคนที่รักและหวังดีกับเธออย่างคิมวูจิน ดังบทสนทนาที่ว่า

“นี่เธอหมายความว่ายังไงกันแน่” ซุนมีทั้งสงสัยและระแวง “เธอหมายความว่าเธอเตรียมตัวจะเลิกกับวูจินแล้วอย่างนั้นหรือ”

“ฉันก็ได้บอกว่ายากเลิกกับวูจินสักหน่อย...เพียงแต่...” ฮอยมึทำปากเบี้ยวไม่ใส่ใจ “พอฉันมองสถานการณ์ในตอนนี้นี้แล้ว ฉันก็รู้ว่ามันบางอย่างที่ฉันคำนวณผิดไป...” เพราะว่าสำหรับฮอยมึ เป้าหมายและความสำคัญเหนือสิ่งอื่นใดในโลก

“ฮอยมึ!” ซุนมีพูดอะไรไม่ออก เธอคิดไม่ถึงเลยว่าฮอยมึจะสามารถทำทุกอย่างเพื่อความต้องการของตัวเองได้ถึงเพียงนี้

จนกระทั่งถึงตอนนี้ ยังไม่มีสิ่งไหนของซุนมีที่ฮอยมึอยากได้แล้วแย่งมาไม่ได้ เธอสาบานกับตัวเองไว้แล้วว่าจะไม่ยอมจมตัวเองอยู่ในมุมมืดที่ไม่มีคนมองเห็น แล้วปล่อยให้จินซุนมีกลายเป็นจุดเด่นโดยอาศัยแสงสว่างจากผู้ชายที่สมบูรณ์แบบคนนี้อีกต่อไป!

เพราะตำแหน่งตรงนั้นต้องเป็นของฮอยมึคนเดียว!

(สงครามแห่งความรัก.2547: 280)

จาก **สงครามแห่งความรัก** เช่นเดียวกัน ก็ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับความรักของหนุ่มสาวในแง่รักแท้คือการเสียสละเพื่อให้คนที่เรารักพบเจอแต่สิ่งที่ดี ไม่ขัดขวางอนาคตความก้าวหน้าในหน้าที่การงานของคนที่เรารักเพียงเพื่อความสุขของตนเอง โดยเสนอแนวคิดนี้ผ่านบทสนทนายาระหว่างตัวละครสำคัญในเรื่อง คือ ยุนซุงจุลและจินซุนมี โดยซุงจุลเมื่อรู้ว่าซุนมีถูกเสนอชื่อให้ไปเป็นผู้สื่อข่าวที่ลอนดอน เขากลับไม่ยอมรังแกซุนมีไว้ทั้งๆที่เขาก็รักเธอและกำลังจะขอเธอแต่งงาน ซุนมีเองก็อยากให้เขารั้งไว้แต่ซุงจุลก็ไม่ทำเพราะเขาไม่ยอมไปขัดขวางอนาคตความก้าวหน้าในหน้าที่การงานของเธอ เมื่อเธอมาปรึกษาด้วยเขาจึงตั้งใจเห็นด้วยแม้ตนจะปวดใจก็ตาม ดังบทสนทนาที่ว่า

“จริงสิ คุณว่ามีอะไรจะบอกผมใช่ไหม คุณพูดก่อนเถอะ”

“คือว่า...อาจารย์จุนยุนเสนอชื่อฉันให้ไปเป็นผู้สื่อข่าวประจำลอนดอนนะค่ะ ฉันก็เลยอยากปรึกษากับคุณก่อน”

“อย่างนั้นหรือ” ซุงจุลนิ่งไปชั่วขณะ “แล้วคุณอยากไปหรือเปล่า มันขึ้นอยู่กับตัวคุณนะว่าอยากทำไหม”

“ฉันก็อยากไปนะค่ะ แต่อีกใจหนึ่งก็...” เธออยากจะอยู่กับเขามากกว่า

“ถ้าอย่างนั้นก็ไปสิ โอกาสแบบนี้หายากนะ” เขาไม่สามารถปิดกั้นหนทางสู่นาคของซุนมีได้หรอก
 “แล้วที่คุณบอกว่ามีเรื่องจะพูดกับฉันล่ะคะ”
 “เอาไว้คราวหน้าก็แล้วกัน” ซุงจุลเก็บแหวนเข้ากระเป๋าเหมือนเดิม เขาจะต้องรอเธอใหม่อีกครั้งใช่
 ไหมนะ “คราวหน้า ผมค่อยบอกคุณ”
 ไปลอนดอน...คราวนี้เขาจะต้องรออีกนานสินะ ! ซุงจุลแทบจะอดใจรอไม่ไหวแล้ว

(สงครามแห่งความรัก.2547: 502-503)

2.2.2 บทสนทนาระหว่างตัวละครสำคัญกับตัวละครอื่น

รักนี้ชั่วนิรันดร์

เสนอแนวคิดด้านความรักเกี่ยวกับความรักที่พ่อแม่มีต่อลูกโดยผ่านบทสนทนา
 ระหว่างตัวละครสำคัญกับตัวละครอื่น คือ ระหว่างชอยอินโซ กับแม่แท้ๆที่ทำให้กำเนิด และแม่ที่เลี้ยงดูที่
 ชกโชตลอดระยะเวลา 14 ปี ที่ได้มาเจอกันอีกครั้งเมื่อตอนที่อินโซป่วยเป็นโรคมะเร็งเม็ดเลือด แม่ทั้ง
 สองต่างแสดงความรัก ความห่วงใยที่มีต่อลูกออกมา ดังบทสนทนาความว่า

“แม่ คุณแม่!” ดวงตาของอินโซเอ่อนองไปด้วยหยาดน้ำใส
 แม่ทั้งสองพอเห็นอินโซก็พากันร้องไห้ร้องให้
 อินโซกอดแขนแม่ทั้งสองแล้วร้องไห้
 “เจ็บมากไหม ลูกของ...” แม่ที่ชกโชพูดไปได้เพียงครึ่งประโยคก็หยุดแล้วพูดต่อ “หน้าซีดจัง ต้องกิน
 ข้าวให้ตรงเวลาคบทั้งสามมือนะ” แม่ที่ชกโชคลำหน้าผากอินโซเบาๆ แล้วน้ำตาก็ไหลพรากลงมาอย่าง
 ขาดสาย
 “ค่ะ หนูกินตามเวลาทุกมื้อค่ะ”
 แม่แท้ๆกลืนน้ำตา ทำท่าเหมือนเบาใจขึ้น นางนั่งลงแล้วถามต่อ “ไม่เจ็บใช่ไหม”
 “อืม! แค่นิดเดียว ไม่เจ็บเท่าไรหรอกค่ะ” อินโซยิ้มอย่างร่าเริง
 “น้ำ น้ำหมดแล้วนี่ เดี่ยวแม่ไปเติมให้ เดี่ยวมา”
 “แม่ไปเอง”

(รักนี้ชั่วนิรันดร์.2545 : 407)

เพลงรักในสายลมหนาว”

จากเรื่องนี้ได้เสนอแนวคิดด้านความรักในแง่ความรักทำให้เกิดทุกข์โดยเป็นทุกข์
 เพราะมีความเครียดที่เกิดจากปัญหาความรัก โดยเสนอผ่านบทสนทนาระหว่างตัวละครสำคัญกับตัว
 ละครอื่น คือ สีมินซุงกับหัวหน้าคิม โดยหัวหน้าคิมกำลังเตือนและแนะนำเรื่องการดื่มสุราเพื่อลืมความ
 ทุกข์ที่เกิดจากความรักให้สีมินซุงที่กำลังดื่มเพราะมีปัญหาความเครียดที่เกิดจากความรักกับจุงยูจิน
 ดังบทสนทนาความว่า

“ผมอยากให้เป็นอย่างที่เหมือนกับว่าเรื่องทั้งหมดไม่ได้เกิดขึ้น ผมหวังว่าตัวเองจะลืมทุกสิ่งทุกอย่าง
 เกี่ยวกับยูจินให้หมด” มินซุงพูดขณะรินเหล้าดื่ม

“มีวิธีอยู่นะ วิธีแรกดื่มเหล้าให้ลืม วิธีที่สองคบผู้หญิงอื่น วิธีที่สามไปป่าบด ดูจากนิสัยคุณแล้วดูเหมือนวิธีที่สามจะดีกว่า ไปรับการบำบัดรักษาที่แผนกจิตวิทยาซะเถอะ”

(เพลงรักในสายลมหนาว.2546 : 315)

ฟินิกซ์ ลิขิตรัก เพลิงริษยา

เรื่องนี้ได้เสนอแนวคิดด้านความรักของเพื่อนไว้ว่าเพื่อนแท้คือคนที่คอยช่วยเหลือกันในยามทุกข์ และคอยเป็นห่วงเป็นใยซึ่งกันและกัน โดยเสนอผ่านบทสนทนาระหว่างตัวละครสำคัญกับตัวละครอื่น คือ ลีจูนกับนัมบ็อกจา ดังบทสนทนาความว่า

ทางด้านของจูน หลังกลับมาจากบ้านมิรัน เธอก็ยังไม่ได้กลับไปที่บ้านของเธอ แต่แวะไปหาบ็อกจา เพื่อนสนิทที่เหลื่ออยู่เพียงคนเดียวในตอนนั้น เมื่อเห็นหน้าบ็อกจา จูนก็ถึงกับร้องไห้โฮออกมา

“เอาเลย ร้องออกมาเลยเดี๋ยวเธอก็จะรู้สึกดีขึ้นเองแหละ เอาเลยร้องซะให้พอ” บ็อกจาบอกกับเพื่อน

“ขอโทษนะ แต่ฉันไม่รู้จะไปไหนดี ฉันกลับบ้านในสภาพนี้ไม่ได้ ขอโทษที่มากวนเธอนะ” จูนพูดทั้งน้ำตา

“เคยได้ยินคำนี้มั้ย เพื่อนแท้...คือคนที่จะแบกรับความเศร้าโศกแทนเรา เราเป็นเพื่อนกันนะ” บ็อกจาพยายามปลอบโยน จูนมองเธออย่างตื่นตัน

“ขอบคุณนะ พอมิเรื่องเดือดร้อนที่ไร เธอต้องอยู่กับฉันทุกที”

(ฟินิกซ์ ลิขิตรัก เพลิงริษยา เล่ม 2.2547 : 11-12)

จุดเริ่มต้นของหัวใจให้ 1%

จากเรื่องนี้ได้เสนอแนวคิดด้านสังคม ในเรื่องคุณธรรมด้านความมีน้ำใจ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และช่วยเหลือผู้อื่น โดยผ่านบทสนทนาระหว่างตัวละครสำคัญในเรื่องกับตัวละครอื่น คือ คิมทาสยอนและชายชราในตอนที่ทำสยองได้ช่วยชราถือของและขอทางลงจากรถไฟทำให้ชายชราได้รับความสะดวกสบายมากขึ้น และยังช่วยพาชายชราไปส่งที่ป้ายรถเมล์อีกด้วย ดังบทสนทนาความว่า

“แล้วหนูจะไปทางไหนเธอ”

“บ้านหนูอยู่อินซอนคะ คุณปู่จะไปไหนเธอคะ”

“อ้อ บ้านอยู่อินซอนหรือคะ ภรรยาฉันอยู่ที่สวนพุยยอง”

ทาสยอนยกไหล่เล็กน้อย ก็สวนพุยยองที่ว่านั่นมันเป็นสุสาน คุณย่าภรรยาของคุณปู่คงหลับสนิทอยู่ที่นั่น

“มีของเยอะอย่างนี้คุณปู่น่าจะมากับลูกหลานนะคะ ไปคะ เดี่ยวหนูจะไปส่งตรงป้ายรถเมล์ค่ะ”

(จุดเริ่มต้นของหัวใจให้ 1 %.2547 : 7)

จาก จุดเริ่มต้นของหัวใจให้ 1% เสนอแนวคิดด้านสังคมในเรื่องคุณธรรม ความอ่อนน้อมถ่อมตนและมีสัมมาคารวะต่อผู้ใหญ่ โดยผ่านบทสนทนาระหว่างตัวละครสำคัญในเรื่องกับตัวละครอื่น คือ คิมทาสยอนและชายชรา ในตอนที่ทาสยอนได้ช่วยชายชราถือของและพาลงจากรถไฟแล้ว ก็ได้รับของตอบแทนคือแอปเปิ้ล ตลอดเวลาที่สนทนากัน ทาสยอนพุดจาสุภาพอ่อนน้อม มีสัมมาคารวะต่อผู้ใหญ่โดยการโค้งคำนับเมื่อรับของจากผู้ใหญ่ซึ่งเป็นมารยาทที่ดีถึงบทสนทนาความว่า

“อ้าว...เดี๋ยว เดี๋ยวลี แม่สาวน้อย”
เมื่อหล่อนเดินกลับมา เขารีบรี้อคันกระเป่าแล้วควักเอาแอปเปิ้ลลูกใหญ่ออกมาให้
“นี่เป็นของภรรยาฉันนะเนี่ย”
“ขอบคุณยาแล้วจะให้หนูได้ยังไงคะ เดี๋ยวก่อนอย่าโกรธนะคะ คุณปู่”
ว่าแล้วทาสยอนก็เอาแอปเปิ้ลใส่ในมือของเขาอีกครั้ง แต่เขาก็ก้มยิ้มน้ำตาเต็ม
“ไม่เป็นไร เพราะหนูฉันถึงได้มาถึงอย่างสะดวกสบายขึ้น ชีวิตฉันไม่เคยรับบุญคุณใครแล้วไม่ตอบแทนนะ”
“จ้ะหนูไม่เกรงใจแล้วนะคะ หนูชอบแอปเปิ้ลที่สุดเลยคะ”
หล่อนยิ้มสดใส พร้อมรับแอปเปิ้ลจากมือชายชราแล้วโค้งคำนับอีกครั้ง

(จุดเริ่มต้นของหัวใจให้ 1 % .2547 : 6 - 7)

จากนวนิยายแปลเกาหลีเรื่อง จุดเริ่มต้นของหัวใจให้ 1 % ได้เสนอแนวคิดด้านความรักของเพื่อนในประเด็นเพื่อนเป็นที่ปรึกษาให้กับเพื่อนด้วยกัน โดยเสนอแนวคิดผ่านบทสนทนา ระหว่างตัวละครสำคัญและตัวละครอื่น โดยบอกว่าเพื่อนแท้้นเมื่อเพื่อนมีปัญหาควรเป็นที่ปรึกษาให้คำแนะนำและให้กำลังใจอยู่เคียงข้างกันเสมอ ในตอนที่ คิมทาสยอนไปหาฮยอนจินเพื่อปรึกษาเรื่องความรักของเธอกับลีแจอึน ซึ่งก็ได้รับคำแนะนำดีๆ และได้กำลังใจจากเพื่อนรัก ดังบทสนทนาความว่า

“ตกลงเธอจะแต่งงานไหม”
“ไม่รู้” ทาสยอนพยายามหลบสายตาเพื่อน
...“ แต่ว่าคนเราเนี่ยนะ ถึงแม้ว่าจะมีข้อดีสักเก้าสิบเก้าอย่างแต่ถ้ามีข้อเสียออกมาซักหนึ่งอย่างละก็ ต่อให้ดียังไงก็รักไม่ลงก็มันนะ อ้อ แล้วในทางกลับกันคนที่มีข้อเสียเก้าสิบเก้าอย่างแต่ถ้ามีข้อดีที่เด่นมาก ออกมาซักหนึ่งอย่างก็ถือว่าเป็นเสน่ห์ได้นะ ถึงคนอื่นทั่วไปจะมองไม่เห็นแต่ถ้าสายตารามองเห็นไอหนึ่งเปอร์เซ็นต์ที่ว่ามันก็จะทำให้เรารักคนคนนั้นขึ้นมาได้”
ทาสยอนมองเพื่อนรักแล้วถอนหายใจทำให้ฮยอนจินอดยิ้มไม่ได้ เพื่อนคนนี้ปากแข็ง ถึงแม้ว่าเธอจะถอนหายใจพุดออกมา แต่นั่นไม่เป็นความจริงหรอก ลองเจอกับคุณแจอึนบ่อยๆสิ

(จุดเริ่มต้นของหัวใจให้ 1 % .2547 : 151 - 153)

สงครามแห่งความรัก

จากเรื่องนี้ได้เสนอแนวคิดด้านครอบครัว ในเรื่องพฤติกรรมของลูกที่มีปัญหาครอบครัวแตกแยก โดยผ่านบทสนทนาของตัวละครสำคัญในเรื่องและตัวละครอื่นคือ ตอนที่ฮยอนจินมี

พูดกับจินกึ่งเรื่องที่พ่อของเธอเสียชีวิตโดยจินกึ่งเป็นหัวหน้าคนงานต้องเป็นผู้รับผิดชอบ โดยพฤติกรรมที่แสดงออกมาของฮอยมี้เป็นไปในเชิงลบคือ มีแต่ความเคียดแค้น ชิงชัง สาเหตุเพราะแม่ของเธอทิ้งเธอไปตั้งแต่เธอยังเล็กทำให้เธอขาดความอบอุ่น จึงแสดงพฤติกรรมเช่นนี้ออกมา ดังบทสนทนาความว่า

มีแค่เงินชดใช้ค่าเสียหายอย่างเดียวเองหรือ ยุงมีได้ยินประโยคนี้อีกฟูไปนั่งกองกับพื้น “เกินไปแล้ว...มากเกินไปแล้วนะ...คุณทำอย่างนี้กับพ่อฉันได้ยังไง...”

“แม่ของหนูละ” กึ่งยื่นผ้าเช็ดหน้าผืนเดิมให้ยุงมีอีกครั้ง

“แม่หนีกลับไปบ้านยายตั้งแต่ฉันอายุหกขวบ...” แม่ทิ้งเธอไปนานแล้ว

“ไปแล้วก็ไม่กลับมาอีกเลย” นัยน์ตาของยุงมีที่ฉายแววเคียดแค้นเปลี่ยนเป็นเปล่าเปลี่ยวอ้างว้าง แต่ความรู้สึกนั้นก็หายไปในพริบตา

(สงครามแห่งความรัก.2547: 17-18)

จาก **สงครามแห่งความรัก** เช่นเดียวกันที่เสนอแนวคิดด้านครอบครัวเรื่องพฤติกรรมของลูกที่มีปัญหาครอบครัวแตกแยก ผ่านตัวละครฮอยมี้เช่นเดิม โดยผ่านบทสนทนาระหว่างตัวละครสำคัญกับตัวละครอื่น คือ ฮอยมี้และเบอินซูแฟนหนุ่มของเธอ ฮอยมี้แสดงให้เห็นว่าเมื่อพ่อตายเธอจะทุกอย่างที่เธอเคยอยู่ จะไปเริ่มต้นชีวิตใหม่ รวมทั้งเลิกกับเขาด้วย เธอไม่สนใจถึงความรู้สึกของใคร และไม่ยอมให้ใครมาขัดขวาง เพราะเธอเก็บกดจากพ่อที่ขี้อิจฉาเธอเป็นประจำและความรู้สึกขาดความอบอุ่นจากแม่ทิ้งเธอไปตั้งแต่เธอยังเล็ก ดังบทสนทนาความว่า

“พ่อของเธอเสียแล้วเธอ แหม...แต่งตัวอย่างนี้แล้วดูเหมือนลูกกตัญญูเลยนะ”

ยุงมีหันไปมองตามเสียงก็เห็นเบอินซูซึ่งเป็นนักเลงหัวไม้ประจำหมู่บ้าน นอกจากนี้ยังเรียกได้ว่าเป็นแฟนของเธออีกด้วย ทุกครั้งที่โดนพ่อขี้อิจฉาเธออย่างโหดร้ายทารุณ เบอินซูก็คือที่พึ่งสุดท้ายของเธอ พอยุงมีเห็นว่าเป็นเขาก็รีบออกจากห้องโถงที่ตั้งศพทันที เพราะไม่อยากให้จินกึ่งมาเห็นเข้า

“เธอมาทำอะไรที่นี่” ยุงมีมองตาขวาง

“พ่อตาต้องมาตายจากโลกนี้ไปแล้ว คนเป็นลูกเขยก็ควรจะมาไหว้ศพสักหน่อยสิ!” พูดจบเบอินซูก็ดึงชุดไว้ทุกข์ของยุงมีเบาๆ “เธอสวมชุดไว้ทุกข์นี้ก็ดูเชิ๊ตไม่เบา...” ยุงมีบดมือของเขาดูออก “อ้าวเป็นอะไรไปละ ฉันนี่กว่าที่เธอสวมชุดแบบนี้เพราะแค่อยากดูเหมือนลูกกตัญญูไม่คิดเลยว่าเธอจะพลอยกลายเป็นคนดีไปจริงๆ...เป็นไงบ้าง! เห็นเขาตายแล้วเพิ่งจะรู้สึกสงสารรีไรง”

เธอเปลี่ยนไปแล้วจริงๆ ยุงมีคิดในใจว่าเธอต้องคว้าโอกาสนี้เอาไว้ให้ได้ โอกาสที่เธอจะได้เป็นลูกเหยี่ยวตัวน้อยที่กางปีกบินขึ้นสู่ท้องฟ้าอันกว้างใหญ่เพื่อไปสู่จุดหมายปลายทางของตัวเอง ดังนั้นทุกสิ่งทุกอย่างของวันนี้และเมื่อวาน เธอจะต้องให้มันกลายเป็นอดีตไปให้หมด แล้วเธอก็จะไม่ยอมให้อะไรที่ไร้สาระมาพันแข้งพันขาขัดขวางอนาคตเธออีกต่อไป

(สงครามแห่งความรัก.2547: 21-22)

เท กิก ก็ เลือดเนื้อเพื่อฝัน วันสิ้นสงคราม

นวนิยายแปลเกาหลีเรื่องนี้ได้เสนอแนวคิดเรื่องความรักความผูกพันระหว่างพี่น้องที่หวงใยดูแลกัน ยอมสละแม้ชีวิตให้กันได้โดยผ่านบทสนทนาของตัวละครสำคัญในเรื่องกับตัวละครอื่น คือ ลีจินแทที่อาสากับผู้การว่าจะขอเป็นแนวหน้าในกองทัพแล้วจะลุยสู้กับข้าศึกให้ได้ชัยชนะโดยไม่คิดห่วงชีวิตของตนเพื่อแลกกับการขอให้ส่งตัวน้องชาย ลีจินชอก กลับไปอยู่แนวหลังเพราะน้องชายป่วยเป็นโรคหัวใจ ดังบทสนทนาที่ว่า

ตรงหน้าของจินแทที่ยืนทำความเคารพ ปรากฏเป็นผู้การที่กำลังยืนเท้าเอวจ้องมองเขาตรงหน้า
จินแทคล้ายตัดสินใจอะไรได้ เขายืนตรง หน้าเครียดจ้องมองผู้การตรงหน้าเช่นกัน
“เมื่อครู้ ผมและน้องชายตั้งใจนี้ประจำการ ครับผม”
ผู้การหน้าเครียดขึ้นครู่หนึ่ง
“แล้วมารายงานด้วยเหตุผลอะไร”
“น้องชายผมเป็นโรคหัวใจ ขอให้ท่านช่วยส่งตัวไปโรงพยาบาลในแนวหลังครับ ท่านผู้การ”
ผู้การจ้องมองจินแท แบะปากใส่อย่างไม่ไยดีนัก แต่จินแทกลับไม่ใส่ใจ เขากล่าวต่อ
“ท่านจะให้ผมไปนอนให้รถถังเหยียบ หรือให้ไปตัดคอ คิม อิลซอง (หรือคิม อิลซุง ผู้นำสูงสุดของเกาหลีเหนือ)หรือจะให้ผมไประเบิดพลีชีพก็ได้ ขอเพียงส่งน้องชายไปโรงพยาบาล แนวหลังเท่านั้นครับ”
(เท กิก ก็ เลือดเนื้อเพื่อฝัน วันสิ้นสงคราม.2547: 99-100)

บริเวณลานกว้างอีกด้านหนึ่ง ผู้การกำลังทำพิธีมอบเหรียญกล้าหาญให้แก่จินแทผู้การเปิดฝากล่องหยิบเหรียญกล้าหาญเทกก็ขึ้นก้มลงบนบริเวณหน้าอก ได้ยินเสียงปรบมือดังขึ้น ผู้การจับมือแสดงความยินดีต่อจินแท

“ดีใจด้วย ในที่สุดก็ทำงานได้”
“ขอบคุณครับท่าน”
“พิธีเรียบง่ายไปหน่อย ในภาวะสงครามเช่นนี้ ต้องทำใจหน่อยนะ”
เมื่อเห็นบรรดาทหารเล็กแถว จินแทเร่งเดินเข้าหาผู้การ กล่าวขึ้น
“มีเรื่องจะเรียนท่าน ครับผม”
“ว่ามา”
“เรื่องน้องชายที่เคยหาหรือกับท่านไว้”
“จะเรียนท่านนายพลให้ในวันรวมพล ไม่ต้องห่วง คงไม่มีปัญหาอะไร”
“ขอบคุณครับท่าน ขอขอบคุณครับ “
“ก็รับปากไว้แล้วนี่นา”
จินแทมีสีหน้าคลายกังวลอย่างเห็นได้ชัด

(เท กิก ก็ เลือดเนื้อเพื่อฝัน วันสิ้นสงคราม.2547: 288-289)

จากตัวอย่างข้อความข้างต้น แสดงให้เห็นว่าบทสนทนาเป็นกลวิธีหนึ่งที่นวนิยาย แปลเกาหลี่ใช้นำเสนอแนวคิดในด้านต่าง ๆ โดยสื่อไปยังผู้อ่านผ่านบทสนทนายระหว่างตัวละครสำคัญ ในเรื่องและผ่านบทสนทนายระหว่างตัวละครสำคัญกับตัวละครอื่น เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจในแนวคิดที่ต้องการนำเสนอ

3. กลวิธีการนำการเสนอแนวคิดผ่านการสร้างความขัดแย้ง

สุคนธ์ จงตระกูล ให้ความหมายของความขัดแย้งไว้ว่า ความขัดแย้ง หมายถึง การต่อสู้ที่เกิดขึ้นระหว่างตัวเอกกับฝ่ายปรปักษ์ ตัวเอกกับชะตากรรมหรือสิ่งแวดล้อมหรือเป็นการต่อสู้ภายในจิตใจของตัวละครเอง รวมทั้งการต่อสู้กับระบบค่านิยมในสังคม (สุคนธ์ จงตระกูล.ม.ป.ป.: 46) ซึ่งสอดคล้องกับที่ สุธิวงศ์ พงศ์ไพบูลย์ ได้ให้แนวทางการวิเคราะห์วรรณกรรมในส่วนที่เกี่ยวกับความขัดแย้งไว้ว่า “การวิเคราะห์ข้อขัดแย้งเป็นการพิจารณาว่าผู้ประพันธ์ใช้อะไรเป็นข้อขัดแย้ง ซึ่งอาจจะ เป็นข้อขัดแย้งภายในใจของตนเอง ความขัดแย้งกับธรรมชาติ หรือสิ่งแวดล้อม ความขัดแย้งกับสังคม ความขัดแย้งกับโชคชะตาหรือพรหมลิขิตที่ปรากฏในเรื่องนั้น (สุธิวงศ์ พงศ์ไพบูลย์.2525: 62)

กาญจนา วิชาปกรณ ได้เสนอทัศนะเกี่ยวกับกลวิธีการสร้างความขัดแย้งว่าสามารถพิจารณาได้ดังนี้

1.มนุษย์ขัดแย้งกับมนุษย์ (man against man) เกิดขึ้นจากการทำลายซึ่งกันและกัน ความไม่เข้าใจกันอันเป็นปมปัญหาและอุปสรรค ซึ่งทำให้เกิดการต่อสู้กันขึ้นมา และความขัดแย้งระหว่างความคิดกับความคิด ซึ่งเกิดจากความคิดเห็นไม่ตรงกันของคน หรือกลุ่มคนที่จัดเป็นความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ด้วย

2.มนุษย์ขัดแย้งกับตนเอง (man against himself) ความขัดแย้งนี้มีตนเองเป็นต้นเหตุ อาจเนื่องมาจากสาเหตุบางประการที่เป็นอุปสรรคและปัญหา จนไม่สามารถตัดสินใจเลือกหรือกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งได้ ความขัดแย้งในข้อนี้อาจเป็นความขัดแย้งด้านกายภาพ ด้านอารมณ์ และด้านศีลธรรม

3.มนุษย์ขัดแย้งกับสิ่งแวดล้อม (man against an outside force or man against an environment) เป็นความขัดแย้งที่เกิดสาเหตุภายนอก เช่น ธรรมชาติ สังคม ศาสนา พระเจ้า และชะตากรรมที่ตัวละครไม่สามารถเอาชนะได้ (กาญจนา วิชาปกรณ.ม.ป.พ.: 31)

จากหลักเกณฑ์ของผู้รู้ที่กล่าวไว้ข้างต้น สรุปได้ว่าในนวนิยายแปลเกาหลี่ได้ใช้กลวิธีการนำเสนอแนวคิดผ่านการสร้างความขัดแย้ง แบ่งได้ 3 ลักษณะ ดังนี้

- 3.1.การสร้าง ความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับมนุษย์
- 3.2.การสร้าง ความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับตนเอง
- 3.3 การสร้าง ความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม

3.1 การสร้างความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับมนุษย์

เป็นความขัดแย้งที่เกิดขึ้นจากการทำลายซึ่งกันและกัน ความไม่เข้าใจกันอันเป็นปมปัญหาและอุปสรรค ซึ่งทำให้เกิดการต่อสู้กันขึ้นมา และความขัดแย้งระหว่างความคิดกับความคิด ซึ่งเกิดจากความคิดเห็นไม่ตรงกันของคน หรือกลุ่มคนก็จัดเป็นความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ด้วย ในนวนิยายแปลเกาหลีได้เสนอแนวคิดผ่านการสร้างความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ ไว้ดังนี้

เท กิก ก็ เลือดเนื้อเพื่อฝัน วันสิ้นสงคราม

นวนิยายแปลเกาหลีเรื่องนี้ได้เสนอแนวคิดด้านความรักของพี่น้อง โดยผ่านการสร้างความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ โดยเป็นความขัดแย้งทางความคิดของพี่น้องสองคน คือ จินแท พี่ชายที่ยอมทำทุกอย่างเพื่อให้น้องชายจินชอกได้กลับบ้าน เขาทำเข้าต่อสู้กับเหล่าทหารอย่างบ้าป็นเป็นแถวหน้าในหน่วยจู่โจมทหารฝ่ายเหนือจนได้รับชัยชนะและได้เหรียญกล้าหาญแทกิก จินแทต้องการเหรียญนี้เพื่อแลกกับการให้น้องชายจินชอกได้ปลดประจำการไปอยู่ที่บ้านกับแม่ เพราะความรักที่มีต่อน้องชายมากและจินชอกก็เป็นความหวังของครอบครัวด้วย ซึ่งการกระทำของเขานั้นจินชอกกลับคิดตรงกันข้าม จินชอกคิดว่าพี่ชายต้องการก้าวหน้าในอาชีพทหาร อยากเป็นที่นับหน้าถือตาในบรรดาทหารด้วยกัน โดยไม่สนใจกับการต้องแลกชีวิตของเพื่อนทหารด้วยกัน จินชอกคิดว่าพี่ชายตนเปลี่ยนไป ความไม่เข้าใจกันของทั้งสองฝ่ายทำให้ทั้งสองทะเลาะกัน และเกิดเป็นความบาดหมาง ดังข้อความที่ว่า

“จินชอก....แกลกลับบ้านได้แล้ว”

ใบหน้าของจินชอกพลันเคร่งเครียดขึ้นทันที

“ไปครั้งนี้ให้รีบไปเรียนศึกษาผู้ใหญ่ จะได้เรียนทันคนอื่น”

ใบหน้าของจินชอกไม่ปรากฏร่องรอยของความยินดีแม้แต่น้อย แน่แน่นอนว่าเขาต้องกลับบ้านโดยเร็ว แต่ต้องไม่ใช่ด้วยวิธีเช่นนี้

“คนที่ต้องกลับบ้านนะเป็นพี่จินแท พี่ต้องไปรับการรักษาที่โรงพยาบาล ฉันไม่ไปหรอก”

“ฟังให้ดี แกต้องช่วยดูแลคุณแม่กับยายของชินให้ดี”

“อย่าหาใช้อ้าง”

“กว่าจะได้เหรียญนี้มาไม่ใช่เรื่องง่าย ๆ นี่เป็นเพียงโอกาสเดียวของเรา”

“ฉันไม่สนโอกาสบ้างบอ พี่รู้หรือเปล่าเหรียญนี้แลกมาด้วยอะไรบ้าง”

“เรื่องนั้นฉันไม่ใส่ใจ รู้แต่ว่าเป็นเหรียญที่ช่วยให้แก่ปลดประจำการได้ก็พอ”

“เป็นเหรียญที่เอาชีวิตพี่ของมานไปแลกมา ฉันไม่ไปไหนทั้งนั้น”

จินแทเริ่มมีสีหน้าหม่นหมองลง

“นี่เสียงตายมาเพื่อแก่คนเดียวทั้งนั้น”

“อย่ามาอ้างโน่นอ้างนี่! ใครขอให้พี่ทำให้”

เพียะ ! มือของจินชอกวิ่งผ่านใบหน้าของจินแทไปโดยเร็ว

“ทั้งหมดก็เพื่อจะให้แกได้กลับบ้าน...ฉันก็ไม่บ้าจนอยากตายหรอก รู้ดีอยู่แล้วนี่ แกเป็นทั้งหมดของครอบครัวเรา ความฝันของพี่ ความหวังของคุณแม่ อนาคตของตระกูล ไม่ใช่อยู่ที่ฉัน แต่อยู่ที่แกลคนเดียว!”

จินซอกเริ่มหน้าเคร่งเครียดขึ้น

“ขอเพียงส่งแกลเรียนได้ ฉันไม่เคยนึกเสียใจที่มาเป็นเด็กชัฏรองเท่า ที่คุณแม่ทุกข์ทรมานหลังซดหลังแข็งในตลาด ทุกวันนี้ก็เพื่อแกลคนเดียว”

“ฉันรู้ดี แล้วพี่ทำเพื่อฉันคนเดียวทำไม ทำไมไม่คิดถึงพียองมาน หรือพียองชินบ้าง ฮี! เหยียญกล้าหาญนี่มันไม่ใช่สำหรับฉันหรอก”

จินแทเริ่มมีอาการหงุดหงิด

“จะคิดยังไงก็ได้ ขอให้แกได้กลับบ้านเป็นพอ”

(แท กิก ก็ เลือดเนื้อเพื่อฝัน วันสิ้นสงคราม.2547: 269-272)

ฟินิกซ์ ลิขิตรัก เพลิงริษยา

จากเรื่องนี้ได้เสนอแนวคิดด้านครอบครัวเรื่องปัญหาความไม่เข้าใจกันของสามี ภรรยา โดยผ่านการสร้างความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ โดยเป็นความขัดแย้งทางความคิดของจิอุน และซึฮุนคู่ภรรยาที่แต่งงานใหม่ ในตอนที่จิอุนต้องการรับความช่วยเหลือจากพ่อแม่ที่ร่ำรวยของเธอ เพราะเธอกำลังตั้งท้องแต่ซึฮุนไม่ยอมเพราะพ่อของเธอเคยสบประมาทคนจนอย่างเขาไว้ ทำให้ทั้งสองทะเลาะกันถึงข้อความที่ว่า

จนคำจิอุนก็ไม่ได้ติดต่อมาเลย เขาเลยใจเย็นไม่ไหว ดัดสินใจออกไปตามหา ทั้งที่ไม่รู้จะไปตามที่ไหน แต่ก็สวนกับเธอที่ขับรถสปอร์ตเบรียวคันเดิมของเธอกลับมาพอดี และในรถก็เป็นบรรดาข้าวของมากมายที่แม่เธอซื้อให้

“พรุ่งนี้เอาข้าวของทั้งหมดไปคืนพ่อกับแม่คุณซะ รวมทั้งรถด้วย”

“ทำไมล่ะ นั่นมันรถของฉันนี่นา ฉันให้คุณขับไปทำงานด้วยก็ได้” จิอุนไม่ยอมเข้าใจ

“ผมเป็นแค่เด็กบีม ไม่มีปัญหาขับรถแพงๆอย่างนั้นหรอก แล้วคุณสัญญากับผมว่ายังงั้นจำได้มั๊ย”

จิอุนหน้าจ๋อย มองเครื่องอำนวยความสะดวกที่แม่เอามาประเคนให้อย่างเสียสละ

(ฟินิกซ์ ลิขิตรัก เพลิงริษยา เล่ม1.2548: 60-61)

และอีกตอนหนึ่งจากเรื่องเดียวกันที่แสดงให้เห็นถึงการเสนอแนวคิดด้านครอบครัวในเรื่องปัญหาความไม่เข้าใจกันของสามีภรรยา โดยผ่านการสร้างความขัดแย้งทางความคิดของตัวละคร คือ จิอุนและซึฮุน ที่ทะเลาะกันเพราะความไม่ลงรอยกันทางความคิดในเรื่องการยอมรับความช่วยเหลือจากพ่อแม่ของจิอุนซึ่งเป็นปัญหาของทั้งคู่มาตลอด จนในที่สุดก็ถึงจุดแตกหักของชีวิตคู่ ดังข้อความที่ว่า

“ทำไมซุ่มซ่ามอย่างนี้ ที่หลังคุณอยู่เฉยๆดีกว่า” ซึฮุนบ่นอย่างระอา

“ดูสิ แล้วจะซ่อมยังไงเนี่ย คุณรู้ไหมค่าซ่อมมันแพงแค่ไหน” เขาควรจะเป็นห่วงเธอมากกว่านะ ไม่ใช่ไอ้คอมพิวเตอรืบ้าๆนั่น

“ฉันจ่ายค่าซ่อมเองก็ได้” จิ๋นหยิบปีกเงินขึ้นมาวางใส่เขา

“คุณเอาเงินมาจากไหน อย่าบอกว่าพ่อแม่คุณยัดเยียดให้มานะ” เขาดักคอ จิ๋นหยักหน้ารับ ก็มันเป็นอย่างนั้นจริงๆนี่

“นี่คุณลืมหรือว่าแกลังลืมกันแน่ คุณสัญญาว่าจะไม่รับความช่วยเหลือจากพ่อแม่” ซิฮุนเสียงดัง

“เธอไม่เข้าใจหรือว่าฉันลำบากแค่ไหนที่ต้องอยู่ห้องแคบๆอย่างนี้คนเดียวทั้งวัน” จิ๋นเริ่มร้องไห้
อีกครั้ง น้ำตาของเธอทำให้เขาอึดอัดใจ เขาไม่ได้อยากทำให้เธอร้องไห้ซะหน่อย

“แล้วคุณคิดหรือว่าผมไม่ห่วงคุณ แต่จะให้ผมทำยังไงล่ะ นั่งเล่นอยู่กับคุณทั้งวันนี่ไง”

“ก็รับความช่วยเหลือจากคุณพ่อคุณแม่สิ นะ” จิ๋นพูดเสียงอ่อย พยายามประนีประนอมอย่างที่สุด
แล้ว แต่ซิฮุนเฉย เธอเลยพีคขึ้นมา “ฉันเหนื่อยแล้วนะ แล้วก็เบื่อๆๆๆ”

“คุณเบื่อผมแล้วสินะ คุณหนูอย่างคุณเล่นของเล่นจนเบื่อก็จะทั้งนั้นหรือ ผมก็เป็นคนเหมือนกัน
จะให้ผมตามไปถึงไหน” ซิฮุนเริ่มเสียงดังมากขึ้นเรื่อยๆ จิ๋นกรีดเสียงกลับ

“หัดลดศักดิ์ศรีลงซะบ้างเถอะ ฉันเบื่อศักดิ์ศรีของเธอเต็มทีแล้ว”

“ผมก็เบื่อความเอาแต่ใจของคุณเหมือนกัน” ซิฮุนตอบกลับ จิ๋นอึ้ง

“ฉันเอาแต่ใจนั้นหรือ เพื่อเธอฉันต้องเสียสละอะไรบ้างเธอรู้มั๊ย ฉันต้องทิ้งพ่อแม่ ทั้งครอบครัว ทั้ง
ทุกสิ่งทุกอย่างมาเพื่อเธอคนเดียวนะ...”

ผมไม่ได้ขอเรื่องนี้” เขาหลุดปากออกมาอย่างที่คิดอยู่ลึกๆทั้งที่ไม่ได้ตั้งใจจะใช้คำพูดทำร้ายเธอถึง
เพียงนี้

“ใช่สิ ฉันทำเองทั้งหมด ฉันปล่อยให้ท้องเพื่อผูกมัดเธอ ทำให้เธอต้องตกกระไดพลอยโจน ฉัน
เสียใจที่ฉันทำลงไป แล้วตอนนี้ฉันก็เสียใจที่แต่งงานกับคนใจร้ายอย่างเธอ”

“นั่นหรือ งั้นก็กลับไปอยู่กับพ่อแม่ของเธอสิ” เขาหยุดคำพูดร้ายๆนี้ไม่ได้ทั้งๆที่เขาไม่ได้ตั้งใจจะ
พูดอย่างนี้เลย

จิ๋นน้ำตาไหลพราก มองเขาเหมือนไม่อยากจะเชื่อ มันเจ็บ...เจ็บเกินกว่าจะฟังถ้อยคำทำร้ายใจ
อีกต่อไปแล้ว เธอตัดสินใจหันหลังวิ่งออกไปจากห้อง

(ฟินิกซ์ ลิขิตรัก เพลิงริษยา เล่ม1.2548: 64-66)

3.2 การสร้างความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับตนเอง

เป็นความขัดแย้งที่เป็นต้นเหตุ อาจเนื่องมาจากสาเหตุบางประการที่เป็นอุปสรรคและ
ปัญหา จนไม่สามารถตัดสินใจเลือกหรือกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งได้ ความขัดแย้งในข้อนี้อาจเป็น
ความขัดแย้งด้านกายภาพ ด้านอารมณ์ และด้านศีลธรรม รวมถึงความคิดภายในใจตัวละครด้วยใน
นวนิยายแปลเกาหลีได้เสนอแนวคิดผ่านการสร้างความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับตนเองไว้ดังนี้

รักนี้ชั่วนิรันดร์

นวนิยายแปลเกาหลีเรื่องนี้ได้เสนอแนวคิดด้านความรักของหนุ่มสาวเรื่องความรักทำ
ให้เกิดทุกข์ โดยผ่านการสร้างความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับตนเอง โดยเป็นความขัดแย้งภายในใจ
ของตัวละครเองที่มีมาจากเรื่องศีลธรรม คือตัวละครชอยอินโซที่รู้สึกผิดกับการโกหกเพศกว่าจะกลับ
บ้านแต่เช้าแต่แท้จริงแล้วเธอมีนัดไปปิ่นเขากับพี่ชายจุนโซ เพราะความรู้สึกสุขใจเมื่อเธอได้อยู่ใกล้จุน
โซ ความรู้สึกนั้นมากกว่าคำว่าพี่น้องแต่อีกใจหนึ่งเธอก็คิดว่าเธอกับจุนโซเป็นพี่น้องกันเท่านั้น ทั้งนี้ก็

เพราะความผูกพันของทั้งคู่ที่มีมานานกว่า 14 ปี ก่อนจะรู้ความจริงว่าทั้งคู่ไม่ใช่พี่น้องกัน จึงเกิดความรู้สึกขัดแย้งภายในใจของตัวละครอินโซขึ้น ดังข้อความที่ว่า

อินโซรู้สึกหัวใจเต้นเร็วเมื่อมองจุนโซที่ขับรถอยู่ นอกหน้าต่างเห็นต้นไม้เรียงรายเป็นแนวและต้นไม้เปิดที่อยู่ห่างออกไป เขามองดูวิวทัศนียภาพนอกหน้าต่าง พร้อมกันนั้นก็เกิดความรู้สึกว่าตนเองมีความสุขมาก คงเป็นเพราะเธอได้อยู่กับจุนโซกระมัง! แต่ถึงกระนั้นอินโซก็ยังพูดกับตัวเองอยู่ตลอดเวลาว่า

“เราเป็นพี่ชายกับน้องสาวที่มาเป็นเขาด้วยกัน ทำไมพี่กับน้องจะมาเที่ยวด้วยกันไม่ได้”

“แต่ทำไมไม่บอกความจริงกับเขาก”

(รักนี้ชั่วนิรันดร์.2545: 208)

อีกตอนหนึ่งจากเรื่องรักนี้ชั่วนิรันดร์เช่นเดียวกัน ได้เสนอแนวคิดด้านความรักของหนุ่มสาวในแง่ความรักทำให้เกิดทุกข์โดยผ่านการสร้างความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับตนเองคือ ตัวละครชอยอินโซ ที่รู้สึกกับจุนโซมากกว่าพี่ชาย จุนโซก็เช่นกัน ทั้งสองจึงทำตามใจตัวเองโดยหนีไปด้วยกัน ระหว่างการเดินทาง ในใจของอินโซสับสนและขัดแย้งกันระหว่างความรู้สึกที่ได้อยู่กับคนที่ตนรักโดยหลักนี้ไม่สนใจความรู้สึกของผู้อื่น กับความรู้สึกอีกด้านที่สนใจความรู้สึกของคนรอบข้างที่ไม่เห็นด้วย ดังข้อความที่ว่า

อินโซกับจุนโซนั่งเคียงคู่กันอยู่ที่เบาะหลังของรถบัส น้ำตาของอินโซไหลออกมาอย่างไม่ขาดสาย เพราะยามนี้เธอรู้สึกทั้งมีความสุขและกังวลใจ หัวใจราวกับจะหยุดเต้นลง อินโซจับมือจุนโซไวแน่น

อินโซรู้สึกทั้งสุขและเศร้าใจ “เดี๋ยวลาไปกรรมจงเลย”

“ไม่ต้องกังวลหรอก มีอะไรเกิดขึ้นพี่จะรับผิดชอบเอง ให้พี่รับผิดชอบเองนะ อินโซ”

พอได้ยินคำของจุนโซเธอก็ค่อยๆหลับตาลง แม้ว่าตาจะหลับแล้ว แต่น้ำตาก็ยังคงไหลรินออกมาโดยไม่อาจควบคุมได้

(รักนี้ชั่วนิรันดร์.2545: 240 - 241)

จากข้อความตัวอย่างทั้งสองนั้น ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นภายในใจของอินโซนั้น เป็นเพราะจุนโซกับอินโซเคยได้ชื่อว่าเป็นพี่น้องกัน และพ่อกับแม่ของจุนโซก็คิดว่าอินโซเป็นลูกสาวและเป็นน้องสาวของจุนโซอยู่เสมอ อีกทั้งด้านจุนโซก็มีผู้มีคนหนึ่งที่รักเขามาก และอินโซก็มีเพศที่รักและทุ่มเทให้เธอตั้งนั้นความรักของทั้งสองจึงเป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้และไม่เป็นที่ยอมรับของทุกคน

Full House บ้านในฝันกับคืนวันของหัวใจ

จากเรื่องนี้ได้เสนอแนวคิดด้านสังคมเรื่องคุณธรรมความซื่อสัตย์ โดยผ่านการสร้างความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับตนเอง โดยเป็นความขัดแย้งภายในใจของตัวละครเองคือ ตัวละครอันจิอิน ที่ถูกเพื่อนรักหักหลังไม่ซื่อสัตย์หลอกเธอให้ไปที่ประเทศจีนแล้วก็ขายบ้านและทรัพย์สินทั้งหมด

ของเธอรวมทั้งเงินในบัญชีธนาคารจนเธอสิ้นเนื้อประดาตัว พอเธอกลับมาได้แล้วรู้ความจริงจึงรู้สึกโกรธและเสียใจกับการกระทำของเพื่อนมาก เธอจะไปแจ้งความกับตำรวจแต่พอได้เจอภาพผู้ชายคนหนึ่งขอร้องตำรวจให้ปล่อยตัวเขาไปโดยมีภรรยาอุ้มลูกน้อยมากราบกรานอ่อนวอนอย่างน่าเวทนา ทำให้จิ้นคิดถึงจดหมายที่เพื่อนคือตงอูกและฮีจินทิ้งไว้ให้ว่าที่ต้องทำอย่างนั้นเพราะความจำเป็นต้องการหาเงินไปเลี้ยงลูกที่กำลังจะเกิดมา ดังนั้นในใจของจิ้นจึงขัดแย้งกัน ใจหนึ่งก็โกรธแค้นเพื่อนที่ทำกับเธอได้ แต่อีกใจหนึ่งก็สงสารเพื่อน ดังข้อความที่ว่า

จิ้นนั่งทบทวนเชื่อมต่อเหตุการณ์... นึกไว้อยู่แล้วว่าเรื่องนี้มันแปลก ๆ พวกเธอสองคนรวมหัวกันวางแผนไว้แล้วตั้งแต่ต้นนั้นใช่ัย ทำไมทำแบบนี้... กล้าดียังไงถึงขโมยบ้านฉันไป

จิ้นกัดฟันด้วยความแค้น ไม่อยากเชื่อว่าเพื่อนรักจะทำอย่างนี้กับเธอได้ลงคอ

ฮันจิ้นค่อย ๆ เดินขึ้นสถานีตำรวจอย่างกล้า ๆ กลัว ๆ... จิ้นมองหาตำรวจแล้วลงนั่งที่เก้าอี้สาธารณะว่าง

“คือเงินกับบ้านของฉันถูกขโมยละ” ตำรวจพยักหน้ารับคำแจ้งความของเธอก่อนจะหันไปเรียกดตำรวจอีกนายหนึ่งให้มารับเรื่องต่อ

ขณะนั้นจิ้นเห็นผู้ชายคนหนึ่งกำลังขอร้องตำรวจให้ปล่อยตัวเขาไปเพื่อเห็นแก่ลูกน้อยที่ยังเป็นทารก แม่ของเด็กลงทุนอุ้มลูกมากราบกรานอ่อนวอนคุณตำรวจอย่างน่าเวทนา จิ้นทนสภาพและบรรยากาศภายในโรงพักไม่ไหว เธอเลยลุกออกจากโรงพักไปโดยไม่บอกกล่าว

หญิงสาวหยุดยืนที่หน้าโรงพัก หยิบรูปอัลตราซาวนด์ออกมาจากกระเป๋าสะพายแล้วคิดอย่างเหม่อลอย

ตงอูกกับฮีจิน... สองคนนั้นก็มีลูกเหมือนกัน ถ้าเธอแจ้งความจับพวกเขาแล้วลูกของพวกเขาจะทำอย่างไร หญิงสาวคิดอย่างไรไม่สบายใจ

(Full House บ้านในฝันกับคืนวันของหัวใจ เล่ม 1.2548: 30,42)

3.3 การสร้างความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม

เป็นความขัดแย้งที่เกิดสาเหตุภายนอก เช่น ธรรมชาติ สังคม ศาสนา พระเจ้า และชะตากรรมที่ตัวละครไม่สามารถเอาชนะได้ ในนวนิยายแปลเกาหลีได้เสนอแนวคิดผ่านการสร้างความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับสิ่งแวดล้อมไว้ดังนี้

รักนี้ชั่วนิรันดร์

นวนิยายแปลเกาหลีเรื่องนี้ได้เสนอแนวคิดเรื่องความรักของหนุ่มสาวทำให้เกิดทุกข์โดยการสร้างความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม คือ ความขัดแย้งของจุนโซกับชะตากรรมความรักของเขากับอินโซ ซึ่งไม่สมหวังกันเพราะมีอุปสรรคมาขวางกั้นหลายสิ่ง ทั้งจากพ่อแม่ คู่หมั้นคือยูมี ทำให้เขาและอินโซไม่สามารถทำตามใจปรารถนาได้ ดังข้อความที่ว่า

โทรศัพท์มือถือดังขึ้นขณะที่เขาเกือบจะถึงที่นัดหมายแล้ว... ยูมีหายตัวไป เธอหายไปในช่วงผู้ป่วยทั้งๆ ที่อาการยังไม่ดีขึ้น จุนโซจำเป็นต้องเลี้ยวกลับไปทางโรงพยาบาล สถานที่นัดหมายของเขากับอินโซ อยู่ทิศตรงกันข้ามกับโรงพยาบาลพอดี

ยูมีไปที่ทะเลจริงๆ... ยูมีกำลังจะเดินลงไปทะเลโน่นแล้ว
 จุนโซกระโดดลงน้ำคว้าตัวเธอไว้ เขากอดรัดเธอจากข้างหลังเพื่อดึงขึ้นฝั่ง แต่เธอก็ดิ้นรนขัดขืนจะ
 เดินลงไปในทะเลให้ได้

จุนโซรัดตัวเธอไว้เป็นพัลวัน คลื่นทะเลซัดเข้าหาคนทั้งคู่ น้ำทะเลเย็นจัดและยูมีก็ใส่แค่ชุดผู้ป่วย
 จุนโซรู้สึกได้ว่าตัวของยูมีเย็นเฉียบลงอย่างรวดเร็ว

ยูมีดิ้นรนขัดขืนอยู่พักใหญ่ แต่สุดท้ายก็อ่อนระโหยโรยแรงจนต้องซบอยู่กับจุนโซ

จุนโซลากยูมีเข้าสู่ฝั่ง

“อย่าทิ้งฉันไป อย่าทิ้งฉันไป ถ้าคุณทิ้งฉันฉันจะตายให้ดู รับปากสิ รับปากฉันสิ! อย่าทิ้งฉันไปไม่ดู
 ตาย อย่าทอดทิ้งฉัน!”

ระหว่างทางที่พายูมีไปโรงพยาบาลจุนโซก็เริ่มสะอื้นให้ หยาดน้ำตาหลังรินลงมาไม่ขาดสาย

อินโซ! อินโซ... อินโซยังคงรอเพื่ออยู่ที่นั่น ช่วงนี้พอดตกค่าอากาศจะหนาว จุนโซรู้ว่าไม่ว่าอากาศจะ
 เป็นอย่างไรหรือหนาวจนสะท้านเพียงใดอินโซก็ต้องรอเขาอยู่ที่นั่นแน่นอน

อินโซ หรือว่าชะตากรรมจะกำหนดไว้ไม่ให้เราพบกัน ทำไมถึงได้มีอุปสรรคมากมายมาคอย
 ขัดขวางเราไว้เช่นนี้

หลังจากเข้าโรงพยาบาลยูมีได้รับการฉีดยาระงับประสาท ทำให้คล้ายกับหมดสติไป จุนโซไม่อาจ
 ตัดใจจากเธอไปได้ เขานั่งเฝ้าอย่างกระสับกระส่าย เขาโทรไปฝากข้อความให้อินโซหลายครั้ง แต่เธอก็ไม่
 ตอบกลับมา เขาตกอยู่ในสภาพสิ้นหวังกลืนไม่เข้าคายไม่ออก ไม่รู้ว่าควรจะทำอย่างไรดี

(รักนี้ชั่วนิรันดร์.2545: 284 - 286)

รักเหมียว ๆ ขอเกี่ยวหัวใจ

นวนิยายแปลเกาหลีเรื่องนี้ได้เสนอแนวคิดด้านสังคมเรื่องความสัมพันธ์กันก่อนแต่งงาน
 โดยผ่านการสร้างความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม คือ ความขัดแย้งของจูอินกับสังคม จูอิน
 มีความคิดสมัยใหม่เธอคิดว่าการที่ผู้หญิงกับผู้ชายอยู่ด้วยกันก่อนแต่งงานไม่ใช่เรื่องที่ดีที่
 จะได้เรียนรู้นิสัยใจคอกันและกันก่อนที่จะใช้ชีวิตอยู่ด้วยกัน และเธอคิดว่าการทำเช่นนี้เป็นสิทธิ
 เสรีภาพที่คนแต่ละคนมีสิทธิพึงกระทำได้ ซึ่งความคิดของเธอนั้นขัดกับวัฒนธรรมในสังคมที่ไม่ยอมรับ
 การที่ผู้หญิงจะไปอยู่กินกับผู้ชายก่อนแต่งงานเพราะเป็นเรื่องที่ผิดฝ่ายหญิงจะถูกประณามให้ได้รับ
 ความเสียหาย ดังข้อความที่ว่า

คนส่วนใหญ่จะไม่เข้าใจผู้หญิงที่อยู่กินกับผู้ชายก่อนแต่งงานทุกคน จะย้ำเตือนว่ากฎหมายไม่รองรับเรื่อง
 ที่หญิงชายจะอยู่ด้วยกันในห้องเดียวกัน และสุดท้ายฝ่ายหญิงก็จะเป็นฝ่ายได้รับความเสียหายอยู่ฝ่าย
 เดียว

การที่หญิงชายเข้าไปในที่พักร่วมกันมันเรื่องของเสรีภาพ แต่หากอาศัยอยู่ด้วยกันในบ้าน
 หรือห้องเป็นเวลานานๆสักก็ไม่ได้ ใครนะที่เป็นคนกำหนดเรื่องที่ไม่มีความเหตุผลแบบนี้ขึ้นมา?

สำหรับฉันแล้ว"การอยู่กินกับเขาก่อนแต่ง" หรือ "การทดลองอยู่ด้วยกัน" ถือเป็นขั้นตอนสำคัญว่า
 เรื่องใดๆทั้งหมด

ฉันไม่ยากที่จะต้องทนอยู่กับสามีที่ฉันไม่เข้าใจแล้วต้องอุทิศชีวิตให้กับการดูแลเด็กและการใช้
 แรงงาน ฉันไม่สามารถที่จะใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับสามีที่ฉันไม่อยากจะทนอยู่ด้วยแม้แค่หนึ่งปี

ทำไมจะต้องแต่งงานกับผู้ชายที่ไม่เคยอยู่ด้วยกันมาก่อนด้วยนะ?

ฉันสนับสนุนเรื่อง “การเตรียมพร้อมที่จะอยู่กับผู้ชาย” แต่ฉันก็ไม่อยากถูกประณามเพราะเรื่องนี้

(รักเหมียวๆขอเกี่ยวหัวใจ เล่ม 1.2547:17-18)

กลวิธีในการนำเสนอแนวคิดในนวนิยายแปลเกาหลีนั้น ใช้กลวิธีในการนำเสนอแนวคิด 4 ประการ คือ กลวิธีในการนำเสนอแนวคิดผ่านการตั้งชื่อเรื่อง กลวิธีในการนำเสนอแนวคิดผ่านตัวละคร ได้แก่ การนำเสนอแนวคิดผ่านความคิดและพฤติกรรมของตัวละคร และการนำเสนอแนวคิดผ่านบทสนทนาของตัวละคร และกลวิธีในการนำเสนอแนวคิดผ่านการสร้างความขัดแย้ง ซึ่งกลวิธีเหล่านี้เป็นกลวิธีที่ผู้เขียนใช้นำเสนอแนวคิดของเรื่องเพื่อสื่อไปยังผู้อ่านเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจแนวคิดที่ผู้เขียนต้องการสื่อได้ง่ายขึ้น

กลวิธีในการนำเสนอแนวคิดในส่วนที่คล้ายกับในนวนิยายไทยคือ เรื่องกลวิธีในการนำเสนอแนวคิดโดยผ่านตัวละคร ได้แก่ การนำเสนอแนวคิดผ่านความคิดและพฤติกรรมของตัวละคร รวมทั้งการนำเสนอแนวคิดผ่านบทสนทนาของตัวละคร และกลวิธีในการนำเสนอแนวคิดโดยผ่านการสร้างความขัดแย้ง ซึ่งการนำเสนอแนวคิดเหล่านี้เป็นการนำเสนอแนวคิดที่เป็นการนำเสนอที่อาศัยองค์ประกอบของนวนิยาย ไม่ว่าจะเป็นตัวละครที่ปรากฏ บทสนทนา การสร้างความขัดแย้งหรือปมปัญหา ส่วนกลวิธีในการนำเสนอแนวคิดโดยผ่านการตั้งชื่อเรื่องนั้น ในนวนิยายแปลเกาหลีน่าจะมีเหตุผลที่ทำให้ผู้อ่านได้เข้าใจเนื้อหาโดยคร่าวๆของเรื่องและทำให้ผู้อ่านเกิดความสนใจในชื่อเรื่องและอยากจะติดตามอ่านเนื้อเรื่องต่อไป

ตาราง 2 ความสัมพันธ์ระหว่างแนวคิดและกลวิธีในการนำเสนอแนวคิดในทวนิยายแปลเกาหลี

แนวคิด	กลวิธีการนำเสนอแนวคิด			ปรากฏในเรื่อง
	ผ่านการตั้งชื่อเรื่อง	ผ่านตัวละคร	ผ่านการสร้างความขัดแย้ง	
1. แนวคิดด้านสังคม 1.1 แนวคิดเกี่ยวกับสังคมเมือง 1.2 แนวคิดเกี่ยวกับสงคราม 1.3 แนวคิดเกี่ยวกับวัฒนธรรม 1.4 แนวคิดเกี่ยวกับความเชื่อ 1.5 แนวคิดเกี่ยวกับวิธีการทำงาน 1.6 แนวคิดเกี่ยวกับคุณธรรม	ตั้งชื่อเรื่องโดยใช้แก่นเรื่อง จากเหตุการณ์ สัญลักษณ์ และเนื้อเรื่อง	1.ผ่านความคิดและ พฤติกรรมของตัวละคร 2.ผ่านบทสนทนาของตัว ละคร 2.1 บทสนทนาระหว่างตัว ละครสำคัญในเรื่อง 2.2 บทสนทนาระหว่างตัว ละครสำคัญกับตัวละครอื่น	1.การสร้างความขัดแย้ง ระหว่างมนุษย์กับตนเอง 2.การสร้างความขัดแย้ง ระหว่างมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม	1.รักนี้ชั่วฉัณด์ร์ 2.เพลงรักในสายลมหนาว 3.สงครามแห่งความรัก 4.รักเหมียวจอยเกี่ยวกับหัวใจ 5.เท ก็ก ก็ เสียดเนื้อเพื่อฝัน วันสิ้น สงคราม 6.จุดเริ่มต้นของหัวใจให้ 1% 7.ฟีนิกซ์ ลิขิตรัก เพลิงริษยา 8.หนุ่มตัวร้าย...ผู้ชายกรู๊บี 9.Full House บ้านฝันกับคืนวัน ของหัวใจ

ตาราง 2 (ต่อ)

แนวคิด	กลวิธีการนำเสนอแนวคิด			ปรากฏในเรื่อง
	ผ่านการตั้งชื่อเรื่อง	ผ่านตัวละคร	ผ่านการสร้างความขัดแย้ง	
2.แนวคิดด้านครอบครัว 2.1 แนวคิดเกี่ยวกับปัญหาครอบครัวแตกแยก 2.2 แนวคิดเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างสามีภรรยา	ตั้งชื่อเรื่องโดยใช้แก่นเรื่อง ฉากเหตุการณ์ สัญลักษณ์ และเนื้อเรื่อง	1.ผ่านความคิดและพฤติกรรมของตัวละคร 2.ผ่านบทสนทนาของตัวละคร 2.1 บทสนทนาระหว่างตัวละครสำคัญในเรื่อง 2.2 บทสนทนาระหว่างตัวละครสำคัญกับตัวละครอื่น	1.การสร้างความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับมนุษย์	ปรากฏในเรื่อง 1.รักนี้ชั่วนิรันดร์ 2.เพลงรักในสายลมหนาว 3.สงครามแห่งความรัก 4.เท กิก ก็ เลือดเนื้อเพื่อฝัน วันสิ้นสงคราม 5.พีนิทซ์ ลิขิตรัก เพลิงริษยา 6.Full House บ้านในฝันกับคืนวันของหัวใจ

ตาราง 2 (ต่อ)

แนวคิด	กลวิธีการนำเสนอแนวคิด			ปรากฏในเรื่อง
	ผ่านการตั้งชื่อเรื่อง	ผ่านตัวละคร	ผ่านการสร้างความขัดแย้ง	
3.แนวคิดด้านการดำเนินชีวิต 3.1 การดำเนินชีวิตโดยให้ความสำคัญกับจิตใจ 3.2 การดำเนินชีวิตอย่างเรียบง่าย	ตั้งชื่อเรื่องโดยใช้แก่นเรื่องจากเหตุการณ์ สัญลักษณ์ และเนื้อเรื่อง	1.ผ่านความคิดและพฤติกรรมของตัวละคร 2.ผ่านบทสนทนาของตัวละคร 2.1 บทสนทนาระหว่างตัวละครสำคัญในเรื่อง 2.2 บทสนทนาระหว่างตัวละครสำคัญกับตัวละครอื่น	-	1.รักนี้ชั่วนิรันดร์ 2.เพลงรักในสายลมหนาว 3.สงครามแห่งความรัก 4.เท กิก ก็ เลือดเนื้อเพื่อฝัน วันสิ้นสงคราม 5.จุดเริ่มต้นของหัวใจให้ 1% 6.พีนิทซ์ ลิขิตรัก เพลิงริษยา 7.Full House บ้านในฝันกับคืนวันของหัวใจ

ตาราง 2 (ต่อ)

แนวคิด	กลวิธีการนำเสนอแนวคิด				ปรากฏในเรื่อง
	ผ่านการตั้งชื่อเรื่อง	ผ่านตัวละคร	ผ่านการสร้างความขัดแย้ง		
4.แนวคิดด้านความรัก 4.1 ความรักของพ่อแม่ที่มีต่อลูก 4.2 ความรักระหว่างพี่น้อง 4.3 ความรักของหนุ่มสาว 4.4 ความรักของเพื่อน	ตั้งชื่อเรื่องโดยใช้แก่นเรื่อง จากเหตุการณ์ สัญลักษณ์ และเนื้อเรื่อง	1.ผ่านความคิดและ พฤติกรรมของตัวละคร 2.ผ่านบทสนทนาของตัวละคร 2.1 บทสนทนายระหว่างตัวละครสำคัญในเรื่อง 2.2 บทสนทนายระหว่างตัวละครสำคัญกับตัวละครอื่น	1.การสร้างความขัดแย้ง ระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ 2.การสร้างความขัดแย้ง ระหว่างมนุษย์กับตนเอง 3.การสร้างความขัดแย้ง ระหว่างมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม	1.รักนี้ชั่วฉันทันตร์ 2.เพลงรักในสายลมหนาว 3.สงครามแห่งความรัก 4.รักเหมียวขลุ่ยเกี่ยวหัวใจ 5.เท ก็ ก ก็ เลือดเนื้อเพื่อฝัน วันสิ้นสงคราม 6.จุดเริ่มต้นของหัวใจให้ 1% 7.พีนิทซ์ ลิขิตรัก เพลิงริษยา 8.Full House บ้านในฝันกับคืนวันของหัวใจ	

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษานวนิยายแปลเกาหลีในวรรณกรรมไทย โดยศึกษาแนวคิดและกลวิธี
การนำเสนอแนวคิด สรุปผลดังนี้

นวนิยายแปลเกาหลีที่นำมาศึกษาจำนวน 9 เรื่อง ซึ่งเป็นนวนิยายแปลเกาหลีที่แพร่
ภาพทางโทรทัศน์ , วีซีดี และภาพยนตร์ ได้แก่ รักนี้ชั่วนิรันดร์ เพลงรักในสายลมหนาว สงครามแห่ง
ความรัก รักเหมียวๆขอเกี่ยวหัวใจ เท กิก ก็ เลือดเนื้อเพื่อฝันวันสิ้นสงคราม จุดเริ่มต้นของหัวใจให้
1 % ฟินิกซ์ ลิขิตรัก เพลิงริษยา หนุ่มตัวร้าย...ผู้ชายกรุปปี และ Full House บ้านในฝันกับคืนวัน
ของหัวใจ โดยศึกษาแนวคิดที่ปรากฏในนวนิยายแปลเกาหลี และศึกษากลวิธีการนำเสนอแนวคิด
ในนวนิยายแปลเกาหลี สรุปผลการศึกษาค้นคว้าดังนี้

ด้านแนวคิด พบว่ามีแนวคิดหลัก 4 แนวคิด ได้แก่ แนวคิดด้านสังคม แนวคิดด้าน
ครอบครัว แนวคิดด้านการดำเนินชีวิต และแนวคิดด้านความรัก

แนวคิดด้านสังคม ประกอบด้วยแนวคิดย่อย 6 ประการ ได้แก่

1.แนวคิดเกี่ยวกับสังคมเมือง เป็นแนวคิดที่ชี้ให้เห็นถึงความเจริญของสังคมเมืองที่ทำให้
ให้ผู้คนต้องเข้ามาทำมาหากินจนต้องอยู่กันอย่างแออัดและเกิดปัญหาขยะล้นเมืองตามมา แนวคิดนี้
ปรากฏในนวนิยาย 1 เรื่องคือ เรื่องรักเหมียวๆขอเกี่ยวหัวใจ

2.แนวคิดเกี่ยวกับสงคราม เป็นแนวคิดที่ชี้ให้เห็นถึงความโหดร้ายทารุณของสงครามที่
ทำให้เกิดการพลัดพรากของครอบครัวและการสูญเสียของมนุษย์ที่บริสุทธิ์เพียงเพื่ออำนาจของคน
ไม่กี่คน แนวคิดนี้ปรากฏในนวนิยาย 1 เรื่องคือ เรื่องเท กิก ก็ เลือดเนื้อเพื่อฝัน วันสิ้นสงคราม

3.แนวคิดเกี่ยวกับวัฒนธรรม เป็นแนวคิดที่แสดงให้เห็นถึงวัฒนธรรมประเพณีที่มีมาคู่
กับสังคมในเรื่องความสัมพันธ์กันก่อนแต่งงานของหนุ่มสาวซึ่งไม่เป็นที่ยอมรับในสังคมเหมือนกับใน
สังคมไทย และแสดงให้เห็นถึงวัฒนธรรมความเป็นอยู่ของคนเกาหลีที่ชอบสนุกสนาน สังสรรค์กันหลัง
เลิกงาน แนวคิดนี้ปรากฏในนวนิยาย 2 เรื่องได้แก่ เรื่องรักเหมียวๆขอเกี่ยวหัวใจ และเพลงรักในสาย
ลมหนาว

4.แนวคิดเกี่ยวกับความเชื่อ เป็นแนวคิดที่ชี้ให้เห็นถึงความเชื่อที่อยู่คู่กับมนุษย์ ได้แก่
ความเชื่อในเรื่องการทำนายนิสยจากหมูโลहित และความเชื่อเรื่องพระเจ้าในศาสนาคริสต์ แนวคิดนี้
ปรากฏในนวนิยาย 2 เรื่อง ได้แก่ เรื่องรักนี้ชั่วนิรันดร์ เพลงรักในสายลมหนาว และหนุ่มตัวร้าย...
ผู้ชายกรุปปี

5.แนวคิดเกี่ยวกับวิธีการทำงาน เป็นแนวคิดเสนอว่าถ้าคนเราขยันทำงาน มีความ
รับผิดชอบต่อหน้าที่ก็จะประสบความสำเร็จ และชี้ให้เห็นถึงปรัชญาในการทำธุรกิจที่เมื่อไม่สามารถ
เอาชนะคู่แข่งได้ก็ให้ผูกมิตรเข้าไว้ แนวคิดนี้ปรากฏในนวนิยาย 3 เรื่องได้แก่ เรื่องเพลงรักในสายลม
หนาว รักเหมียวๆขอเกี่ยวหัวใจ และฟินิกซ์ ลิขิตรัก เพลิงริษยา

6.แนวคิดเกี่ยวกับคุณธรรม เป็นแนวคิดที่สอนให้คนพึงปฏิบัติในคุณธรรม เพื่อให้ตนเอง คนรอบข้างและคนในสังคมมีความสุข โดยคุณธรรม ที่ปรากฏในเรื่องได้แก่ ความความกตัญญู ต่อบิดา มารดา ความกล้าหาญและความเสียสละต่อชาติบ้านเมือง ความมีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และช่วยเหลือผู้อื่น ความอ่อนน้อมถ่อมตนและการมีสัมมาคารวะต่อผู้ใหญ่ รวมทั้งความซื่อสัตย์สุจริตและความประหยัด อุดมอม แนวคิดนี้ปรากฏในนวนิยาย 5 เรื่องได้แก่ เรื่องรักนี้ชั่วนิรันดร์ รักเหมียวๆขอเกี่ยวหัวใจ เท กีก ก็ เลือดเนื้อเพื่อฝัน วันสิ้นสงคราม จุดเริ่มต้นของหัวใจให้ 1 % และFull House บ้านในฝันกับคืนวันของหัวใจ

แนวคิดด้านครอบครัว ประกอบด้วยแนวคิดย่อย 2 ประการ ได้แก่

1.แนวคิดเกี่ยวกับปัญหาครอบครัวแตกแยก มีสาเหตุดังนี้

1.1 ความไม่เข้าใจกันของสามีภรรยา เสนอแนวคิดที่ว่าสามีภรรยาควรจะมี ความเข้าใจซึ่งกันและกัน ไม่ควรมีทิฐิ ควรมีความปรองดองกัน ถ้ามีปัญหาควรหันหน้าปรึกษากัน ถ้าไม่สามีภรรยาไม่รักใคร่ปรองดองกัน ต่างฝ่ายต่างเอาแต่ใจ เอาแต่ชนะ ก็จะทำให้เกิดปัญหาใน ครอบครัวขึ้นได้ แนวคิดนี้ปรากฏในนวนิยาย 1 เรื่องคือ เรื่องฟินิกซ์ ลิขิตรัก เพลิงริษยา

1.2 ปัญหาเศรษฐกิจในครอบครัว เสนอแนวคิดที่ว่าถ้าครอบครัวใดประสบปัญหา ด้านเศรษฐกิจแล้วก็จะทำให้คนในครอบครัวนั้นมีปัญหาทะเลาะเบาะแว้งไม่เข้าใจกัน ถ้าคนใน ครอบครัวรู้จักการใช้เงินอย่างประหยัดก็จะทำให้ ครอบครัวมีสถานภาพที่มั่นคงขึ้น และไม่เกิดปัญหา การทะเลาะกันในครอบครัว แนวคิดนี้ปรากฏในนวนิยาย 1 เรื่องคือ ฟินิกซ์ ลิขิตรัก เพลิงริษยา

1.3 ปัญหาจากบุคคลอื่นๆในครอบครัว ได้แก่ พ่อ แม่ พี่น้อง หรือแม้แต่ญาติ ผู้ใหญ่ ที่มีอิทธิพลจนอาจส่งผลกระทบต่อครอบครัว นวนิยายแปลเกาหลีเสนอแนวคิดที่ว่า บุคคลอื่นๆ ในครอบครัวอาจสร้างปัญหาให้ครอบครัวจนถึงขั้นครอบครัวแตกแยกได้ แนวคิดนี้ปรากฏในนวนิยาย 1 เรื่องคือ เรื่องรักนี้ชั่วนิรันดร์

1.4 ปัญหาที่เกิดจากความสัมพันธ์ทางเพศที่ไม่ถูกต้องของหัวหน้าครอบครัว ได้แก่ ปัญหาความสัมพันธ์ฉันชู้สาว การมีภรรยามากกว่าหนึ่งคน มีหลายบ้านทำให้เกิดปัญหาต้อง หย่าร้างกันแล้วส่งผลกระทบต่อลูก นวนิยายแปลเกาหลีเสนอแนวคิดด้านนี้ว่าให้เห็นว่าปัญหาเหล่านี้ เป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาครอบครัวแตกแยก สาเหตุเกิดจากกิเลสตัณหาของฝ่ายชายและความไม่ พอใจในภรรยาของตน ที่ทำให้เกิดปัญหาขึ้น แนวคิดนี้ปรากฏในนวนิยาย 1 เรื่องคือ เรื่องรักนี้ชั่วนิ รันดร์

1.5 พฤติกรรมของลูกที่เกิดจากปัญหาครอบครัวแตกแยก นวนิยายแปลเกาหลี เสนอแนวคิดที่ว่า ปัญหาครอบครัวแตกแยกจะส่งผลกระทบต่อสมาชิกในครอบครัวนั้นๆโดยเฉพาะลูก สาเหตุเพราะการขาดความรักความอบอุ่นที่ควรได้รับจากพ่อ แม่ ซึ่งพฤติกรรมที่แสดงออกมาจะ แสดงออกมาในรูปพฤติกรรมในด้านลบ เช่น การดื่มเหล้า สูบบุหรี่ในวัยที่ไม่เหมาะสม หรือการ ต้องการเอาชนะคนอื่นเพื่อเรียกร้องความสนใจ การไม่มั่นใจในความรัก ไม่กล้าที่จะรักคนอื่นก่อน เพราะกลัวความผิดหวังอย่างครอบครัวของตน แนวคิดนี้ปรากฏในนวนิยาย 3 เรื่องได้แก่ เรื่องรักนี้ ชั่วนิรันดร์ เพลงรักในสายลมหนาว และสงครามแห่งความรัก

2. แนวคิดเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างสามีภรรยา มีแนวคิดคือ

สามีภรรยาควรเป็นกำลังใจให้แก่กัน นวนิยายแปลเกาหลีเสนอแนวคิดที่ว่า สามีภรรยาควรช่วยเหลือซึ่งกันและกันทั้งในเรื่องการทำงานและการใช้ชีวิตประจำวัน ควรแบ่งปันทั้งความทุกข์และความสุข แนวคิดนี้ปรากฏในนวนิยาย 2 เรื่อง ได้แก่ เรื่องรักเหมียวๆขอเกี่ยวหัวใจและ ฟินิกซ์ ลิขิตรัก เพลิงริษยา

แนวคิดด้านการดำเนินชีวิต ประกอบด้วยแนวคิดย่อย 2 ประการ ได้แก่

1.การดำเนินชีวิตโดยให้ความสำคัญกับจิตใจ เป็นแนวคิดที่เน้นการให้ความสำคัญกับจิตใจและความรู้สึกทั้งของตนเองและผู้อื่นโดยมองคนที่ความดีงามในจิตใจ มีน้ำใจ ให้อกภัยกันและมีความรักความจริงใจต่อผู้อื่น ไม่ดูถูกหมิ่นเพื่อนมนุษย์ ให้ความเสมอภาคกัน มีมิตรภาพ และไม่ตรีจิตให้กับทุกคน การดำเนินชีวิตแบบนี้จะมีแต่ความสุขและสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างสงบสุข แนวคิดนี้ปรากฏในนวนิยาย 2 เรื่อง คือ เรื่องรักเหมียวๆขอเกี่ยวหัวใจ และ Full House บ้านในฝันกับคืนวันของหัวใจ

2.การดำเนินชีวิตอย่างเรียบง่าย เป็นแนวคิดที่ชี้ให้เห็นถึงการดำเนินชีวิตอย่างเรียบง่ายคือ พอใจในสิ่งที่ตัวเองมีและเป็น มีอิสระในการคิด ตัดสินใจ ไม่ยึดติดกับเกียรติยศ ชื่อเสียง เงินทอง เป็นการดำเนินชีวิตที่มีความสุขและชี้ให้เห็นถึงการดำเนินชีวิตที่ตรงข้ามกันคือไม่พอใจในสิ่งที่ตนมีอยู่ ผลของการดำเนินชีวิตเช่นนี้คือ การไม่มีความสุข แนวคิดนี้ปรากฏในนวนิยาย 1 เรื่อง ได้แก่ สงครามแห่งความรัก

แนวคิดด้านความรัก ประกอบด้วยแนวคิดย่อย 4 ประการ ได้แก่

1.ความรักที่พ่อแม่มีต่อลูก ได้แก่

1.1 ความรักที่ปรารถนาดีต่อลูก เป็นแนวคิดที่แสดงให้เห็นว่าพ่อแม่ต่างหวังจะให้สิ่งที่ดีกับลูก อยากให้ลูกมีความสุข ประสบความสำเร็จ ต่างสรรหาสิ่งที่ดีที่สุดให้ลูก แนวคิดนี้ปรากฏในนวนิยาย 1 เรื่อง คือเรื่องรักเหมียวๆขอเกี่ยวหัวใจ

1.2. ความรักของพ่อแม่ที่มีอิทธิพลต่อลูก เป็นแนวคิดที่ชี้ให้เห็นถึงความรักของพ่อแม่ที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของลูกเชิงบวก โดยพฤติกรรมที่แสดงออกมานี้เป็นผลมาจากการเลี้ยงดูตั้งแต่เด็ก การอบรมสั่งสอน การปลูกฝังนิสัยให้ลูก ทำให้ลูกแสดงพฤติกรรมเชิงบวกออกมาแนวคิดนี้ปรากฏในนวนิยาย 2 เรื่อง ได้แก่ เรื่องรักนี้ชั่วนิรันดร์ และสงครามแห่งความรัก

2. ความรักระหว่างพี่น้อง

2.1 พี่น้องต้องดูแลและห่วงใยซึ่งกันและกัน เป็นแนวคิดที่ชี้ให้เห็นถึงความรักความผูกพันของพี่น้อง ความห่วงใย การให้กำลังใจกัน และการดูแลเอาใจใส่ซึ่งกันและกัน ซึ่งเป็นสิ่งที่พี่น้องควรมีและทำให้พ่อแม่มีความสุข แนวคิดนี้ปรากฏในนวนิยาย 2 เรื่อง ได้แก่ เรื่องรักนี้ชั่วนิรันดร์และเท กิก ก็ เลือดเนื้อเพื่อฝัน วันสิ้นสงคราม

2.2 การให้อภัยซึ่งกันและกัน เป็นแนวคิดที่แสดงให้เห็นว่า ผู้ที่เป็นพี่น้องกันควรรักและให้อภัยกัน เมื่อฝ่ายใดทำผิดแล้วรู้จักยอมรับผิด อีกฝ่ายก็ยอมให้อภัยซึ่งกันและกันเพราะอย่างไรก็คือสายเลือดเดียวกัน แนวคิดนี้ปรากฏในนวนิยาย 1 เรื่อง ได้แก่ เรื่องรักนี้ชั่วนิรันดร์

2.3 ความสามัคคีของพี่น้อง เป็นแนวคิดที่ชี้ให้เห็นว่าผู้เป็นพี่น้องกันควรมีความรักใคร่สามัคคีกัน ดูแลและปกป้องซึ่งกันและกัน สิ่งเหล่านี้จะทำให้พ่อและแม่ชื่นใจ ที่เห็นลูกรักใคร่ปรองดองกัน แนวคิดนี้ปรากฏในนวนิยาย 1 เรื่อง ได้แก่ เรื่องรักนี้ชั่วนิรันดร์

3. ความรักของหนุ่มสาว

3.1 ความรักเป็นกำลังใจในการฟันฝ่าอุปสรรค เป็นแนวคิดที่ชี้ให้เห็นว่า ความรักทำให้คนที่รักมีพลังใจจะทำในสิ่งต่างๆ ให้ประสบความสำเร็จได้ แนวคิดนี้ปรากฏในนวนิยาย 1 เรื่อง คือ เรื่องเพลงรักในสายลมหนาว

3.2 รักแท้ต้องดูแลปกป้องคนที่รัก เป็นแนวคิดที่แสดงให้เห็นถึง ความรักที่แท้จริงนั้น ต้องมีความห่วงใยในตัวคนรักและพร้อมจะดูแลปกป้องคนที่ตนรัก แนวคิดนี้ปรากฏในนวนิยาย 3 เรื่อง ได้แก่ เรื่องรักเหมียวๆขอเกี่ยวหัวใจ ฟินิกซ์ ลิขิตรัก เพลิงริษยา และ Full House บ้านในฝันกับคืนวันของหัวใจ

3.3 รักแท้คือการเสียสละ เป็นแนวคิดที่แสดงให้เห็นว่าความรักแท้คือการเสียสละ ซึ่งคนที่รักกันอย่างแท้จริงสามารถเสียสละความสุขของตนเพื่อให้คนที่ตนรักมีความสุขและไม่เป็นทุกข์ได้เสมอ แนวคิดนี้ปรากฏในนวนิยาย 2 เรื่อง ได้แก่ เรื่องเพลงรักในสายลมหนาว และสงครามแห่งความรัก

3.4 ความรักมีอิทธิพลทำให้คนพัฒนาตนเองเป็นแนวคิดที่ชี้ให้เห็นว่าความรักมีอิทธิพลมากมายสามารถทำให้คนเปลี่ยนแปลงตนเองจากดีเป็นร้ายหรือจากร้ายกลายเป็นดีได้เสมอ เพราะคนเราทุ่มเทชีวิตจิตใจให้กับความรักมากจนไม่คิดถึงตนเอง แนวคิดนี้ปรากฏในนวนิยาย 3 เรื่อง ได้แก่ เรื่องเพลงรักในสายลมหนาว สงครามแห่งความรัก หนุ่มตัวร้าย...ผู้ชายกรูปีและ Full House บ้านในฝันกับคืนวันของหัวใจ

3.5 รักแท้ต้องมีความจริงใจและเชื่อมั่นต่อกัน แนวคิดนี้แสดงให้เห็นถึงความรักที่มีความจริงใจให้กันเป็นความรักที่แท้จริง และความรักจะยืนยงคงอยู่ได้นานก็อยู่ที่ความมั่นใจ เชื่อมั่นในตัวของคนรัก ซึ่งเปรียบเหมือนเกราะกำบังที่จะนำพาความรักให้คงอยู่ได้นาน แนวคิดนี้ปรากฏในนวนิยาย 1 เรื่อง ได้แก่ เรื่องเพลงรักในสายลมหนาว

3.6 ความรักทำให้เกิดทุกข์ เป็นแนวคิดที่ชี้ให้เห็นว่าความรักนั้นทำให้คนมีความสุขได้ ก็ย่อมทำให้คนมีความทุกข์ได้เช่นกัน อาจเป็นเพราะสาเหตุหลายๆประการ เช่น สถานภาพทางสังคมต่างกันเกิดเป็นอุปสรรคของความรัก หรือการมีความสัมพันธ์กันก่อนแต่งงาน โดยที่ไม่มีความพร้อมแล้วตั้งครมร์ก่อให้เกิดเป็นความทุกข์ได้เพราะเป็นสิ่งที่สังคมไม่ยอมรับและพ่อแม่ก็ผิดหวังเกิดปัญหากับทางครอบครัว และเกิดปัญหาเศรษฐกิจในครอบครัวเพราะต้องมีภาระรับผิดชอบมากขึ้นแม้แต่การทุ่มเทความรักให้กับคนรักมากเกินไปโดยไม่เผื่อใจไว้บ้าง เข้าทำนองที่ว่าให้ความรักบังตา ก็ทำให้เกิดทุกข์ได้ แนวคิดนี้ปรากฏในนวนิยาย 1 เรื่อง ได้แก่ เรื่องฟินิกซ์ ลิขิตรัก เพลิงริษยา

4. ความรักของเพื่อน

4.1 ความมีน้ำใจ เป็นแนวคิดที่เสนอเรื่องความรักของเพื่อนว่า เพื่อนที่ดีนั้นเมื่อยามฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งลำบากหรือเกิดปัญหา เพื่อนควรต้องช่วยเหลือเกื้อกูลกัน เห็นอกเห็นใจเพื่อนด้วยกัน เหมือนสุภาษิตที่ว่า “คนเดียวห่วยหาย สองคนเพื่อนตาย” แนวคิดนี้ปรากฏในนวนิยาย 1 เรื่อง ได้แก่ เรื่องรักเหมียวๆขอเกี่ยวหัวใจ

4.2 ความรักความผูกพันระหว่างเพื่อน เป็นแนวคิดที่แสดงให้เห็นว่าเพื่อนแท้กันจะมีความห่วงใย ผูกพันต่อเพื่อนด้วยกัน ร่วมทุกข์ร่วมสุขเมื่อเกิดปัญหาคอยช่วยเหลือกัน แนวคิดนี้ปรากฏในนวนิยาย 1 เรื่อง ได้แก่ เรื่องเพลงรักในสายลมหนาว

4.3 การดูแลช่วยเหลือกันระหว่างเพื่อน เป็นแนวคิดที่ชี้ให้เห็นว่า เพื่อนแท้กันเมื่อเพื่อนมีปัญหาควรเป็นที่ปรึกษาให้คำแนะนำและให้กำลังใจอยู่เคียงข้างกันเสมอ อย่างเช่น ปัญหาความรัก เป็นต้น แนวคิดนี้ปรากฏในนวนิยาย 1 เรื่อง ได้แก่ เรื่องจุดเริ่มต้นของหัวใจให้ 1 %

ด้านกลวิธีการนำเสนอแนวคิด ในการศึกษานวนิยายแปลเกาหลี มีกลวิธีการนำเสนอแนวคิด 4 กลวิธีคือ กลวิธีการนำเสนอแนวคิดผ่านการตั้งชื่อเรื่อง กลวิธีการนำเสนอแนวคิดผ่านตัวละครได้แก่ การนำเสนอแนวคิดผ่านความคิดและพฤติกรรมของตัวละคร การนำเสนอแนวคิดผ่านบทสนทนาของตัวละคร และกลวิธีการนำเสนอแนวคิดผ่านการสร้างความขัดแย้ง

กลวิธีการนำเสนอแนวคิดผ่านการตั้งชื่อเรื่อง นวนิยายแปลเกาหลีได้ใช้กลวิธีการนำเสนอผ่านการตั้งชื่อเรื่องทั้ง 5 เรื่อง หลายลักษณะด้วยกัน ดังนี้ โดยการนำแก่นเรื่อง ตัวละคร ฉากสัญลักษณ์ และเนื้อหาของเรื่องมาตั้งชื่อเรื่อง โดยการใช้เนื้อหาของเรื่องมาตั้งชื่อเรื่องพบมากที่สุด

กลวิธีการนำเสนอแนวคิดผ่านตัวละคร นวนิยายแปลเกาหลีได้ใช้กลวิธีการนำเสนอแนวคิดผ่านตัวละคร 2 ด้าน ดังนี้

1.การนำเสนอแนวคิดผ่านความคิดและพฤติกรรมของตัวละคร พบว่ากลวิธีนี้มีปรากฏมากที่สุด โดยเสนอแนวคิดด้านสังคมเกี่ยวกับประเด็นความเชื่อในเรื่องพระเจ้า ปัญหาประเด็นเกี่ยวกับการทำงานประเด็นเกี่ยวกับคุณธรรม ในเรื่องความกตัญญูทวดเวทิต่อพ่อแม่ และความซื่อสัตย์ แนวคิดด้านครอบครัวเกี่ยวกับประเด็นปัญหาครอบครัวแตกแยกโดยเป็นปัญหาเศรษฐกิจ ปัญหาที่เกิดจากความสัมพันธ์ทางเพศที่ไม่ถูกต้องของหัวหน้าครอบครัว ปัญหาจากบุคคลอื่นในครอบครัว และพฤติกรรมของลูกที่มีปัญหาครอบครัวแตกแยก ประเด็นเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างสามีภรรยา แนวคิดการดำเนินชีวิตโดยให้ความสำคัญกับจิตใจ แนวคิดด้านความรักเกี่ยวกับประเด็นความรักของพ่อแม่ที่มีต่อลูกนั้นมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของลูก ประเด็นความรักของหนุ่มสาวในแง่ความรักเป็นกำลังใจในการฟันฝ่าอุปสรรค ความรักต้องมีความจริงใจห่วงใยดูแลกัน รักแท้คือการเสียสละ ความรักทำให้เกิดทุกข์ และความรักทำให้คนพัฒนาตนเอง ปรากฏในนวนิยาย 5 เรื่อง ได้แก่ เรื่องรักนี้ชั่วฉันทันตร์ เพลงรักในสายลมหนาว ฟินิกซ์ ลิขิตรัก เพลงรักวิทยา สงครามแห่งความรัก และ Full House บ้านในฝันกับคืนวันของหัวใจ

2.การนำเสนอแนวคิดผ่านบทสนทนาของตัวละคร นวนิยายแปลเกาหลีใช้กลวิธีการนำเสนอแนวคิดเช่นนี้ เสนอแนวคิดด้านสังคมเกี่ยวกับวิธีการทำงาน คุณธรรม ในเรื่องความ มีน้ำใจ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และช่วยเหลือผู้อื่น การอ่อนน้อมถ่อมตนและการมีสัมมาคารวะต่อผู้ใหญ่ แนวคิดด้านครอบครัวเกี่ยวกับพฤติกรรมของลูกที่มีปัญหาครอบครัวแตกแยก แนวคิดด้านการดำเนินชีวิตโดยให้ความสำคัญกับจิตใจและการดำเนินชีวิตอย่างเรียบง่าย และแนวคิดด้านความรักเกี่ยวกับความรักของพ่อแม่ที่มีต่อลูก ความรักระหว่างพี่น้องในแง่พี่น้องต้องดูแลและห่วงใยซึ่งกันและกัน ความรักของหนุ่มสาวในแง่ความรักเป็นกำลังใจในการฟันฝ่าอุปสรรค รักแท้คือการเสียสละ ความรักทำให้เกิดทุกข์และความรักของเพื่อนแท้ที่คอยช่วยเหลือกันในยามทุกข์และคอยให้คำปรึกษากับเพื่อนเมื่อยามมีปัญหา โดยปรากฏในนวนิยาย 6 เรื่อง คือ เรื่องรักนี้ชั่วนิรันดร์ เพลงรักในสายลมหนาว สงครามแห่งความรัก เท กิก ก็ เลือดเนื้อเพื่อฝัน วันสิ้นสงคราม จุดเริ่มต้นของหัวใจให้ 1% และฟินิกซ์ ลิขิตรัก เพลิงริษยา

กลวิธีการนำเสนอแนวคิดผ่านการสร้างความขัดแย้ง นวนิยายแปลเกาหลีได้ใช้กลวิธีการนำเสนอแนวคิดผ่านการสร้างความขัดแย้ง 3 ประการ ดังนี้

1.การสร้างความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ นวนิยายแปลเกาหลีใช้กลวิธีการนำเสนอแนวคิดเช่นนี้ เสนอแนวคิดด้านครอบครัวเกี่ยวกับปัญหาความไม่เข้าใจกันของสามีภรรยา และแนวคิดด้านความรักระหว่างพี่น้อง โดยปรากฏในนวนิยาย 2 เรื่อง ได้แก่ เรื่องเท กิก ก็ เลือดเนื้อเพื่อฝัน วันสิ้นสงคราม และฟินิกซ์ ลิขิตรัก เพลิงริษยา

2.การสร้างความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับตนเอง พบว่านวนิยายแปลเกาหลีใช้กลวิธีการนำเสนอแนวคิดเช่นนี้ โดยเสนอแนวคิดด้านสังคมเกี่ยวกับคุณธรรม ด้านความซื่อสัตย์ และแนวคิดด้านความรักของหนุ่มสาวในแง่ความรักทำให้เกิดทุกข์ แนวคิดนี้ปรากฏในนวนิยาย 2 เรื่อง ได้แก่ เรื่องรักนี้ชั่วนิรันดร์ และFull House บ้านในฝันกับคืนวันของหัวใจ

3.การสร้างความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับสิ่งแวดล้อมว่านวนิยายแปลเกาหลีใช้กลวิธีการนำเสนอแนวคิดเช่นนี้ โดยเสนอแนวคิดด้านสังคมเกี่ยวกับวัฒนธรรมเรื่องความสัมพันธ์กันก่อนแต่งงาน และแนวคิดด้านความรักของหนุ่มสาวในแง่ความรักทำให้เกิดทุกข์ แนวคิดนี้ปรากฏในนวนิยาย 2 เรื่อง ได้แก่ เรื่องรักนี้ชั่วนิรันดร์ และรักเหมียวๆขอเกี่ยวหัวใจ

อภิปรายผล

จากการศึกษาแนวคิดและกลวิธีการนำเสนอแนวคิดในนวนิยายแปลเกาหลี พบว่า ในนวนิยายแปลเกาหลีมีแนวคิดที่หลากหลาย ทั้งในด้านสังคม ครอบครัว การดำเนินชีวิตและความรัก โดยในแต่ละแนวคิดก็จะมีแนวคิดย่อยๆที่ทำให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อหาของเรื่องเป็นอย่างดี และสามารถนำไปประยุกต์ใช้แก้ปัญหา เป็นแนวทางในการใช้ชีวิตในสังคมได้ เนื่องจากได้เสนอแนวคิดที่เกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ วัฒนธรรม ความเชื่อ การดำเนินชีวิตที่เรียบง่าย พอเพียง ให้ความสำคัญกับจิตใจมากกว่าวัตถุ จากสถาบันเล็กคือครอบครัว จนกระทั่งถึงสถาบันใหญ่คือสังคม โดยเน้นในเรื่องของความรักเป็นหลักทั้งความรักของพ่อแม่ที่มีต่อลูก ความรักระหว่างพี่น้อง ความรักของหนุ่มสาวและความรักของเพื่อน โดยให้แง่คิดว่าคนเราควรมีความรักด้วยความมีสติ และใช้ความรักในทางที่ถูกต้อง เพราะความรักเป็นสิ่งสวยงาม มีพลัง ทำให้คนทำสิ่งต่างๆเพื่อความรักได้ทั้งเรื่องดีและร้าย นอกจากนี้ยังสอดแทรกแง่คิดในด้านคุณธรรมที่พึงปฏิบัติทั้งคุณธรรมด้านความกตัญญู ความกล้าหาญและเสียสละต่อชาติบ้านเมือง ความอ่อนน้อมถ่อมตนและมีสัมมาคารวะต่อผู้ใหญ่ ความซื่อสัตย์และความมีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ช่วยเหลือผู้อื่น ซึ่งเป็นแง่คิดที่ดีที่สามารถนำมาใช้กับคนได้ทุกเพศทุกวัยรวมถึงนำมาสอนเพื่อปลูกฝังให้เยาวชนมีคุณธรรมและเป็นคนดีของสังคมต่อไป

ในด้านกลวิธีการนำเสนอแนวคิดนั้น พบว่า เน้นกลวิธีการนำเสนอแนวคิดผ่านชื่อเรื่องมากที่สุด โดยตั้งชื่อเรื่องให้ตรงกับแก่นเรื่อง เนื้อหาของเรื่อง ฉาก สัญลักษณ์ในเรื่อง เพื่อให้ผู้อ่านทราบเค้าโครงเรื่องอย่างคร่าวๆและเกิดความสนใจที่จะอยากอ่านและติดตามเนื้อเรื่องมากขึ้น นอกจากนี้กลวิธีการนำเสนอแนวคิดผ่านตัวละครโดยผ่านความคิดและพฤติกรรมของตัวละครก็พบมากเช่นเดียวกัน กลวิธีนี้ทำให้ผู้อ่านได้รู้ถึง ความรู้สึกนึกคิดของตัวละครแต่ละตัว ทำให้ทราบถึงลักษณะนิสัยและพฤติกรรมของตัวละครที่แสดงออกมาว่าเหมือนกับคนในโลกแห่งความเป็นจริง แล้วสะท้อนแง่คิดให้คนดูตัวละครเป็นกระจกแล้วมองย้อนดูตนเองว่าเป็นเช่นตัวละครนั้นๆหรือไม่แล้วเมื่อมีนิสัยเช่นนั้นแล้วจะส่งผลอย่างไร ซึ่งเป็นประโยชน์มากต่อผู้อ่านรวมทั้งกลวิธีการนำเสนอแนวคิดผ่านตัวละครโดยดูจากบทสนทนาของตัวละครสำคัญด้วยกันและตัวละครสำคัญกับตัวละครอื่น และกลวิธีการนำเสนอแนวคิดผ่านการสร้างความขัดแย้ง ซึ่งมีทั้งความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ ความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับความคิดตนเอง และความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม

จากการศึกษานวนิยายแปลเกาหลี พบว่า แนวคิดที่ผู้เขียนนำเสนอออกมานั้นมีหลายอย่างที่เหมือนและใกล้เคียงกับสังคมไทย เพราะความเป็นชาติเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เหมือนกันทำให้มีวัฒนธรรม ความเชื่อ และการดำเนินชีวิตในสังคมไม่ต่างกัน ในนวนิยายแปลเกาหลีนั้นมีแนวคิดที่คล้ายกับสังคมไทยในเรื่องคุณธรรมทั้งความกตัญญูกตเวที ความกล้าหาญเสียสละ ความมีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ความอ่อนน้อมถ่อมตน ความซื่อสัตย์ และความประหยัสดอดออม ซึ่งเป็นสิ่งที่นวนิยายไทยหลายต่อหลายเรื่องได้เสนอแนวคิดเช่นนี้เช่นกัน ส่วนแนวคิดในเรื่องสังคมเมืองที่อยู่กันอย่างแออัดเพราะการหลั่งไหลของคนเพื่อมาทำมาหากิน วิธีการทำงานที่ทำให้ประสบความสำเร็จ ปัญหาครอบครัว การดำเนินชีวิตและความรักทั้งของพ่อแม่ที่มีต่อลูก ความรักระหว่างพี่น้อง ความรักของหนุ่มสาว และความรักของเพื่อนนั้น ก็มีความคล้ายคลึงกับแนวคิดที่มีลักษณะร่วมสมัยกับนวนิยาย

ไทยเช่นกัน ส่วนแนวคิดเรื่องวัฒนธรรมความเชื่อบางประการ เช่น การทำนายนิสยด้วยหมูโลहित การเชื่อในเรื่องพระเจ้า และวัฒนธรรมความเป็นอยู่ของคนเกาหลี จะปรากฏเฉพาะนวนิยายแปลเกาหลีเท่านั้น

ในเรื่องกลวิธีการนำเสนอแนวคิดส่วนที่คล้ายกันกับที่พบในนวนิยายไทย คือ กลวิธีการนำเสนอแนวคิดโดยผ่านตัวละคร ได้แก่ การนำเสนอแนวคิดผ่านความคิดและพฤติกรรมของตัวละคร รวมทั้งการนำเสนอแนวคิดผ่านบทสนทนาของตัวละคร และกลวิธีการนำเสนอแนวคิดผ่านการสร้างความขัดแย้ง การนำเสนอแนวคิดเหล่านี้เป็นการนำเสนอแนวคิดที่เป็นการนำเสนอที่อาศัยองค์ประกอบของนวนิยาย ไม่ว่าจะเป็นตัวละคร บทสนทนา การสร้างความขัดแย้งหรือปมปัญหา ส่วนกลวิธีในการนำเสนอแนวคิดโดยผ่านการตั้งชื่อเรื่องนั้น เป็นลักษณะเฉพาะของนวนิยายแปลเกาหลีที่ตั้งชื่อเรื่อง เพื่อให้ผู้อ่านได้เข้าใจเนื้อหาโดยคร่าวๆ ของเรื่องและเพื่อให้ผู้อ่านเกิดความสนใจในชื่อเรื่องและอยากจะติดตามอ่านเนื้อเรื่องต่อไป

การที่สังคมไทยเปิดรับนวนิยายแปลเกาหลีเข้ามานั้น กลุ่มผู้อ่านก็คือวัยรุ่น และสาเหตุมาจากความร่วมมือของยุคโลกาภิวัตน์ที่การสื่อสารเป็นไปอย่างสะดวกทำให้เกิดการแพร่หลายของวัฒนธรรมจากประเทศหนึ่งไปสู่อีกประเทศหนึ่งหรือหลาย ๆ ประเทศ นอกจากนี้ความคล้ายคลึงกันของสังคมไทยกับสังคมเกาหลี ทั้งในด้านสังคมเกี่ยวกับคุณธรรม ครอบครัว การดำเนินชีวิต และความรัก ก็เป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่ทำให้วัฒนธรรมของเกาหลีแพร่หลายในสังคมไทยซึ่งเป็นชาติในแถบเอเชียเช่นกัน

ข้อเสนอแนะ

การศึกษาแนวคิดที่ปรากฏในนวนิยายแปลเกาหลีและกลวิธีการนำเสนอแนวคิดในนวนิยายแปลเกาหลีในครั้งนี้ พบว่ายังมีสิ่งที่น่าสนใจควรแก่การศึกษาค้นคว้าต่อไปอีก ผู้เขียนสารนิพนธ์จึงขอเสนอแนะดังนี้

1. ควรศึกษาเปรียบเทียบแนวคิดในนวนิยายแปลเกาหลีและแนวคิดในนวนิยายไทยร่วมสมัยแนวพาฝันและชีวิตครอบครัว เพื่อหาลักษณะร่วมและลักษณะที่ต่างกันด้านแนวคิด
2. ควรศึกษานวนิยายแปลเกาหลีในแง่ที่เป็นวรรณกรรมแปลโดยศึกษาเปรียบเทียบกับนวนิยายฉบับดั้งเดิมที่เป็นภาษาเกาหลี

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กระแสร้ มัลยาภรณ์. (2522).**วรรณกรรมปัจจุบัน**. กรุงเทพฯ: มหามกุฏราชวิทยาลัย.
- กาญจนา วิชาปกรณ. (2534). **หลักเบื้องต้นในการศึกษาเรื่องสั้นและนวนิยาย**. พิษณุโลก :
ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันตก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- กุหลาบ มัลลิกะมาส.(2522).**วรรณคดีวิจารณ์**.กรุงเทพฯ:โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ขวัญเนตร ครุฑหนูช. (2534). **การวิเคราะห์นวนิยายของ สี่ฟ้า**. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม.
(ภาษาไทย) . กรุงเทพฯ :บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กั๋ง เจ คิว. (2547). **เท กิก ก็ เลือดเนื้อเพื่อฝัน วันสิ้นสงคราม**. แปลโดย ไพบุลย์ ปิตะเสน.
กรุงเทพฯ: สยามอินเตอร์บุ๊คส์.
- กิม ยู รี. (2547). **รักเหมียว ๆ ขอเกี่ยวหัวใจ**. แปลโดย แพรจรีรา. กรุงเทพฯ: เกิร์ลเฟรนด์.
- กิม อุณ ฮีและยุนอุณควง (2546). **เพลงรักในสายลมหนาว**. แปลโดย ราพรรณ รักศรีอักษร.
กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์.
- กิม โซะ จุง. (2548). **เปิดประตูสู่เกาหลี**. แปลโดย วีรชา ทวีสุขและคณะ. กรุงเทพฯ:
สำนักพิมพ์เสริมภูมิ.
- คอลัมน์บันเทิง หนังสือพิมพ์คมชัดลึก. (2548, 12 พฤศจิกายน). “ **ตื่น** ” **วัฒนธรรมโสม**
ปรากฏการณ์ “ แดจังกึม ”. คมชัดลึก. สืบค้นเมื่อ 11 ธันวาคม 2548,จาก
<http://www.jkdramas.com/forums/viewtopic.php?t=3377>
- คอลัมน์บันเทิง หนังสือพิมพ์สยามดารา. (2548, 25 พฤศจิกายน). **กระแสร้ “ แดจังกึม ” กระหน้า**
แฟนละครชาวไทย. สยามดารา. สืบค้นเมื่อ 11 ธันวาคม 2548,จาก
<http://www.jkdramas.com/forums/viewtopic.php?t=3455>
- จันทนา อินทร์ดี. (2536). **การวิเคราะห์นวนิยายของ มาลา คำจันทร์**. ปรินซ์นิพนธ์
กศ.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ .
ถ่ายเอกสาร .
- จินตนา พุทธเมตะ. (2545). คำและความหมายในภาษาเกาหลีที่บอกถึงวัฒนธรรมชนชาติ
เกาหลี. **มนุษยศาสตร์ปริทรรศน์**. 24 : 90-97.
- . (2548).**โครงการวิจัย : คุณลักษณะ และกระบวนการปลูกฝังคุณลักษณะด้านคุณ**
ธรรมจริยธรรมของคนเกาหลี. กรุงเทพฯ : ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันตก
คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- เจตนา นาควัชระ.(2514). “วรรณคดีวิจารณ์และการศึกษาวรรณคดี: วรรณคดีวิจารณ์กับการศึกษา
สังคม,” ใน **วรรณไวทยาการ ชุมชนบทความทางวิชาการ**. กรุงเทพฯ: สมาคม
สังคมศาสตร์แห่งประเทศไทย.

- เจือ สตะเวทิน. (2516). "การศึกษานวนิยายในมหาวิทยาลัย" ใน รายงานการสัมมนาการ
สอหารวรรณกรรมไทยปัจจุบันระดับอุดมศึกษา, หน้า 115. เชียงใหม่: คณะมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ชวน เพชรแก้ว. (2521). **การศึกษาวรรณคดีไทย**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อักษรสัมพันธ์.
- ดุขฎิ พัทธกะชัชวาล. (2547). **ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการชมละครโทรทัศน์เกาหลีของ
ผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานคร**. สารนิพนธ์ บข.ม. (การจัดการ). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ธนาพร ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา. (2542). **การวิเคราะห์ราชาศัพท์ในวรรณกรรมแปลรัชสมัย
พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช**. ปรินิพนธ์ ศศ.ม. (ภาษาไทย).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ธวัช ปุณโณทก. (2527). **แนวทางการศึกษาวรรณกรรมปัจจุบัน**. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ธัญญา สังขพันธานนท์. (2539). **วรรณกรรมวิจารณ์**. ปทุมธานี : นาค.
- ธิตารัตน์ โกศลสารสินธุ์. (2546). **เรื่องสั้นของกนกพงศ์ สงสมพันธุ์ : การศึกษาแนวคิดเรื่อง
ปัญหาองค์รวมของมนุษย์**. ปรินิพนธ์ ศศ.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นันทขว้าง สิริสุนทร. (2548, 16 พฤศจิกายน). **ยุคดิจิทัลของ "ดินแดนจอมนาง"**. กรุงเทพ
ธุรกิจ. สืบค้นเมื่อ 11 ธันวาคม 2548, จาก <http://www.jkdramas.com/forums/viewtopic.php?t=3452>
- บุญศิริ ภิญญาอินทร์. (2527). **การศึกษาเชิงวิเคราะห์นวนิยายของ ก.สุรางคนางค์**. วิทยานิพนธ์
อ.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร
- บุญเหลือ เทพยสุวรรณ, ม.ล. (2518). **แนะแนวทางการศึกษาวรรณคดี**. กรุงเทพฯ :
ไทยวัฒนาพานิช.
- (2519). **วิเคราะห์สวรรณคดี**. กรุงเทพฯ : บัณฑิตการพิมพ์.
- (2539). **แฉนวนวรรณกรรม**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : อัมรินทร์บุ๊คเซ็นเตอร์.
- เบญญา สุขาพิทยพันธ์. (2540). **การวิเคราะห์นวนิยายชีวิตครอบครัว ช่วง พ.ศ. 2475-2488**.
ปรินิพนธ์ ศศ.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ประทีป วาทิกทินกร และสมพันธ์ เลขาพันธ์. (2522). **การอ่านและพิจารณาวรรณกรรม**. กรุงเทพฯ :
อักษรเจริญทัศน์.
- ประทีป เหมือนนิล. (2519). **วรรณกรรมไทยปัจจุบัน**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อักษรสัมพันธ์.
- ประพนธ์ เรืองณรงค์. (2531). **บันทึกจากเกาหลีใต้**. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

- ปรารธนา บัวเชย. (2537). **วิเคราะห์แนวคิดและศิลปะการใช้ภาษาในวรรณกรรมของ ประภัสสร เสวิกุล**. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาควิ. ถ่ายเอกสาร.
- พัก จี ฮยอน. (2547). **สงครามแห่งความรัก**. แปลโดย จูริภรณ์ เกียรติบารมี และอรินทรา ตั้งสถิตเกียรติ. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์.
- พิศมร แสงสัตยา.(2544). **การวิเคราะห์นวนิยายของ ปิยะพร ศักดิ์เกษม**. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (ภาษาไทย).กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ภาณิดา จิตนุกุล. (2547). **วิเคราะห์แนวคิดและกลวิธีการเสนอแนวคิดในเรื่องสั้นและนวนิยายของศิลา โคมฉาย**. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (ภาษาไทย). สงขลา : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลา. ถ่ายเอกสาร.
- รินฤทัย สัจจพันธุ์.(2524). **วรรณกรรมปัจจุบัน**. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ลินดา วงษ์ทน.(2533). **วิเคราะห์ครอบครัวแตกแยกในนวนิยายไทยในช่วงพ.ศ. 2525-2531**. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (ภาษาไทย).กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ลี ยู จิน. (2548). **ฟิสิกส์ ลิขิตรัก เพลงริษยา**. แปลโดย นิรชา เจนวีระนนท์ และคณะ. กรุงเทพฯ: อมรินทร์ บั๊คเซนเตอร์.
- ลี เฮ คยอง. (2548). **หนุ่มตัวร้าย...ผู้ชายกรู๊ปปี้**. แปลโดย โพนุล. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แจ่มใส.
- วรรณถ วิมลเจลา.(2535). **คู่มือสอนแปล**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วรรณภา แสงอร่ามเรือง.(2542).**ทฤษฎีและหลักการแปล**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วอน ซู ยอน. (2548). **Full House บ้านในฝันกับคืนวันของหัวใจ**. แปลโดย ปลายฝัน อันติกา. กรุงเทพฯ: แจ่มใส.
- วัลยา วิวัฒน์ศร.(2545).**การแปลวรรณกรรม**. กรุงเทพฯ : โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิภา กงกะนันทน์.(2533).**วรรณคดีศึกษา**.พิมพ์ครั้งที่ 2.(ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม).กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- วนิดา บำรุงไทย. (2542). **ศาสตร์และศิลป์แห่งนวนิยาย**. พิษณุโลก : ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- วาสนา ไชยรัตน์. (2534). **การวิเคราะห์เรื่องสั้นของสุรัชย์ จันทิมาธร**. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- วีรวัฒน์ อินทรพร. (2541). การศึกษาแนวคิดสิทธิสตรีในนวนิยายของโบตัน. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ศรีวิไล ดอกจันทร์.(2528).ทฤษฎีและการปฏิบัติการวรรณคดีศึกษา. เชียงใหม่ : ภาควิชามัธยมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศิริลักษณ์ บัตรประโคน.(2548).ทัศนะทางการเมืองและกลวิธีการนำเสนอที่ปรากฏในรวมเรื่องสั้นชุด “หลังอาณานิคม” ของ วินทร์ เรียววาริน. สารนิพนธ์ กศ.ม.(ภาษาไทย). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สมปราชญ์ อัมมะพันธุ์. (2534). ที่นี่...เกาหลีใต้. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- สมพร มั่นตะสูตร.(2525). วรรณกรรมปัจจุบัน. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- สมพิศ จิตตรง. (2538). วรรณกรรมปัจจุบัน. อุบลราชธานี : ฝ่ายเอกสารตำรา สำนักส่งเสริมวิชาการ สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี.
- สมภาพ นาคพันธ์. (2534). การวิเคราะห์เรื่องสั้นของอิงอร. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. (ภาษาไทย). สงขลา : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา. ถ่ายเอกสาร.
- สัมพันธ์ รุ่งระวี.(2528).วิเคราะห์นวนิยายของทมยันตี. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- สายทิพย์ นุกูลกิจ.(2539).วรรณกรรมไทยปัจจุบัน. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : เอส อาร์ พรินต์ติ้ง แมสโปรดักส์.
- สำนักงานข่าวสารเกาหลี. (2544). สวัสดิ์จากเกาหลี. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.
- สุตารัตน์ เสรีวัฒน์. (2520). วิวัฒนาการเรื่องสั้นในเมืองไทยตั้งแต่แรกจนถึง พ.ศ.2475. วิทยานิพนธ์ อ.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- สุธิวงศ์ พงศ์ไพบูลย์. (2520). วรรณคดีและวรรณกรรมปัจจุบัน. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.
- .(2525).วรรณคดีวิเคราะห์. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- .(2542).”ความเชื่อของชาวภาคใต้”, ใน สารานุกรมวัฒนธรรมไทยภาคใต้ เล่ม 2. กรุงเทพฯ: มูลนิธิสารานุกรมวัฒนธรรมไทย ธนาคารไทยพาณิชย์.
- สุพรรณิ เวราทร. (2519). ประวัติการประพันธ์นวนิยายไทยตั้งแต่สมัยเริ่มแรกจนถึง พ.ศ. 2475. กรุงเทพฯ: เจริญวิทย.

- สุวคนธ์ จงตระกูล.(ม.ป.ป.). ตำราวรรณคดีวิเคราะห์. กรุงเทพฯ: ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เสถียร จันทิมาธร.(2517). คนเขียนหนังสือ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์พิมพ์เนศ.
- อนุนาธาชน,พระยา. (2514).วัฒนธรรมและประเพณีต่าง ๆของไทย. โดยเสฐียรโกเศศ (นามแฝง),พระนคร: คลังวิทยา.
- อารยา ทองเพชร.(2550). การวิเคราะห์แนวคิดและกลวิธีการนำเสนอแนวคิดในวรรณกรรมสำหรับเยาวชนของ นงไฉน ปริญาธวัช. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (ภาษาไทย).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อุดม หนูทอง.(2522). พื้นฐานการศึกษาวรรณคดีไทย. สงขลา : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- โอ ชู เย็น. (2545). รักนี้ชั่วนิรันดร์. แปลโดย ราพรรณ รักศรีอักษร. กรุงเทพฯ : นานมีบุ๊คส์.
- อำนาจ เอี่ยมสำอางค์. (2546). การวิเคราะห์ภาพสะท้อนและแนวคิดทางสังคมที่ปรากฏในบทร้อยกรองชุด “ข้างคลองคันทายาว “ ของเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ช่วง พ.ศ. 2543 –2544. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เอื้อนจิตร จันจตุรพันธ์.(2524).วิเคราะห์วรรณกรรมจีน (แปล) ประเภทกำลังภายใน. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- Hyun.Go un. (2547). จุดเริ่มต้นของหัวใจให้ 1 %. แปลโดย คุณนาย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แจ่มใส.
- Yang Tai Ho. (2005, 2, 30 July). Interview by Chamaiporn Jantarajinda, at Srinakharinwirot University.

ภาคผนวก

เรื่องย่อ

นวนิยายแปลเกาหลีทั้ง 9 เรื่อง มีเนื้อหาโดยย่อดังนี้

รักนี้ชั่วนิรันดร์

Autumn in My Heart

ยุนอินโซ เด็กสาววัย 14 ปี กำลังมีความสุขกับชีวิตในโรงเรียนมัธยมที่เมืองชกโซ เธอมีครอบครัวที่อบอุ่น พ่อเป็นศาสตราจารย์มหาวิทยาลัย แม่เป็นแม่บ้าน และมีพี่ชายที่เธอรักมากที่สุดชื่อ ยุนจุนโซ จุนโซกับอินโซเป็นพี่น้องที่รักกันมาก จุนโซรักและเป็นห่วงน้องสาวคนนี้อย่างที่สุด วันหนึ่งอินโซได้รับอุบัติเหตุทำให้ต้องเข้าโรงพยาบาล เพราะเหตุนี้ทำให้รู้ความจริงว่า อินโซไม่ใช่ลูกแท้ๆของพ่อแม่ เพราะหมู่โลหิตไม่เหมือนกัน พ่อสืบหาความจริงจากโรงพยาบาลจนรู้ว่าอินโซสลับตัวกับชอยชินเนเด็กสาวโรงเรียนเดียวกับอินโซ อินโซเสียใจมาก จุนโซก็เช่นเดียวกัน จากนั้นอินโซได้ย้ายเข้าไปอยู่ที่บ้านแม่แท้ๆซึ่งมีฐานะยากจนเปิดร้านขายของชำขอมขอ เธอต้องพบกับชีวิตใหม่ที่ลำบากกว่าเดิม แม่ซึ่งดื่มเหล้าเพราะเครียดจากลูกชายคนโตที่เป็นนักเลงหาเรื่องชกต่อยทุกวัน แต่อินโซก็ไม่เคยย่อท้อ หลังจากนั้นไม่นาน ครอบครัวสกุลยุนก็ย้ายไปอเมริกาเพราะพ่อต้องไปทำงานที่นั่น ทำให้อินโซไม่ได้พบเจอกับครอบครัวยุนอีก

นับไปเป็นเวลาแปดปี จุนโซกลับมาชกโซบ้านเกิดอีกครั้ง เขาจบคณะจิตรกรรมศิลป์แล้ว มาสมัครเป็นอาจารย์ในมหาวิทยาลัยที่นี่เพื่อมาตามหาอินโซ เขาได้บ้านพักเป็นคอฟฟี่เฮาส์เก่าของอาจารย์เทฮวานครูที่สอนเขามา ส่วนอินโซซึ่งตอนนี้เป็นสาววัย 21 ปี เธอต้องแบกรับภาระเลี้ยงดูทางบ้านที่ติดหนี้ เธอทำงานเป็นพนักงานฝ่ายห้องพักรับรองที่โรงแรมของพ่อฮันเทชก ฮันเทชกเป็นคนที่เอาแต่ใจและทำตัวเซเพลไปวันๆเพราะมีปัญหาครอบครัวที่แม่เลิกกับพ่อแล้วไปแต่งงานใหม่ ส่วนตัวเขาก็อยู่กับครอบครัวใหญ่ของพ่อ เทชกสนใจอินโซมาก แต่อินโซไม่สนใจเพราะเธอคิดถึงแต่พี่ชายจุนโซของเธอเท่านั้น แล้ววันหนึ่งเธอก็ได้พบกับจุนโซที่ทะเลฮวาจินโปที่ทั้งสองสัญญาต่อกันก่อนจากว่าจะกลับมาเจอกันอีกที่นี่ อินโซบอกเทชกว่าเธอเป็นลูกผู้หญิงของจุนโซเพื่อนของเขา เทชกรักอินโซมากขึ้นเรื่อยๆ เขายอมเปลี่ยนแปลงตัวเองจากหนุ่มเซเพลมาตั้งใจทำงานให้กับกิจการโรงแรมของพ่อทางด้านจุนโซดีใจมากที่ได้พบกับอินโซอีกครั้ง เขาคิดว่าคงขาดเธอไม่ได้ซึ่งความรู้สึกนี้อินโซก็รู้สึกเหมือนกัน ทั้งสองรู้ใจตนเองแล้วว่า ความรู้สึกนี้ไม่ใช่แบบพี่น้องแต่เป็นฉันคนรัก เมื่อพ่อแม่กลับมาจากอเมริกาพร้อมกับชินเน ชินเนซึ่งอิจฉาอินโซได้พูดจาทำร้ายอินโซต่าง ๆ นานา แล้วทุกคนก็ต้องตกใจเมื่อจุนโซประกาศจะแต่งงานกับอินโซ ทั้งสองหนีไปอยู่ที่ฟาร์มบนเขาแดกวานยอง ในที่สุดจุนโซก็พาอินโซกลับมาเพื่อแต่งงานแล้วตัดสินใจบอกเลิกกับชินนียุมีคู่หมั้นที่พบกันตอนสมัยเรียน ยูมีเสียใจมากถึงกับคิดฆ่าตัวตาย ส่วนเทชกเมื่อรู้ก็โกรธและแค้นอินโซมาก เขากลับไปทำตัวเซเพลอย่างแต่ก่อน ด้วยสาเหตุนี้ จุนโซจึงต้องอยู่กับยูมี เพราะสงสารและกลัวเธอคิดสั้นอีก แต่เขาก็ไม่อาจลืมความรักที่มีต่ออินโซได้ ด้านอินโซก็เช่นกันเธอให้สัญญากับจุนโซว่าจะรักกันตลอดไปถึงไม่อาจอยู่ด้วยกันและต้องไม่ทำให้ใครเดือดร้อนอีก เธอกับเขาจึงพยายามเลิกติดต่อกัน ระหว่างนั้นอินโซก็

กลับไปทำงานที่โรงแรมเหมือนเดิม ร่างกายเธออ่อนเพลียและตลอดเวลา เธอไปหาหมอ แล้วทราบข่าวร้ายว่า ตัวเธอเป็นโรคมะเร็งเม็ดเลือดซึ่งต้องทำการผ่าตัดปลูกถ่ายไขกระดูกด่วน อินโซตกใจมาก เธอจะไม่ได้อยู่เห็นจุนโซอีกแล้ว อินโซไปขอร้องจุนโซให้อยู่กับเธอหกเดือนก่อน แต่จุนโซทำไม่ได้เขารักอินโซแต่ต้องรับผิดชอบยุนมี เทชกรู้เรื่องที่ยินโซป่วย จึงพาอินโซไปหาหมอที่กรุงโซล และพาครอบครัวที่บ้านเกิดทั้งแม่และพี่ชายของอินโซไปด้วยเพื่อตรวจสอบการผ่าตัดเปลี่ยนถ่ายไขกระดูก ชินเน่ได้ยินเรื่องที่เทชกมาบอกแม่เดิมเธอไปถามความจริงจากเทชก เธอจึงไปบอกยุนมี และทุกคนในบ้านให้ทราบ ยกเว้นจุนโซเพราะเทชกบอกว่าอินโซขอไว้ ผลการตรวจแม่และพี่ชายปรากฏว่าไม่สามารถเปลี่ยนถ่ายไขกระดูกได้ อินโซหมดสติอีกครั้งแล้วถูกส่งตัวเข้าห้องฉุกเฉินหมอบอกว่าตอนนี้เซลล์มะเร็งได้แพร่กระจายทั่วร่างกายไม่มีทางรักษา เธอซูบผอมลง ขอบตาดำคล้ำและไอเป็นเลือด เทชกตัดสินใจบอกเรื่องอินโซป่วยให้จุนโซรู้ เพื่อให้เขามาดูใจอินโซ จุนโซมาที่โรงพยาบาลพบอินโซนอนป่วยอยู่เขาเสียใจมาก อินโซฟื้นขึ้นมาแล้วให้จุนโซพามาที่บ้าน จุนโซพาอินโซออกจากโรงพยาบาลมาที่คอฟฟี่เฮ้าส์แล้วพาเธอไปทุกที่ที่เป็นความทรงจำระหว่างเขาและเธอ ทั้งที่บ้านที่ชกโซ ที่ฟาร์มบนเขาแดกวันยองและที่ทะเล

ฮวาจินโป จากนั้นจุนโซก็จัดงานแต่งงานขึ้นที่คอฟฟี่เฮ้าส์ มีเพียงเขาและอินโซเท่านั้น อินโซดีใจมาก เย็นวันนั้นอินโซขี่หลังจุนโซแล้วเดินเรียบชายหาดทะเลฮวาจินโป ร่ำลึถึงความหลังกันและแล้วอินโซก็สิ้นใจบนหลังของจุนโซนั่นเอง

หลังงานศพของอินโซ เทชกได้รับการไหว้วานจากจุนโซให้นำเก้าอี้กระดูกของเธอไปโปรยลงบนทะเลฮวาจินโปเพราะอินโซเคยบอกว่าถ้าเกิดชาติหน้าอยากเกิดเป็นทะเลฮวาจินโปจะได้ไม่ต้องพรากจากคนที่รัก ส่วนตัวจุนโซเองก็ไปไว้อาลัยให้อินโซที่บ้านในชกโซ และไปที่โรงเรียนมัธยมเพื่อระลึกถึงความหลังสมัยเด็ก ในขณะที่เขาจอตกรไ้หน้าโรงเรียนก็มีรถบรรทุกแล่นมาด้วยความเร็วสูง จุนโซไม่ทันตั้งตัว เขาถูกรถบรรทุกชนเสียชีวิต เขาคิดแต่เพียงว่าเขาจะได้ไปอยู่กับอินโซแล้ว เขาได้แต่ขอโทษอินโซที่ไม่อาจรักษาสัญญาว่าจะอยู่ต่อไปเพื่อดูแลคนอื่น ๆ แทนเธอได้อีก

เพลงรักในสายลมหนาว

Winter Love Song

คังจุนซางเด็กหนุ่มผู้มีปมด้อยเรื่องพ่อ เขาย้ายมาเรียนที่โรงเรียนมัธยมซุนซงเพื่อตามหาพ่อ ที่นี้เขาได้พบกับจุงยูจิน เด็กสาวสวย จิตใจดี ทั้งสองพบกันในวันแรกของการมาโรงเรียนสายและได้ช่วยเหลือกัน นับจากวันนั้นทั้งคู่ก็เริ่มความสัมพันธ์ที่ดี ถึงแม้จุนซางจะเป็นคนที่แปลกในสายตาของเพื่อน ไม่ค่อยพูด เก็บตัว เงียบขรึม ซึ่งต่างกับยูจินที่ร่าเริง สดใส แต่ยูจินกับจุนซางก็เข้าใจกัน มีความรู้สึกที่ดีให้กันจนกลายเป็นความรัก คิมซังฮวกเด็กหนุ่มหัวหน้าที่้องเป็นเพื่อนกับยูจินตั้งแต่เด็ก แอบหลงรักยูจิน แต่ยูจินไม่เคยสนใจ คิดว่าซังฮวกเป็นเพื่อนชายที่ดีและสนิทที่สุดเท่านั้น ยังมี ยงกุก ชิงซุก และแซลิน เพื่อนร่วมห้อง แซลินนั้นเป็นเด็กสาวที่มั่นใจในตัวเอง กล้าพูด กล้าทำ ต้องการอะไรแล้วต้องทำให้ได้ แซลินชอบจุนซาง แต่จุนซางปฏิเสธทำให้เธอเสียหน้า เธอแค้นจุนซางและคิดแค้นแค้น รวมทั้งยังอิจฉาจุงยูจินที่จุนซางเลือก เธอเหมือนถูกแย่งของรักไป ความแค้นจึงอยู่กับเธอนับแต่นั้นมา ยูจินกับจุนซางใช้เวลาอยู่ด้วยกันอย่างมีความสุขทั้งที่ทะเลสาบ ซึ่งเป็นที่ที่ทั้งสองจูมพิทกันครั้งแรกในวันที่มีหิมะตกเป็นครั้งแรกของฤดู ระหว่างนั้น จุนซางชอบไปหาคิมซิงยู พ่อของซังฮวกที่เป็นอาจารย์เพราะเขาเคยเห็นรูปถ่ายที่ใหม่ไฟครั้งหนึ่งมีภาพพ่อของซังฮวกถ่ายกับคังมยฮีแม่ของเขา จึงคิดว่าคิมซิงยูน่าจะรู้ความจริงว่าใครเป็นพ่อของตน คิมซิงยูเองก็เอ็นดูจุนซางเพราะหน้าตาเหมือนพ่อของตนที่เสียชีวิตไป เขาจึงรับสอนและตีโจทย์คณิตศาสตร์ให้จุนซางเสมอ ซังฮวกเห็นเหตุการณ์โดยตลอดแต่ก็ไม่เข้าใจเรื่องราว วันหนึ่งจุนซางไปที่บ้านยูจินเขาได้พบภาพถ่ายที่เหมือนกับที่บ้านแต่เป็นภาพเต็มครึ่งหนึ่งของภาพที่หายไป ภาพนั้นเป็นภาพของจุงชินเจาพ่อของยูจินจับมือกับแม่ของเขา จุนซางสับสนมาก เขาสงสัยว่าใครเป็นพ่อของเขาแน่ หลังจากวันนั้นจุนซางก็ไม่มาหายูจินอีก ยูจินได้แต่กังวลใจ ในคืนวันที่31 ธันวาคม ยูจินนัดพบจุนซางที่สวนสาธารณะ เธอให้เขาเอาถุงมือมาคืน แต่จุนซางกำลังจะกลับอเมริกากับแม่ที่เพิ่งเสร็จสิ้นการแสดงเปียโนที่ต่างประเทศ ในคืนวันสิ้นปี การจราจรติดขัดมาก จุนซางอยู่ในรถ เขากังวลใจอยากไปหาจุงอินตามนัด แต่ถูกแม่ห้ามไว้ ในที่สุดจุนซางตัดสินใจลงจากรถแล้ววิ่งไปตามถนนที่รถและผู้คนพลุกพล่าน เพื่อไปหายูจินแต่เขาไปไม่ถึง เพราะถูกรถบรรทุกชนเสียก่อน ข่าวการตายของจุนซางแพร่ไปถึงเพื่อน ทุกคนไม่ได้ไปร่วมงานศพ แต่ทำพิธีให้ที่ทะเลสาบ

สิบปีผ่านไป ยูจินทำงานเป็นนักร้องแบบที่บริษัทโพลาริสที่ทำงานร่วมกับเพื่อนชื่อซิงฮา เธอรับงานที่ต้องทำกับบริษัทเมอร์เซียนในการปรับปรุงก่อสร้างสกีรีสอร์ท ยูจินได้รู้จักกับมินฮงผู้ควบคุมงานก่อสร้างนี้ ยูจินตกใจมากที่มินฮงหน้าตาเหมือนจุนซางที่เป็นรักแรกของเธอ ตลอดเวลาสิบปียูจินไม่เคยลืมจุนซาง เธอคิดว่าเขายังไม่ตาย เธอยังรักและต้องการเขาเสมอ แต่มินฮงคนนี้ก็ไม่ใช่จุนซาง เขาคบกับแซลินที่เพิ่งกลับมาจากอเมริกา ด้วยหน้าตาที่เหมือนกันมากของมินฮงกับจุนซางทำให้หลายครั้งยูจินแอบมองมินฮงด้วยความคิดถึงจุนซาง เธอทำท่าแปลกๆหน้าตาที่เศร้าสร้อยเหมือนจะร้องไห้เมื่อมองมาทางมินฮงทำให้เขาเริ่มสนใจเธอ แซลินเห็นยูจินตกใจที่มินฮงแฟนของเธอหน้าตาเหมือนจุนซาง ก็ดีใจเหมือนเธอได้แก้แค้นยูจินที่ได้ทุกสิ่งทุกอย่างไป มินฮงทำงาน

ใกล้ชิดกับยูจิน จนช่วงเวลาที่ตอนนี้เป็นคู่หมั้นของยูจินอดเป็นห่วงไม่ได้ เขากลัวว่ายูจินจะไม่อยู่กับเขา เพราะตลอดเวลาใจของยูจินก็ยังไม่ลืมจุนซาง เธอเจ็บปวดทรมานเพราะคิดถึงจุนซางแม้ว่าช่วงสวเองจะคอยดูแล ห่วงใยมาตลอด แต่เธอก็ไม่เคยรักเขามากไปกว่าเพื่อนที่ดี ช่วงสวขัดขวางทุกวิถีทาง เพราะกลัวว่ามินซุงจะมาแย่งยูจินไป ด้านแซลลีนก็เช่นกัน เธอจึงใส่ร้ายว่ายูจินฉ้อฉลเธอจึงแสร้งทำเป็นว่ามีคนรักที่เหมือนกับมินซุงเพื่อให้เขาหลงเชื่อ ในตอนแรกมินซุงเชื่อแซลลีนทำให้เข้าใจยูจินผิด แต่ในที่สุดเขาก็รู้ความจริงจากเพื่อนๆว่าเป็นเรื่องจริง ด้วยความซื่อ จริงใจ ของยูจินและการทำงานที่ต้องใกล้ชิดกันทำให้มินซุงเริ่มหลงรักยูจิน ยูจินเองก็เช่นกัน เธอรักมินซุงเพราะเป็นเขาไม่ใช่ตัวแทนของจุนซาง เมื่อเป็นเช่นนี้ ช่วงสวรีบจัดการให้ตัวเขากับยูจินแต่งงานกันให้เร็วที่สุด ยูจินปวดใจที่ไม่มีสิทธิ์จะทำตามใจตนเอง แซลลีนเองก็ขัดขวางมินซุง แต่เขาเริ่มหมดความรักให้เธอเพราะเห็นว่าเธอโกหกและไม่ได้รักเขาจริง เธอรักแค่หน้าตาเขาที่เหมือนกับจุนซางเท่านั้น เขาจึงบอกเลิกกับแซลลีน แซลลีนเสียใจมากและโกรธยูจินที่แย่งมินซุงไปอีกคน ช่วงสวพยายามที่จะให้ยูจินไม่ไปจากเขา เขาเสียใจมากที่ยูจินกับมินซุงรักกัน ช่วงสวฝายผอมลงและไม่ยอมกินอะไรทำตัวเสเพลจนต้องเข้าโรงพยาบาล ปักแซฮุนแม่ของช่วงสวซึ่งเดิมทีก็ไม่ชอบว่าที่ลูกสะใภ้ และขัดขวางการแต่งงานมาตลอด ได้มาขอร้องให้ยูจินกลับไปหาช่วงสวเพราะสงสารลูก ยูจินเห็นสภาพช่วงสวแล้วก็สงสาร มินซุงเข้าใจและยอมปล่อยให้ยูจินกลับไปหาช่วงสวแม้เขาจะปวดใจก็ตาม ยูจินยอมอยู่กับช่วงสวเพราะสงสารที่เขาติดกับเธอมาตลอด แต่เธอมอบหัวใจให้กับมินซุงแล้ว ระหว่างนั้นมินซุงเริ่มสงสัยในตัวเองว่าจะเป็นจุนซางหรือไม่ จึงไปค้นหาหลักฐานของจุนซางที่โรงเรียน และบ้านเก่าที่ซุนซง เขาพบสิ่งของของจุนซาง ในที่สุดมินซุงก็รู้ความจริงว่าเขาคือคังจุนซางจากดร.อัน จิตแพทย์ที่รักษาเขา และจากคังมูยี่แม่ของเขาเอง แต่เขาจำเรื่องเก่าสมัยเป็นจุนซางไม่ได้เลย มินซุงบอกยูจินว่าเขาคือจุนซาง แต่ยูจินไม่เชื่อ มินซุงจึงตัดสินใจไปอเมริกาเพื่อหลีกเลี่ยงให้ช่วงสว ยูจินรู้ข่าวเลยมาหา แต่ก็เกิดอุบัติเหตุกับมินซุง มินซุงสลบไปหลายวัน พอฟื้นความทรงจำตอนเป็นจุนซางกลับมาบางส่วน ยูจินดีใจมากที่ได้จุนซางกลับมา ช่วงสวเห็นดังนั้นจึงตั้งใจยอมหลีกเลี่ยงให้ ทั้งยูจินและจุนซางอยู่ด้วยกันอย่างมีความสุข คังมูยี่กลับมาจากแสดงเปียโนที่ต่างประเทศรู้ว่ายูจินกับจุนซางคบกัน ก็ขัดขวางโดยไปบอกแม่ของยูจินให้ทำให้ทั้งสองเลิกคบกัน แม่ของยูจินไปหาคิมซิงยูเพื่อให้ช่วยเหลือแต่คิมซิงยูกลับเห็นด้วย เพราะเขาสงสัยว่าจุนซางจะเป็นลูกที่เกิดจากจุงชินเจาพ่อของยูจินกับคังมูยี่แม่ของจุนซางซึ่งหมายความว่าทั้งสองเป็นพี่น้องกัน จุนซางรู้เรื่องจึงถามแม่ แม่ไม่ปฏิเสธ ช่วงสวก็รู้เรื่องจากพ่อของเขา จึงขัดขวางทั้งสองอีกครั้ง จุนซางไม่อยากเห็นยูจินทรมานมากกว่านี้จึงฝากช่วงสวดูแลยูจิน แล้วจากไป ยูจินไม่เข้าใจในที่สุดยูจินก็รู้ความจริงจากปักแซฮุน เธอเสียใจมาก แซลลีนที่เปลี่ยนไปเข้าใจในความรักของทั้งสองจึงบอกให้ยูจินหนีไปกับจุนซางแต่ยูจินปฏิเสธแม้จะปวดใจก็ตาม เธอตั้งใจจะไปเรียนต่อที่ฝรั่งเศสกับช่วงสวที่กลับมาขอคืนดี ระหว่างนั้นจุนซางหมดสติที่บ้านคิมซิงยูมาหาจึงพาไปส่งโรงพยาบาล หมอบอกว่าพบเลือดคั่งในสมองซึ่งเป็นอาการข้างเคียงจากอุบัติเหตุคราวก่อนต้องผ่าตัดด่วน เพราะอาจทำให้ตาบอดหรือเสียชีวิตได้ เขาไม่บอกใคร และทำเรื่องเดินทางไปผ่าตัดที่อเมริกา คิมซิงยูสงสัยในตัวจุนซางว่าเขาเป็นลูกใครกัน ไม่แน่ใจว่าเป็นลูกของตนหรือไม่ เพราะอดีตคิมซิงยูหลงรักคังมูยี่ซึ่งเป็นคู่หมั้นของจุงชินเจาเพื่อนรักของตน แต่หลังจากชินเจาแต่งงานกับ

แม่ยูจิน คังมูยฮีกเสียใจจะฆ่าตัวตาย คิมซิงยูมาช่วยไว้ทันและค้างกับเธอคืนหนึ่ง จากนั้นเธอก็จากไป ไม่กลับมาอีกเลย คิมซิงยูตัดสินใจให้หมอตระกูลเอนเอ ผลปรากฏว่า จุนซางเป็นลูกของคิมซิงยูจริง คังมูยฮีกยอมรับ เขาบอกความจริงกับจุนซาง จุนซางดีใจแต่ไม่อาจอยู่ข้างยูจินได้เพราะเขาต้องผ่าตัด ไม่รู้ว่าจะมีชีวิตอยู่ได้นานเพียงใด ซังฮวุกและปักแซฮุนรู้ความจริงว่าจุนซางเป็นลูกของคิมซิงยู ทั้งสองเสียใจ ซังฮวุกพยายามดึงยูจินไว้ แต่เมื่อเขารู้ข่าวว่าจุนซางต้องผ่าตัดด่วน เขาก็ทำไม่ได้ เขาอยากให้อูจินมีความสุข จึงบอกความจริงทั้งเรื่องที่ยูจินไม่ได้เป็นพี่น้องกับจุนซางและจุนซางกำลังจะเข้ารับการผ่าตัดที่อเมริกา ซังฮวุกบอกให้อูจินตามจุนซางไป แต่อูจินไม่ไปเธอยังรักจุนซางแต่เป็นความปรารถนาของเขาคือไม่อยากให้เจอกันอีก เธอจึงตัดสินใจไปเรียนต่อที่ฝรั่งเศส

สามปีผ่านไปยูจินกลับมาที่เกาหลี เธอมาทำงานที่เดิม ซิงฮาบอกว่าแบบแปลนบ้านที่อูจินเคยร่างไว้มีคนนำไปสร้างเป็นบ้านจริงๆแล้ว ยูจินตกใจมากเพราะแบบแปลนบ้านแผ่นนั้น เธอให้ไว้กับจุนซางก่อนที่จะจากไป ยูจินไปตามหาบ้านหลังนั้นจนพบ และที่บ้านหลังนั้นเองเธอก็ได้พบกับจุนซางคนรักคนแรกของเธอก็ครั้ง แม้เขาจะมองไม่เห็นเธอก็ตาม

สงครามแห่งความรัก

All About Eve

จินซุนมีเด็กสาวนิสัยร่าเริงและแสนดี เธออาศัยอยู่กับพ่อจินกีซงเพียงลำพัง เพราะแม่เธอเสียชีวิตตั้งแต่เธอยังเด็ก เธอมีเพื่อนบ้านที่ดื้ออย่างซองจุงชุกและลูกชายคือคิมวูจิน ซองจุงชุกรักและเอ็นดูซุนมีเหมือนลูก และซุนมีแอบหลงรักวูจิน แต่วูจินเห็นซุนมีเป็นแค่น้องสาว ก็ซงทำงานในบริษัทรับเหมาก่อสร้าง นานๆที่จะกลับมาเยี่ยมบ้านสักครั้ง คราวนี้เกิดปัญหาที่บริษัทมีคณงานประท้วง ทำให้เกิดอุบัติเหตุมีคนเสียชีวิต เขาในฐานะหัวหน้าคณงานต้องรับผิดชอบ

ยุนซุงจูล หนุ่มนักเรียนนอก เขาเป็นทายาทของประธานบริษัทมูนยงกรุป ซึ่งบริหารสถานีโทรทัศน์ MBS เขากลับมาจากเมืองนอกเพราะทราบข่าวว่าแม่เสียชีวิต ซุงจูลรักแม่และมีอคติกับพ่อที่มีภรรยาใหม่ เมื่อเสร็จสิ้นงานศพ เขาก็เดินทางกลับลอนดอนทันที

เมื่อยุงมีเข้ามาอยู่ร่วมในครอบครัวเดียวกับซุนมีแล้ว ยุงมีอิจฉาซุนมีที่จุงชุกเอ็นดู เธอจึงทำตัวให้เด่นกว่าซุนมี เธอทำให้วูจินหลงรักเธอและยอมทำทุกอย่างเพื่อเธอ ยุงมีฝันอยากเป็นผู้ประกาศข่าวของสถานีโทรทัศน์ MBS เหมือนกับซุนมี ทั้งสองคนเรียนที่คณะเดียวกัน ยุงมีย้ายออกจากบ้านพักของวูจินแต่ก็ยังแวะเวียนไปหาวูจินเสมอ ทั้งสองตกลงคบกัน แต่แม่ของวูจินคือจุงชุกไม่เห็นด้วยและคอยกีดกัน และในที่ทำงานยุงมีก็ไม่ยอมให้ใครรู้ว่าวูจินกับตนเป็นแฟนกัน ทำให้วูจินรู้สึกอึดอัดแต่ก็ทำอะไรไม่ได้ ด้านซุนมีเมื่อรู้ว่าทั้งสองคบกัน เธอรู้สึกเสียใจแต่ก็อวยพรให้เขาทั้งสองจากใจจริง เธอขอพ่อไปเรียนคอร์สภาษาอังกฤษสั้นๆที่ลอนดอนเพื่อพักใจและ ณ ที่นั่นเธอก็ได้พบกับซุงจูล โดยบังเอิญ ทั้งสองสนิทสนมกันเร็วมากเมื่อรู้ว่าเป็นคนเกาหลีเหมือนกัน ความใกล้ชิดที่ได้อยู่ด้วยกันตลอดทำให้ซุงจูลหลงรักซุนมี ซุนมีเองก็เช่นกัน ไม่นานซุนมีก็เรียนจบแล้วกลับมาเกาหลีก่อน ในระหว่างนั้นยุงมีที่อิจฉาซุนมีคอยแต่จะแกล้ง และแย่งตำแหน่งงานพิธีกรสำคัญของซุนมีทุกอย่าง ความสัมพันธ์ของยุงมีกับวูจินก็ปั่นป่วนมากขึ้นจากแฟนมาเป็นสามีภรรยา เธอแกล้งทำเป็นว่าตัวเองท้อง ทำให้วูจินที่รักยุงมีมากอยู่แล้วประกาศแต่งงานต่อหน้าแม่ แม่แม่จะห้ามก็ไม่ฟัง ซุนมีแม้จะรู้ว่าทั้งสองคบกันแต่เมื่อได้ยินข่าวนี้เธอก็รู้สึกเสียใจไม่น้อยเธอจึงมุ่งมันขยันเรียนให้มากและเตรียมตัวสอบคัดเลือกเข้าทำงานที่สถานีโทรทัศน์ MBS ให้ได้ ซุงจูลกลับมาจากลอนดอน เขาตัดสินใจเข้ามาทำงานที่สถานีโทรทัศน์ MBS ในตำแหน่งผู้อำนวยการสถานีโทรทัศน์

เมื่อทั้งสองคนเรียนจบก็ได้เข้ามาทำงานที่สถานีโทรทัศน์ MBS อย่างที่ตั้งใจไว้ โดยมีวูจินทำงานเป็นช่างภาพที่นั่นก่อนแล้ว ยุงมีมีความทะเยอทะยานมากเธอคิดหาวิธีการที่จะไต่เต้าให้ไปถึงตำแหน่งผู้ประกาศข่าวรอบสามทุ่มที่ตอนนี้มียูลูซุยครองตำแหน่งอยู่ให้ได้ เธอจึงเข้าหาจูลูซุย โดยทำดีกับจูลูซุยและเรียกจูลูซุยว่าอาจารย์ คอยรับใช้ ดูแลจูลูซุยทุกเรื่อง ส่วนซุนมีก็มีอาจารย์ลึคซุยคอยช่วยเหลือเพราะเอ็นดูซุนมีและเห็นถึงความตั้งใจจริงของเธอ เมื่อทำงานในสถานีที่เดียวกันซุงจูลแวะเวียนมาหาซุนมีตลอดเวลา จนจูลูซุยที่แอบหลงรักซุงจูลอยู่ไม่พอใจซุนมี

การทำงานที่สถานีโทรทัศน์ MBS เป็นไปอย่างเข้มข้น ทั้งยุงมีและซุนมีต่างทำงานกันอย่างแข็งขันเพื่อให้ไปถึงฝันของตน ทั้งสองคนดูเป็นคู่ที่สูสีกันมาก แต่ยุงมีมักจะแย่งเอาความเด่นไปจากซุนมีโดยใช้เล่ห์กลต่างๆ แต่ซุนมีก็ไม่ย่อท้อ มุ่งมั่นทำงานอย่างเต็มที่ ด้านความรักนั้นเธอก็ต้องต่อสู้กับยุงมีที่มีความทะเยอทะยานมากเป็นพิเศษ ยุงมีรู้ว่าสูงจุลสนใจและชอบพอกับซุนมีมาก จนกระทั่งพาซุนมีไปแนะนำตัวกับพ่อของเธอ ทำให้ยุงมีอิจฉาซุนมียิ่งขึ้น เธอเริ่มเปลี่ยนแผนการใหม่เพื่อแย่งสูงจุลมาให้ได้ และสลัดวูจินทิ้ง เพียงเพื่อก้าวสู่ตำแหน่งคุณผู้หญิงของสถานีโทรทัศน์ MBS ถึงแม้วูจินจะรักและดีกับเธอมากแค่ไหน เธอก็ทำได้เพื่อให้ตัวเองก้าวไปถึงจุดสูงสุด แต่แล้วความฝันของเธอก็พังทลาย เมื่อเบอินซุนนักเลงหัวไม้อดีตแฟนเก่าจะเข้ามาทำร้ายเธอในระหว่างที่เธอรายงานข่าวที่กระทรวงพาณิชย์ วูจินซึ่งเป็นช่างภาพอยู่ในนั้นเห็นเข้าก็มาขวางแล้วต่อสู้กัน ยุงมีถอยหลังไปริมถนนและเกือบถูกรถบรรทุกชนแต่วูจินเข้ามาช่วยไว้ทัน วูจินเสียชีวิต จอชุกแม่ของวูจินเสียใจมากและโทษยุงมี ส่วนยุงมีเองก็เสียใจมากไม่แพ้กัน เธอขอโทษจอชุกและไม่ให้อภัยตัวเองที่ทำร้ายคนที่รักเธอสุดหัวใจ ยุงมีหายตัวไปทั้งไว้แต่จดหมายขอโทษต่อทุกคน ในที่สุดทั้งซุนมีและสูงจุลก็พบตัวยุงมีที่สถานเลี้ยงเด็กกำพร้า ยุงมีสูญเสียความทรงจำเพราะเธอจมน้ำจากการคิดฆ่าตัวตาย เธอเหลือความทรงจำไว้เท่ากับการเด็กอายุหกขวบเท่านั้น ซึ่งเป็นตอนที่มีความสุขที่สุดเพราะครอบครัวของเธออยู่พร้อมหน้าพร้อมตา ยุงมีเปลี่ยนไปมากกลายเป็นคนที่มีความสุข ไม่อิจฉาริษยาเหมือนแต่ก่อน ด้านจูฮุยเมื่อรู้ว่าสูงจุลไม่ได้คิดอะไรกับเธอ เธอจึงหันมาหาคนที่รักและคอยห่วงใยเธอมาตลอดคือซุนดัล ในที่สุดทั้งสองก็แต่งงานกัน ส่วนซุนมีเธอก็กลายเป็นผู้ประกาศข่าวชื่อดังและสูงจุลก็ขอเธอแต่งงาน ทั้งสองคนมีความสุขและพร้อมที่จะเริ่มต้นสำหรับชีวิตใหม่ต่อไป

รักเหมียว ๆ ขอเกี่ยวหัวใจ

จูนิน สาววัย 25 ปี พ่อของเธอมีอาชีพตำรวจ ส่วนแม่เป็นแม่บ้าน เธอมีความฝันอยากเป็นนักเขียนนวนิยาย ชอบชีวิตอิสระ ไม่อยู่ในกรอบประเพณี เนื่องจากการเขียนนวนิยายต้องอาศัยความเงียบและบรรยากาศในการสร้างสรรค์ผลงาน จูนินจึงขออนุญาตพ่อแม่ไปเช่าห้องอยู่ข้างนอกเพียงลำพัง ตอนแรกพ่อแม่ก็ไม่อนุญาตเพราะเป็นห่วงและด้วยสังคมและวัฒนธรรมเกาหลีไม่นิยมให้ลูกสาวออกไปอาศัยอยู่ข้างนอกเพียงคนเดียวเพราะเป็นเรื่องที่ผิดแปลกไปจากการกระทำของคนในสังคม จะถูกมองว่านอกคอก แต่ในที่สุดจูนินก็ได้ออกไปเช่าห้องอยู่ข้างนอกด้วยความช่วยเหลือของแม่ จูนินไปหาห้องเช่ากับยายเพื่อนชายของเธอ หลังจากได้ห้องเช่าแล้ว เธอก็ขนข้าวของย้ายมาอยู่ เธอคิดอยากมีสัตว์เลี้ยงอยู่เป็นเพื่อน จึงบอกยายให้ช่วยหาสัตว์เลี้ยงมาให้ ยายได้รับปากกับเธอว่า จะหาแมวมาให้เลี้ยงจากนั้นเขาหายตัวไป และกลับมาในตอนเย็นพร้อมสิ่งของเครื่องใช้ส่วนตัวของเขา แล้วบอกจูนินว่าเขานี้แหละเป็นสัตว์เลี้ยงที่จูนินต้องการ จูนินมักเปรียบเทียบยายเป็นแมวที่แสนเชื่องและน่ารักของเธอเสมอ เนื่องจากเขามีนิสัยขี้อ้อนและอ่อนโยนคล้ายแมวนับจากนั้นยายก็ย้ายเข้ามาอยู่กับจูนิน โดยบอกกับแม่ว่าไปเช่าห้องอยู่กับรุ่นน้อง ตอนแรกจูนินไม่ยอมเพราะกลัวว่าจะถูกคำครหาจากคนในสังคมเนื่องจากสังคมเกาหลี ไม่ยอมรับเรื่องแบบนี้ ในที่สุดจูนินก็ตัดสินใจให้ยายมาอาศัยอยู่ในห้องเช่าด้วยเพราะส่วนลึกแล้วจูนินก็รักและต้องการยาย และเนื่องจากทั้งสองเป็นคนเกาหลีสมัยใหม่ที่รับวัฒนธรรมตะวันตกมามากทำให้มีความคิดที่จะทดลองอยู่กินด้วยกันก่อนแต่งงาน เพื่อได้เรียนรู้และรู้จักกันมากขึ้น แต่การตัดสินใจอยู่ร่วมกันครั้งนี้ถูกปิดเอาไว้เป็นความลับไม่ให้พ่อแม่ทั้งสองฝ่ายรับรู้เพราะถือว่าเป็นเรื่องที่ไม่ถูกต้องของคนในสังคมเกาหลี

หลังจากที่ทั้งสองได้ใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันในห้องเช่า จูนินก็ลงมือเขียนนวนิยายพร้อมกับทำงานพิเศษไปด้วย เพื่อหาเงินมาใช้จ่ายในครอบครัว ส่วนยายก็เรียนไปด้วยพร้อมหางานพิเศษทำเพื่อช่วยเหลือแบ่งเบาภาระของจูนิน การใช้ชีวิตร่วมกันของคนทั้งสองไม่ได้ราบรื่นอย่างที่คิดเนื่องจากมีปัญหาหลายอย่างไม่ว่าจะเป็นเรื่องการเงิน ความแตกต่างของนิสัยเพราะมีพื้นฐานมาจากครอบครัวที่ต่างกัน แต่ทั้งคู่ก็พยายามปรับตัวและเรียนรู้ที่จะอยู่ร่วมกันเพื่อสร้างครอบครัวให้มั่นคง

หลังจากนั้นไม่นาน ความลับเรื่องการอยู่ก่อนแต่งงานของคนทั้งคู่ก็ถูกเปิดเผยโดยเพื่อนที่ร้ายกาจของจูนิน ในขณะที่เธอย้ายบ้านอีกครั้งหนึ่ง เมื่อพ่อของจูนินรู้ก็โกรธมากแล้วพาตัวจูนินกลับบ้านทันที จูนินถูกสั่งห้ามติดต่อยาย เธอรู้สึกทรมานมากเนื่องจากคิดถึงยาย เธอคิดหาวิธีพูดกับพ่อให้พ่อยอมให้เธอกลับไปอยู่กับเขา โดยมีแม่คอยช่วยเหลือให้ใช้วิธีการเขียนจดหมายให้พ่ออ่านถึงเหตุผลในการตัดสินใจอยู่กินก่อนแต่งงานกับยาย จนในที่สุดพ่อก็ยอมรับฟังเหตุผลของเธอแต่ก่อนที่จูนินจะอนุญาตให้ไป พ่อได้เรียกยายมาถามความรู้สึกที่มีต่อจูนิน ยายกราบขอโทษพ่อพร้อมสารภาพความในใจที่มีต่อจูนินทั้งหมดและได้ให้คำมั่นสัญญากับพ่อของจูนินว่าจะช่วยกันเก็บเงินเพื่อจัดงานแต่งงานของเขาทั้งสอง พ่อของจูนินรับรู้ถึงความจริงใจและตั้งใจจริงของยาย จึงอนุญาตให้ทั้งสองคนใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันก่อนแต่งงานต่อไป

เมื่อทุกสิ่งทุกอย่างผ่านไปอย่างราบรื่น ทั้งสองคนก็ได้กลับมาใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันอีกครั้ง โดยตั้งใจทำงานเพื่อเก็บเงินไว้ใช้ในการแต่งงานในอนาคต ที่ได้ให้สัญญาไว้กับพ่อของจูน ทั้งสองคนทำงานทุกอย่างและช่วยกันประหยัด จนในที่สุดก็มีเงินเก็บพอที่จะนำไปใช้จ่ายในการจัดงานแต่งงานของจูนแต่งงาน โดยทั้งสองคนได้ไปปรึกษาหารือกับผู้ใหญ่ทั้งสองฝ่าย เมื่อตกลงกันได้แล้วงานแต่งงานที่ถูกต้องตามประเพณีจึงถูกจัดขึ้นด้วยความเต็มใจและความสุขของกลุ่มบ่าวสาวและผู้ใหญ่ของทั้งสองฝ่าย

เท กิก ก็ เลือดเนื้อเพื่อฝัน วันสิ้นสงคราม

TAEGUKGI

ในปี 1950 ณ กรุงโซล ลีจินแทและลีจินชอก สองพี่น้องอาศัยอยู่กับแม่เพราะพ่อเสียชีวิต จินแทพี่ชายมีอาชีพซ่อมรองเท้า และจินชอกน้องชายเป็นคนเรียนหนังสือเก่งแต่สุขภาพไม่ดี นักกำลังจะสอบเข้ามหาวิทยาลัยโซล สองพี่น้องรักกันมาก จินแทหวังอยากให้น้องเรียนให้สูงที่สุดเพื่อเป็นความหวังของบ้าน ตอนที่พ่อยังมีชีวิตอยู่หลังกลับจากไปค้าขายที่ต่างเมืองได้พาเพื่อนพร้อมกับครอบครัวมาด้วย อาซึ่งเป็นเพื่อนของพ่อมีลูกสาวหนึ่งคนคือ ยองชิน และลูกชายอีก 3 คน คือ ยองกุก ยองจา และยองมิน และตั้งแต่นั้นมาสองครอบครัวก็สนิทสนมกัน ยองชินได้หมั้นหมายกับจินแท และทั้งสองจะแต่งงานกันในฤดูใบไม้ร่วงที่จะมาถึง

เช้าตรู่ของวันที่ 25 รัฐบาลเกาหลีเหนือได้ละเมิดข้อตกลงส่งทหารบุกข้ามเส้นขนาน 38 เข้ามาในเกาหลีใต้ ทำให้เกิดสงครามระหว่างเกาหลีเหนือและเกาหลีใต้ขึ้น รถจี๊ปทหารวิ่งวนกลางถนน ผู้คนอยู่ในความสับสนวุ่นวาย เสียงระเบิดดังสนั่นหวั่นไหว ผู้คนพากันอพยพหนีตายกันอลหม่าน รวมทั้งครอบครัวของจินแทและยองชินด้วย พอมาถึงสถานีรถไฟเมืองแทกู ผู้คนจำนวนมหาศาลต่างพากันมาออกกันที่นี่เพื่อขึ้นรถไฟหนีไปที่อื่น แต่รถไฟก็ไม่สามารถวิ่งได้เพราะรถไฟถูกใช้เป็นพาหนะในการพาทหารไปสนามรบ ระหว่างรอรถไฟเพื่ออพยพไปที่เมืองมิลยาง ยองมินไม่สบายมาก จินแทอาสาไปซื้อยาให้ ระหว่างนั้นที่ทุกคนรอจินแทอยู่นั้นก็มีทหารเข้ามาหาจินชอกแล้วถามอายุและเรียกตัวเขาออกมาพร้อมกับชายฉกรรจ์หลายคน แม่แม่และยองชินจะขัดขวางก็ไม่อาจทัดทานได้ จินชอกและชายฉกรรจ์เหล่านั้นถูกพาตัวไปที่โกดังแห่งหนึ่งในสถานีแทกู แล้วได้รับคำสั่งประกาศจากนายทหารสัสดีว่าทั้งหมดได้เข้าเป็นทหารประจำการตามกฎหมายการศึกษาเพื่อต่อสู้กับทหารเกาหลีเหนือและทั้งหมดถูกพาขึ้นรถไฟเพื่อไปสนามรบ เมื่อจินแทกลับมาแล้วไม่เห็นจินชอกทราบข่าวจากแม่และยองชิน เขาเป็นห่วงน้องชายมากจึงไปตามหาน้องชายบนรถไฟ จินแทเจอจินชอกแล้วจะพากลับไปหาแม่ แต่ถูกพวกทหารขัดขวางไว้ ในที่สุดทั้งจินแทและจินชอกก็ถูกจับไปเป็นทหารแนวหน้าออกรบด้วยกัน ทั้งสองต้องพลัดพรากจากครอบครัวไปนับแต่นั้น

จินแท จินชอกและทหารเกณฑ์ใหม่ทั้งหมด ถูกพามาประจำการที่แนวหน้าบริเวณค่ายทหารเมืองคูนวี่ มณฑลเคียง ชังเหนือ จินแทพยายามประจบน้องชายที่ไม่ค่อยแข็งแรงนัก ทั้งสองต้องจับปืนต่อสู้ทั้งที่ไม่เคยทำมาก่อน จินแทเฝ้าปกป้องน้องชายที่เป็นความหวังของครอบครัวไว้ตลอดเวลา ทั้งสองต่างคิดถึงแม่ โดยเฉพาะจินแทที่คิดถึงยองชินมากเป็นพิเศษ แต่ก็ไม่สามารถย้อนกลับได้ ที่นี่ทั้งสองได้พบกับโกยองมานชายหนุ่มร่วมชะตากรรมเดียวกัน ไม่นานทั้งสามคนก็เริ่มสนิทสนมกัน ในภาวะสงครามนี้จินชอกยังรับไม่ได้กับการต่อสู้และสภาพคนตายต่อหน้าต่อตา ตรงกันข้ามกับจินแทที่เข้มแข็งกว่าและไม่สนใจว่าฝ่ายใดถูกผิด เขาคิดเพียงแต่จะหาอย่างไรให้น้องชายได้กลับไปอยู่กับครอบครัว ดังนั้นเมื่อมีโอกาสเขาจึงเข้าไปพบท่านผู้การขอให้ปล่อยตัวน้องชายไปแนวหลังเพราะน้องชายสุขภาพไม่ค่อยดี แล้วตัวเขาเองอาสาที่จะออกรบแนวหน้ากับทหารเกาหลีอย่างเต็ม

กำลังเอง เมื่อผู้การไม่ปฏิเสธ เขาเป็นต้นคิดและอาสาที่จะเป็นหน่วยจู่โจม เดินหน้าตะลุยอย่างบ้าบิ่น ทุกสนามรบกับทหารฝ่ายเหนือ โดยไม่หวังชีวิตตนเอง จนทำให้ได้รับชัยชนะทุกสนามรบ จากความกล้าหาญของเขาทำให้ได้รับหน้าที่นำธงชาติแท็กกี (ธงชาติสาธารณรัฐเกาหลี) ไปปักลงบนยอดเขาแพกดูซาน นายทหารลี จินแทกลายเป็นต้นแบบให้กับทหารคนอื่นๆ เป็นที่กล่าวขวัญไปทั่วกองทหาร

หลังจากได้ชัยชนะยึดกรุงโซลกลับมาได้ ทหารเกาหลีใต้ก็เริ่มเดินหน้าบุกฝ่ายเหนือบ้าง โดยมีทหารอเมริกันเข้ามาช่วยรบด้วย นายทหาร ลี จินแทได้รับยศแต่งตั้งเป็นจ่าสิบตรี และได้รับเหรียญกล้าหาญ ท่ามกลางทหารที่ดีใจและชื่นชมในตัวจินแท แต่น้องชายจินชอกกลับไม่คิดเช่นนั้น เขารู้สึกผิดหวังและคิดว่าพี่ชายไม่เหมือนพี่ชายคนเดิม เขาคิดว่าที่จินแททำตัวกล้าบ้าบิ่นเข้าไปเป็นหน่วยจู่โจม เพื่อต้องการเหรียญกล้าหาญ ต้องการมีชื่อเสียงแล้วคงไม่คิดถึงครอบครัวอีก ซึ่งผิดจากที่จินแทคิดไว้มาก ในที่สุดทหารเกาหลีใต้ก็บุกเข้าไปถึงนครเปียงยางเมืองหลวงของทางฝ่ายเกาหลีเหนือ ที่นั่นกองกำลังทหารเกาหลีได้พร้อมด้วยทหารพันธมิตรปะทะกับกองกำลังทหารเกาหลีเหนืออย่างหนัก ทำให้องมาณเสียชีวิตเพราะช่วยป้องกันจินแทไว้ จินชอกเสียใจมากและนั่นยังเป็นการตอกย้ำความรู้สึกผิดหวังในตัวพี่ชายมากขึ้นเป็นเหตุให้สองพี่น้องทะเลาะกันและความขัดแย้งของสองพี่น้องก็ยิ่งรากลึกลงเรื่อย ๆ

ความรุนแรงของสงครามเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ ชาวบ้านในแต่ละหมู่บ้านถูกทหารฝ่ายเหนือฆ่าตายเกือบทั้งหมู่บ้าน เหลือไว้แต่ซากศพและภาพแห่งความเสียใจผู้ที่รอดชีวิตต่อการสูญเสียชีวิตคนในครอบครัว เป็นภาพที่น่าสลดหดหู่ใจต่อกลุ่มแนวหน้าทหารเกาหลีใต้ยิ่งนัก ระหว่างนั้นเกิดระเบิดขึ้นแล้วทหารทั้งสองฝ่ายก็ปะทะกัน ในตอนนั้นจินแทโยนระเบิดเข้าไปในอุโมงค์ แล้วพบทหารฝ่ายศัตรู 5 นายหนึ่งในนั้นคือยงชอกลูกน้องที่ร้านรองเท้าของจินแท จินชอกเอาตัวเข้าขัดขวางจินแทไม่ให้ฆ่าทหารเหล่านั้น จินแทและสิบโทอิมไม่พอใจแต่ต้องยอม จึงจับเป็นเชลยแทน จินชอกรู้ข่าวของแม่และยงชินจากยงชอกว่าทั้งสองยังอยู่กรุงโซลและตอนนี้แม่ของจินชอกกำลังป่วย ต่อมาจินแทได้รับการประดับเหรียญกล้าหาญแท็กกี ทหารทุกคนต่างยินดี จินแทบอกให้จินชอกกลับบ้านได้แล้วเพราะเขาทำทุกอย่างเพื่อให้ได้เหรียญกล้าหาญมาแลกกับการที่จินชอกได้กลับบ้าน แต่ว่า

จินชอกไม่ต้องการเพราะเขาคิดว่าพี่ชายต้องฆ่าคนและแลกกับชีวิตของยงมานมา ทำให้ทั้งสองทะเลาะกันอย่างแรง สถานการณ์ที่เหมือนว่าจะดีขึ้นของฝ่ายใต้ที่ทำให้ทหารฝ่ายเหนือล่าถอยไปกลับเปลี่ยนไปเพราะทหารฝ่ายเหนือขอความร่วมมือจากทหารจีนมาร่วมรบกว่า 100,000 นาย ทำให้ผู้บัญชาการกองทัพฝ่ายใต้สั่งให้กองพันแต่ละกองล่าถอยเพื่อไปรวมพลกันอีกครั้ง ระหว่างการล่าถอยจินแทจำต้องยิงยงชอกพร้อมเพื่อนเชลยทหารเพราะเชลยทหารคนสองคนเกิดหักหลังฆ่าทหารคนอื่นในกอง เรื่องนี้ทำให้จินชอกยิ่งเพิ่มความผิดหวังและแค้นเคืองในตัวจินแทมากขึ้น กองพันทหารหน่วยของจินแทได้เดินทางกลับมาถึงโซลอีกครั้ง จินชอกรีบกลับไปเยี่ยมแม่ที่ป่วยอยู่ เมื่อมาถึงบ้านจินชอกพบยงชิน ระหว่างกำลังสนทนากันพลันมีทหารเยาวชนชนพิทักษ์ชาติมาจับตัวยงชินไปในข้อหาเข้าร่วมกับพวกทหารฝ่ายเหนือ จินชอกขัดขวางเลยถูกจับตัวไปด้วย จินแทตามจินชอกมาถึงบ้านทราบจากยงจาและยงกุกว่าจินชอกและยงชินถูกจับตัวไป จินแทตามไปช่วยยงชินไว้ทันก่อนที่จะถูกยิงเป้า จินชอกหลบหนีการจับกุมได้ตามมาช่วยอีกแรง ก่อนที่จะพายงชินหนีไปได้ นายทหาร

นายหนึ่งกล่าวหาของชินว่าเป็นหญิงให้บริการทหารฝ่ายเหนือ จินชอกบอกให้พี่ชายไม่ต้องเชื่อแล้วพาเธอหนีไป แต่จินแท่งเลเกิดความเคลือบแคลงใจในตัวองชิน ทำให้พวกทหารยาวชนพิทักษ์ชาติได้เปรียบและยิงของชินเสียชีวิต จินแท่งและจินชอกถูกจับได้ จินชอกถูกแยกไปคุมขังที่โกดัง จินแท่งเสียใจที่เป็นต้นเหตุให้ของชินต้องตาย เขาได้พบกับผู้การคนใหม่ที่มาสอบสวนเขา จินแท่งยื่นเหรียญล่าหาญให้ผู้การดูและขอร้องให้ผู้การปลดประจำการน้องชายให้กลับบ้านตามที่ผู้การคนเก่าได้เคยสัญญาไว้แต่ผู้การคนใหม่ไม่เชื่อและไม่ยอมปล่อยกลับสั่งให้เผาเชลยในโกดังให้หมด จินแท่งรีบวิ่งไปช่วยน้องชายที่โกดัง แต่ไม่ทันการทหารพันธมิตรได้จุดไฟเผาเชลยในโกดังเสียชีวิตหมดแล้ว จินแท่งเข้าไปค้นหาศพน้องชายที่ไหม้ไฟจนไม่เหลือสภาพเดิม เขาพบปากกาหมึกซึมที่เขียนชื่อจินชอกไว้ จินแท่งทั้งโกรธและเสียใจจนเลือดขึ้นหน้า เขาวิ่งไปหาผู้การคนใหม่ แล้วเอาก่อนอิฐใหม่ไฟไปทุบที่หน้าผู้การจนเสียชีวิต จากนั้นจินชอกก็ไม่ได้ข่าวจินแท่งอีกเลย

จินชอกที่รอดชีวิตจากการถูกจับในโกดังคราวนั้นเพราะสิบโทอิมช่วยชีวิตไว้ ถูกทางทีมสอบสวนพิเศษเรียกตัวไปสอบถามเรื่องที่พันตรีสีจินแท่งของกองทัพฝ่ายใต้ที่ตอนนั้นกลายเป็นผู้พันสีในกองพันคิซปัล(กองพันชัยราช)ที่ขึ้นตรงต่อกองทัพฝ่ายเหนือ ซึ่งกองพันนี้เป็นที่น่าเกรงขามต่อทหารฝ่ายใต้และทหารพันธมิตรเป็นอย่างมากเพราะเชี่ยวชาญในการรบ จินชอกตกใจมากแม้เขาจะเคยแค้นเคืองและผิหว้างในตัวพี่ชายแต่เมื่อได้รับจดหมายของจินแท่งที่จะส่งไปบ้านแต่ถูกตีกลับมาที่ค่ายทหารแล้ว จินชอกกลับมาเข้าใจตัวพี่ชาย เขาตัดสินใจออกจากโรงพยาบาลค่ายทหารเพื่อไปหาจินแท่งที่สนามรบ ทหารฝ่ายใต้ร่วมกับทหารพันธมิตรเตรียมเปิดศึกโจมตีกองพันคิซปัล จินชอกแอบลอบเข้าไปหาฐานที่มั่นของกองพันคิซปัลท่ามกลางกระสุนปืนที่ระดมยิงเข้าหากันระหว่างทหารทั้งสองฝ่าย ในที่สุดจินชอกก็เข้าไปในฐานของกองพันคิซปัลได้และถูกจับตัว เขาขอพบพี่ชายสีจินแท่งผู้นำกองพันในตอนแรกได้รับการปฏิเสธว่าน้องชายตายแล้ว แต่ในที่สุดก็ถูกให้นำตัวเข้าไปพบ ก่อนจะถึงเต็นท์ของพี่ชาย กองทหารพันธมิตรเข้าโจมตีทางอากาศ และทางบก ทำให้เกิดการต่อสู้กันขึ้น จินชอกเองก็เกือบเอาชีวิตไม่รอด แล้วเขาก็พบพี่ชายสีจินแท่งกำลังต่อสู้กับทหารพันธมิตร จินชอกเข้าไปหาจินแท่ง แล้วบอกว่าตนคือจินชอกยังไม่ตาย แต่จินแท่งที่มีแต่ความโกรธอาฆาตแค้นทหารพันธมิตรที่ฆ่าน้องชายและคู่หมั้น กลับไม่สนใจคิดว่าจินชอกเป็นทหารพันธมิตรจึงเข้าทำร้ายหมายให้เสียชีวิต ทั้งสองต่อสู้กันจินแท่งได้รับบาดเจ็บจากกระสุนของทหารพันธมิตร ขณะนั้นกองกำลังทหารจีนเข้ามาจนทหารพันธมิตรต้องล่าถอย จินชอกพาพี่ชายที่บาดเจ็บวิ่งหลบกระสุนปืนและระเบิดหมายจะเข้าไปหาฝั่งทหารพันธมิตร จินชอกเฝ้าพร่ำบอกว่าเขาคือจินชอกซึ่งยังไม่ตาย จินแท่งที่พอมีสติเริ่มจำได้เขาดีใจมากและรีบบอกให้จินชอกหนีไป จินชอกไม่ยอม จินแท่งจึงบอกว่าเขาจะยอมจำนนแล้วจะตามไปที่หลังให้จินชอกกลับไปก่อนไปอยู่ดูแลแม่ จินชอกจำต้องไปตามคำของพี่ชาย จินแท่งเมื่อเห็นน้องชายวิ่งไปจนใกล้ฝั่งทหารฝ่ายใต้และพันธมิตรแล้ว จึงคว้าปืนกลที่ตกอยู่ใกล้ศพทหารที่เสียชีวิตแล้วระดมยิงใส่ทหารจีนที่เข้ามา จนกระสุนหมด ทหารจีนจึงระดมยิงกระสุนเข้าใส่ร่างของจินแท่งจนสิ้นลม

จินชอกกลับมาบ้านอย่างปลอดภัยเขาบอกแม่และยองกุก ยองจา รวมทั้งยองมินว่าจินแทจะตามมาทีหลัง จินชอกเฝ้ารอคอยจินแทกลับมาตามสัญญาจนกระทั่งเวลาผ่านไป 50 ปี จินชอกในวัย 70 ปีได้พบซากศพของจินแทโดยการขุดค้นซากศพของวีรชนในสงครามเพื่อรำลึกถึงวาระครบรอบ 50 ปีของเหตุการณ์ 25 มิ.ย. โดยขอความร่วมมือจากญาติผู้เสียชีวิต

จุดเริ่มต้นของหัวใจ ให้ 1 %

A Thing about 1 %

ในฤดูใบไม้ผลิ เดือนพฤษภาคม คิมทาสยองได้ช่วยเหลือชายชราคนหนึ่งที่จะลงจากรถไฟทำให้ชายชราประทับใจในความมีน้ำใจและความอ่อนน้อมมีสัมมาคารวะของทาสยองมาก ทำให้ชายชราคนนั้นแท้ที่จริงคือ ลีคยูซอล ประธานบริษัทใหญ่ที่ธุรกิจครอบคลุมเครื่องไฟฟ้าในเกาหลี เกือบครึ่งประเทศอยากได้เธอมาเป็นหลานสะใภ้ โดยเขามีหลานชายคนหนึ่งที่เขารักมากแต่ดื้อรั้นคือ ลีแจอิน ประธานลีเห็นว่าแจอินจะนำพาบริษัทให้เจริญก้าวหน้าต่อจากเขาได้ จึงคิดจะให้ทั้งสองคบกัน จนถึงขั้นแต่งงาน จึงระบุไว้ในพินัยกรรมว่า ถ้าแจอินแต่งงานกับทาสยองจะได้รับมรดกทั้งหมด ทำให้แจอินไม่พอใจมาก จึงร่วมมือกับแจซอนไปเจรจากับทาสยองเพื่อให้เธอไม่ยอมรับข้อความในพินัยกรรม ทาสยองตกใจมากเธอไม่ทราบเรื่องแต่จากการกระทำของแจอินที่เหมือนดูถูกเธอทำให้เธอไม่ค่อยถูกกับเขาเท่าไหร่นัก ประธานลีเมื่อได้ยินว่าหลานชายไม่ตกลงจึงบอกว่าจะให้ทาสยองแต่งงานกับแทฮา ลูกพี่ลูกน้องกับแจอิน แจอินไม่ชอบแทฮาอยู่แล้ว เขาจึงตัดสินใจจะลองคบกับทาสยองดู โดยคุณปู่ให้เวลาสิบเดือน

การเริ่มต้นคบหาดูใจกันของแจอินผู้จัดการหนุ่มหล่อไฟแรง หัวแข็ง ใจร้อนและรักความโสดเป็นชีวิตจิตใจ กับทาสยองอาจารย์สาวแสนฉลาด จอมดื้อรั้น และบูชาความโสดเหนือสิ่งใดเช่นกัน ก็เริ่มขึ้น แจอินไปรับไปส่งทาสยอง พาเธอไปออกเดทอย่างสม่ำเสมอ ทั้งคู่ทะเลาะไม่เข้าใจกันบ้างตามนิสัยที่ไม่เหมือนกัน แต่ในที่สุดก็ค่อยๆ ปรับเข้าหากันได้ ความใกล้ชิดและการได้เรียนรู้ซึ่งกันและกันทำให้ทั้งสองเริ่มมีความรู้สึกดีต่อกัน แม้จะเป็นเพียงแค่ 1 % ก็เพียงพอการเริ่มต้นความรักที่มาจากใจจริงของคนทั้งสองโดยไม่ต้องมีกฎเกณฑ์หรือข้อความในพินัยกรรมมาบังคับอีกต่อไป

ทั้งสองก็ยังต้องพบอุปสรรคความรักจากแทฮาที่มาจีบทาสยองเช่นกัน และจูฮึ่น้องสาวของแทฮาที่มาชอบแจอินเช่นกัน แต่ทั้งสองก็สามารถใช้ความรัก ความเข้าใจกันฟันฝ่าอุปสรรคทุกอย่างที่เข้ามาขัดขวางความรักของทั้งคู่จนได้แต่งงานกันในที่สุด ทาสยองดีใจที่ได้พบกับแจอินชายหนุ่มผู้มีอะไรพิเศษหนึ่งในร้อยเปอร์เซ็นต์ที่ทำให้เธอรักเขาอย่างสุดหัวใจ

ฟีนิกซ์ ลิขิตรัก เพลิงริษยา

Phoenix

จางซีซุน และลีจื้อน เป็นคู่รักวัยรุ่นที่ผิดหวังจากความรัก พวกเขาไม่สามารถใช้ชีวิตคู่ร่วมกันได้เพราะว่าในเวลานั้นทั้งคู่ยังไม่เป็นผู้ใหญ่พอ และยังถูกกีดกันจากพ่อแม่อีกด้วย จึงไม่ใช่เวลาที่เหมาะสมที่จะใช้ชีวิตคู่ทำให้ทั้งสองต้องเลิกรากัน

สิบปีผ่านไป ซีซุนและจื้อนได้กลับมาพบกันอีกครั้ง และดูเหมือนโชคชะตาจะเล่นตลกกับคนทั้งคู่โดยการสลับสถานภาพทางสังคม และทั้งสองก็มีมุมมองชีวิตที่แตกต่างไปจากเดิม โดยจื้อนลูกสาวนักธุรกิจร้อยล้าน ปัจจุบันเธอเป็นเพียงแม่บ้านทำความสะอาดให้กับบริษัทแห่งหนึ่ง และจากเด็กสาวผู้ไม่ยอมใคร ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย มีนิสัยเหมือนเด็ก เธอเปลี่ยนแปลงไปมากกลายเป็นผู้หญิงที่มีนิสัยเรียบร้อย ขยันทำมาหากินและกลายเป็นกำลังสำคัญในครอบครัวเพราะพ่อเสียชีวิตตอนที่ขับรถตามไปห้ามเธอที่กำลังจะไปหาซีซุนที่สนามบิน เธอเสียใจมากและตั้งแต่นั้นมาครอบครัวเธอก็ล้มละลาย จื้อนจึงต้องรับภาระดูแลทั้งแม่และน้องสาวคือยงเอินตั้งแต่นั้นมา ส่วนซีซุน ก็เปลี่ยนแปลงเช่นเดียวกัน จากเด็กบ๊มที่ขยันทำงาน กลายเป็นนักธุรกิจหนุ่มที่ประสบความสำเร็จในอาชีพของตน เขายังคงต้องการเอาชนะเพื่อลบคำสบประมาทคนรายมีฐานะอย่างพ่อของจื้อนที่กีดกันเพราะรังเกียจฐานะของเขา

เวลาที่ผ่านไปได้ทำให้สองคนมาเจอกันแต่ต่างสถานะ จื้อนเป็นเพียงแม่บ้านทำความสะอาดบ้านให้ซีซุนตามที่บริษัทจัดมาให้ หน้าซ้ายนมีรันเพื่อนรักของจื้อนก็เป็นคู่หมั้นของเขา ทำให้ทั้งสองต่างต้องปิดบังไม่ให้มีรันรู้เรื่อง ทั้งสองยังรักและแคร์กันอยู่ จื้อนได้แต่ปรึกษาและปรับทุกข์กับเพื่อนรักของเธอคืออัมบ็อกจากทุกครั้ง ซึ่งอัมบ็อกเองก็มีปัญหากับความรักของตนกับเด็กหนุ่มชื่อเยอจินที่รักเธอมานานแล้ว ในระหว่างนั้น เสียวจงมินลูกชายประธานซีโอลินกรุปได้มาติดพันจื้อน ตอนแรกจื้อนก็ไม่สนใจแต่ด้วยความจริงใจและความสดใส ร่าเริงของเขาทำให้เธอเริ่มเปิดใจให้เขามากขึ้น จงมินแนะนำจื้อนในฐานะแฟนของตนให้กับมีรันเพื่อนที่เรียนด้วยกันที่อเมริกา ซีซุนรู้สึกไม่พอใจเพราะเขายังรักจื้อนอยู่และจงมินก็เป็นไม้เบื่อไม้เมากับเขา ถึงแม้เขาจะเป็นลูกชายของประธานซีโอลินกรุปที่ซีซุนทำงานเป็นซีอีโออยู่ก็ตาม แต่เขาก็ปิดบังซ่อนเร้นความรู้สึกไว้ จื้อนก็เช่นเดียวกัน ในที่สุดมีรันก็รู้ความลับเรื่องจื้อนและซีซุนเคยแต่งงานกัน เธอโมโหมาก ทั้งรักและแค้น และคิดว่าทั้งสองพยายามปิดบังตนอยู่ มีรันเริ่มอารมณ์ร้ายขึ้น คอยแต่จะหาเรื่องจื้อน และจับผิดซีซุนจนเขาอึดอัดที่จริงแล้วเขาก็ไม่ได้รักมีรันมากมายแต่เพราะความรับผิดชอบเรื่องอุบัติเหตุรถคว่ำที่ต่างประเทศซึ่งมีผลทำให้มีรันเดินไม่ได้ทำให้ซีซุนคิดจะรับผิดชอบโดยจะแต่งงานและอยู่เคียงข้างเธอ วันหนึ่งมีรันเริ่มรู้สึกว่าขาของเธอมีปฏิกิริยากับไฟฟ้าช็อต เธอจึงไปหาหมอเพื่อรักษาโดยไม่บอกให้ใครรู้ ระหว่างนั้นในบริษัทซีโอลินกรุป ประธานเสียพอใจซีซุนมากที่ทำงานได้ดี และไม่คอยพอใจจงมินลูกชายของตนที่เอาแต่เที่ยวจับผู้หญิงไม่สนใจงาน จื้อนก้าวหน้าขึ้นในหน้าที่

การทำงานโดยได้มาทำงานในซีโอลินกรุปในตำแหน่งผู้ช่วยแบรนด์เมเนเจอร์เพราะเธอได้สร้างความประทับใจให้กับมิสเตอร์โรสแมนนักลงทุนข้ามชาติที่ร่วมลงทุนกับซีโอลินกรุป ซึ่งจิ๋นตั้งใจทำงานนี้ให้ดี เธอขยันทำทุกอย่างเพื่อให้รู้ทุกขั้นตอนเพื่อที่เธอจะกลายเป็นแบรนด์เมเนเจอร์ที่ดีให้ได้

ในที่สุดความพยายามของมิรันก็เป็นผล ผลการรักษาและทำกายภาพบำบัดทำให้เธอเดินได้อีกครั้ง เธอไม่บอกให้ซีซุนรู้เพราะกลัวเขาจะจากไป แต่เขารู้ในที่สุด ซีซุนโกรธมากจนขอบอกเล็กกับมิรัน เธออ่อนวอนแต่เขาก็ไม่ใจอ่อน ด้วยความรักและต้องการได้ครอบครองซีซุนมากทำให้มิรันเริ่มก่อกวนเขาทุกทาง ติดตามเขาไปทุกที่ จนซีซุนไม่เป็นอันทำอะไร ส่วนความสัมพันธ์ของจิ๋นกับจงมินกำลังไปได้ดี จงมินเข้ากับแม่และน้องสาวของจิ๋นได้มาก เขาพาจิ๋นไปพบพ่อเพื่อให้พ่อรับทราบว่าเขาจะแต่งงานกับเธอ ประธานเสียซึ่งก็คือพ่อของจงมินไม่พอใจเพราะจิ๋นเป็นลูกประธานลือดีคู่แข่งเขาที่เสียชีวิตซึ่งเขาเป็นผู้อยู่เบื้องหลังการตายนั้นโดยมีคุณป้าอดีตคนสนิทของประธานลือที่ร่วมมือกันเป็นผู้กุมความลับด้วย วันหนึ่งจงมินก็รู้ความลับของพ่อจากการได้ยินการพูดคุยกันระหว่างพ่อเขากับคุณป้าทางโทรศัพท์ เขาเสียใจมากทำตัวเซเพลเหมือนแต่ก่อน ระหว่างนั้นซีซุนก็รู้เรื่องที่พ่อของจิ๋นตายระหว่างที่ไปห้ามลูกสาวไม่ให้ไปหาเขาที่สนามบิน ทำให้เขาสงสัยว่าสาเหตุที่บริษัทชินยงของประธานลือล้มละลายไม่น่าจะมาจากเรื่องนี้ เขาจึงเริ่มสืบหาความจริงจากแหล่งต่างๆ โดยมีมิรันคอยเข้ามาก่อกวนและติดตามเขาทุกที่และทำตัวเหมือนคนบ้า ด้านจงมินเขาเสียใจจนไม่กล้าพบหน้าจิ๋น เขาไปหาพ่อให้พ่อมอบตัวแต่พ่อก็ไม่ยอม เขาคิดจะจากเธอไปเพราะไม่กล้าสู้หน้าเธอ แต่ก็รู้ว่าเขาขาดเธอไม่ได้ จึงกลับไปเผชิญหน้า แล้วปิดเรื่องนี้เป็นความลับ พร้อมคิดว่าจะต้องปกป้องพ่อและคนรักไม่ให้เดือดร้อนเพราะเรื่องนี้

ด้านบริษัทซีโอลินกรุป ซีซุนhattanเรื่องการโอนกิจการบริษัทซีโคเท็คที่มีปัญหาการเงินอยู่ แต่ประธานเสียไม่เห็นด้วย เขาต้องการซื้อบริษัทเล็ก ๆ นี้ไว้ ทำให้เกิดการหมางใจกัน ระหว่างนั้นสรรพากรก็จะส่งคนมาตรวจสอบบริษัทซีโอลิน ประธานเสียไปขอความช่วยเหลือกับรัฐมนตรีที่เคยให้สินบนไว้ แต่ก็ได้รับการปฏิเสธ เขาจึงขอให้คุณป้ารับผิดแทน คุณป้าโกรธมากจึงนำเทปที่บันทึกเสียงการสนทนาระหว่างเขาและประธานเสียเรื่องการตายของพ่อจิ๋นมาเป็นข้อต่อรองโดยเอาไปวางไว้ที่โต๊ะจิ๋น จงมินมาหาจิ๋นเขาเห็นเทปแต่ไม่รู้ว่ามันเป็นเทปอะไรจึงเปิดฟัง จิ๋นและจงมินได้ยินคำพูดทั้งหมด จงมินลบข้อความทั้งแต่จิ๋นเมื่อรู้ความจริงก็โกรธและเสียใจมาก เธอแค้นจงมินที่หลอกเธอ เธออยากจะทวงความยุติธรรมคืนแต่ไม่รู้จะทำเช่นไร จงมินได้แต่หลบหน้า เขาลองพยายามขอคืนดีและกลับมาเริ่มต้นกันใหม่แต่จิ๋นไม่ยอม ซีซุนคอยช่วยจิ๋นตามหาตัวคุณป้าที่จะเป็นพยานในคดี แต่คุณป้าอึดเทปม้วนนั้นไว้หลายอันและส่งให้จงมินม้วนหนึ่งเพื่อแลกกับเงิน และเขายังเอาเทปอีกม้วนไปให้ซีซุน ในระหว่างนั้นพ่อของมิรันแค้นซีซุนที่ทิ้งลูกสาวตนทำให้มิรันเกือบเป็นบ้า จึงร่วมมือกับประธานเสียซื้อหุ้นบริษัทเจ-ริเวอร์ของซีซุนไปหมด ทำให้ซีซุนหมดตัว ด้านจงมินที่รู้ว่าอย่างไรก็ตามจิ๋นก็ไม่ยอมกลับมาเป็นเหมือนเดิมจึงตั้งใจให้คนไปจับตัวจิ๋นมาเพื่อแลกกับเทปที่ซีซุนมีอยู่ พ่อได้เทปแล้วก็ปล่อยตัวไป จิ๋นเสียใจมาก ความสัมพันธ์ที่ต้องช่วยเหลือกันในยามที่เกิดปัญหาระหว่างซีซุนและจิ๋นทำให้เกิดเป็นความรู้สึกดีๆ ขึ้นมาอีกครั้ง ต่อมาซีซุนถูกจับกุมในข้อหายักยอกทรัพย์สินของซีโอลินไปซื้อหุ้นบริษัทตัวเอง ซึ่งทั้งหมดเป็นฝีมือของจงมินและประธานเสีย

ประธานเสียตัดสินใจส่งตัวจองมินให้ออกนอกประเทศ แต่ถูกตำรวจจับไว้เสียก่อน และประธานเสียก็ถูกจับกุมพร้อมกับรัฐมนตรีที่รับสินบนจากเขารวมทั้งนายธนาคารที่ปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ ประธานเสียช็อคหมดสติไปเพราะมีอาการเส้นเลือดในสมองแตกไม่รู้สีกตัว การจับกุมตัวประธานเสียและพรรคพวก ทำให้คดีของซีซันถูกสอบสวนอีกครั้งและความจริงก็คือเขาเป็นผู้บริสุทธิ์และถูกปล่อยตัวไม่นานประธานเสียก็จากไปอย่างสงบ จองมินรอดพ้นข้อหาเพราะพ่อเขากันเขาไว้ ส่วนบริษัทซีโอลินกรุปก็ล้มละลาย ทำให้จิออนต้องไปหางานใหม่แต่ก็ถูกมิรันขัดขวางให้ไม่ได้งานทุกครั้งที่ไป มิรันนัดให้จิออนมาพบและให้จิออนสัญญาด้วยว่าจะไม่ยุ่งกับซีซันอีกเพื่อให้มิรันคืนหุ้นบริษัทของซีซันที่เธอกับพ่อซื้อไว้ให้ จิออนตกลงทำตามแต่ซีซันมาเห็นเข้า เขาโกรธมากและจะพาจิออนไป มิรันเครียดหนักเธอเอาปืนขู่ไม่ให้ทั้งคู่ออกไป เธอยิงกระสุนหนึ่งนัดโดนเข้าที่ต้นแขนของจิออน ซีซันพาจิออนส่งโรงพยาบาล พ่อของมิรันมาขอร้องซีซันไม่ให้เอาเรื่องกับมิรันโดยแลกกับหุ้นบริษัทเจ-ริเวอร์ แต่ซีซันไม่ยอม จากเหตุการณ์นั้นมิรันก็ได้แต่ขังตัวเองอยู่ในห้อง จิออนออกจากโรงพยาบาลและไม่พ้องมิรัน จองมินโทรมาหาซีซันบอกว่าเขาจะไปต่างประเทศ จิออนได้แต่ส่งเขาไกลๆ เพราะยังรับไม่ได้กับเรื่องที่เขาทำ ต่อมาจิออนได้รับอีเมลล์จากมิรันที่พูดขอโทษเธอและพูดเหมือนจะลา ด้านซีซันก็เช่นกันได้รับซองเอกสารไปโอนหุ้นบริษัทคืนมาจากมิรันพร้อมจดหมายทั้งคู่ต่างรีบไปหามิรันที่บ้านแล้วพบว่ามิรันกินยานอนหลับจนสิ้นลมไปอย่างไม่มีวันกลับอีกแล้วทั้งสองเสียใจมากกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

สามปีผ่านไป ทั้งจิออนและซีซันได้ใช้ชีวิตตามเส้นทางของตนเอง จิออนกลับมาจากต่างประเทศและก้าวเป็นแบรนดเมเนเจอร์ชื่อดังที่ทุกคนต้องการตัว ส่วนซีซันบุกเบิกธุรกิจเครื่องใช้ไฟฟ้าเจ-ริเวอร์จนติดตลาดและเติบโตอย่างรวดเร็วเขาก้าวขึ้นสู่ความเป็นนักธุรกิจแถวหน้าผู้ประสบความสำเร็จอย่างมาก ทั้งสองนัดเจอกันอีกครั้งที่โรงแรมแห่งแรกที่จิออนเคยขอร้องให้ซีซันเป็นคนรักก้ามะลอมาร่วมงานหมั้นของคู่แข่งเธอ ซีซันหยุดยั้งที่ภาวาदनกฟินิกซ์สีแดงเพลิงและทั้งสองรู้สึกเช่นเดียวกันว่าถึงเวลาแล้วที่จะใช้ชีวิตคู่ด้วยกันอีกครั้งหนึ่ง เพราะทั้งสองพร้อมในทุกด้าน

หนุ่มตัวร้าย...ผู้ชายกรูปี

B Hyeone Namja Chingu

คนเกาหลีมีความเชื่อว่า หนุ่มๆเลือดกรูปีเป็นผู้ชายประเภทที่ผู้หญิงส่วนมาก ไม่กล้าคบ เป็นแฟนหรือแม้แต่แต่งงานด้วย เพราะผู้ชายกรูปีเป็นคนรักสนุก เจ้าเล่ห์ เอาแต่ใจตัวเองและยังไม่ชอบการผูกมัด

ยูฮามี สาวน้อยเลือดกรูปีเอที่แสนอ่อนไหว ใจดี และช่างฝัน เธอฝันจะได้พบคนที่รักตามพรหมลิขิต เธอจากบ้านเกิดเพื่อเข้ามาเรียนในวิทยาลัยเกสซึ ปีที่สาม และอาศัยอยู่กับยูแซยของลูกพี่ลูกน้องที่ทำงานที่บริษัทจัดหาคู่ โดยใช้กรูปีเลือดในการจับคู่ แซยของเกลียดผู้ชายกรูปีมาก เพราะเธอเคยมีแฟนกรูปีแล้วทั้งเธอไปประกอบกับการทำงานในบริษัทจัดหาคู่โดยใช้กรูปีเลือดทำให้ตอกย้ำความคิดเรื่องนี้ เมื่อยูฮามีพบรักกับแซยของบินโดยบังเอิญ ฮามีคิดว่าเป็นพรหมลิขิตที่ทำให้เธอกับเขามาพบกัน เธอชื่นชมและชอบเขามาก ทั้งสองลองคบกัน แต่แซยของจ้องขัดขวางทุกวิถีทางตามความเชื่อของตนเพราะของบินเป็นผู้ชายกรูปี

การคบกันของทั้งคู่ ถึงแม้มีอุปสรรคจากแซยของ แต่ฮามีก็ยังดิ้นรนคบกับของบินต่อ เพราะเธอรู้สึกว่าเขามีอะไรพิเศษ แต่บางครั้งเธอก็รู้สึกว่าเขามีโลกส่วนตัวสูง และบางครั้งเขาก็ทำอะไรโดยไม่สนใจความรู้สึกของเธอเลย ทำให้เธอน้อยใจและคิดจะเลิกคบกับเขา แต่ของบินก็มาจ้องจนฮามีใจอ่อน เพราะความรักในตัวเขาและนิสัยบางอย่างที่เขาไม่มีทำให้เธอกลับไปคบกับเขาต่อ

ความรักของทั้งคู่ดำเนินมาจนถึงวันหนึ่งที่ทำให้เหตุการณ์ตอกย้ำความรู้สึกน้อยใจของฮามีเกิดขึ้นอีก ฮามีบอกให้ของบินขายรถเพื่อใช้หนี้บัตรเครดิต เธอเป็นห่วงเขาอยากให้เขาเป็นหลักเป็นฐานแต่ของบินที่กำลังโกรธและมีความเป็นตัวของตัวเองสูง กลับไม่พอใจที่ฮามีมาก้าวท้าวเรื่องส่วนตัว ทำให้ทั้งคู่ทะเลาะกัน ฮามีวิ่งหนีขึ้นรถกลับบ้านแล้วจากนั้น ของบินก็ไปขอยืมเงินเคียงจุนลูกพี่ลูกน้องเพื่อใช้หนี้บัตรเครดิตที่ถูกทวง โดยแลกกับข้อเสนอที่ว่า เคียงจุนจะคบกับฮามี ให้ของบินหลักทางให้ เมื่อฮามีรู้เรื่องนี้เธอเสียใจมากที่ของบินทำเช่นนั้น เธอไม่ติดต่อกับของบินอีก แต่ในใจก็ยังรักของบินอยู่ แม้จะมีเคียงจุนมาขอเดทด้วย ก็ไม่ทำให้เธอลืมของบินได้

วันหนึ่งเคียงจุนขอนัดเดทกับฮามี เธอไปตามนัดแล้วก็ได้พบกับของบิน ที่มาตามผู้หญิงที่เขารักคืนพร้อมคืนเงินให้เคียงจุน แต่ฮามีเสียใจที่เห็นผู้ชายทั้งสองแย่งเธอและวางท่าเหมือนเธอเป็นสินค้าซื้อขายกันด้วยเงิน เธอวิ่งหนีออกไปกลางถนนที่กำลังมีฝนตก ฮามีโดนรถชนเข้าอย่างจัง เธอรู้สึกตัวอีกทีที่โรงพยาบาลโดยมีของบินอยู่ข้างๆและเฝ้าดูอาการอย่างเป็นห่วง ของบินขอโทษฮามีและขอกลับมาคบกันเหมือนเดิม ฮามีซึ่งยังรักของบินอยู่จึงคิดจะเชื่อใจเขาอีกครั้งถึงแม้เขาจะเป็นผู้ชายกรูปีที่ทุกคนขยาดแต่เขาก็แสดงให้เห็นแล้วว่าเขารักเธอและห่วงเธอมากเพียงใด

Full House บ้านในฝันกับคืนวันของหัวใจ

Full House

จ๊อจิน นักเขียนสาวจอมเป็นผู้ใสซื่อ มองโลกในแง่ดี เธออาศัยอยู่ในบ้าน Full House ที่พ่อเธอทิ้งไว้ให้เป็นสมบัติชิ้นสุดท้าย เธอมีเพื่อนชื่อตงอูกับฮิจินทั้งสองเป็นสามีภรรยากัน แล้ววันหนึ่งเธอก็ถูกเพื่อนทั้งสองหลอกให้ว่าได้รางวัลตัวเครื่องบินไปเชียงใหม่ จ๊อจินหลงเชื่อเพื่อนจึงไปตามที่เพื่อนบอก ระหว่างขึ้นเครื่องบินเธอได้นั่งคู่กับลียองแจ ดาราหนุ่มชื่อดัง ซีโมโห เอาแต่ใจ จ๊อจินเมาเครื่องบินแล้วอาเจียนรดเสื้อของยองแจ ทำให้เขาไม่พอใจเธอมาก เมื่อถึงเชียงใหม่จ๊อจินพบว่าเธอถูกทิ้ง โชคยังดีเธอเจอผู้มีนุสสุคนธ์เกาหลีสี่แสนอ่อนโยนช่วยให้มีที่พักของโรงแรม เธอพบยองแจที่โรงแรมอีกครั้ง จ๊อจินตัดสินใจเข้าไปขอความช่วยเหลือจากเขา แต่ถูกปฏิเสธ เธอจึงโกหกว่าเป็นคนรักของมินฮุก ลูกพี่ลูกน้องของยองแจ ทำให้ยองแจที่แอบชอบคังเฮวอนเพื่อนสาวของเขาอยู่ แต่เฮวอนแอบชอบมินฮุก เขาคิดแผนการได้ จึงยอมช่วยพาจ๊อจินกลับเกาหลี เมื่อกลับมาถึงเกาหลีจ๊อจินก็พบว่าข้าวของในบ้านหายไป และเงินในบัญชีธนาคารก็ถูกถอนไปจนหมด หน้าเข้าบ้าน Full House ถูกขายต่อ เธอกลายเป็นคนสิ้นไร้ไม่มีที่อยู่ เธอไปหาดำรวจะแจ้งความแต่เมื่อเห็นจดหมายที่ตงอูและฮิจินทิ้งไว้ให้ว่าเขทั้งสองทำไปเพราะความจำเป็นที่ฮิจินตั้งครรถอยู่ จ๊อจินสงสารเพื่อนและลูกน้องที่กำลังจะเกิดมาแม้จะโกรธแค้นมากเพียงใด จึงไม่แจ้งความ แล้วกลับมาเฝ้าที่หน้าบ้าน Full House แทน แล้วเธอก็พบว่าเจ้าของบ้านคนใหม่คือ ลียองแจ นั่นเอง เธออธิบายให้เขาฟังว่าเธอถูกหลอก แต่เขาก็ไม่รับฟัง เธอยื่นข้อเสนอให้เขาขายบ้านต่อให้เธอ เธอจะเอาเงินที่เขียนนิยายมาแลกคืน แต่เขาไม่เชื่อ เธออนตาคณหน้าบ้านทั้งคืนจนเป็นไข้ ยองแจสงสารเลยให้เข้ามาพักในบ้าน ในที่สุดเขาก็ให้เธออาศัยในบ้านได้แต่ในฐานะคนรับใช้ ระหว่างนั้นเธอก็ใช้เวลาว่างเขียนนวนิยายเพื่อส่งให้สำนักพิมพ์ไปด้วย โดยมีความหวังว่าจะหาเงินมาซื้อบ้าน Full House คืน จ๊อจินเจอตงอูกับฮิจินโดยบังเอิญทั้งสองรีบวิ่งหนีจ๊อจินไป จ๊อจินรู้ว่ายองแจหลงรักเฮวอนแล้วเขาก็ประกาศว่าจะแต่งงานกับจ๊อจินในงานเทศกาลภาพยนตร์ที่เขาพาเธอไปด้วย แต่จ๊อจินก็อดสงสัยไม่ได้ว่าเขาชอบเธอจริงหรือว่าทำเพื่อประชดเฮวอนกับมินฮุกกันแน่ในเมื่อเขายังทำตัวเอาแต่ใจ และว่ากล่าวเธอเหมือนเดิม แล้วยองแจก็บอกจ๊อจินให้ทำสัญญาจ้างจ๊อจินเป็นภรรยาโดยแลกกับการยกบ้านหลังนี้คืนให้เธอ จ๊อจินจึงร่างสัญญาขึ้นโดยมีรายละเอียดว่าจะไม่ยุ่งเรื่องส่วนตัวของกันและกัน ไม่มีความสัมพันธ์เกินเลยต่อกัน ระยะเวลาในการแต่งงานไม่เกินหกเดือน เมื่อหย่าขาดกันแล้วบ้านหลังนี้จะเป็นของจ๊อจินเช่นเดิม และห้ามให้ผู้อื่นล่วงรู้ความลับนี้เด็ดขาดเพราะจะทำให้สัญญานี้เป็นโมฆะโดยจะต้องจ่ายค่าเสียหายให้อีกฝ่าย และแล้วการแถลงข่าวเรื่องการแต่งงานต่อสื่อมวลชน ตงอูและฮิจินมาแสดงความยินดีกับจ๊อจินที่บ้าน Full House ทั้งสองสำนึกผิดและขอโทษจ๊อจินที่ทำไม่ดีไว้ และเล่าถึงสาเหตุที่ทำให้ต้องทำอย่างนั้น จนจ๊อจินใจอ่อนสงสาร จ๊อจินได้ไปพบครอบครัวของยองแจที่อิลซานโดยพ่อแม่ของยองแจให้คนมารับเธอ ตอนแรกจ๊อจินจะไม่ถูกกับคุณย่าของยองแจ แต่ในที่สุดความน่ารัก สดใส มองโลกในแง่ดีของจ๊อจินก็ทำให้คุณย่ารู้สึกดีกับจ๊อจิน

งานแต่งงานของยองแจกับจีอินเริ่มขึ้นในวันอาทิตย์ต่อมาเพียงหนึ่งสัปดาห์ ซึ่งเป็นที่สนใจของสื่อมวลชนและแฟน ๆ ชาวเกาหลีเป็นอย่างมาก หลังการแต่งงานทั้งสองไปฮันนีมูนบนเรือยอร์ชส่วนตัวของยองแจแต่ทั้งคู่ก็ยังทะเลาะ ตึงแ่งใส่กันเหมือนเช่นเดิม บางครั้งจีอินก็เก็บกระเป๋าหนีไปอาศัยนอนที่บ้านของตงออคและอีจิน หลังจากที่ยองแจแต่งงานกับจีอิน เฮวอนก็เริ่มเข้ามาใกล้ชิดของแจมากขึ้น เธอทำเหมือนว่าเธอสนใจและรักเขา แท้ที่จริงเธอรักมินฮุกแต่เธอไม่สนใจและรู้สึกว่ามีแต่ยองแจเท่านั้นที่เอาใจเธอและยอมทำทุกอย่างเพื่อเธอ แต่ตอนนี้เขาแต่งงานไปแล้วเธอเลยรู้สึกเหมือนถูกแย่งสิ่งที่เคยมีไป การกระทำเช่นนั้นทำให้ยองแจที่กำลังจะตัดใจจากเฮวอนเริ่มลังเล จีอินเร่งทำต้นฉบับนวนิยายส่งมินฮุกที่ทำงานด้านสื่อสิ่งพิมพ์จนติดต้นทุกวัน แต่ภารกิจยามเช้าของเธอก็ยังเหมือนเดิมคือเตรียมอาหารเช้าให้ยองแจและดูแลงานบ้านระหว่างที่เขาไปทำงาน จีอินทำเครื่องบินตกเสียงที่ยองแจซื้อให้เป็นของขวัญวันเกิดหาयरหว่างที่เอาต้นฉบับไปส่งให้มินฮุกอ่าน เธอรู้สึกเสียใจมากมินฮุกเลยซื้อเครื่องบินตกเสียงเครื่องใหม่ให้เธอแทน เฮวอนถูกมินฮุกปฏิเสธความรักเขาเห็นเธอเป็นแค่น้องสาว ทำให้เธอเสียใจมากจึงไปดื่มเบียร์คนเดียวพอติดกับที่ยองแจพาจีอินออกมาทานข้าวนอกบ้าน แล้วเจอกับเฮวอนเช้า ยองแจเป็นห่วงเฮวอนจึงบอกให้จีอินกลับบ้านไปก่อน ทำให้จีอินน้อยใจมาก ฝ่ายตงออคและอีจินก็เข้ามาหายองแจเพื่อยื่นข้อเสนอที่ให้เขาทำสัญญากับเอเจนซี่ของบริษัทแมเนจเม้นท์ที่จะเปิดใหม่ของตน โดยนำเรื่องของจีอินมาแลกแต่ยองแจไม่สนใจ นับวันจีอินก็เข้ากับครอบครัวของยองแจได้เป็นอย่างดี ทุกคนรักเธอ และในความสัมพันธ์ใกล้ชิดกันของยองแจกับจีอินก็เริ่มก่อเกิดเป็นความรู้สึกดี เป็นห่วงกัน ที่ละนิดจนเป็นความรักแต่ทั้งสองก็ยังไม่รู้ใจของตน ตงออคและอีจินเริ่มเข้ามาวุ่นวายกับชีวิตของสองคนโดยแอบเข้ามาคั่นบ้าน Full House แล้วล่วงรู้ความลับสำคัญของทั้งคู่ เฮวอนเข้ามาใกล้ชิดกับยองแจมากขึ้นทำให้จีอินเกิดความรู้สึกหึงหวงในใจ ทำให้ทั้งสองทะเลาะกันมากขึ้น เธอรู้สึกเจ็บปวดใจทุกครั้งที่คิดถึงความผูกพันของทั้งคู่ เธอเริ่มไม่แน่ใจตัวเองว่ารักยองแจหรือไม่

ข่าวรักสี่เส้าของยองแจ จีอิน เฮวอนและมินฮุก เริ่มแพร่กระจายไปสู่ผู้ชาย และแฟนเพลง ทำให้ทั้งสองต้องเปิดบ้านให้สัมภาษณ์เพื่อกลบข่าว ระหว่างนั้นมินฮุกเข้ามาหาจีอิน เขารักและหวังดีกับเธอ เขาบอกว่าชอบเธอแต่จีอินคิดกับเขาแค่พี่ชายเท่านั้น ยองแจเริ่มรู้สึกหึงจีอินที่มีมินฮุกเข้ามาหาเธอบ่อยครั้ง แต่เขาก็ยังไม่แน่ใจตัวเองว่าเขาต้องการใครกันแน่ระหว่างเฮวอนคนที่เขาแอบรักและกำลังจะกลับมาหาเขาและจีอินที่เขาเริ่มผูกพันกับเธอและเธอกำลังมีผู้ชายมาหลงรัก และแล้วความลับของทั้งคู่ที่แต่งงานกันหลอก ๆ ก็รู้ไปถึงหูของผู้จัดการส่วนตัวของยองแจจากปากของตงออคผู้จัดการส่วนตัวจึงได้กำชับให้ทั้งคู่อย่ามีปัญหากันเพื่อรักษาภาพพจน์ของยองแจต่อแฟนคลับ และสั่งให้เฮวอนเลิกติดต่อกับยองแจในขณะนี้ ถึงแม้จะมีมาตรการทำเช่นนั้นแต่เรื่องความลับนี้ก็ล่วงรู้ไปถึงหูผู้ชายทำให้เกิดการซัดคู้เรื่องนี้ จนทำให้ครอบครัวของยองแจทราบข่าวและไม่พอใจกับเรื่องนี้ จีอินรู้สึกเสียใจที่ทำให้ทุกคนผิดหวัง จึงตัดสินใจขอหย่ากับยองแจ ด้านยองแจก็ประกาศต่อสื่อมวลชนว่าจะหย่ากับภรรยาจีอินและบอกความรู้สึกในใจที่มีต่อเธอ หลังจากทั้งสองหย่าขาดจากกัน มินฮุกก็ขอจีอินแต่งงาน แต่เธอปฏิเสธ หลังจากการหย่า ยองแจก็เก็บตัว ผู้จัดการเซให้ตงออคไปตามตัวยองแจมาทดสอบเพื่อคัดเลือกตัวแสดงในบทภาพยนตร์เรื่องใหม่ เพื่อให้เขากลับมาดังอีกครั้ง ช่วงที่หย่า

ขาดกัน ยองแจได้แต่ครุ่นคิดถึงและเป็นห่วงจีอิน เขารู้แล้วว่ารักเธอมาก จีอินรู้ที่อยู่ของยองแจจากฮีจินที่เผลอหลุดปากไป และรู้ว่าคุณย่าของยองแจกำลังไม่สบายเพราะเรื่องของยองแจ เธอรีบไปเยี่ยมคุณย่า แต่ถูกต่อว่าที่เป็นสาเหตุให้พ่อกับยองแจผิดใจกัน เธอได้รับคำสั่งจากคุณย่าให้ไปหาทางทำให้ยองแจและพ่อคืนดีกัน เธอจึงไปหาเฮวอนให้ช่วยเกลี้ยกล่อมยองแจแต่เฮวอนปฏิเสธเพราะเธอรู้แล้วว่ายองแจรักจีอินเธอจึงบอกจีอินให้ไปพูดด้วยตัวเอง เมื่อจีอินกลับมาถึงบ้านก็พบกับยองแจที่มาหาเธอที่บ้านทั้งสองดีใจมากแต่ก็ยังมีแรงอนใส่กันบ้างแล้วจีอินก็พูดให้ยองแจเข้าไปขอโทษและคืนดีกับพ่อ พ่อแนะนำให้ยองแจแต่งงานกับจีอินจริง ๆ ยองแจซื้อแหวนแล้วขอจีอินแต่งงาน เธอตกลงเพราะรู้ใจตัวเองแล้วว่ารักยองแจเช่นกัน ทั้งสองรู้แล้วว่าความรักเป็นสิ่งที่เติมเต็มให้หัวใจของทั้งคู่

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ - ชื่อสกุล	นางสาวชมัยพร จันทรจินดา
วันเดือนปีเกิด	18 มีนาคม 2521
สถานที่เกิด	อำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	4 /3 ถ.อุทุมพร ต.พิบูล อ.พิบูลมังสาหาร จ.อุบลราชธานี 34110
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	อาจารย์ 1 ระดับ 5
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนเทศบาล 1 (บ้านโพธิ์กลาง) สังกัดเทศบาลเมืองพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2537	มัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี
พ.ศ. 2541	คบ.(ภาษาไทย) จาก สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี
พ.ศ. 2551	กศม.(ภาษาไทย) จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร